মনীষা

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

৪২ তম সংখ্যা

প্ৰকাশ ঃ ২০১৯-২০ বৰ্ষ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

মহাবিদ্যালয় সংগীত

গীতিকাৰ ঃ ড° মদন শৰ্মা
সুৰকাৰ ঃ বিজন দত্ত

তমসো মা জ্যোতিৰ্গময়
উঠাহে জাগাহে
তমসা ফালি ওলাল বেলি
মুক্ত হ'ল আজি জ্যোতিৰ পথ
চলে জ্যোতিৰ পথে–পথে জীৱন ৰথ।
উন্মুক্ত দিগন্ত আজি
দৃষ্টিৰ পথ ঢাকি
মাথো পোহৰৰ পখী উৰে
পাখিৰ ৰহণ লাগি
উজলে গতিপথ।
উঠাহে জাগাহে
মৃত্যুৰ সীমা ভাঙি
অমৃত জীৱনকে
সত্যৰ পোহৰতে
উজ্বল কৰিবলে
লওঁ যে শপত।

৪২
সংখ্যক

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

মনীষা

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক আলোচনী

সম্পাদক
দীপান সোণোৱাল

২০১৯–২০ বৰ্ষ

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী হিচাপে মনীষাৰ নিজা বৈশিষ্ট্য আছে।।
এই বছৰৰ প্ৰকাশিত লেখাৰ প্ৰায় সংখ্যকেই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ–ছাত্ৰীৰ নিজা সৃষ্টি।। ছাত্ৰ–ছাত্ৰীৰ পৰিকল্পনা।।
মনীষা খন মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ–ছাত্ৰীৰ বাবে নতুন চিন্তাৰ এখন মঞ্চ।।

২০১৯-২০ বৰ্ষ

৪২ সংখ্যক

মনীষা

The Annual Journal of Tinsukia college

Edited By-

Dipan Sonowal

Published by Tinsukia College Students Union 2019-20
Printed at The Assam Computers, Near Borguri, Tinsukia-786126

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

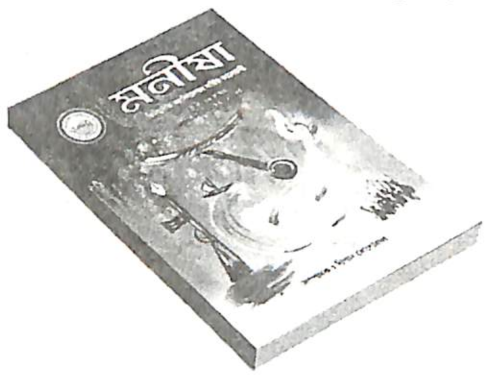

সম্পাদনা সমিতি	Editorial Board
ড° সূৰ্য্য চুতীয়া, সভাপতি	**Dr. Surjya Chutia**, President
ড° ৰূপালী গগৈ, তত্বাৱধায়ক	**Dr. Rupali Gogoi**, In-charge
ময়ূৰী শৰ্মা বৰুৱা, শিক্ষক সদস্য	**Mayuri Sharma Baruah**, Member (Teacher)
ড° ৰশ্মি দত্ত, শিক্ষক সদস্য	**Dr. Roshmi Dutta**, Member (Teacher)
মণিকা দেৱী, শিক্ষক সদস্য	**Monika Devi**, Member (Teacher)
টংকেশ্বৰ দাস, শিক্ষক সদস্য	**Tonkeshwar Das**, Member (Teacher)
দীপান সোনোৱাল, সম্পাদক	**Dipan Sonowal**, Secretary
অৰূপজ্যোতি কোঁৱৰ, ছাত্ৰ সদস্য	**Arupjyoti Konwar**, Member (Student)
ৰাহুল প্ৰসাদ, ছাত্ৰ সদস্য	**Rahul Prasad**, Member (Student)

বেটুপাতৰ শিল্পীকৰ্ম ঃ চৃন্ময় দাস
ৰঙীন পৃষ্ঠা, অঙ্গসজ্জা ঃ জ্যোতি গগৈ, উজ্জ্বল দাস
অলঙ্কৰণ ঃ হিমাদ্ৰী সোনোৱাল, পংকজ গগৈ, অংশুমালা কলিতা
প্ৰকাশক ঃ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
মুদ্ৰণ ঃ
দি অসম কম্পিউটাৰচ্
বৰগুৰি উদ্যোগপাম, তিনিচুকীয়া আই.টি.আই সমীপত, তিনিচুকীয়া
দূৰভাষ ঃ ৯৯৫৪২২৫৭৫২

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে বিগত সময়ছোৱাত
আমাৰ মাজৰ পৰা হেৰাই যোৱা
প্ৰতিজন মনীষী ব্যক্তিলৈ
শ্ৰদ্ধাঞ্জলি
নিবেদিছোঁ।

Prof. L.K. Nath, M. Pharm., Ph.D.
Vice - chancellor i/c,

DIBRUGARH UNIVERSITY
DIBRUGARH ◆ PIN - 786 004 ◆ ASSAM
Phone : 0373 - 2370239 (Off)
Mobile : 9435476382
Fax : 0373-2370323
E-mail : vc@dibru.ac.in

Ref. No: DU/VC/GWM/21/202

Date: 06.04.2021.

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA ASSAM

শুভেচ্ছা বাণী

১৯৫৬ চনত স্থাপন হোৱা উজনি অসমৰ বানিজ্যিক নগৰী তিনিচুকীয়া জিলাৰ এখন অন্যতম লেখত ল'বলগীয়া উচ্চশিক্ষানুষ্ঠান তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০২০ শিক্ষা বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাই পৰম্পৰা অক্ষুন্ন ৰাখি মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'মনীষা' ৰ সংস্কৰণটি প্ৰকাশ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছে বুলি জানিবলৈ পাই সঁচাকৈয়ে আনন্দিত হৈছো।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক বিকাশ সাধন কৰাত সহায় কৰাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়খনৰ বিভিন্ন তথ্যপাতি লিপিবদ্ধ কৰাত সহায় কৰে। মই আশা কৰিছোঁ 'মনীষা' ত গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ ইত্যাদি প্ৰকাশ কৰাৰ লগতে সমাজখনৰ বাস্তৱ জীৱনৰ ওপৰতো আলোকপাত কৰিব আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলক সৰ্বাংগীণ বিকাশ সাধনৰ পথ দেখুৱাব।

আলোচনীখনিৰ পাঠকবৃন্দ আৰু প্ৰকাশৰ সৈতে জড়িত সমূহ ব্যক্তিলৈ আমাৰ শুভেচ্ছা থাকিল।

লীলাকান্ত নাথ
(ড: লীলাকান্ত নাথ)
উপাচাৰ্য (ভাৰপ্ৰাপ্ত)
ডিব্ৰুগড বিশ্ববিদ্যালয়
ডিব্ৰুগড়

জয় আই অসম
সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা
ALL ASSAM STUDENTS' UNION
মুখ্য কাৰ্যালয় ঃ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
H. O. : GAUHATI UNIVERSITY, GUWAHATI - 781014

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

প্ৰসঙ্গ ....

দিনাংক..............................

শুভেচ্ছা বাৰ্তা

তিনিচুকীয়া জিলাৰ অন্যতম উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান 'তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়'ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'মনীষা' বিগত বৰ্ষবদৰে এইবছৰো প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা মহৎ প্ৰচেষ্টাক শলাগ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মূলতঃ গ্ৰন্থই সমাজ-জীৱনৰ গুৰি-বঠা ধৰি ৰখাৰ অন্যতম মূল আধাৰ।

প্ৰকাশ পাব লগা 'মনীষা'ই জিলাখনৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ তথা উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে সমগ্ৰ জিলাখনৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ বাবেই এখন উল্লেখযোগ্য আলোচনী হিচাপে বিবেচিত হ'ব। মনীষাত প্ৰকাশিত লেখাসমূহে শৈক্ষিক জগতৰ উপৰিও সৃষ্টিশীল সাহিত্যৰাজীকো সাঙুৰি মহাবিদ্যালয়ৰ গৰিমা বৃদ্ধি কৰিব। সেই আশাৰে,

বিনীত—

শংকৰজ্যোতি বৰুৱা
সাধাৰণ সম্পাদক, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

অধ্যক্ষৰ

মেজৰ পৰা

অসমৰ অন্যতম বাণিজ্যিক প্ৰাণকেন্দ্ৰ তিনিচুকীয়া চহৰৰ মাজ-মজিয়াত অৱস্থিত কলা, বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান-তিনিওটা পৰিপূৰ্ণ শাখাৰে ৰাজ্যখনৰ উচ্চ শিক্ষাৰ এখনি অগ্ৰণী প্ৰতিষ্ঠান হৈছে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়। ইতিমধ্যে হীৰক জয়ন্তী বৰ্ষ অতিক্ৰম কৰা ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়খনত বৰ্তমান অসম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ প্ৰায় চাৰি হাজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক শিক্ষা প্ৰদানত শতাধিক অধ্যাপক-অধ্যাপিকা নিয়োজিত হৈ আছে। সমান্তৰালভাৱে দেশৰ শিক্ষা-নীতি পৰিৱৰ্তন আৰু গতিশীল সময়ৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি শিক্ষাৰ্থীসকলৰ স্ব-নিয়োজনৰ সুবিধা হোৱাকৈ দক্ষতাৰ বিকাশৰ কেইবাটাও বৃত্তিমূলক পাঠ্যক্ৰমো মহাবিদ্যালয়খনত আৰম্ভ কৰা হৈছে। উচ্চ শিক্ষাৰ পাঠ্যপুথিৰ শিক্ষা প্ৰদানৰ উপৰিও বাৰেৰহণীয়া সংস্কৃতিৰ বহু জাতি-জনগোষ্ঠীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভাষা-সাহিত্য, কলা-কৃষ্টি, ক্ৰীড়া আদি সামাজিক শিক্ষা প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰতো মহাবিদ্যালয়খনিয়ে পূৰ্বৰে পৰাই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। অৱশ্যে মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বাংগীণ উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়াও বহু কৰণীয় আছে। শিক্ষক-কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা স্থানীয় ৰাইজৰ পূৰ্ণ সহযোগত কৰণীয়খিনি পৰ্যায়ক্ৰমে সম্পাদন কৰিব পৰা যাব বুলি আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মৌলিক চিন্তা, সাংস্কৃতিক দক্ষতা আৰু ৰুচিসাপেক্ষে ক্ৰীড়া-কৰ্মৰ খতিয়ান সামৰি প্ৰতিবছৰে প্ৰকাশিত হয় মহাবিদ্যালয়খনৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'মনীষা'। ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত প্ৰকাশ হোৱা 'মনীষা'ৰ ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ সংখ্যাটি শেহতীয়াকৈ হ'লেও প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুতি সম্পন্ন কৰিছে বুলি জানিব পাৰি সুখী হৈছোঁ। আশা কৰিছোঁ মহাবিদ্যালয়ৰ গৰিমা অটুট ৰাখি বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ এই সংখ্যাটিও সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশিত হ'ব। সম্পাদকৰ লগতে আলোচনী প্ৰকাশৰ লগত জড়িত থকা সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মোৰ শুভ-কামনা আৰু অভিনন্দন জনালোঁ। শেষত 'মনীষা'ৰ আৰু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰিলোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়

ধন্যবাদেৰে -

ড° সূৰ্য্য চুতীয়া
অধ্যক্ষ
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়, তিনিচুকীয়া

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

সম্পাদকীয় কলম...

শিক্ষা আৰু সাহিত্যৰ সম্পৰ্কে

শিক্ষা আৰু সাহিত্য এটা মুদ্ৰা ইপিঠি-সিপিঠি। শিক্ষাই বৰ্তমান সময়ত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে আৰু আগলৈও কৰি থাকিব। যাৰ প্ৰয়োগ জীৱ শ্ৰেষ্ঠ মানৱ জাতিয়ে খুব সুন্দৰকৈ প্ৰয়োগ কৰিছে। বৰ্তমান প্ৰেক্ষাপটত শিক্ষাৰ অবিহনে আমাৰ কোনো এটা দিশ অৰ্থাৎ সাহিত্য-সংস্কৃতি, ক্ৰীড়া ইত্যাদি ক্ষেত্ৰত উন্নতি হ'ব নোৱাৰে। শিক্ষাই মানুহৰ চৰিত্ৰ আৰু ব্যক্তিত্ব নিৰ্ণয় কৰাত প্ৰধান ভূমিকা পালন কৰে।

শিক্ষাই এখন সমাজ কেনেকৈ পৰিচালিত হ'ব তাৰ ক্ষেত্ৰত মুখ্য ভূমিকা পালন কৰে। শিক্ষাৰ প্ৰসাৰৰ লগে লগে বহু সামাজিক ব্যাধি যেনে অন্ধবিশ্বাস, কুসংস্কাৰ আদি কু-প্ৰভাৱৰ পৰা বহু পৰিমানে সমাজ মুক্ত হ'ব পাৰিছে।

ঠিক তেনেদৰে সাহিত্যই সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ ক্ষেত্ৰত এক উল্লেখযোগ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। মানুহৰ মনৰ সুখ-দুখ অনুভৱবোৰ সাহিত্যৰ যোগেদিহে প্ৰকাশ কৰা যায়। গল্প, কবিতাই বিশৃংখল মন এটাক পঢ়াৰ পিছত শান্ত কৰাৰ উদাহৰণ আমাৰ সমাজত দেখা পোৱা যায়।

সাহিত্য হ'ল চিন্তাশীলৰ চিন্তা, সেই চিন্তাৰো যোগান ধৰে জীৱনৰ অভিজ্ঞতাই। এই চিন্তাশীল ব্যক্তিসকলৰ সংস্কৃতি প্ৰতি সমাজৰ প্ৰতি লগতে নিজৰ বিপ্লৱী চেতনা, কবিতা, গল্প মাধ্যমেৰে প্ৰকাশ কৰিব পাৰি।

প্ৰথমেই কৃতজ্ঞতা জনাব বিচাৰিছো মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষৰ লগতে আলোচনী মনীষাৰ সম্পাদনা সমিতিৰ গুৰু দায়িত্বত থকা শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু লৈ আৰু সকলো সদস্য লৈ।

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় উপাচাৰ্য্য মহোদয়, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ সাধাৰণ সম্পাদক শংকৰজ্যোতি বৰুৱা ডাঙৰীয়ালৈও কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ, তেওঁলোকৰ বহুমূলীয়া সময় নষ্ট কৰি মোক শুভেচ্ছাবাণী প্ৰেৰণ কৰাৰ বাবে। পুনৰ কৃতজ্ঞতা সেইসকল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ যাৰ ফলত মোক মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী সম্পাদক ৰূপে নিৰ্বাচিত কৰি গুৰু দায়িত্ব প্ৰদান কৰিলে। বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই সহায় কৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি গৰাকী শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষা গুৰুলৈ মই শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ। ইয়াৰ লগতে মনীষাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ শিতান 'মুখামুখি'ৰ বাবে আমাক তেখেতৰ বহু মূল্যবান সময় দিয়াৰ বাবে পদ্মশ্ৰী শ্ৰীযাদৱ পায়েং দেৱলৈ কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

সাহিত্য এনে এটা বিষয় যি সমাজৰ বহু ঘটনা-পৰিঘটনা এক জীৱন্ত দলিল। মোৰ কোনো পূৰ্বতে অভিজ্ঞতা নাই।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD. 1956
TINSUKIA, ASSAM

তথাপি তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'মনীষাৰ' প্ৰস্তুত কৰণৰ বাবে গধুৰ দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ যাওঁতেই বহুখিনি সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিলোঁ। যদিও মই যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিলো তথাপিও মোৰ অজ্ঞাতে কিছু ভুল-ক্ৰুটি যদি ৰৈ গৈছে সকলোৰে ওচৰত মই ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। কভিড মহামাৰীৰ লাগতে কিছু সমস্যা আহি পৰা বাবে নিৰ্দিষ্ট সময়ত আলোচনীখন আপোনালোকৰ মাজলৈ আগবঢ়াই দিব নোৱাৰা বাবেও মই ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। শেষত যিসকল ব্যক্তিয়ে মোক দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়ালে তেওঁলোক সকলোলৈ ধন্যবাদ জনাই তেওঁলোকৰ ওচৰত মই সদায় চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰম।

সদৌ শেষত আলোচনীখনৰ বিশেষ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা প্ৰদান কৰা সকলো লেখক-লেখিকালৈ মই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। সৰ্বশেষত সকলোৰে পৰা শুভাশীষ বিচাৰি সম্পাদকীয় কলম সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে...

দীপান সোণোৱাল
সম্পাদক 'মনীষা'
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
২০১৯-২০ বৰ্ষ

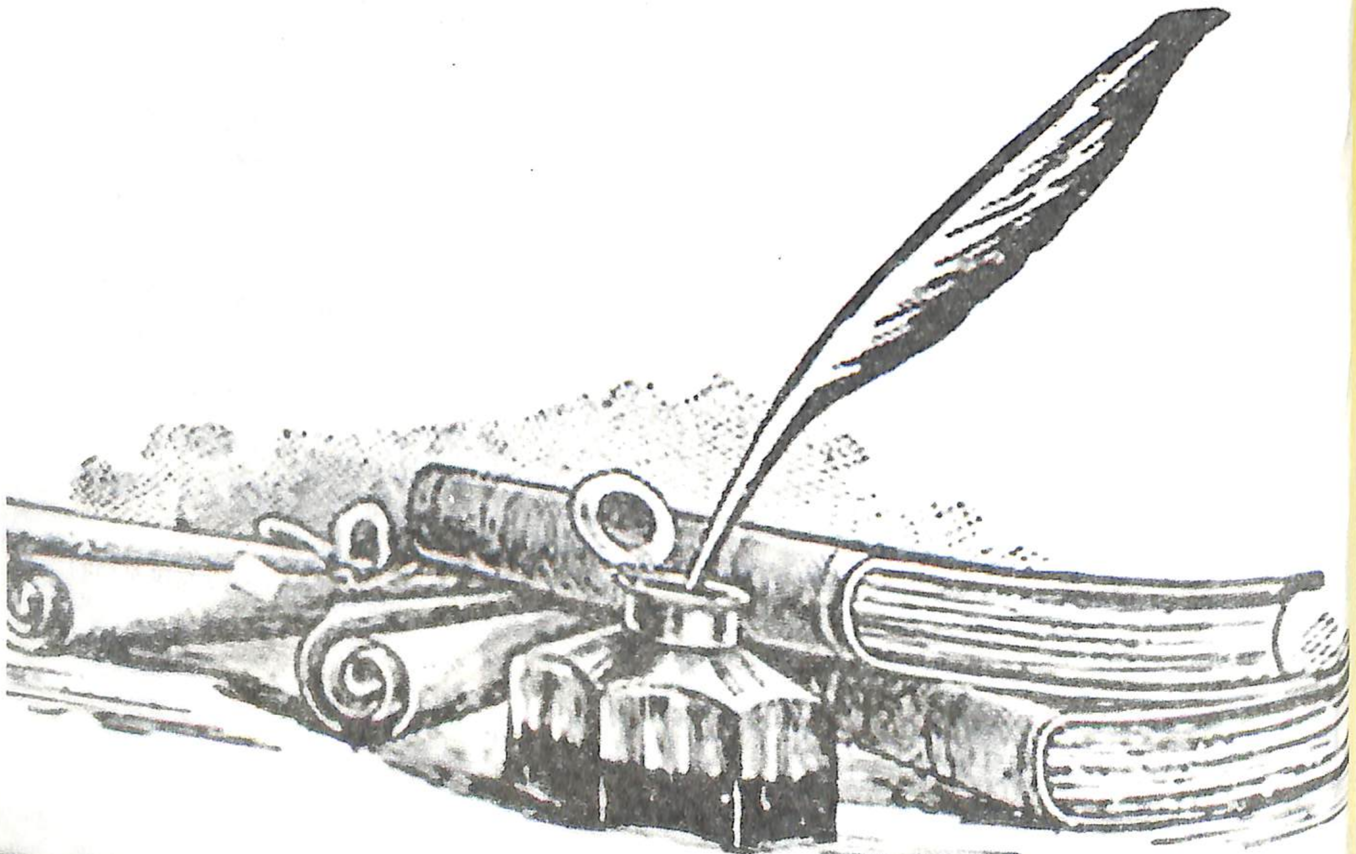

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD. 1956
TINSUKIA, ASSAM

'মনীষা' সম্পাদনা সমিতি

ড° সূৰ্য্য চুতীয়া
সভাপতি

ড° ৰূপালী গগৈ
তত্বাৱধায়ক

ময়ূৰী শৰ্মা বৰুৱা
শিক্ষক সদস্য

টংকেশ্বৰ দাস
শিক্ষক সদস্য

ড° ৰশ্মি দত্ত
শিক্ষক সদস্য

মণিকা দেৱী
শিক্ষক সদস্য

দীপান সোণোৱাল
সম্পাদক

অৰূপজ্যোতি কোঁৱৰ
ছাত্ৰ সদস্য

ৰাহুল প্ৰসাদ
ছাত্ৰ সদস্য

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ বিষয়ববীয়াসকল

বিকাশ ৰায়
সভাপতি

বিতোপন হাজৰিকা
উপ-সভাপতি

ৰাহুল প্ৰসাদ
সাধাৰণ সম্পাদক

দিগন্ত বনীয়া
সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক

দীপান সোণোৱাল
আলোচনী সম্পাদক

অম্লানজ্যোতি ফুকন
সাংস্কৃতিক সম্পাদক

হীৰকজ্যোতি বৰ্মন
আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদক

ধিৰাজ কুমাৰ মৰাণ
বহিঃক্ৰীড়া সম্পাদক

আকাশ কুমাৰ গুপ্তা
শৰীৰ চৰ্চা সম্পাদক

অৰ্চনা কুমাৰী শ্বাহ
তৰ্ক আৰু সাহিত্য সম্পাদক

ৰাহুল কুমাৰ গুপ্তা
সমাজসেৱা সম্পাদক

আকাশ ছেত্ৰী
ছাত্ৰ জিৰণীকোঠা সম্পাদক

তুলিকা নয়নী কোঁৱৰ
ছাত্ৰী জিৰণীকোঠা সম্পাদিকা

সূচীপত্ৰ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

প্ৰবন্ধ

- কিতাপ — স্বপ্না শইকীয়া ১
- বৰ্তমান সময়ত শিক্ষাৰ গধুৰ দায়িত্ব — বৰ্ণালী মৰাণ ৩
- মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ এটি চমু বিৱৰণ — গায়ত্ৰী মৰাণ ৪
- নাৰী শক্তি — উৰ্মিলা দাস ৬
- শিশু-শ্ৰমিক — তুলিকা নয়নী কোঁৱৰ ৭
- সাংবিধানিক সুৰক্ষা কৱচ — দেবাশ্ৰী গগৈ ৯
- আমি সুৰক্ষিত নে? — দীপ্তি গুপ্তা ১০
- সময়ৰ দাবী — আফিয়া আহমেদ ১১
- উপলব্ধি — মৈত্ৰী দহোটিয়া ১২
- প্ৰথম সপোন — প্ৰীতেশ ৰঞ্জন কাশ্যপ ১৩
- মনৰ অনুভূতি — ময়ূৰী দুৱৰা ১৪
- আবেলি — অন্তৰা ফাটোৱালী ১৫
- ভাৰতীয় ঐতিহ্যত চিত্ৰকলাৰ ভূমিকা — সমীৰণ সপোন ১৭

গল্প

- অক্টোবৰ ২০২৬ ঃ মিলিয়ন বছৰৰ পিক্‌নিক — মনোজ লাল গগৈ ২১

সাক্ষাৎকাৰ

- সাক্ষাৎকাৰ ঃ অৰণ্য মানৱ পদ্মশ্ৰী যাদৱ পায়েংৰ সৈতে — দীপান সনোৱাল ২৮

কবিতা

- সকলো মাথো এটি ঘটনা — প্ৰাঞ্জল চাংকাকতি ৩৩
- কথা-১ — দিব্যজ্যোতি ডিব্ৰুৱাল ৩৩
- চিঞৰ — সুৰেন্দ্ৰ শদিয়া ৩৪
- কুশলে থাকা অহল্যা — তন্ময় চেতিয়া ৩৪
- জীৱন-সংগ্ৰাম — প্ৰান্তত জগদীশ অংকিত শইকীয়া ৩৫
- বাস্তৱ জীৱনৰ পথিক মই — মেহজেবিন হুচেইন ৩৬
- কলিযুগ — মৈত্ৰী দহোতীয়া ৩৬
- শান্তিৰ পাৰযুৰি — শ্ৰীৰুবুল বৰুৱা ৩৭
- ৰক্ত গোলাপ — শ্যামন্তিকা পায়েং ৩৭
- লকডাউনে বহু কথা শিকালে — প্ৰান্তত জগদীশ অংকিত শইকীয়া ৩৮

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

English Section

- Entrepreneurship and The Realization of Tourism ..... Boikuntha Das ৩৯
- The Relevance of Yoga in Modern Life Ruma Payeng ৪১
- Drug Josita Indwar Orang ৪৪
- The Importance of Physical Fitness in a student's Life Pronob Kr. Das ৪৬
- Role of Hormones In The Body, and Psychology Biswadeep Doley ৪৭
- Silence : The power and effect of thoughts Ankit Sen ৪৯
- Computer Science A career for the digital Age Sumit Paul ৫০
- The Bitter Truth of the Indian Education System Shoaib Ahmed ৫১
- Article on New Education Policy Mrinmoyee Bhattacharjee ৫২
- New Education Policy Nabajyoti Lubhurabal ৫৪
- Impact of Covid-19 on students Aniket kumar Shah ৫৭
- Pandemic Effect on Indian Economy Aishwarya Sharma ৫৯
- Vast Changes in GDP Tushar Das ৬১
- Baghjan Gas Leak.2020 Nikita Isharwalia ৬২
- '2015' The Year of Destruction For Nepal Antara Phatowali ৬৪
- It's Not About The Destination, It Is About The Journey Bagmita Das ৬৫
- The Man who knew Infinity Bhargav Chetia ৬৭
- ARE YOU BEING TRAPPED!! Anshuman Dey ৬৮
- Life is Living not just Existing Purnima Moran ৬৯
- Tough Times Digbijoy Singha ৭০
- Apprectation Angita Sonowal ৭১
- Our True Nature Bivek Kumar Singh ৭১
- The F word Alisha Bhorali ৭৩
- Caste Discrimination Isha Shah ৭৪
- A TRUE HUMAN BEING Alok Bhowal ৭৫

Poem

- Just Another Day Pratyasha Borborah ৭৭
- The Winter Never Meant To Be Ankita Bhattacharjee ৭৮
- Hope For Humanity Saurish Sen Gupta ৭৯

অন্যান্য

- তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন ৮১
- মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ ফলাফলসমূহ ৯৭
- আলোচনী 'মনীষা'ৰ প্ৰাক্তন সম্পাদকসকল ১০০

কিতাপ

✍ স্বপ্না শইকীয়া
স্নাতক প্ৰথম ষাণ্মাসিক

তোমালোকে জানানে, অতীতৰ পৰা বৰ্তমানলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ গ্ৰন্থসমূহৰ গুৰুত্ব আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত কিমান? আমি সকলোৱে জানো যে আদিম যুগৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে বহুতো পৰ্যায় অতিক্ৰমি মানুহ এতিয়া বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যা যুগত উপনীত হৈছোঁ। তথাপি কিন্তু, ইমান দিনে বিভিন্ন লেখকে লিখা ভাল গ্ৰন্থ কেইবা পুৰুষ ধৰি বিশাল জ্ঞান আৰু সম্পদৰ নিধি বা উৎস হ'ব পাৰে।

মহামান্য ভূতপূৰ্ব ৰাষ্ট্ৰপতি এ.পি.জে. আব্দুল কালামে কিতাপৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে ক'বলৈ গৈ লিখা কবিতাৰ সাৰাংশ এটা দাঙি ধৰা হ'ল —

অৰ্দ্ধ শতাব্দীৰো বেছি দিন
মই কটাইছোঁ কিতাপৰ সংগত
কিতাপেই মোৰ বন্ধু নিত্য সহচৰ
কিতাপৰ মাজতে দেখিছোঁ স্বপ্ন
আজি স্বপ্নই হ'লগৈ লক্ষ্য।

এই কবিতাটোৰ পৰা আমি উপলব্ধি কৰিব পাৰোঁ যে বিভিন্ন ধৰণৰ কিতাপ বা গ্ৰন্থসমূহ যেনে —মহৎ লোকক জীৱনী পুথি, Light from many Lamps, তিৰুক্কুৰল, The Diary of Anne Frank আদি বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰবন্ধ আৰু এনে বহুতো পুথি যিবোৰ অতীতৰ পৰা বৰ্তমানলৈ জ্ঞানভাণ্ডাৰ হিচাপে সাক্ষী হৈ যুগ যুগ পাৰ কৰি জ্ঞানৰ বন্তি জ্বলাবলৈ সক্ষম হৈছে।

ইমানবোৰ জ্ঞানৰ বন্তি বিলোৱা পুথিবোৰ থকা সত্ত্বেও কিন্তু এই জ্ঞানৰাজি অৰ্জন কৰিবলৈ আজিৰ নৱপ্ৰজন্মৰ সময় নাই। আধুনিক যুগৰ স্মাৰ্ট ফোনেই তেওঁলোকৰ সকলো সমস্যা

সমাধান কৰে বুলি বিশ্বাস কৰে। মই এই স্মাৰ্ট ফোন আমাৰ বাবে অপ্রয়োজনীয় বা ইয়াৰ পৰা কোনো সমস্যা সমাধান নহয় বুলিও কোৱা নাই, কিন্তু ইয়াৰ বাবে যে আমি মূল্যৱান কিতাপ সমূহক অকণো সময় নিদিওঁ আৰু ইয়াৰ ভিতৰৰ সাৰমৰ্ম জনাবো ইচ্ছা নকৰোঁ। মই দুটা প্ৰশ্ন ৰাখিছোঁ —

১) আজিৰ প্ৰজন্ময়ই কিমানে গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰে?

২) তুমি মহৎ লোকৰ জীৱনৰ বিষয়ে কেতিয়াবা জানিবলৈ ইচ্ছা কৰা নে? যেনে — মহাত্মা গান্ধী, এ.পি.জে. আব্দুল কালাম, নেলছন মেণ্ডেলা আদি।

গ্ৰন্থ অধ্যয়নে তৰুণ প্ৰজন্মক অন্তৰৰ মহানতা আৰু মানৱতাৰ দৃষ্টিভংগীৰে সামৰ্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত অনুপ্ৰাণিত কৰিব পাৰে যাৰ সহায়ত তেওঁলোকৰ মনত দুৰ্বলতা অথবা সংশয় আৰু নৈৰাশ্যক পৰাভূত কৰিব পাৰে। জীৱনৰ প্ৰতিকূল অৱস্থাৰ মাজতো বৰ্তি থাকি সফলতা লাভ কৰাতো গ্ৰন্থ অধ্যয়নে সহায় কৰে। ইয়াৰোপৰি মহৎ লোকৰ জীৱনী পুথি অধ্যয়নে ব্যক্তিৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা বৃদ্ধি কৰে। আকৌ নৱপ্ৰজন্মৰ বাবে আটাইতকৈ দৰকাৰী কথা হ'ল যে তেওঁলোকে জ্ঞান আৰু কায়িক শ্ৰমৰ লেখীয়া উপাদানৰ জৰিয়তে সকলো ক্ষেত্ৰতে অৰিহণা যোগোৱাৰ বাবে মন স্থিৰ কৰিবলৈ মহান ব্যৱহাৰৰ প্ৰয়োজন। এনে মহৎ ব্যৱহাৰৰ যোগ্য হোৱাৰ উপায় হিচাপে আমি বিভিন্ন ধৰণৰ গ্ৰন্থ অধ্যয়নক চিনাক্ত কৰিব পাৰোঁ।

গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ সুফলে এজন ব্যক্তিক নিজৰ দেশখনক উন্নত দেশলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাতো অৰিহণা যোগাব পাৰে। এইদৰে নৱপ্ৰজন্মই গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে অদম্য মনোবল গঢ়ি সফলতা লাভ কৰি পৃথিৱীখনকে সুখ-সমৃদ্ধিৰ স্বৰ্গলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ শক্তি লাভ কৰিব পাৰে।

বৰ্তমান সময় এনে এটা অৱস্থাত উপনীত হৈছে যে আমি সকলোৱে নিজৰ বাবেও সময়কণ উলিয়াবলৈ ব্যৰ্থ হোৱা দেখা যায়। আকৌ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ নিজা পাঠ্যক্ৰম থকাৰ বাবে তেওঁলোকে বাহিৰা কিতাপক সময় দিয়াটো অসম্ভৱ বুলি ভাৱি গুৰুত্ব নিদিয়ে। কিন্তু আমাৰ সকলোৱে জীৱনত যিয়েই কৰ্ম নকৰোঁ কিয় বৃত্তি শিক্ষা গ্ৰহণ আদি সকলোৰে উদ্দেশ্য একোটাই সেয়া হ'ল জীৱনৰ সাফল্য। সাফল্যৰ মাজতে আছে অৰ্থনৈতিক, সামাজিক, আধ্যাত্মিক, বৌদ্ধিক, শাৰীৰিক ইত্যাদি সকলো ধৰণৰ সম্পদ। এই সফলতাৰ চাবি-কাঠী হ'ল জ্ঞান, আৰু জ্ঞান লাভৰ বাবে কিতাপৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ বন্ধু এই পৃথিৱীত নাই। সেয়ে আমি সদায় একো ঘণ্টা কিতাপ অধ্যয়নৰ বাবে আছুতীয়াকৈ ৰখা উচিত।

আমি তিনিটা কথা অৱলম্বন কৰিব পাৰোঁ যাতে কিতাপৰ বাবে আছুতীয়া সময় নিৰ্ধাৰণ হয় — (১) সঠিক চিন্তা (২) পৰিকল্পনা (৩) গভীৰ-বিচাৰ বিশ্লেষণ।

এখন দুৰ্নীতিমুক্ত নিকা সমাজ নিৰ্মাণৰ উদ্দেশ্য মানবিশিষ্ট কৰা আৰু মূল্যবোধ আধাৰিত গুণগত শিক্ষা প্ৰৱৰ্তন কৰাটো এটা প্ৰত্যাহ্বানমূলক সমস্যা। সেই সমস্যা সমাধানৰ দায়িত্ব আমাৰ নিজৰ ওপৰতহে নিৰ্ভৰশীল হয়। প্ৰাচীন জ্ঞান আমাৰ দেশৰ অতুলনীয় সম্পদৰ ভাণ্ডাৰ।

❖❖❖

ডাঙৰ ডাঙৰ ডিগ্ৰী অৰ্জন কৰি কি হ'ব
যদি তোমাৰ মন আৰু বিবেক অশিক্ষিত হৈ থাকে।

বৰ্তমান সময়ত শিক্ষাৰ গধুৰ দায়িত্ব

✍ বৰ্ণালী মৰাণ
তৃতীয় ষাণ্মাসিক, ইতিহাস

মম গলি পানী হৈ গৈছিল
হেৰমত বহি
বিধ্বস্ত জোনটোৰ ফালে চাই মই কান্দিছিলোঁ
কিতাপখনৰ পৰা আখৰবোৰ
যে মচি গৈছিল?
সহনশীলতাৰ সীমা সেইদিনা
উলংঘা কৰিছিল
ঈশ্বৰ তুমি বোবা কিয়?
ঈশ্বৰ তুমি কণা কিয়?

এইদৰে প্ৰত্যেকটো কথাই ঈশ্বৰৰ ওপৰত এৰি দিয়াৰ মানসিকতা এতিয়া মানুহৰ মনৰ পৰা কমি আহিছে। এয়া সম্ভৱ হৈছে একমাত্ৰ শিক্ষাৰ কাৰণে। শিক্ষাই মানুহক শুদ্ধ ধাৰণাৰ বাবে আগ্ৰহী কৰি তুলিছে। ইয়াৰোপৰি ক'ব লাগিব যে শিক্ষাক এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় হিচাপে আঁকোৱালি লোৱাত মানুহৰ মনৰ শক্তিশালী অপৰিসীম।

বৰ্তমান সময়ত চাৰিওফালে শিক্ষাৰ এক সৌন্দৰ্যই গা কৰি উঠিছে। বিশেষকৈ শিক্ষাৰ পোহৰ নোপোৱাকৈ থকা গাঁওসমূহ শিক্ষাৰে ভৰি পৰিব আৰম্ভ কৰিছে। যাৰ বাবে নাশ হ'ব ধৰিছে অতি হীন বুলি সমাজত পৰিচিত কু-সংস্কাৰ, অন্ধবিশ্বাস অৰ্থাৎ বলিদান, যাদু-মন্ত্ৰ, জৰা-ফুঁকা, ডাইনী হত্যা আদি। এইবোৰ শিক্ষাৰ পোহৰে নিমিষতে ধুই নিছে। অন্যান্য শিক্ষাসমূহ লগতে বিজ্ঞানশিক্ষাৰ গুৰুত্ব সুদূৰপ্ৰসাৰী। বিজ্ঞানে মানুহৰ জীৱনৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিছে আৰু প্ৰযুক্তি-বিদ্যাই মানুহক ব্যক্তি আৰু একোগৰাকী যুৱতী সজাইছে। অস্তিত্ব হিচাপে ৰৈ গৈছে কেৱল ইতিহাস।

ওপৰোক্ত বক্তব্যসমূহৰ পৰা আমি ঠাৱৰ কৰিব পাৰিছোঁ যে আমাৰ ওপৰত শিক্ষাৰ কিমান গুৰুত্ব আছে। এই কামত শিশু সকলকো এৰি দিয়া নাই। য'ত প্ৰত্যেকজন শিশুৱে শিক্ষিত মাক-দেউতাকৰ আজ্ঞা মৰ্মে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছে আৰু শিক্ষক সকলেও শিক্ষাদান কৰি কৰ্মক্ষম হৈছে। আকৌ শিক্ষাত নীতি শিক্ষাও এৰাই চলিব নোৱাৰি। য'ত মৰমৰ আদান-প্ৰদান, সন্মান, সহনশীলতাৰ কথা উল্লেখ আছে।

মানুহৰ জীৱন কৰ্মময় আৰু উন্নত ধাৰণাই গা কৰি উঠিছে। কিন্তু কৰ্মময় জীৱনে মানুহৰ ওপৰত বিয়োগাত্মক প্ৰভাৱ পেলাইছে। যিটো হ'ল মানুহৰ ব্যস্ততা আৰু সীমিত পৰস্পৰশীলতা মৰমৰ আদান-প্ৰদান। ইয়াক যোগাত্মক ৰূপত ৰূপান্তৰ কৰিব লাগিব। লগতে মানুহক বিভিন্ন শিক্ষাৰ ৰসাল যুতি দিবলৈ চেষ্টা চলাব লাগিব।

এনেদৰেই আগৰেপৰা সুন্দৰ সমাজ প্ৰচেষ্টাৰ ক্ষেত্ৰত লাগি থকা শিক্ষাৰ যোগাত্মক দিশবোৰ বৰ্তমান বহু দূৰ শিপাইছে। শিক্ষা গধুৰ দায়িত্ববোৰে যেন সমান আৰু মুক্ত কৰি পেলাই।

❖❖❖

মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ
এটি চমু বিৱৰণ

✍ গায়ত্ৰী মৰাণ
তৃতীয় ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান

অসম বাৰেৰহণীয়া জাতি-জনজাতিৰে খ্যাতমান এখন ৰাজ্য। অসমৰ থলুৱা জনগোষ্ঠীসমূহৰ ভিতৰত মৰাণ জনগোষ্ঠীও এটি অন্যতম শাসক জাতি। মৰাণ সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলে অতীজৰে পৰা অসমৰ অৰ্থ-সামাজিক দিশত প্ৰভাৱ পেলাই আহিছে। বিশিষ্ট বুৰঞ্জীবিদ ড° সৃষ্টিধৰ দত্তৰ "The Mataks, The Morans and Moamaria Rebellion" আৰু The Matak and their Kingdom শীৰ্ষক গ্ৰন্থসমূহত মৰাণ জাতিৰ ইতিবৃত্ত বিস্তৃতভাৱে ব্যাখ্যা কৰিছে। বুৰঞ্জীৰ পাত লুটিয়াই চালে বিচাৰি পোৱা যায় যে আহোমৰ ৰাজত্বৰ পূৰ্বেই মৰাণসকল অসমত বাস কৰিছিল। আহোমসকল অহাৰ পূৰ্বেই মৰাণসকলে অসমৰ বুঢ়ীদিহিঙৰ উত্তৰ পাৰে, দিচাং নদীৰ দক্ষিণত আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পশ্চিম দিশে ৰাজ্য সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰি ৰাজত্ব কৰিছিল। বিশিষ্ট বুৰঞ্জীবিদ ড° সৃষ্টিধৰ দত্তই মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ লগতে অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰি আহিছে। তেখেতে 'মৰাণ' এই তিনিটা বৰ্ণৰ শব্দটো কেনেকৈ উদ্ভৱ হ'ল সেই সম্পৰ্কেও ব্যাখ্যা আগবঢ়াইছে। বুৰঞ্জীবিদ গৰাকীয়ে মৰাণ শব্দৰ অৰ্থ বিচাৰি গৈ বিভিন্ন জ্যেষ্ঠ মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ ব্যক্তিক লগ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ পৰা লাভ কৰা কিংবদন্তিমতে অতীজতে এই সম্প্ৰদায়ৰ মাজত এগৰাকী মহিলা আছিল। বৃত্তিত মহিলা গৰাকী কবিৰাজী আছিল। মহিলাগৰাকীৰ এক ঐশ্বৰিক শক্তি আছিল বুলি বিশ্বাস কৰা হৈছিল। এই ঐশ্বৰিক শক্তি অনুসৰি মৃত্যুৰ পিছত মানুহক পুনৰ জীৱনদান দিব পাৰিছিল। মহিলাগৰাকীৰ এই শক্তিক 'মৰাণ'

বুলি জনাজাত আছিল। 'মাৰ' মানে মৃত্যু আৰু 'আন' মানে জীৱন ঘূৰাই অনা। অৱশ্যে কিংবদন্তি স্বৰূপে জনাজাত হৈ অহা মৰাণ জাতিৰ এই ইতিবৃত্তক বহুতে সন্দেহজনক বুলি জ্ঞান কৰি গ্ৰহণ কৰা দেখা নাযায়। এজন বুৰঞ্জীবিদৰ মতে কেইবা শতিকাৰ পূৰ্বে মৈলাং, মৰাণ আৰু মৈৰাং নামৰ তিনিজন ভাই-ককাই চেন্দুইন নদীৰ পাৰৰ হুকং উপত্যকাৰ পৰা বিভিন্ন ঠাইলৈ প্ৰব্ৰজন ঘটিছিল। ইয়াৰ ডাঙৰজন সেই অঞ্চলতে স্থায়ীকৈ থকাৰ বিপৰীতে মৈৰাং নামৰ লোকজন নেপাললৈ আৰু মৰাণ নামৰ লোকজন পাটকাই সীমা পাৰ হৈ অসমত প্ৰৱেশ কৰে আৰু তিনিচুকীয়া জিলাৰ ডুমডুমাৰ টিপুক নদীৰ পাৰত বসবাস কৰিবলৈ লয়। ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ নাম অনুসৰি জনগোষ্ঠীটো মৰাণ নামেৰে জনাজাত হয়।

মৰাণ জাতিৰ সংস্কৃতিয়ে হওক বা গীতি-সাহিত্য বা লোক-নৃত্য অথবা পৰম্পৰাগত খাদ্যাভ্যাসে হওক সকলোতে আজিও মৰাণসকলে নিজকে জিলিকাই ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমৰ আদিম পুৰুষ এই মৰাণসকল বৰঅসম গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত অতীজত যেনেদৰে ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল আজিও সেই ভূমিকা জাতিটোৰ আছে। মৰাণসকলৰ জাতীয়তাবাদী চিন্তা এতিয়াও সবল ৰূপত অসমত আছে। যিটোৱে এটা জাতিক বিশ্বৰ মাজত নিজকে শক্তিশালী ৰূপত চিনাকি দিব পাৰে।

ভূমিপুত্ৰ মৰাণসকলৰ ধৰ্মীয় বিশ্বাস, পৰম্পৰা আদিৰ লগত জড়িত ভিন্ন আচাৰ-অনুষ্ঠান, তিথি-পাৰ্বণ, সামাজিক প্ৰথা অনুযায়ী বিয়া-সবাহ, সকাম-নিকাম পৰিচালনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ধৰ্মীয় নীতিৰ প্ৰভাৱ অতি বেছি।

মৰাণসকলৰ সামাজিক কাম-কাজ যেনে লখিমী সবাহ, বিঘিনি বিয়পা সবাহ, মাহেকীয়া তিথি পাৰ্বণ, গোপিনীসকলৰ আই সকাম, মৃতকৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাই ৰাজহুৱাকৈ দহা-কাজ আদি অনেক অনুষ্ঠান নামঘৰৰ চৌহদতেই আয়োজন কৰা হয়। মৰাণসকলৰ এনে সামাজিক অনুষ্ঠানসমূহ মূলতঃ তামোল-পাণ, মাহ-চাউল, চেনি-গুড় আদি নৈবেদ্যৰে সেৱা-অৰ্চনা কৰা হয়। নামঘৰৰ এনে উৎসৱ অনুষ্ঠানত গুৰুসকলৰ সোঁৱৰণীক ৰোমন্থন কৰি সমাজখনৰ অপায়-অমঙ্গল, বেমাৰ-আজাৰ, বাৰীৰ ফল-মূল, খেতি-পথাৰ, ল'ৰা-ছোৱালীৰ পঢ়া-শুনা আদি দিশবোৰ সামৰি কুশল-মঙ্গল কামনা কৰা হয়। লোক-বিশ্বাস অনুসৰি সমাজত কোনো লোকৰ ৰোগ-ব্যাধি, বিপদ-বিঘিনি আদি হ'লে পৰিত্ৰাণ বিচাৰি নামঘৰেই সেৱা অৰ্চনাৰ থলীৰূপে আন্তৰিকতাৰে সেই সেৱাত ব্ৰতী হয়। নিজৰ ধৰ্মৰ লগতে এনে আৰাধনাৰ যোগেদি উপশম পোৱা বুলি ভকত-বৈষ্ণৱ আৰু সমাজে বিশ্বাস কৰে।

ব'হাগ বিহু মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ এটা প্ৰধান উৎসৱ। এই বিহুৰ লগত গছতলৰ বিহু, ৰাতি-বিহু, ধৰ্ম-হুঁচৰি সংলগ্ন হৈ আছে।

মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ শান্তি বিয়া বা চুৱা বিয়াতো সোমাই আছে বহুতো পৌৰাণিক ৰীতি-নীতি। এই বিয়াত বিশেষকৈ মহিলাসকলৰ স্থান আছে যদিও পুৰুষৰো স্থান নথকা নহয়। এই বিয়াত মহিলাই মুখ্য কামবোৰ কৰে যদিও পুৰুষো বিশেষকৈ ডেকাচামে বেই সজা কামত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। কেৱল বিহু বা শান্তি বিয়া বুলি নহয় মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে উৎসৱ-পাৰ্বণ, পৰম্পৰা আদিত একতা, প্ৰেম, ভাতৃত্ববোধ, সমন্বয় আদিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। মৰাণ সংস্কৃতিৰ কলা-সংস্কৃতি আদি ইমানেই প্ৰশংসনীয় যে তেওঁলোকে সদায় একতা আৰু সমন্বয়ৰ ডোলেৰে সকলোকে বান্ধি ৰাখিছে। এইদৰে মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে বাৰেৰহণীয়া অসমী আইৰ সংস্কৃতিৰ পথাৰখনলৈ অনবদ্য অৱদান আগবঢ়াই আহিছে।

❖ ❖ ❖

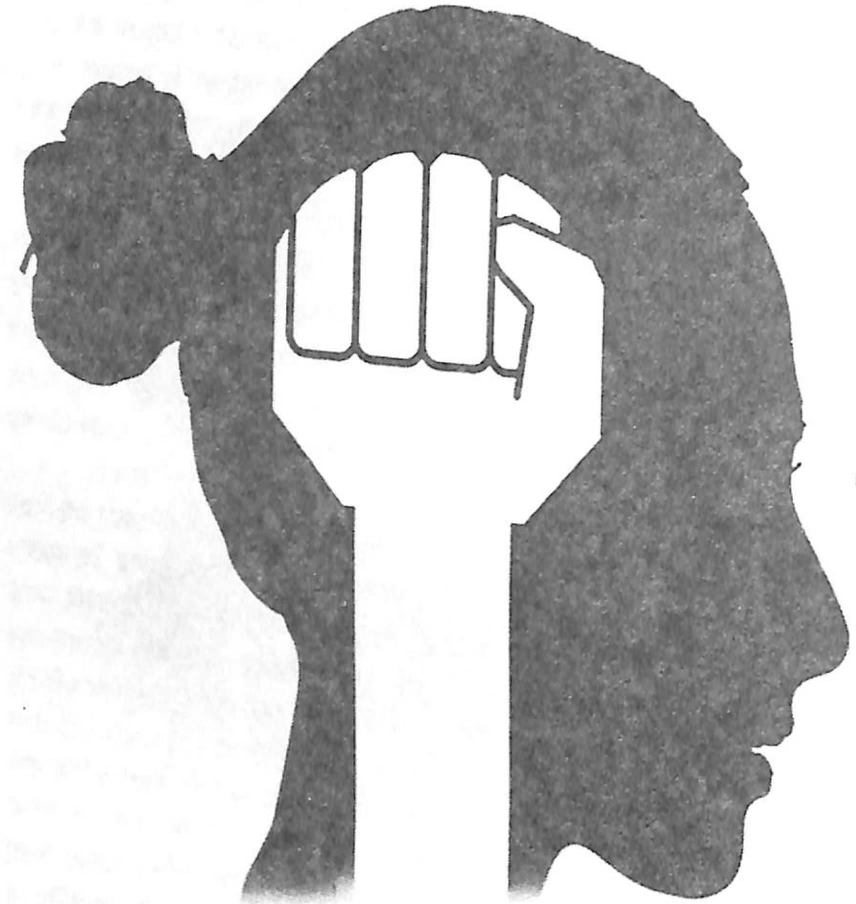

নাৰী শক্তি

✍ উৰ্মিলা দাস
১ম ষাণ্মাষিক, কলা

কোমল মনৰ অধিকাৰী, নিজেই সজাই ৰখা এখন ঘৰক এৰি আন এটা ঘৰক আঁকোৱালি লোৱা, এটা পৰিৱেশত ২০-২১ বছৰ থাকি আন এটা নতুন পৰিৱেশত নিজকে খাপ খুৱাব পৰা এজনৰে শক্তি আছে সেয়া হ'ল নাৰী শক্তি। তথাপিও এটা সৰু ভুল হ'লে নাৰীকহে ভুল বুলি কয় এই সমাজখনে।

ছোৱালী মানে — ধৰ্ষণ হ'লে আজিও ছোৱালীজনীৰ চুটি পোচাকযোৰকে দায়ী বুলি ধৰা হয়। ছোৱালী মানে — বেয়া ৰিজাল্ট কৰিলে বিয়া দিয়াৰ ভয় দেখুওৱা হয়।

ছোৱালী মানে — হাজাৰ কষ্ট মনত জাপি থৈ এটা মাথোঁ মিঠা হাঁহিৰে কোৱা মই ভালে আছোঁ।

ছোৱালী মনে -- ভালে আছোঁ নামৰ এখন উপন্যাসৰ ভালে থকা হাজাৰটা চৰিত্ৰ।

আমাৰ দেশত দেৱী শক্তি (মা দুৰ্গা)ক পূজা কৰা হয়, তথাপি আমি ৰাতি ৮ বজাৰ পাছত ঘৰলৈ আহিবলৈ ভয় খাওঁ কিয়নো অসুৰে এতিয়াও ৰাজ কৰে, নিজৰ কামনাৰ বাবে নাৰী শক্তিক হত্যা কৰে।

এতিয়াও আমাক কোৱা হয়, আমি পঢ়ি কি কৰিম? এদিন বিয়া হৈ আনৰ ঘৰলৈ যাবহে লাগিব, সংসাৰখন চম্ভালিব লাগিব। এই কথাবোৰে আমাক ৰখাব নোৱাৰে।

আৰু ছোৱালীসকলেও আন এজনৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন শেষ কৰি নিদিবা। নিজৰ ভৰিত থিয় হ'বলৈ শিকা, প্ৰকৃত মৰম এদিন নিজেই তোমাৰ ওচৰত আহিব। এই সমাজখনে আমাক আগুৱাই যাব নিদিয়ে, কিন্তু মনোবল ৰাখিবা আগুৱাই যাবা আৰু এটা গান সদায় মনত ৰাখিবা —

যদি জোন বেলি তৰায়ইও মুখ ঢাকে যদি মুক্ত আকাশৰ ৰ'দেও নাহাঁহে

তথাপি বন্ধু মনোবল ৰাখিবা

শেষত সকলো পাবা।

আৰু এদিন এজনে মোক সুধিছিল What did you achieved in your life? May answer is - Born as a girl and living in this Society. still Now is my biggest achievement.

শিশু-শ্ৰমিক

✍ তুলিকা নয়নী কোঁৱৰ
স্নাতক তৃতীয় ষাণ্মাসিক

আজিৰ শিশু কালিলৈ দেশৰ নাগৰিক। শিশুসকল পিতৃ-মাতৃৰ স্নেহৰ মাজতেই ডাঙৰ-দীঘল হয়। শিশুসকলৰ ওপৰতেই এখন দেশ অথবা এটা জাতিৰ ভৱিষ্যত নিৰ্ভৰ কৰে। সেয়েহে দেশৰ প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিয়েই শিশু উন্নয়ন আৰু বিকাশৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে বা গুৰুত্ব আৰোপ কৰে। সাধাৰণতে বিদ্যালয় পৰ্যায়ত অধ্যয়নৰ সময়ছোৱাৰ বয়সপ্ৰাপ্ত এজন লোকক শিশু বুলি ধৰা হয়। এই ক্ষেত্ৰত চৈধ্যবছৰ বয়সলৈকে শিশু বুলি গণ্য কৰা হয়। শিশু শ্ৰমিক আজিৰ সৃষ্টি নহয়। প্ৰাচীন কালতো বিভিন্ন দেশত বিভিন্ন ঠায়ে ঠায়ে দেখা দিয়া এটা সমস্যা। যিটো সমস্যা আমাৰ ওচৰে-পাঁজৰে, আশে-পাশে চকুৰ আগতে দেখা পাওঁ। ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যবোৰ সমস্যাৰ ভিতৰত শিশু-শ্ৰমিকৰ সমস্যাও এক জটিল সমস্যা। এই শিশু শ্ৰমিকৰ সমস্যাটোৱে অকল আমাৰ দেশতে নহয়, বেলেগ বেলেগ দেশতো এই সমস্যাই গা কৰিছে।

আমাৰ দেশৰ বিভিন্ন কাম-কাজত শিশু-শ্ৰমিক নিয়োজিত হৈ থকা দেখা যায়। যেনে, ঘৰৰ বনকৰা লগুৱা হিচাপে, হোটেলৰ কাঁহী-বাটি ধোৱা, নানান কল-কাৰখানাত আদিবোৰত লাখ লাখ শিশুৱে শ্ৰমিক হিচাপে কাম কৰে। কাম কৰাৰ বিনিময়ত শিশু শ্ৰমিকে লাভ কৰে অতি সামান্য মজুৰি, শোষণ, অৱহেলা নানা ধৰণৰ অত্যাচাৰ। পৰিশ্ৰমৰ ফলত সিহঁতৰ ল'ৰালি হেৰাই যায়। প্ৰত্যেক শিশু-শ্ৰমিকে পেটৰ ভোকৰ তাড়নাত নহ'লে ঘৰৰ বোজা কান্ধত লৈ ৰূপ দিছে নিজকে একো একোজন শ্ৰমিকলৈ। আমাৰ দেশত দুখীয়া শ্ৰেণীৰ সংখ্যা বেছি আছে। আৰু এই শিশুসকল দুখীয়া শ্ৰেণীৰ পৰা অহা। এই দুখীয়া শ্ৰেণীৰ অভিভাৱকসকলৰ এষাৰেই কথা আছে যে পঢ়ি-শুনি একো লাভ নাই, শ্ৰম কৰি উপাৰ্জন কৰি পেটৰ ভোক আৰু ঘৰখন চলাবলৈ শ্ৰমিক হ'বই লাগিব। এনেকৈয়ে শিশু-শ্ৰমিক হৈ পৰিছে। আৰু এইসকল শিশুকে বিভিন্ন ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাধিত পতিত হৈ মৃত্যুমুখত পৰা দেখা যায়। উপযুক্ত বাসস্থান, সাজ-পোছাক, খাদ্য, চিকিৎসা আদিৰ পৰাও তেওঁলোকে বঞ্চিত হয়।

পৃথিৱীৰ অনুন্নত, অৰ্ধ উন্নত বা উন্নয়নশীল দেশবোৰতেই শিশু-শ্ৰমিকৰ সমস্যা বেছি হোৱা দেখা যায়। আমাৰ দেশতো শিশু-শ্ৰমিকৰ সংখ্যা ক্ৰমে বৃদ্ধি পাইছে। দৰিদ্ৰতাই শিশু-শ্ৰমিক

বৃদ্ধিৰ প্ৰধান কাৰণ। শিশু শ্ৰমিকক নিয়োগ কৰা ক্ষেত্ৰত নিয়োগকৰ্তাসকলৰ লাভৰ পৰিমাণ বাঢ়ে।

আজিৰ সমাজ তথা চৰকাৰে এই সমস্যাৰ কাৰণে কি উপায় লৈছে বা লোৱাটো উচিত তাক জুকিয়াই চোৱা মানুহৰ সংখ্যা নিচেই তাকৰ। যাৰ ফলত আজি আমি পৃথিৱীৰ ভিতৰত শিশু-শ্ৰমিকেৰে উচ্চতম হৈ এটা কুখ্যাতি লাভ কৰি আছোঁ। এইসকল শিশু-শ্ৰমিকৰ ভৱিষ্যত কি হ'ব পাৰে আমিবোৰে ভৱাটো নিতান্তই প্ৰয়োজন।

সাংবিধানিক আৰু চৰকাৰীভাৱে ভাৰত চৰকাৰে বিভিন্ন ধৰণৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। তাৰে ভিতৰত সাংবিধানৰ ২৪ নং অনুচ্ছেদত ১৪ বছৰৰ তলৰ কোনো শিশুকে কল-কাৰখানা বা বিপদজনক ক্ষেত্ৰত নিয়োজিত কৰিব নোৱাৰিব। ৰাষ্ট্ৰৰ নিৰ্দেশাত্মক নীতিত শিশুৰ স্বাৰ্থ আৰু অধিকাৰৰ প্ৰতি ৰাষ্ট্ৰৰ দায়বদ্ধতা ঘোষণা ইত্যাদিবোৰ। অৱশ্যে শিশু-শ্ৰমিকৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী ব্যৱস্থাৱলীয়ে এই সমস্যাটো সমাধান কৰাত বিশেষ কাৰ্যকৰী ৰূপ লাভ কৰিব পৰা নাই। বিভিন্ন বিধি-ব্যৱস্থাবোৰ ফলপ্ৰসূ হ'বৰ বাবে প্ৰশাসন ব্যৱস্থা কঠোৰ হ'ব লাগিব। শিশু-শ্ৰমিক নিয়োগ কৰা কৰ্তৃপক্ষসমূহৰ বিৰুদ্ধে কঠোৰ শাস্তিৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনসমূহৰ প্ৰতি চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণে সহযোগিতা আগবঢ়াব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত শিশু কল্যাণৰ বাবে কাম কৰা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সংগঠন যেনে WHO, UNICEF, IUCW আদিৰ লগতো সহযোগিতা কৰিলে এই সমস্যাটো বহু পৰিমাণে সমাধান কৰিব পৰা যাব। শিশু-শ্ৰমিক সমূলি নাইকিয়া কৰিবলৈ ১ লাখ ৫০ হাজাৰ শিশু সামৰি ৭৬ টা শিশু শ্ৰম প্ৰকল্প মঞ্জুৰ কৰা হৈছে। এক লাখ পাঁচ হাজাৰমান শিশুক বিশেষ স্কুলত ভৰ্তি কৰা হৈছে।

শিশু-শ্ৰমিক সমস্যা সমাধানৰ বাবে বিশ্বব্যাপী তৎপৰতাৰো সৃষ্টি হৈছে। ৩০ এপ্ৰিলৰ দিনটো শিশু-শ্ৰমিক দিৱস হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছে। শিশুসকলৰ দৈহিক আৰু মানসিক পৰিপূৰ্ণতাই হওঁক সকলোৰে লক্ষ্য, শিশুসকলৰ শৈশৱ আৰু কৈশোৰ যাতে লুপ্ত হৈ নাযায়, শিক্ষা, চিকিৎসা ইত্যাদিৰ সুযোগ লাভ কৰি যাতে ভৱিষ্যতে তেওঁলোক উপযুক্ত নাগৰিকৰ হৈ উঠিব পাৰে তাৰ চেষ্টা কৰিব লাগিব।

❖❖❖

সাংবিধানিক সুৰক্ষা কৱচ

✍ দেবাশ্ৰী গগৈ
তৃতীয় ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান

১৮২৬ ইয়াণ্ডাবু সন্ধি অনুসৰি অসম ব্ৰিটিছৰ অধীনলৈ যোৱাৰ লগে লগে সেই সময়ৰ অখণ্ড ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অসমলৈ প্ৰব্ৰজন হ'বলৈ ধৰিলে। প্ৰায় ১৯৩৯ চনৰ পৰা ব্যৱসায়িক সূত্ৰে ব্ৰিটিছৰ চৰকাৰী কাম-কাজত সুবিধাৰ হেতু আদি অন্যান্য বহু কাৰণত বিহাৰী, বাঙালী, মাৰোৱাৰীৰ লগতে বৰ্তমান সময়ত অসমীয়াৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ হিচাপে পৰিচিত চাহ বাগিচাত কাম কৰাৰ সূত্ৰে চাহ জনজাতিৰ লোকসকল, ১৯০৫ চনৰ পৰা বৰ্তমান সময়ৰ বাংলাদেশৰ পৰা ধাৰাবাহিক ভাৱে বাংলাদেশীয় মুছলমানৰ প্ৰব্ৰজনৰ ফলস্বৰূপে ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ পাছতো বাংলাদেশৰ পৰা য'ত নেকি নামনি অসমৰ অধিকাংশ অঞ্চল তেওঁলোকে কৃষি-কৰ্ম কৰাৰ মানসিকতাৰে গ্ৰাস কৰি অসমৰ খিলঞ্জীয়া ভূমিপুত্ৰ লোকসকলৰ প্ৰতি বৰ্তমান সময়ত ভাবুকি কঢ়িয়াই আনিছে। বিদেশী অথবা স্বদেশী প্ৰব্ৰজনকাৰী যিয়ে নহওক 'প্ৰব্ৰজন' অসমৰ এক জ্বলন্ত সমস্যাৰূপে বৰ্তমান সময়লৈকে পৰিগণিত হৈ আহিছে। ৬ বছৰীয়া অসম আন্দোলন তথা বিদেশী বহিষ্কাৰ আন্দোলন হৈ গ'ল, ৮৫৫ জন শ্বহীদ হ'ল আৰু আনহাতে এচামে এই আন্দোলনক ঢাল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি অসমৰ ৰাইজৰ আৱেগৰ লগত বিশ্বাসঘাতকতা কৰি বিয়াগোম নেতা-পালিনেতা হ'ল কিন্তু বৰ্তমান সময়লৈকে কোনো এখন চৰকাৰ কোনো এজন ৰাজনৈতিক নেতাই এই সমস্যা সমাধানৰ সূত্ৰ উলিয়াবলৈ সক্ষম হোৱা পৰিলক্ষিত নহ'ল। তাৰ বিপৰীতে সকলোকে কেৱল ব্যক্তিগত মুনাফা অৰ্জনৰ অংকত ব্ৰতী থকা হে দেখা গ'ল বা বৰ্তমান সময়লৈকে পৰিলক্ষিত হৈছে। অসম চুক্তি অনুসৰি অসমীয়াই যিখন NRC পাইছিল সেইখনো বিদেশী সংৰক্ষণৰ কৱচ ৰূপেহে পৰিগণিত হ'ল।

প্ৰব্ৰজন ফলস্বৰূপে অসমৰ জনগাঁথনিৰ যথেষ্ট পৰিমাণে পৰিৱৰ্তন হ'বলৈ ধৰিছে, নামনি অসমৰ ৯ খন জিলা বৰ্তমান বাংলাদেশীয় লোকৰ কবলত আৰু ২০১১ চনৰ লোকপিয়ল অনুসৰি ২০২১ত ইয়াৰ পৰিমাণ ১৫ খন জিলালৈ পৰিৱৰ্তন হ'ব বুলি ধৰা হৈছে। ধৰ্মৰ ফালৰ পৰা ইছলাম আৰু ভাষাৰ ফালৰ পৰা বাংলা ভাষাই অসমক যথেষ্ট পৰিমাণে গ্ৰাস কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে, এনেকৈয়ে যদি চলি থাকে ২০১১ চনৰ লোকপিয়ল অনুসৰি অসমীয়াই ২০৪০-৫০ ৰ ভিতৰত অসমতে সংখ্যালঘু হৈ পৰিব বুলি সন্দেহ প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

যদিও সংৰক্ষণ ব্যৱস্থাই এটা জাতিক চিৰদিন চিৰকাললৈ বৰ্তাই ৰাখিব নোৱাৰে তথাপি কিছু ক্ষেত্ৰত কিছু পৰিমাণে হ'লেও জাতিটোৰ সামূহিক উত্তৰণৰ স্বাৰ্থত যথেষ্ট পৰিমাণে সহায়ক হিচাপে পৰিগণিত হয়। গতিকে তেনে ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান সময়ত অসমীয়াৰ সুৰক্ষাৰ স্বাৰ্থৰ খিলঞ্জীয়া ভূমিপুত্ৰৰ সুৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত সাংস্কৃতিক ভাৱে, ৰাজনৈতিক ভাৱে, প্ৰশাসনিক ভাৱে, অৰ্থনৈতিক ভাৱে, ভূমিৰ অধিকাৰ সুৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত অৰুণাচল, মণিপুৰ, নাগালেণ্ড আদি ৰাজ্যত পৰিচালিত হৈ থকা IPL অথবা ভাৰতীয় সাংবিধানৰ 371 Article ৰ যথেষ্ট প্ৰাসংগিকতা আহি পৰিছে।

কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ দল-সংগঠন, অসমৰ জনগণ সজাগ-সচেতন আৰু বৌদ্ধিক মহলত চিন্তা-চৰ্চা হ'ব লাগিব আৰু চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী উত্থাপন কৰিব পৰাকৈ চৰকাৰক হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিব পৰাকৈ জনমত গঠন কৰিব লাগিব নহ'লে গত্যন্তৰ নাই।

শেহতীয়াকৈ ভাৰতবৰ্ষত বলৱৎ হোৱা CAA আইনে যদিহে অসমত সাংবিধানিক সুৰক্ষা কৱচ বা ILP থাকিলে হ'লে তেন্তে অৰুণাচল, নাগালেণ্ড মণিপুৰ আদিৰ দৰে অসমতো কাৰ্যকৰী নহ'লে হয়।

❖❖❖

আমি সুৰক্ষিত নে

✍ দীপ্তি গুপ্তা
পঞ্চম সাণ্মাষিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান

আজি এই প্ৰশ্ন সকলো ছোৱালীৰ মনলে এবাৰ আহেই যেতিয়া তাই ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলায় যায়, যেতিয়া তাই বাছ-গাড়ীত উঠে। যেতিয়া তাই ৰাস্তাত অকলে খোজ কাঢ়ে, সকলো সময়ত সকলো পৰিস্থিতিত এই ভয় তাইৰ অন্তৰ চুই যায়। ঘৰত আলহী আহিলেও তাই বহু চিন্তা কৰি বাহিৰলৈ ওলায়। এজনী ছোৱালী-তিৰোতাই বৰ্তমান সময়ত কোনো ঠাইত সুৰক্ষিত অনুভৱঃ নকৰে, সাধাৰণ এটা স্পৰ্শ, বেয়া সৃষ্টিৰ চাৱনি তাইৰ মনত বহু আঘাত সৃষ্টি কৰে।

যেতিয়া এজনী ছোৱালী ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ যায় কিবা কামত হওক বা পঢ়াশালিলৈ। শৰীৰত কপাহী (সূতি) শাৰী মেৰিয়াই যোৱা মাকৰ এটাই ভয় — তাই ঠিকে আছে নে, কোনোবাই কিবা বেয়া মাতটো মতা নাই, তাই সুৰক্ষিত স্থানত আছে নে, কোনে জানো কি দৃষ্টিৰে চাইছে ইত্যাদি। ২ ঘণ্টাৰ বাটত ৫ বাৰ ফোন কৰি খবৰ লোৱা পিতৃৰ মনত এটাই ভয় তাইৰ লগত যেন একো অঘটন নঘটক।

এগৰাকী নাৰীক সমাজে সদায় শাসন কৰি আহিছে, নিজৰ ভৰিত থিয় হ'ব বিচৰা ছোৱালী বহু কষ্ট সহ্য কৰিব লগা হয়। নাৰীয়ে সমাজৰ নীতি-নিয়ম, মান-মৰ্যাদা আদি বজাই ৰাখাটোৱে নাৰীৰ প্ৰধান ধৰ্ম বুলি সকলে পৰাই শিকাই, কিন্তু এজনী ছোৱালীয়ে কিদৰে নিজকে সাহসী আৰু শাৰীৰিক ভাৱে সুৰক্ষিত কৰি তুলিব পাৰে সেইটো কোনোৱে নিশিকাই। কাপোৰ এযোৰ পিন্ধাৰ আগতে চিন্তা কৰিব লগা হয় যাতে কোনোৱে বেয়া নেদেখক, কাৰণ কোনোবাই অপ শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিলে সকলোৱে ছোৱালীজনীকে দুখ দিয়ে। আধুনিকতাত আমি সকলো দিশতে আগবাঢ়িছোঁ ঠিক সেইদৰেই এগৰাকী তিৰোতা সকলো ঠাইতে অসুৰক্ষিত হৈছে। বয়স, ঠাই, কাপোৰ সকলোবোৰ নেওচি।

শাৰীৰিক নিৰ্যাতন ভাৰতবৰ্ষত সঘনাই হোৱা অপৰাধ, তথাপিতো ইয়াৰ কোনো উপযুক্ত দণ্ড নাই সেইবাবে ই দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। প্ৰশাসনৰ ভয় থাকিলে কোনো লোকৰ সাহস নহয় এনে কাণ্ড কৰিব। National; Criminal Record Bureau ৰ মতে ২০১৯ চনত সৰ্বমুঠ ৩২,৬৩৩ শাৰীৰিক নিৰ্যাতন নাৰীৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছিল যি ২০১৮ অলপ কম যদিও ই নিজতে এটা বহু ডাঙৰ সংখ্যা। তাৰে এনেও বহু লোক আছে যি সমাজৰ ভয়ত গোচৰ দাখিল নকৰে। কাৰণ এনেবোৰ কথা ওলালে সদায় ছোৱালীজনীকে দোষ দিয়া হয়। সেয়েহে আমি অনুমান কৰিব পাৰোঁ যে শাৰীৰিক নিৰ্যাতন আমাৰ দেশত কি ৰূপ লৈছে।

❖❖❖

সময়ৰ দাবী

✍ আফিয়া আহমেদ
পঞ্চম ষাণ্মাসিক (কলা)

আজিৰ দিনটো লৈকে আপুনি ভাবে নে আমাৰ সমাজৰ আমাৰ মহিলাসকল সুৰক্ষিত বুলি?

যদি ভাবে, তেন্তে কোন দিশে সুৰক্ষিত আৰু যদি নাভাবে তেন্তে কিয় সুৰক্ষিত নহয়?

এনে বহু সমাজ ব্যৱস্থা আছে য'ত পুৰুষ আৰু মহিলা সমান বুলি ভবা হয় আৰু এনে বহু সমাজ ব্যৱস্থা আছে য'ত পুৰুষ আৰু মহিলা সমান বুলি ভবা নহয়। কিন্তু কিয়?

মোৰ প্ৰশ্ন যে — যদি পুৰুষ আৰু মহিলা একেই অৰ্থাৎ সমান বুলি ভবা হয় তেন্তে দেশত ধৰ্ষণৰ সংখ্যা কিয় বৃদ্ধি হৈছে? কিয় ধৰ্ষণকাৰীয়ে মহিলাক মূৰ তল কৰি যাবলৈ বাধ্য কৰাই আছে আৰু নিজে সমাজত মই বৰ পুৰুষ বুলি ফুৰিছে। কিন্তু প্ৰশ্ন হয় ইয়াত জানো পুৰুষৰ পুৰুষত্ব প্ৰকাশ পায়?

এইবোৰ দিশ আমাৰ সমাজত এতিয়া বিশ্লেষণ কৰাৰ প্ৰয়োজন আহি পৰিছে। কাৰণ ২০১২ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহৰ ১৬ তাৰিখ, দিন দেওবাৰ দিল্লীৰ চাকে'ট জিলাৰ চিলেক্ট চিটি মলৰ পৰা এজনী ছোৱালী নাম জ্যোতি সিং, উপনাম নিৰ্ভয়া (নিৰ্ভয়া আছিল ফিজিঅ'থেৰাপীৰ এগৰাকী ছাত্ৰী) তাইৰ লগত এজন বন্ধুও আছিল। দুয়ো একেলগে চিলেক্ট চিটি মলৰ বোলছবি ঘৰৰ পৰা Life of Pie নামৰ বোলছবিখন চাই ঘৰলৈ বুলি এখন বাছত উঠে আৰু সেই সময়ত বাছখনৰ কণ্ডাক্টৰজনে বাছৰ দুৱাৰখন বন্ধ কৰে লগতে গাড়ীৰ চালকজন আৰু দুজন ল'ৰা সেই বাছত যাত্ৰা কৰি থকা অৱস্থাত নিৰ্ভয়া আৰু নিৰ্ভয়াৰ লগত থকা বন্ধুজনৰ ওপৰত বহু অমানুষিক অত্যাচাৰ কৰি তেওঁ আৰু তেওঁৰ সংগী দুয়োগৰাকীকে বাছৰ পৰা দলিয়াই পেলাইছিল। নিৰ্ভয়াক এনেদৰে অত্যাচাৰ কৰিছিল যে, চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি হৈ ১১ দিনৰ পিছত নিৰ্ভয়াই শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। পাছত যেনিবা ৰাইজৰ প্ৰবল প্ৰতিবাদত চৰকাৰে সেও মানি অপৰাধী কেইজনক আটক কৰি আইনক গতাই দিয়ে। আৰু আইনে তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰি ফাঁচীৰ নিৰ্দেশ জাৰি কৰে।

এই ঘটি যোৱাৰ ঘটনাটোৰ পাছত ৰাইজে ভাবি লৈছিল আৰু এই সমাজখনত নাৰীৰ ওপৰত হোৱা অত্যাচাৰ, ধৰ্ষণ আদি বন্ধ হ'ব বুলি। কিন্তু তাৰ বিপৰীতে এইবোৰ ঘটনা সঘনাই বাঢ়ি যোৱা দেখা গৈছে। তাৰ উদাহৰণ ২০২০ চনৰ ছেপ্তেম্বৰ মাহৰ ১৪ তাৰিখ, উত্তৰ প্ৰদেশৰ হাতৰশ জিলাৰ এজনী ১৯ বছৰীয়া কিশোৰীৰ ওপৰতো সম্পূৰ্ণ ৰূপে একে ধৰণৰ ঘটনা সংঘটিত হয়। কিন্তু এই ঘটনাটো সম্পূৰ্ণৰূপে ৰাইজক জনোৱা হোৱা নাছিল। এই ঘটনাটো ৰাইজৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিব বিচাৰিছিল। কিন্তু এগৰাকী মহিলা সাংবাদিকে নিজৰ জীৱনৰ কথা চিন্তা নকৰি সেই ঘটনাস্থলীত গৈ এই ঘটনা ফাদিল কৰে।

আৰু এনেকুৱা সৰু-বৰ ঘটনা আমাৰ এই সমাজখনত নাৰীৰ ওপৰত ঘটিয়েই আছে। তাৰে কিছুমান বিয়াৰ পাছত নাৰীৰ ওপৰত যৌতুক বিচাৰি স্বামীৰ গৃহৰ তৰফৰ পৰা কৰা সামাজিক, মানসিক, শাৰীৰিক আদি অত্যাচাৰ আৰু কিছুমান ক্ষেত্ৰত দেখা যায় নাৰীৰ যি প্ৰতিবাদী কণ্ঠ পুৰুষ শাসিত সমাজে বন্ধ কৰি ৰখা দেখা যায়। ইয়াৰ মাজতো আজিৰ নাৰী-সমাজে সেই ৰক্ষণশীলতাৰ বান্ধোন ভাঙি সমাজত ওলাই আহি পুৰুষৰ সৈতে একেলগে খোজ দিব পৰা হ'ল। যেনে —খেলুৱৈ হিমা দাস, বোলছবি পৰিচালিকা —ৰিমা দাস, অসমৰ বক্সাৰ-লাভলিনা বৰগোহাঁই, আই.পি.এছ —ভায়লেট বৰুৱা, বংগৰ ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰখনত দপদপাই থকা নেতা —মমতা বেনাৰ্জী, ভাৰতীয় ৰাজনীতিৰ ছোনিয়া গান্ধী, সু-বক্তা আৰু সু-নেত্ৰী -- সুষমা স্বৰাজ আদি বহুতো যি হাতত কলম ল'লে অন্ত নপৰে।

এতিয়া কথা হ'ল একেখন সমাজতে পুৰুষ আৰু মহিলা একেলগে বাস কৰে, মহিলাৰ গৰ্ভতে সৃষ্টিৰ অংকুৰণ হয়। মহিলাক দেৱী ৰূপত সেই মাটিৰে বনোৱা দেৱীৰ সেই মূৰ্তিক শ্ৰদ্ধা, ভয় সহকাৰে পূজা কৰে আৰু আনফালে জীৱন্ত দেৱী নাৰীৰ ওপৰত নানা ধৰণৰ অত্যাচাৰ কিয় কৰা হয়?

এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ আমাৰ সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে বিচাৰি ওলোৱাটো অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে আৰু এইয়াই সময়ৰ দাবী।

❖❖❖

উপলব্ধি

✍ মৈত্ৰী দহোটীয়া
প্ৰথম ষাণ্মাসিক, অসমীয়া

সম্ভ্ৰান্ত পৰিয়ালৰ একমাত্ৰ কন্যা পাহী। ঘৰখনত সকলোৰেই আলসুৱা। একোৰেই অভাৱ নাছিল, যি বিচাৰিছিল সকলো বস্তুটোৱেই পাইছিল। সকলোৰে মৰম-স্নেহ পাই পাহীৰ অন্তৰখন বৰ কঠোৰ হৈ পৰিছিল। তাই ধনী মানুহ আৰু টকা-পইচাৰ বাহিৰে একো চিনি পোৱা নাছিল। দুখীয়া মানুহক তাই মানুহ বুলি গণ্য কৰা নাছিল। দুখীয়া মানুহক তাই সমাজৰ আৱৰ্জনাস্বৰূপ বুলি ভাবিছিল আৰু কু-দৃষ্টিৰে চাইছিল। এদিন হঠাৎ পাহীহঁতৰ ঘৰত কোনো নথকা অৱস্থাত হাড়-ছাল ওলোৱা বৃদ্ধ ভিক্ষাৰী এজন আহিল ভিক্ষা খুজিবলৈ পাহীহঁতৰ ঘৰলৈ। মাতিবলৈ ধৰিলে। পাহীহঁতৰ ঘৰত কোনো নথকাত তাই নিজে ওলাই আহি দেখে ফটা-ছিটা কাপোৰ পিন্ধা, খাবলৈ নাপাই শুকাই-খীণাই যোৱা এজন ভিক্ষাৰীয়ে তেওঁলোকৰ ঘৰত ভিক্ষা খুজিবলৈ আহিছে। তাই ভিক্ষাৰীজনৰ এনে দুৰ্দশা দেখি তেওঁক মুখখন কোঁচাই নানা গালি-গালাজ দি খেদি পঠিয়ালে। সেই বৃদ্ধ ভিক্ষাৰীজনৰ কিমান দুখ লাগিছিল হয়তো ভিক্ষাৰীজনেহে কেৱল অনুভৱ কৰিব পাৰিছিল।

এদিন-দুদিনকৈ সময়বোৰ বাগৰিবলৈ ধৰিলে, কিন্তু পাহীৰ অন্তৰখনৰ পৰিৱৰ্তন হোৱা দেখিবলৈ পোৱা নগ'ল; বৰং তাই আগতকৈ বেছি কঠোৰ আৰু নিষ্ঠুৰ হ'বলৈ ধৰিছিল। এদিন পাহীয়ে ৰাস্তাদি আহি থাকোঁতে হঠাৎ গাড়ী এখনৰ সৈতে দুৰ্ঘটনা হ'ল আৰু পাহীয়ে বৰকৈ আঘাত পালে। কিন্তু, তাইক সহায় কৰিবলৈ কোনো মানুহ আগবাঢ়ি নাহিল। এজন বৃদ্ধ মানুহে তাইক চিকিৎসালয় লৈ লয় গ'ল। পাহী যেতিয়া সুস্থ হৈ উঠিল তেতিয়া তাই গম পালে যে, তাইক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা মানুহজন আন কোনো নহয়, যিজনক পাহীয়ে দুখীয়া-নিচলা বুলি খেদিছিল সেই ভিক্ষাৰীজনেই তাইক এটা জীৱন দান দি থৈ গ'ল। তাই এই সকলোবোৰ উপলব্ধি কৰিছিল আৰু চকুলো টুকিছিল। অৱশেষত তাই গম পালে যে, পৃথিৱীত বাস কৰা সকলো মানুহেই সমান আৰু সেই দিনাৰ পৰা তাই সকলোকে মৰম- স্নেহ আৰু সন্মান কৰিবলৈ ল'লে আৰু সকলোকে সমান দৃষ্টিৰে চাবলৈ ধৰিলে। আৰু তাই উপলব্ধি কৰিলে যে পৃথিৱীত বাস কৰা সকলো মানুহ সমান।

মানুহে কেতিয়াও ধনী-দুখীয়া বুলি বিচাৰ কৰিব নালাগে। সকলো মানুহকে মৰম-স্নেহ, সন্মান আৰু সমান দৃষ্টিৰে চাব লাগে তেতিয়াহে পৃথিৱখন সৌন্দৰ্যৰে ভৰি পৰিব।

❖ ❖ ❖

প্ৰথমৰ সপোন

✍ প্ৰীতেশ ৰঞ্জন কাশ্যপ
১ম ষাণ্মাসিক, অৰ্থনীতি

জুলাই মাহৰ গৰমৰ বন্ধৰ এটি ৰাতিপুৱা, শুই উঠি আগফালৰ বাৰাণ্ডাত বহি পুৱাৰ বৰষুণজাকৰ আমেজ লৈ আছিলোঁ। সঁচাকৈয়ে মনোমোহা ৰূপ এই বৰষুণ। কবি হোৱা হ'লে হয়তো এটা কবিতাই লিখিলোঁহেঁতেন। এনেকৈয়ে কল্পনাৰ সাগৰত বুৰ গৈ থাকোঁতে হঠাতে মোৰ বন্ধু প্ৰথম দৌৰি দৌৰি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, আমাৰ ঘৰটো সিহঁতৰ ওচৰতেই। আহিয়েই সি মোক কৈছে -- "অনুভৱ মই আজি এটা সপোন দেখিলোঁ। আমাৰ আইতাই এটা মোবাইল ফোন কিনি ফেচবুক কৰি আছে।" মই আচৰিত হৈ তাক সুধিলোঁ এইটো কি সপোন ! সি মোক তেতিয়া তাৰ সপোনটো বুজাই ক'লে।

আমাৰ ঘৰৰ ওচৰতে প্ৰথমহঁতৰ ঘৰ। মাক ওচৰৰে স্কুল এখনৰ শিক্ষয়িত্ৰী। দেউতাকে ব্যৱসায় কৰে। বায়েক তৃষা। তায়ো কলেজত পঢ়ি আছে। প্ৰথম আৰু তাৰ আইতাক। বচ সিমানেই মানুহ সিহঁতৰ ঘৰত।

ঘৰখনত মাক-দেউতাক দুয়ো নিজৰ নিজৰ কামত ব্যস্ত থাকে। প্ৰথম আৰু তৃষা ৰাতিপুৱা স্কুল-কলেজলৈ যায়, তাৰ পাছত টিউচন, তাৰ পাছত পঢ়া, অনবৰতে ব্যস্ত। দিনটো আইতাক একেবাৰে অকলশৰীয়া। ৰতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে টিভিটোৰ বাহিৰে মানুহ গৰাকীৰ এতিয়া যেন কথা পাতিবলৈও লগ এটা নোহোৱা হৈছে। পুতেকে-বোৱাৰীয়েক যিখিনি সময় ঘৰত থাকে ঘৰুৱা কাম, বজাৰ, ল'ৰা-ছোৱালীৰ কামতে ব্যস্ত থাকিবলগীয়া হয়। তাৰ মাজতে আকৌ মোবাইলটো আছেই। আইতাৰ কেতিয়াবা বৰ দুখ লাগে। ঘৰলৈ অহা আলহী-অতিথিবোৰেও দু-এষাৰ কথা পতাৰ পিছতে দেখোন মোবাইলটোকে পিটিকি থাকে। সেইবাবে আইতায়ো ভাবিলে-- মইনো ইমান দুখ কৰি কিয় থাকোঁ — ময়ো মোবাইল ফোন এটা কিনি ফেচবুক খুলি নিজৰ বন্ধু-বান্ধৱী গোটাই লওঁ। তেতিয়াৰ পৰাতো মই অকলশৰীয়া নহওঁ। ল'ৰা-বোৱাৰীৰ লগতো এনেকৈয়ে কথা পাতিব পাৰিম। এইটোৱেই হ'ল প্ৰথমৰ সপোন।

প্ৰথমে তাৰ মাক-দেউতাকক সপোনটোৰ কথা ক'লে। তেওঁলোক দুয়োয়ে মনত বৰ বেজাৰ পালে। তেওঁলোকে ভাবিলে আমি নিজক লৈ ইমানেই ব্যস্ত হৈ পৰিছোঁ যে আমি ঘৰতে থকা আমাৰ নিজৰ মাতৃৰ হৃদয়ৰ শূন্যতাও উপলব্ধি কৰিব পৰা নাই। সেইদিনাৰ পৰা দুয়ো নিজৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো মাকৰ লগত অলপ সময় কটাবলৈ ল'লে। লাহে লাহে আইতাকৰ দুখবোৰ নাইকিয়া হ'ল।

প্ৰথমৰ সপোনটোৱে আইতাৰ মুখলৈ হাঁহি বিৰিঙাই আনিলে।

❖ ❖ ❖

এনেয়ে অস্ত যোৱা আকাশখন তাইৰ বৰ প্ৰিয়। প্ৰিয় বুলিও ক'ব নোৱাৰি, বচ্ ভাল পাই আৰু। কিন্তু অন্তৰ অন্তত যেতিয়া ভোটা তৰাটোৱে অৰ্ধপূৰ্ণ জোনটোৰ সৈতে আহি বহে, তেতিয়া ভাললগা আকাশখনো ভাল নলগা যেন হৈ পৰে। কিবা আছে চাগে জড়িত হয় ইয়াৰ লগত। ভালেই হওঁক বা বেয়াই হওক। কয় নহয় 'পাহৰিব নোৱাৰা স্মৃতি' বুলি। তেনেকুৱাই চাগে।

চাহকাপ, আজিকালি পুৱা-গধূলি বৰকৈ খোৱা হৈছে। অভ্যাস নাছিল, কিন্তু এতিয়া পুৱা আৰু সন্ধিয়া একাপ চাহৰপৰাই আৰম্ভ হয়। আচলতে ইয়ালৈ অহাৰ পৰা নিজে কৰিবলগীয়া হৈছেটো, কিছুমান কাম যিখিনি আগে মাকে কৰি দিছিল। ইয়াত মানে তাই এতিয়া বিজ্ঞান শাখাৰ প্ৰথম ষাণ্মাসিকৰ ছাত্ৰী। ঘৰৰ পৰা কলেজলৈ বাট অলপ দূৰ হোৱাৰ বাবে সুবিধা হোৱাকৈ কলেজৰ অলপ আঁতৰতে থাকে। কোনো হোষ্টেল, পি.জি বা ভাড়া ৰুম নহয় নিজৰ সম্বন্ধীয়া ঘৰতে। বেছিকৈ ঘৰত কাম নকৰা মজাটো পাইছে অলপ অলপকে। শিকাও হৈছে অৱশ্যে ভালেখিনি। এক প্ৰকাৰে ভালেই, ছোৱালী মানুহ শিকিব লাগে হেনো। ছোৱালীয়েনো শিকিব নালাগে কি?

আবেলি

✍ অন্তৰা ফাটোৱালী
প্ৰথম ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান

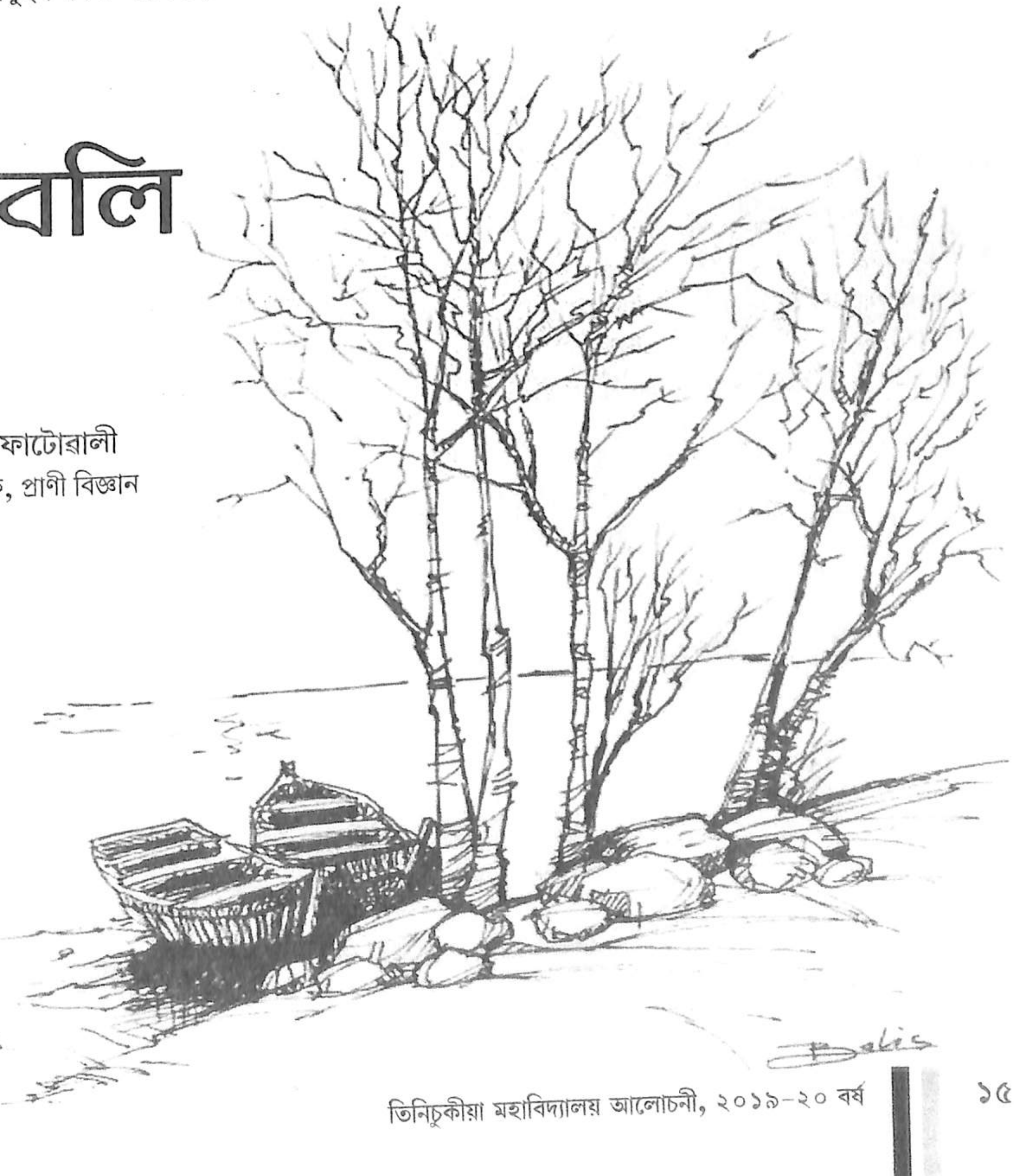

মনৰ অনুভূতি

✍ ময়ূৰী দুৱৰা
স্নাতক মহলাৰ, পঞ্চম ষাণ্মাসিক

নমস্কাৰ মোৰ নাম শ্ৰীমতী ময়ূৰী দুৱৰা। মই তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ পঞ্চম ষাণ্মাসিকৰ অসমীয়া বিভাগৰ ছাত্ৰী। আজি মই মোৰ অতিকৈ আপোন তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত যোৱা দুবছৰ ধৰি কিদৰে পাৰ কৰিলোঁ বা কিদৰে অধ্যয়ন কৰি আহিছোঁ তাৰে কিছুমান মোৰ মনৰ ভাৱ এই উকা কাগজখিলাত লিখি ৰাখিব বিচাৰিছোঁ। আজিও মনত আছে মোৰ দুবছৰ আগৰ ২০১৮ চনৰ জুন মাহৰ সেই মহাবিদ্যালয়লৈ অহা প্ৰথম দিনটোলৈ। যিদৰে আপোনালোকে এখন কলেজত পঢ়িম বুলি সৰুতে মনত পুহি ৰাখিছিলে ঠিক সেইদৰে ময়ো সৰুৰে পৰা মনত পুহি ৰাখিছিলোঁ যে ময়ো এদিন এখন কলেজত পঢ়িম বুলি। আৰু ঠিক তেনেদৰে মই তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰিলোঁ। যিদিনা মই প্ৰথমবাৰৰ বাবে সেই কলেজৰ ইউনিফৰ্ম বগা চুৰিদাৰ নীলা দুপাত্তা লৈ পিঠিত বেগ লৈ এজনী অজলা-আকৰী ছোৱালীৰ নিচিনাকৈ লাজে লাজে, ভয়ে ভয়ে কলেজৰ মুখ্য দুৱাৰেৰে ভিতৰলৈ সোমাই আহিছিলোঁ। লাজ আৰু ভয় এইবাবেই লাগিছিল কাৰণ কলেজত মই কাকো চিনি পোৱা নাছিলো। আৰু আপোনালোকেও নিশ্চয় বুজি উঠিব পাৰিছে যে প্ৰথম দিনা কলেজলৈ অহাৰ যি অনুভৱ সেয়া এক বেলেগ অনুভূতি। তেনেকৈয়ে সদায় কলেজলৈ গৈ থাকিলো। বহুত ভাল ভাল লগৰ সমনীয়া লগ পালোঁ, অকল লগৰেই নহয় ছাৰ-বাইদেউ আৰু চিনিয়ৰ দাদা-বাইদেউহঁতৰ লগতো এটা সুন্দৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি তুলিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ। ছোৱালীবোৰক সকলোকে ক'ব বিচাৰোঁ যে তোমালোক সকলো ওলাই আহা। তোমালোকৰ মনৰ যি সপোন সকলোবোৰ পূৰণ কৰা। তাৰ পিছতেই সেই ২০১৯ বৰ্ষত এন.চি.চি (NCC) ৰ সৈতে জড়িত হ'লোঁ। ই এটা খুউব ভাল প্ৰচেষ্টা। ইয়াৰ জৰিয়তে মই কেনেকৈনো একতা বজাই ৰাখিব পাৰি তাৰ বিষয়ে গভীৰ ভাৱে শিকিবলৈ পালোঁ আৰু লগতে এজন ব্যক্তিৰ জীৱনত Discipline ৰ নো কিমান মহত্ত্ব সেয়া বুজি উঠিলোঁ। এয়া আছিল মোৰ কলেজৰ ক্ৰিয়া ক্ষেত্ৰৰ ৰসালময় সময়।

এনেয়ে অস্ত যোৱা আকাশখন তাইৰ বৰ প্ৰিয়। প্ৰিয় বুলিও ক'ব নোৱাৰি, বচ্ ভাল পাই আৰু। কিন্তু অস্তৰ অন্তত যেতিয়া ভোটা তৰাটোৱে অৰ্ধপূৰ্ণ জোনটোৰ সৈতে আহি বহে, তেতিয়া ভাললগা আকাশখনো ভাল নলগা যেন হৈ পৰে। কিবা আছে চাগে জড়িত হয় ইয়াৰ লগত। ভালেই হওঁক বা বেয়াই হওক। কয় নহয় 'পাহৰিব নোৱাৰা স্মৃতি' বুলি। তেনেকুৱাই চাগে।

চাহকাপ, আজিকালি পুৱা-গধূলি বৰকৈ খোৱা হৈছে। অভ্যাস নাছিল, কিন্তু এতিয়া পুৱা আৰু সন্ধিয়া একাপ চাহৰপৰাই আৰম্ভ হয়। আচলতে ইয়ালৈ অহাৰ পৰা নিজে কৰিবলগীয়া হৈছেটো, কিছুমান কাম যিখিনি আগে মাকে কৰি দিছিল। ইয়াত মানে তাই এতিয়া বিজ্ঞান শাখাৰ প্ৰথম ষাণ্মাসিকৰ ছাত্ৰী। ঘৰৰ পৰা কলেজলৈ বাট অলপ দূৰ হোৱাৰ বাবে সুবিধা হোৱাকৈ কলেজৰ অলপ আঁতৰতে থাকে। কোনো হোষ্টেল, পি.জি বা ভাড়া ৰূম নহয় নিজৰ সম্বন্ধীয়া ঘৰতে। বেছিকৈ ঘৰত কাম নকৰা মজাটো পাইছে অলপ অলপকে। শিকাও হৈছে অৱশ্যে ভালেখিনি। এক প্ৰকাৰে ভালেই, ছোৱালী মানুহ শিকিব লাগে হেনো। ছোৱালীয়েনো শিকিব নালাগে কি?

আবেলি

✍ অন্তৰা ফাটোৱালী
প্ৰথম ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান

৬ বজাৰ পৰা ৭ বজালৈ, কলেজ থাকিলে তাইৰ উঠাৰ সময়। কলেজ নাথাকিলে ৮ বাজি পাৰ হৈ যায় আকৌ ক'বই নোৱাৰি। অৱশ্যে ইয়াত আহি সোনকালে উঠা অভ্যাসটো গঢ়ি উঠিছে ঘৰৰ তুলনাত, ভালেই হৈছে। মাজে মাজে যোৱা হৈছিল খোজকাঢ়িবলৈ, Morning walk। ভাল পাই তাই ঠাণ্ডা দিনকেইটাত পুৱাৰ কুঁৱলীৰ শীতলতাৰ মাজত বিলীন হ'বলৈ। ঘৰলৈ আহি হাঁচিয়াই থাকিলেহে মজাটো ওলায়। পানী লাগিলেই কৰ'নাৰ নাম। ভগৱান! যি কি নহওক ৰাতিপুৱাৰ গাড়ীখিনিও আকৌ কুঁৱলীৰ পৰা দেখি পাবলৈ টান নহয়, সেইটোৰ চিন্তাতে মাকে যাবলৈ মানায়ে কৰিলে। যিমান হ'লেও চকুৰ আগত নাই যে। সৰু হৈ আছে যদিও তাইৰো চিন্তা নথকা নহয়। দেউতাকবিহীন মাকক ঘৰখনত অকলশৰে এৰি থৈ আহিছে। গাটোও বৰ ভাল নাথাকে মাজে-সময়ে। চাওঁতা নাই। সেয়েহে দিনটোত যিমান পাৰে ফোন কৰিয়ে থকা হয় কলেজ আহোঁতে-যাওঁতে।

কেৰিয়াৰ, ইয়াকলৈনো কাৰ চিন্তা নাথাকে। নক'লেও জানে। দেউতাক থকা হ'লেও তাই এইটো বয়সতে ইমানখিনি চিন্তা নকৰিলেহেঁতেন মাকজনীক লৈ। মাক এগৰাকী শিক্ষয়িত্রী। দেউতাকক হেৰুৱাওঁতে তাই প্রথম স্কুল গৈছিলহে বোধহয়। তাৰ পাছতহে মাকে চাকৰিত সোমাই আজি তাইক এইখিনি পোৱালেহি। ডিগ্রী কৰাৰ ইচ্ছা তাইৰ নাছিল। HSৰ পাছতে কিবা এটা লাইন লৈ পঢ়াৰ মন আছিল। কিন্তু ভবামতেটো সদায় নহয়। HSৰ পাছত কোনো প্রশিক্ষণ নোলোৱাকৈয়ে NEET (National Eligibility Cum Entrance Test) দিছিল। কিন্তু মাৰ্কছ কম আহিল। মন কিন্তু তাতে এতিয়াও। দেউতাকৰো সপোন আছিল। আকৌ এবাৰ দিবৰ মন, কিন্তু নিমিলে দুইফালে। এটা কৰিলে এটা এৰিব লাগিব। উপায় নোহোৱাত ডিগ্রীত নামভৰ্তি কৰিছেহি। বহুত কথা। চাকৰিৰ কথা নক'লেও হ'ব আজিকালি। সুকীয়া। ইয়াতে এটা কথা, Science বুলিলেই যে অকল Medical, Engineering এনে নহয়। ইয়াতকৈও ভাল লাইন আৰু বহুত এতিয়া। গতিকে Science ত পঢ়িলে অকল Dr. Engineer হোৱাৰ বাদেও ভাল বহুতো line আছে। অৱশ্যে যাৰ য'ত মন আৰু। তাইৰ কিন্তু মন তাতে, মানে Medical ত। যি হয় আৰু।

নিজৰ কাৰণেও লাগে নহয় সময় অকণ। সেয়া অলপ কমিছে তাইৰ এতিয়া। এনেকুৱা নহয় যে চাকৰিহে কৰে যেনিবা সময় নাই। একো নকৰিলেও মানে হাতে-কামে নকৰিলেও মনে বিচৰা ধৰণে কিবা এটা ভাবিবলৈও সময়ৰ প্রয়োজন। তাৰ কাৰণে মানসিকভাৱে, মানসিকভাৱে নহয় actually মানে মনটো ভাল বা free থাকিলেহে। এইবুলি তাই ভাৱে। ইমানখিনিৰ মাজতে যদি আপোন মানুহখিনিৰ লগত অলপ অলপ হাঁহিমুখে কথা পতা যায় বেলেগে কিবা এটা ভাল সময় এটা পাৰ হৈ যায় আৰু অলপৰ কাৰণে হ'লেও।

এস্, একেবোৰ কথাকেনো কি হ'ব সদায় সদায় ভাবি। এনেয়ে মনটো কিবা লাগি যায় আৰু। এইবুলিয়ে সন্ধিয়াৰ চাহকাপ বনাওঁগৈ বুলি উঠি গ'ল তাই। এটা দীঘল হুমুনিয়াহ কাঢ়ি।

❖❖❖

মিছাৰ কোনো ভবিষ্যৎ নাই
এইটো হয়তো তোমাক আজি সুখী কৰিব,
কিন্তু মনত ৰাখিবা কালি তুমি ইয়াৰ বাবে কান্দিব লাগিব।

ভাৰতীয় ঐতিহ্যত চিত্ৰকলাৰ ভূমিকা

✍ সমীৰণ সপোন
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, কলা শাখা

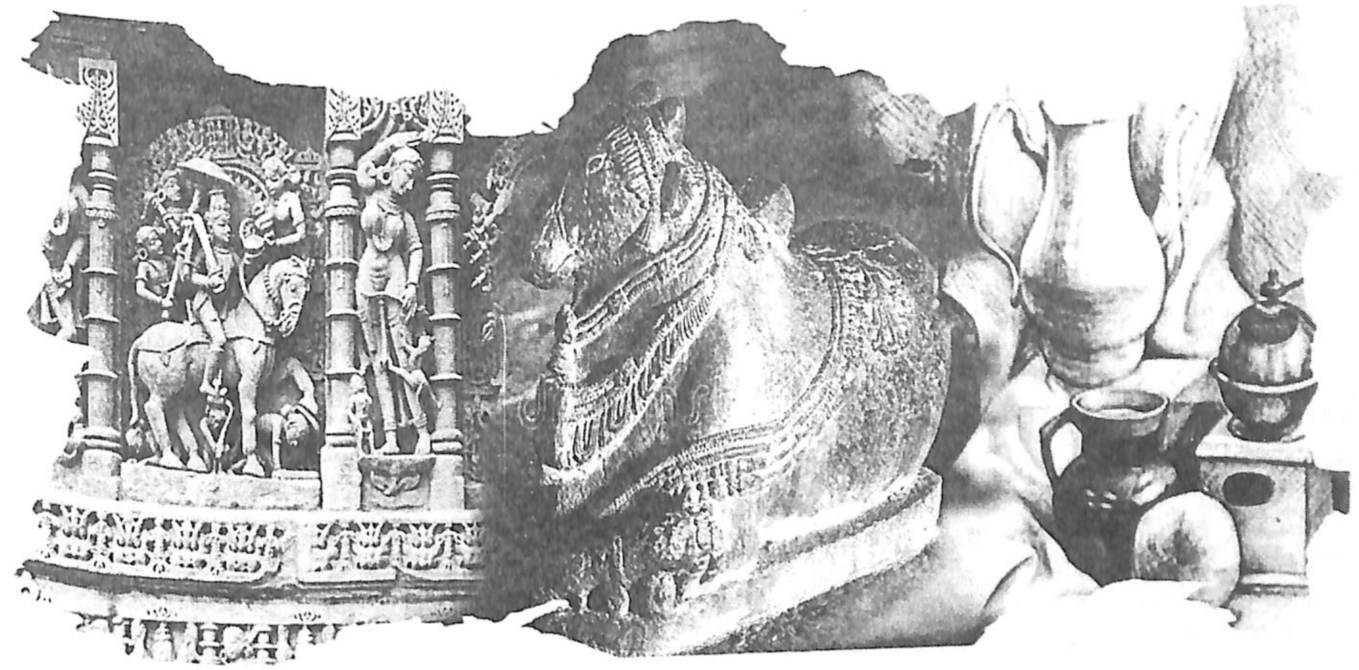

সম্প্রতি ভাৰতবৰ্ষত চিত্ৰকলা প্ৰাধান্য অতি বিৰল ভাৱে চৰ্চা লাভ আৰু বিকাশৰ দিশত গতি কৰিছে। ই আজি বুলিয়ে নহয় ভাৰতীয় শিল্প কলা আৰম্ভণি ক'ৰ পৰা বুলি ক'বলৈ হ'লে প্রথমেই ঐতিহাসিক যুগৰ পূৰ্বৰ পৰায়ে চিত্ৰৰ সভ্যতাক নিৰ্দেশন কৰা হয়। যাৰ ভূমিকা আজিও বিৰাজমান।

যি নেকি বিংশ শতিকাতকৈ ৩০০০ বছৰৰ পূৰণি সভ্যতাক বুজাই আৰু তেতিয়াৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে ভাৰতীয় শিল্পকলাত নানান সাংস্কৃতিক তথা ধৰ্মীয় প্ৰভাৱ পৰে যেনে- হিন্দু শিল্পকলা,বৌদ্ধ শিল্পকলা, জৈন শিল্পকলা, শিখ শিল্পকলা আৰু ইছলামিক শিল্পকলা। তাৰোপৰি প্ৰাকঐতিহ্য সময়ত অংকন কৰা সিন্ধু শিল্পকলাৰ ব্যাপকতা তথা সুন্দৰতাৰ সত্ত্বেও সিন্ধু উপত্যকা সভ্যতাৰ শিল্প শৈলীৰ প্ৰভাৱ অন্যান্য। প্রাথমিক সভ্যতাৰ শিল্পকলাসমূহৰ ওপৰত দেখা নাযায়।

পূৰ্বতে নিৰ্মাণ কৰা শিল্পকলাসমূহ যেতিয়া শ শ বছৰৰ পিচত খননস্থলীত পুৰাতত্ব বিদ সকলে উদ্ধাৰ অভিযানত নামিছিল তেতিয়া বিভিন্ন ভাস্কৰ্য, ছীল, মৃণ্ময় পাত্ৰ, সোণৰ অলংকাৰ আৰু টেৰাকটা, ব্ৰঞ্জ আৰু ষ্টেটাইটৰ মানৱ দেহৰ সূক্ষ্ম প্রদর্শনযুক্ত কিছুমান মূৰ্ত্তিৰ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

নৃত্যৰ ভংগিমাৰে সোণ, টেৰাকটা আৰু শিলৰ নাৰীমূৰ্ত্তিসমূহে সেই সময়ত প্ৰধানকৈ নৃত্যৰূপসমূহৰ কথাকে সূচায়। টেৰাকটাৰ মূৰ্ত্তিসমূহৰ ভিতৰত গৰু, ভালুক, বান্দৰ আৰু কুকুৰৰ মূৰ্ত্তিও আছে। সৰহসংখ্যক ছীলত অংকিত জন্তুসমূহ কিহৰ ভিত্তিত নিৰ্মাণ কৰিছিল এই সম্পকে বিজ্ঞসকলে এতিয়াও ভালদৰে চিনাক্ত কৰিব পৰা হোৱা নাই। এই ছীলসমূহ আকাৰত ৩/৪ বৰ্গ ইঞ্চিৰ পৰা ১১/২ বৰ্গ ইঞ্চিৰ ভিতৰত। এই সমূহৰ ভিতৰত কিছুমান ছীলত অংকিত প্ৰকাণ্ড শিঙযুক্ত আধা বলদ, আধা জেব্রাৰ আকৃতিৰ কিছুমান জন্তুৰ চিত্ৰ উদ্ধাৰ হৈছে। এতিয়ালৈকে এই প্রতিকৃতিসমূহৰ কোনো ধাৰ্মিক বা পন্থাগত গুৰুত্ব থকাৰো প্ৰমাণ পোৱা হোৱা নাই। শংখ, চিৰামিক, ষ্টেটাইট আদি আটাইকেইটা হৰপ্পা স্তৰতে মণিহাৰ, খাৰু আৰু

আন অলংকাৰসমূহ তৈয়াৰ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল বুলি এক বিশেষ সুত্রে অনুমান কৰিব পাৰি। প্ৰসাধন আৰু প্ৰাতঃকৃত্যৰ কিছুমান যাৱতীয় সামগ্ৰী (যেনে ফণী) হৰপ্পাত পোৱাও গৈছে। কিছুমান ছীলত লেপেটা কাঢ়ি বহা মানুহৰ প্ৰতিকৃতি পোৱা গৈছে। বহু লোকে ইয়াক যোগাসনত থকা পশুপতি আখ্যা দিছে। ইয়াৰ বিপৰীতে কিছুসংখ্যক লোকে হিন্দু দেৱতা শিৱৰ সৈতে ইয়াৰ সাদৃশ্য দৰ্শাইছে। ছীলসমূহত অংকিত হাৰ্প'ৰ দৰে বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু আৱিষ্কৃত শংখসমূহে বাদ্যযন্ত্ৰৰ ব্যৱহাৰ সূচায়। মহেঞ্জোদাৰোত বৰ্গাকাৰ ডাইচৰো (পিঠিবোৰত একৰ পৰা ছয়লৈ বিন্ধাযুক্ত) সন্ধান পোৱা গৈছে। এই শিল্পকলাসমূহ ধৰ্মীয় পৰম্পৰাৰ এই জটিল মিশ্ৰণৰ স্বত্বেও সাধাৰণতে যিকোনো সময়ত আৰু স্থানত প্ৰচলিত শৈল্পিক শৈলীমুখ্য ধৰ্মীয় গোটবোৰে ভাৰতীয় শিল্পকলাৰ ভাগ বতৰা আৰু প্ৰাচীন যুগৰ সভ্যতা আৰু শিল্পকলাসমূহৰ বিষয়ে চিনাক্ত কৰি আহিছে আৰু এই সভ্যতাৰ সংস্কৃতি বিকাশ ঘটাৰ পৰায়ে ঐতিহাসিক কলাসমূহ মুখ্যতঃ শিল আৰু ধাতুৰ ভাস্কৰ্যসমূহ ভাৰতীয় জলবায়ুত আন মাধ্যমতকৈ ভালদৰে জীয়াই আছে আৰু বেছিভাগ অৱশিষ্টই এটা ভাল অৱয়বত উদ্ধাৰ হৈছে। খনন কাৰ্যত উদ্ধাৰ হোৱা বিভিন্ন শিলত নথকা বহুতো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰাচীন সন্ধান ভাৰতৰ ওচৰ চুবুৰীয়া শুষ্ক জলবায়ুৰ ৰাষ্ট্ৰসমূহত উদ্ধাৰ হৈছে। ভাৰতীয় অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়া আৰু দৰ্শনীয় পৰম্পৰাৰ বাবে কবৰসমূহত উদ্ধাৰ হ'ব পৰা সামগ্ৰীসমূহৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতে বৰঙণি আগবঢ়াব পৰা নাই। কিন্তু যি নেকি ঐতিহাসিক উদ্‌ঘাটনৰ এক মুখ্য উৎস।

ভাৰতীয় শিল্প শৈলীক ঐতিহাসিকভাৱে ভাৰতীয় উপমহাদেশৰ বাহিৰতো অনুসৰণ কৰিছিল। তাৰে ভিতৰত তিব্বত, দক্ষিণ পূব এছিয়া আৰু চীনত বিশেষভাৱে ভাৰতীয় শিল্পৰ প্ৰভাৱ আছিল। ভাৰতীয় কলাৰ প্ৰভাৱ বিশেষকৈ মধ্য এছিয়া আৰু ইৰাণ আৰু ইউৰোপৰ দৰে ঠাইসমূহতো পৰিলক্ষিত হৈছে। তাৰোপৰি দৃশ্যমান বা অদৃশ্য কোনো ভাৱৰ ৰূপ শিল্পীৰ চিত্তৰসৰে নৱৰূপায়িত হৈ যেতিয়া স্থিতিশীল ৰূপত প্ৰকাশিত হয় তাকেই কলা বা শিল্প বোলে। এই কলা মানৱ ক্ৰিয়া-কলাপৰ বৈচিত্ৰপূৰ্ণ এক দৃশ্যৰ প্ৰকাশ আৰু এনেধৰণৰ প্ৰকাশৰ ফলত প্ৰাপ্ত পণ্য বা উৎপাদন। দৃশ্যমান বা বোধ্য এনে শিল্পকলাৰ অজস্ৰ ৰূপ বিদ্যমান। চিত্ৰকলা, ভাস্কৰ্য, স্থাপত্য, ছাপচিত্ৰ, আলোকচিত্ৰ ইত্যাদিত দৃশ্য মাধ্যমৰ ক্ষেত্ৰত সৃষ্ট চিত্ৰ বা বস্তু সম্পৰ্কীয় আলোকপাত কৰা হয়। সাধাৰণ দৃশ্যমান জগতত আমি অভিজ্ঞতা কৰা বিনন্দীয়া প্ৰকৃতিক শিল্প বা কলা হিচাপে অভিহিত কৰা নহয়। এই প্ৰকৃতিৰ সৌন্দৰ্য অৱলোকন কৰি মানৱ মন বিস্মিত আৰু বিমূঢ় হৈ স্থিতিশীল ৰূপ দিবলৈ শিল্প সৃষ্টি কৰে। প্ৰকৃতিৰ নৈসৰ্গিক সৌন্দৰ্যৰ ধাৰাবাহিকতাৰ স্বাভাৱিক ৰূপত প্ৰকাশ কৰাৰ মাধ্যমতে কলাৰ সৃষ্টি হয়। অৰ্থাৎ ওপৰৰ পৰা ঘড়ীৰ কাঁটাৰ দিশ অনুসৰি 'ভিনচেণ্ট ভেন গঘৰ' আত্ম-প্ৰতিকৃতি, চৌকৰে শিল্পীৰ নাৰীমূৰ্তি, চেন্দ্ৰ বটিছেলিৰ বাৰ্থ অফ ভেনাচৰ একাংশ আৰু এটি জাপানী শিছা সিংহ চিৰন্তন নৈসৰ্গিক প্ৰকৃতিক শিল্পীৰ নিজস্ব অভিজ্ঞতাৰ পৰা উদ্ভূত ৰং, ৰেখা, শব্দ বা ৰূপকৰ আশ্ৰয়ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ কৰি সেই অনুভূতি অন্যৰ মনত সঞ্চাৰ কৰে বা ইয়াৰ মাধ্যমত এক পৰিচয়বোধৰ সঞ্চাৰণ ঘটোৱাকে শিল্প বা কলা হিচাপে অভিহিত কৰা হয়।

কলাৰ তিনিটা মূল শাখা আছে। সেইকেইটা ক্ৰমে- চিত্ৰকলা, ভাস্কৰ্য আৰু স্থাপত্য। যি দৰে সংগীত, থিয়েটাৰ, চলচ্চিত্ৰ, নৃত্য ইত্যাদি পৰিৱেশ্য কলা আৰু সাহিত্য আৰু অন্যান্য গণসংযোগৰ মাধ্যমকো বহল দৃষ্টিত কলা অভিহিত কৰা হয়। সপ্তদশ শতাব্দী পৰ্যন্ত যিকোনো বিষয়ৰ ওপৰত দক্ষতাকেই শিল্প বোলা হৈছিল। সপ্তদশ শতিকাৰ পিছত চাৰুকলাক (fine art) সাধাৰণ বিষয়সমূহৰ পৰা বিভক্ত কৰা হয়। সভ্যতা সংস্কৃত সাল-সলনি ঘটাৰ পিচত হঠাৎ আধুনিক যুগৰ পিছত ইয়াক আৰু কিছুমান ভাগত ভাগ কৰা হয়। সেইসমূহ মূলতঃ চাৰুকলা, কাৰুকলা, ললিতকলা ইত্যাদি। এক কথাত শিল্পৰ সৃষ্টিকৰ্তা গৰাকীক শিল্পী (artist) বোলে। শিল্পীসকল ৰূপ-বিলাসী আৰু তেওঁৰ সৃষ্ট ৰূপেই হ'ল শিল্প। শিল্পৰ চৰিত্ৰ সত্য, অনুভূতি আৰু অন্যান্য গুণক উপস্থাপন কৰা লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য। যিদৰে আমি out dore বা indore যিকোনো এটা পৰিৱেশত থাকি ছবি এখন আঁকিবলৈ যত্ন কৰো তেতিয়া আমি বিভিন্ন দিশসমূহ লক্ষ্য কৰি ছবিখনৰ প্ৰাসংগিক দিশসমূহ মন কৰাটো একান্তই কাম্য।

শিল্পৰ বিশ্বজনীন আৱেগ আছে। শিল্পীয়ে মানুহৰ মনত আৱেগৰ জোৱাৰ তোলে। শিল্প সদায় নতুন সেয়ে চিত্ৰকলা, কবিতা, সংগীত, ভাস্কৰ্য আৰু স্থাপত্যক সুকুমাৰ কলা বুলিও কোৱা হয়। শিল্পৰ প্ৰকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি ই দৰ্শকক মাত্ৰা প্ৰদান কৰে। আকৌ কলা কিহৰে গঠিত হয় এই বিষয় এতিয়াও বিবাদীত। সময়ে-সময়ে কলা সম্পৰ্কীয় ধাৰণা মানুহৰ মাজত সলনি হৈ আহিছে। কলাৰ প্ৰকৃতি আৰু ইয়াৰ লগত সম্পৰ্কিত অন্যান্য বিষয় যেনে-সৃজনশীলতা আৰু প্ৰকাশভংগীৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰা দৰ্শনৰ শাখাক নন্দনতত্ত্ব বোলা হয়।

আকৌ প্ৰাগঐতিহাসিক শিল্পকলাসমূহৰ ভিতৰত সন্তীমবেটকা শিলৰ আশ্ৰয়স্থলৰ শৈল চিত্ৰ ৱায়ানাডৰ এড়াক্কাল গুহাৰ প্ৰাগঐতিহাসিক শৈলচিত্ৰ ভাৰতৰ শৈল চিত্ৰ সমূহৰ ভিতৰত দক্ষিণ এছিয়াৰ প্ৰস্তৰ যুগৰ শিলত কাটি উলিওৱা চিত্ৰ কৰ্ম, শিলত খোদিত মূৰ্তি আৰু গুহাৰ বেৰত অংকিত চিত্ৰ আদি অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে। ভাৰতত আনুমানিক ১৩০০ টা শৈল চিত্ৰ স্থলী আছে য'ত এক নিযুতৰ এক চতুৰ্থাংশতকৈও অধিক সংখ্যাক চিত্ৰকৰ্ম উদ্ধাৰ হৈছে। স্পেইনৰ আলতামিৰা গুহাৰ চিত্ৰকৰ্ম উদ্ধাৰৰ বাৰ বছৰ আগতেই ভাৰতৰত আটাইতকৈ পুৰণি শিলৰ কাৰুকাৰ্যটি আৰ্চিবাল্ড কাৰ্লেলে আৱিষ্কাৰ কৰিছিল, অৱশ্যে তেওঁৰ এই আৱিষ্কাৰৰ কথা যথেষ্ট পলমকৈ জে ককবাৰ্ণ (১৮৯৯)ৰ জৰিয়তেহে পোহৰলৈ আহে।

ড° ভি. এছ. ৱাকাংকাৰে বিন্ধ্য পৰ্বতমালাৰ চাৰিওফালে অৱস্থিত মধ্য ভাৰতত কেইবাটাও শিলৰ আশ্ৰয়স্থল আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। যিসমূহত বিভিন্ন ধৰণৰ চিত্ৰ অংকন কৰা আছে। ইয়াৰ ভিতৰত, ভীমবেটকা শিলৰ আশ্ৰয়স্থলটো ইউনেস্কোৰ বিশ্ব ঐতিহ্যক্ষেত্ৰ হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে। আটাইতকৈ পুৰণি চিত্ৰবোৰৰ কিছুমান প্ৰায় ১০,০০০ বছৰ পুৰণি। এই স্থানবোৰৰ চিত্ৰবোৰত সাধাৰণতে জীৱ-জন্তুৰ সৈতে মানৱ জীৱনৰ সম্পৰ্ক তথা সহবাস আৰু শিলৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা চিকাৰ কৰাৰ দৃশ্য আদি বৰ্ণিত হৈছে। অঞ্চল আৰু সময়ৰ পাৰ্থক্য অনুসৰি তেওঁলোকৰ শৈলী বিভিন্ন আছিল কিন্তু আটাইতকৈ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যটো আছিল যে চিত্ৰ অংকনৰ বাবে গেৰু নামৰ পাউডাৰ যুক্ত খনিজ পদাৰ্থ আইৰণ অক্সাইডৰ (হেমাটাইট) এক প্ৰকাৰৰ ব্যৱহাৰ। তাৰোপৰি ভাৰতত লোক আৰু জনজাতীয় কলাই বিভিন্ন মাধ্যম যেনে মৃৎশিল্প, চিত্ৰাংকন, ধাতুৰ কাম, কাগজ-কলা, গহনা, পুতলা, বয়ন আদিৰ জৰিয়তে বিকাশ লাভ কৰে। এই কলা কেৱল নান্দনিক বস্তু নহয়। এনে শিল্প কৰ্মৰ প্ৰকৃততে মানুহৰ জীৱনত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মহত্ত্ব আছে আৰু এইসমূহ নিৰ্দিষ্ট লোকসকলৰ বিশ্বাস আৰু ৰীতি-নীতিৰ সৈতে বান্ধ খাই আছে। এই সমূহৰ ভিতৰত ভাস্কৰ্য, মুখা (ৰীতি-নীতি আৰু অনুষ্ঠানত ব্যৱহৃত), চিত্ৰ, বস্ত্ৰ, বাঁহ-বেতৰ বস্তু, কুঁহিলা শিল্প, পাকঘৰৰ বস্তু, অস্ত্ৰ, আৰু মানৱ শৰীৰত প্ৰকাশিত (টেটু আৰু বিন্ধা) আদি হ'ব পাৰে। এনে শিল্প কৰ্মৰ এক গভীৰ সাংকেতিক অৰ্থ আছে যি কেৱল শিল্পৰ সৈতেই নহয়। সেই শিল্প প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ব্যৱহৃত সামগ্ৰী আৰু কৌশলবোৰৰ সৈতেও সংলগ্ন। লোক কলাত ভ্ৰমণকাৰী যাযাবৰসকলৰ দৃশ্যমান অভিব্যক্তিও অন্তৰ্ভুক্ত থাকে। ভাৰতীয় উপত্যকা আৰু উচ্চভূমিসমূহত বিভিন্ন সময়ত বসতি কৰা লোক সকলে তেওঁলোকৰ লগত বিভিন্ন স্থানৰ অভিজ্ঞতা আৰু স্মৃতি কঢ়িয়াই আনে। এই অভিজ্ঞতাই এনে শিল্পৰ উৎস। তেওঁলোকৰ কলা জীৱনৰ ক্ষণস্থায়ী আৰু গতিশীল আৰ্হিৰে গঠিত। কিছুমান লোককলাৰ উদাহৰণ হৈছে ৱাৰ্লী, মধুবনী কলা, মঞ্জুশা কলা, টিকুলি কলা, গণ্ড ইত্যাদি।

অসমৰ চিত্ৰকলাৰ ইতিহাস

সুকুমাৰ কলাসমূহৰ ভিতৰত চিত্ৰকলা এবিধ অন্যতম কলা। মধ্যযুগৰ সময়ছোৱাতে অসমৰ চিত্ৰকলাৰ প্ৰথম নিদৰ্শন দেখা পোৱা গৈছিল। সেই সময়ত ৰজাঘৰ আৰু সত্ৰসমূহত চিত্ৰকলাৰ সাধনা কৰা হৈছিল। সেই সময়তে পুথিৰ আকাৰত চিত্ৰ সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থও প্ৰকাশ হৈছিল। সেই চিত্ৰসমূহ মূলতঃ দুটা শৈলীত ৰচনা কৰা হৈছিল, এটা ধৰ্মনিৰপেক্ষ ৰাজকীয় শৈলী আৰু আনটো হৈছে ধৰ্মমিশ্ৰিত সত্ৰীয়া শৈলী। এই ৰচনা শৈলী সম্পৰ্কে পণ্ডিত সুনীতিকুমাৰ চট্টোপাধ্যায়ে উল্লেখ কৰি গৈছে। পূৰ্ব ভাৰতৰ পুথিচিত্ৰৰ গৱেষণা কৰা পণ্ডিত ৰজতানন্দ দাশগুপ্তই পূৰ্বাঞ্চলৰ পুথিচিত্ৰক সাতোটা শৈলীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছে। পিছে অসমৰ দৰে সৰু ঠাই এখনিত পোৱা কম সংখ্যক পুথিচিত্ৰক ইমান কেইটা শৈলীত বিভাজন কৰাৰ যুক্তি নাই বুলিও তেওঁ উল্লেখ কৰিছে। পুথিৰ মলাটৰ চিত্ৰক এটি সুকীয়া শৈলী ৰূপে স্বীকৃতি দিয়া ড° দাশগুপ্তই সত্ৰসমূহৰ বেৰ, চতি, খুঁটা আদিত অংকন কৰা চিত্ৰবোৰক আলোচনাৰ ভিতৰলৈ অনা নাই। কোনো কোনো সত্ৰৰ সিংহাসন সমূহ বোৰতো ৰং-বিৰঙী চিত্ৰ অংকন কৰা হৈছে। সেইবোৰেও সত্ৰীয়া শৈলীৰে সমৃদ্ধ। মধ্যযুগীয় অসমীয়া চিত্ৰকলাক নিম্নোক্ত শৈলী কেইটাৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰি।

ধৰ্মাশ্ৰিত সত্ৰীয়া শৈলী

ৰজা আৰু ডা-ডাঙৰীয়াসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত বিকশিত চাকচিক্য ভৰা গড়গঞা শৈলী লোককলাৰ আধাৰত বিকশিত দৰঙী শৈলী তাই-আহোম লিপি আৰু ভাষাত ৰচিত ধৰ্মাশ্ৰিত গ্ৰন্থৰ আহোম শৈলী। অসমৰ চিত্ৰকলাৰ ইতিহাস সত্ৰৰ খনিকৰসকলে সিংহাসন, পুথিৰ বাকচ, পুথিৰ বকলা, চতি-বেৰ প্ৰভৃতিত হেঙুল-হাইতালেৰে বোলাই যিবোৰ চিত্ৰ অংকন কৰিছিল, সেইবোৰক সত্ৰীয়া শৈলীৰ চিত্ৰ বুলিব পাৰি। এই শৈলীত অংকিত পুথিচিত্ৰৰ সংখ্যা ভালেমান আছে। তাৰ ভিতৰত চিত্ৰ-ভাগৱতৰ নাম প্ৰথমে উল্লেখনীয়। এইখন পুথিৰ মূল নগাঁও-বালিসত্ৰৰ তুলাপতীয়া পুথি। এই শৈলীৰ আন পুথিসমূহৰ ভিতৰত ১৭৬৫ খ্ৰীষ্টাব্দত ৰুচি বাপুৰ দ্বাৰা চিত্ৰিত কৰা দশম, দক্ষিণপাট সত্ৰত সংৰক্ষিত আদ্য দশম পুথি আৰু অজামিল উপাখ্যান, পুৰণি বুৰ্কাৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰি নি তেজপুৰৰ অসম চিত্ৰকলা সংগ্ৰহালয়ত সংৰক্ষণ কৰা ভাগৱতৰ ষষ্ঠস্কন্ধ, শিৱসাগৰৰ কোনোবাখিনিত প্ৰাপ্ত সমুদ্ৰ মন্থন, লণ্ডনৰ ব্ৰিটিছ মিউজিয়ামত ৰখা দুখন ভাগৱত-পুৰাণ, ব্ৰহ্মদেশত থকা অষ্টমস্কন্ধ ভাগৱত আৰু গোৱালপাৰা-গোসাইবৰি সত্ৰত সংৰক্ষণ হৈ থকা সচিত্ৰ দশমৰ উপৰি পুৰথৰীয়া মাধৱ আতাসত্ৰৰ ৰঙালী কীৰ্তন, ঈশ্বৰ হাটী সত্ৰৰ কীৰ্তন, নবুৰ্কাসত্ৰৰ চিত্ৰ-কীৰ্ত্তন, মধুপুৰ সত্ৰৰ চিত্ৰ- কীৰ্তন, আইভেটি ন-সত্ৰৰ সচিত্ৰ পাৰিজাত হৰণ নাট, মংগলদৈ অঞ্চলত পোৱা অনাদি পাতন, নগাঁও-আঁহতগুৰিৰ সত্ৰ বিশেষত সংৰক্ষিত সচিত্ৰ ৰামায়ণ, কামৰূপ অনুসন্ধান সমিতিৰ গ্ৰন্থাগাৰত থকা ৰামায়ণ-সুন্দৰাকাণ্ড, উপেন্দ্ৰ নাথ লেখাৰুৱে সংৰক্ষণ কৰা তুলাপতীয়া লংকাকাণ্ড, বাৰেঘৰ সত্ৰৰ আধ্যাত্ম ৰামায়ণ, মায়ামৰা দিনজয় সত্ৰৰ শ্ৰীভাগৱত মৎস চৰিত আৰু কুমৰ হৰণ, কামৰূপৰ ৰামপুৰ গাঁৱত প্ৰাপ্ত ভগৱৎ গীতা, নগাঁও কতিপাৰ সত্ৰৰ ভক্তি-বতাবলী, কামৰূপ অনুসন্ধান সমিতিৰ গ্ৰন্থাগাৰত থকা লৱ-কুশৰ যুদ্ধ আৰু

কৰ্ণ পৰ্ব (১৮৪১ খ্ৰী), নগাঁও-চামুগুৰি সত্ৰত থকা নিমিনৱ-সিদ্ধ সংবাদ ২৯ আৰু ভক্তি-প্ৰদীপৰ নাম উল্লেখযোগ্য।

গড়গা শৈলীৰ আৰ্হিত চিত্ৰিত কৰা প্ৰখ্যাত পুথিবোৰ হ'ল-–হস্তীবিদ্যাৰ্ণৱ, শংখচূড়বধ, ভাগৱত ষষ্ঠ স্কন্ধ (১৬৫৯ শক), ব্ৰিটিছ মিউজিয়ামত থকা ব্ৰহ্মবৈৱৰ্ত পুৰাণৰ ব্ৰহ্মখণ্ডৰ পৰা দুৰ্গাৰামে কৰা সচিত্ৰ ৰূপ, ধৰ্ম পুৰাণ, কীৰ্তন-ঘোষা (এডিচনেল ১২২৩৪), বুৰঞ্জী আৰু পুৰাতত্ত্ব বিভাগত সংৰক্ষিত দৰঙীৰজা কৃষ্ণ নাৰায়ণৰ নাম উল্লেখ থকা অষ্টমস্কন্ধ, কবিৰাজ চক্ৰৱৰ্তীৰ গীত-গোৱিন্দ, শিৱসিংহৰ দিনত চিত্ৰিত আনন্দ লহৰী, দৰঙ্গ ৰাজবংসাৱলি, ঘনশ্যাম খাৰঘৰীয়া ফুকনৰ দ্বাৰা চিত্ৰিত কল্কি পুৰাণ আৰু নাজিৰাৰ বুধবৰীয়া সত্ৰত সংৰক্ষিত কুমৰ হৰণ আদি। দৰঙী চিত্ৰশৈলীৰ নিদৰ্শনৰ ভিতৰত তীৰ্থ কৌমুদী, তৃতীয় স্কন্ধ ভাগৱত, অষ্টম স্কন্ধ ভাগৱত আৰু চাহাপৰী উপাখ্যান প্ৰখ্যাত তাই-আহোম শৈলীৰ দুখনি তুলাপতীয়া পুথি পোৱা গৈছে—ফুং চিন (১৪৭৩ খ্ৰী) আৰু চুক-টান্তা কিম্পং (১৫২৩ খ্ৰী)। ওপৰত উল্লেখ কৰা পুথিৰ উপৰি আৰু বহুসংখ্যক সচিত্ৰ পুথি অসমৰ বিভিন্ন সত্ৰত সংৰক্ষিত হৈ আছে।

আকৌ মধ্যযুগীয় অসমীয়া চিত্ৰশৈলীৰ এটা শৈলীক তাই-আহোম শৈলী ৰূপে জনা যায়। বহিঃ ভাৰতৰ পৰা ইয়ালৈ অহা এই চিত্ৰাংকন শৈলী উজনিৰ বৌদ্ধবিহাৰসমূহৰ ভিতৰতে সীমাবদ্ধ। এই শৈলীত চিত্ৰিত মাত্ৰ দুখনি পুথিচিত্ৰ উদ্ধাৰ হৈছে-ফুং চিন (১৪৭৩ খ্ৰীঃ) আৰু চুক-টান্তা-কিম্পং (১৫২৩ খ্ৰীঃ)। শেষৰখনি বুৰঞ্জী আৰু পুৰাতত্ত্ব বিভাগত সংৰক্ষিত ফুং চিঙৰ লেখক আৰু চিত্ৰকৰ চাও কিয়াং শ্বেন। দ্বিতীয়খনিৰ লেখক নোজা কিং। লোহিত সীমান্তৰ বৌদ্ধবিহাৰসমূহত এতিয়াও টাই আহোম শৈলীত পুথি চিত্ৰিত হয়। আলোচিত পুথি দুখনত আহোমসকলৰ সৰগ-নৰকৰ বৰ্ণনা, নৈসৰ্গ, পূজা আৰু হীনযান বৌদ্ধ মতৰ কথা চিত্ৰিত হৈছে। পটভূমি চিত্ৰণৰ প্ৰতি অমনযোগ,পৰিপ্ৰেক্ষি গুণৰ অভাৱ, উচ্চ মৰ্যাদাসম্পন্নজনক ডাঙৰকৈ আৰু সৰুলোকসকলৰ সৰুকৈ অংকন কৰা প্ৰযত্ন, যিকোনো একাযে হালি পৰা মুৰ, বিভিন্ন মুদ্ৰাৰ সংযোগ, জোঙা দীঘলীয়া আঙুলিৰ মনোৰম চিত্ৰণ,পুতলাৰ দৰে দেহাৱয়ৱৰ ছলমান নৰ-নাৰীৰ ৰূপাংকন এই চিত্ৰশৈলীৰ কেইটিমান উল্লেখ কৰিবলগীয়া বৈশিষ্ট্য। অন্যান্য ৰঙৰ লগতে সোণালী ৰঙৰ মেলন এই চিত্ৰশৈলীৰ আন এটি উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য। ১৭৮২ চনত চিত্ৰিত তৃতীয়স্কন্ধ ভাগৱত্ৰ চিএৰাজিকো ড° দাশগুপ্তই (ৰজতানন্দ দাশগুপ্ত-ৰ্চা ইণ্ডিয়ান মেনুস্ক্ৰিপট পেইন্টিং) তাই আহোম শৈলীত চিত্ৰিত বুলি উল্লেখ কৰিছে যদিও সেইখনিৰ চিত্ৰিকাৰাজি যথাৰ্থতে দৰঙী চিত্ৰশৈলীৰহে বুলিও কিছু লোকে মত প্ৰকাশ কৰে।

শেষত চাৰুকলা আৰু কাৰুকলা এজন সামান্য ছাত্ৰ হিচাপে নিজ জ্ঞানৰ পৰা চিত্ৰকলাৰ ব্যৱহাৰিক জ্ঞানৰ সম্পৰ্কে ক'বলৈ গ'লে সাম্প্ৰতিক আমাৰ নতুন চিত্ৰশিল্পীসকল হৈছে বাণিজ্যমুখি। যি অতি কম সময়ত জ্ঞান অৰ্জন কৰি কৰ্মাচিয়েল কৰ্মত নিজকে নিয়োজিত কৰিব বিচাৰে। যাক আমি কমিচন ৱ'ৰ্ক (commission work) বুলি কও। আচলতে ওপৰৰ বিশ্লেষণ কৰি অহা কথাবোৰ যদিহে ভালদৰে প্ৰয্যালোচনা কৰি চোৱা হয় তেতিয়া হ'লে গম পোৱা যায় যে প্ৰাক ঐতিহ্য সময়ত চিত্ৰকলা আছিল এক বিশেষ ধৰণৰ কলা। যি ধৰ্ম আৰু সভ্যতা সংস্কৃতিক বিচাৰ কৰি হে নিৰ্মাণ কৰিছিল, য'ত এটা যুগৰ সামগ্ৰীক আৰু ইত্যাদিৰ পৰম্পৰাসমূহৰ সময় জড়িত হৈ আছিল। অৱশ্যে বৰ্তমান সময়ত এটা দিশৰ পৰা চাবলৈ গ'লে এই যুগ আধুনিক যুগ। এই যুগ প্ৰতিযোগিতামূলক যুগ। এই যুগ সভ্যতা-সংস্কৃতিক আওকাণ নকৰি নিজ মনে একান্ত হৈ কৰ্ম কৰি নিজৰ পেটৰ ভাত যোগাৰ কৰা যুগ। য'ত নেকি এজন চিত্ৰশিল্পীয়ে হওক বা সংগীত শিল্পীয়ে হওক বা যিকোনো শ্ৰেণীৰ এজন শিল্পীয়ে হওক নিজৰ কৰ্মৰ মাজেৰে নিজৰ নিজৰ মজুৰি নিজে যোগাৰ কৰাত আত্মনিহিত হোৱা বাধ্য হৈ থাকে। আকৌ যদিহে পুৰণি যুগৰ কথাবোৰ চাও তেতিয়া এটা কথা উল্লেখ কৰিবয়ে লাগিব যে, সেই যুগৰ সময় এনে এক স্থিতি আছিল য'ত নেকি অভাৱ বুলি কোনো এক সাংবিধানিক শব্দয়ে নাছিল আৰু বৰ্তমান যুগৰ সময়ৰ পৰিবৰ্তনৰ লগে লগে সভ্যতা সংস্কৃতি ইমানেই সলনি ঘটিলে যে য'ত প্ৰকৃত শিল্পীসকলে প্ৰাপ্যখিনি আদায় কৰিবলে হ'লেও বিভিন্ন কাৰ্যত প্ৰত্যাহ্বানমূলক পৰীক্ষা দিব লগীয়া হয়। তেনে স্থলত শিক্ষণ অৱস্থাত থাকি এজন নতুন চিত্ৰশিল্পীয়ে কৰ্মাচিয়েল ৱৰ্ক কৰাটো তেনেই স্বাভাৱিক কথা। কিন্তু আমি চিত্ৰশিল্পীসকলে হাজাৰ কাম কৰি গ'লেও পুৰণি সভ্যতাৰ কৰ্মকলাক পাহৰণি গৰ্ভত ৰাখি কাম কৰাটো আমাৰ বাবে এক অপৰাধমূলক কাম। সভ্যতা-সংস্কৃতিক জীয়াই থাকে কলাৰ মাধ্যমে। আমি প্ৰতিটো কলাক সন্মান আৰু শ্ৰদ্ধাৰে সেৱগত কৰি শিক্ষণ প্ৰণালি মাধ্যমেৰে আগবঢ়াই নিয়াটোৱে আমাৰ মূল লক্ষ্য-উদ্দেশ্য হোৱা উচিত।

❖ ❖ ❖

সহায়ক উৎস ঃ

- হাৰ্বলে জেচি'ৰ দা আৰ্ট এণ্ড আৰ্কিটেকচাৰ অ'ফ দা ইণ্ডিয়েন চাবকণ্টাইন ১৯৯৪ ইউনিভাৰচিটি প্ৰেছ পেলিকেন হিষ্টিৰি অ'ফ আৰ্ট।
- হাৰ্বচা ভি দেহেজিয়া'ৰ দা এডভাইটা অ'ফ আৰ্ট (দিল্লী ঃ মতিলাল বনাশ্ৰীদাস)
- কপিল ভাট্টাচায়া, ক্লাছিকেল ইণ্ডিয়া দাণ্স ইন লিটেৰেচাৰ এণ্ড দা আৰ্ট (নতুন দিল্লী ঃ সংগীত নাটক একাডেমী),
- মিত্ৰৰ, পাৰ্থ, ইণ্ডিয়ান আৰ্ট (অক্সফৰ্ড ইউনিভাৰচিটি।

অক্টোবৰ ২০২৬ঃ

মিলিয়ন বছৰৰ পিকনিক

(কল্পবিজ্ঞান গল্প)

মূলঃ ৰে' ব্ৰেডবাৰী
অনুবাদ ঃ ✍ মনোজ লাল গগৈ
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

দ্য মাৰ্চিয়ান ক্ৰ'নিকলছৰ প্ৰস্তাৱটো মায়ে দিছিল। কথাটো আছিল, সমস্ত পৰিয়ালটো মাছ মাৰিবলৈ যাব। কিন্তু প্ৰকৃততে সেয়া মাৰ কথা নাছিল, টিম'থিয়ে ভালদৰে জানে। কথাটো দেউতাৰহে আছিল, আৰু মায়ে পাকে-প্ৰকাৰে তেওঁৰ হৈ কথাটো উলিয়াইছিল।

দেউতাই মংগল গ্ৰহৰ শিলগুটিৰ দ'মত ভৰি মেলি দিলে আৰু মান্তি হৈ গ'ল। সেয়ে কোলাহল আৰু চিঞৰ-বাখৰ লাগিল আৰু অতি সোনকালে শিৱিৰবোৰ কেপচ্যুল আৰু কণ্টেইনাৰত বন্ধ হৈ পৰিল। মা যাত্ৰা কৰিবলৈ পিন্ধা জাম্পাৰ আৰু ব্লাউজৰ মাজেৰে পিচল খাই সোমাই পৰিল। দেউতাই নিজৰ পাইপ কঁপি থকা হাতেৰে ভৰাই ল'লে। তেওঁৰ চকু মংগল গ্ৰহৰ আকাশৰ ওপৰত। টিম'থিৰ উপৰিও আন তিনিওটা ল'ৰা চিঞৰি-বাখৰি মটৰ ব'টত ওপৰা-উপৰিকৈ উঠিল। সিহঁতৰ কোনোজনে বাস্তৱিকতে মা আৰু দেউতাৰ প্ৰতি চকু ৰখা নাছিল।

দেউতাই ডাঙৰ মূৰৰ গঁজালটোত ধাক্কা মাৰিলে। নৌকাখনে আকাশলৈ গুমগুমণি এটা এৰিলে। পানীবোৰ পিচলৈ ঠেলি নৌকাখন আগুৱাই গ'ল আৰু পৰিয়ালটোৱে আনন্দত চিঞৰি উঠিল।

হো.. ৰ .. ৰ.. ৰা. হা...।

টিম'থি দেউতাৰ স'তে নৌকাৰ পিছৰ ফালে বহিছিল। তাৰ সৰু আঙুলি এটা দেউতাৰ নোম থকা আঙুলি এটাৰ ওপৰত আছিল। কেঁকুৰিটোলৈ চাই থাকোতেই তাৰ সেই ছিন্ন-ভিন্ন ঠাইডোখৰলৈ চকু গ'ল, য'ত সিহঁতৰ সৰু পৰিয়ালটোৱে পৃথিৱীৰ পৰা ৰকেটেৰে আহি অৱতৰণ কৰিছিলহি। পৃথিৱী এৰি অহাৰ আগ নিশাৰ কথা তাৰ মনত আছে। সেই ৰকেটটো, যিটো দেউতাকে যেনেতেনে যোগাৰ

কৰিছিল যাতে মংগলৰ বুকুত ছুটী কটাব পাৰে। ছুটী কটাবলৈ এক দীঘলীয়া যাত্ৰা পৰি আছিল, কিন্তু টিম'থিয়ে তাৰ সৰু ভায়েকহঁতক একো কোৱা নাছিল। তেওঁলোক মংগললৈ আহিল আৰু প্ৰথম কথাটো হ'ল যে তেওঁলোক মাছ মাৰিবলৈ ওলাই আহিছে।

নলাৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ লগে লগে দেউতাক যথেষ্ট ধেমেলীয়া মুডত দেখা গ'ল। দেউতাৰ এনে ৰূপ টিম'থিৰ বাবে দুৰ্বোধ্য। সেয়া দ্ৰুত ৰশ্মি আৰু বোধহয় একধৰণৰ আহৰিৰ বাবে তৈয়াৰ হৈছে। কান্দোন বা চিন্তাৰেখাৰ সলনি দেউতা হাঁহিৰে উজলি উঠিছে।

এটা কেঁকুৰিৰ মূৰেৰে নৌকাখনে ঘূৰণ ল'লে।

ঃ আমি কিমান দূৰলৈ যাম? — ৰবাৰ্টে হাতেৰে পানী চটিয়াই সুধিলে।

বেগুনীয়া পানীৰ ওপৰেৰে এটা সৰু কেঁকোৰাৰ দৰে নৌকাখনে জঁপিয়াই জঁপিয়াই গতি কৰি থাকিল।

দেউতাই নিশ্বাস এৰিলে,

ঃ এক মিলিয়ন বছৰ।

ঃ জি ... ৰবাৰ্টে বিৰবিৰালে।

ঃ চোৱাঁ মইনাহঁত,

মাকে দূৰৰ এডাল কোমল, দীঘল বাহঁলৈ ইংগিত কৰিলে।

ঃ তাত এখন মৃত চহৰ আছে।

সিহঁতে গভীৰ প্ৰত্যাশাৰে সেইফালে চালে। এখন চহৰ সিহঁতৰ বাবে অকলশৰে মৃত হৈ পৰি আছিল। মংগলৰ এজন বতৰ বিজ্ঞানীৰ দ্বাৰা নিৰ্মাণ কৰা চহৰখন মংগলৰ গ্ৰীষ্মৰ নিৰৱতাত শুই আছিল।

দেউতাক মৃত চহৰখনক লৈ সুখী যেন দেখা গৈছিল।

সেইখন আছিল বালিৰ ওপৰত শুই থকা গুলপীয়া শিলৰ এক নিৰৰ্থক বিস্তাৰ, এটা-দুটা পৰি থকা স্তম্ভ, এটা একাকী মন্দিৰ আৰু তাৰপিছত তাৰ ওপৰত বালিৰ তৰপ। মাইল মাইল ধৰি আন একো নাই। খালৰ চাৰিওফালে এখন বগা মৰুভূমি আৰু তাৰ বাহিৰত এখন বিশাল নীলা মৰুভূমি।

তেতিয়াই এজনী চৰাই উৰি গ'ল। যেন নীলা পুখুৰী এটাত পাথৰ এটা পেলাই দিয়া হ'ল, শিলটোৱে পানীত আঘাত কৰিলে আৰু গভীৰলৈ পৰি লুপ্ত হৈ গ'ল।

দেউতাই দেখি ভয় খাই ক'লে,

ঃ মই ভাবিছিলোঁ সেইখন এখন ৰকেট আছিল।

টিম'থিয়ে গভীৰ আকাশৰ সমুদ্ৰলৈ চালে। কিন্তু সি একোৱেই দেখা নাপালে। সি পৃথিৱী, যুদ্ধ আৰু যুদ্ধত ধ্বংস হৈ যোৱা চহৰবোৰ কথা ভাবিবলৈ ধৰিলে। যিদিনাখনৰ পৰা সি জন্ম লাভ কৰিছিল, তেতিয়াৰ পৰাই মানুহে পৰস্পৰক হত্যা কৰি আহিছে। এটা সুউচ্চ আৰু মৌন গিৰ্জাঘৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰত দুটা যুদ্ধৰত মাখি অচেতন হৈ পৰাৰ দৰে যুদ্ধ এতিয়া নোহোৱা হৈছে আৰু দূৰত ৰৈছে।

উইলিয়াম থমাছে কপাল মচি থাকোঁতে বাহুত তেওঁৰ ল'ৰাৰ হাতৰ স্পৰ্শ অনুভৱ কৰিলে। তৰুণ টাৰাণ্টুলা মকৰাৰ দৰে তেওঁ ৰোমাঞ্চিত হৈ উঠিল। তেওঁ ল'ৰাক তিৰস্কাৰ কৰিলে,

ঃ কি হৈছে টিম্মি।

ঃ ঠিক আছে দেউতা।

টিম'থিয়ে তাৰ কাষৰ বিশাল প্ৰাপ্তবয়স্ক মেকানিজিমৰ ভিতৰত কি টিক টিক কৰিছে সম্পূৰ্ণৰূপে বুজি পোৱা নাই। ধনেশ পক্ষীৰ ঠোঁটৰ দৰে নাক, ৰ'দে পোৱা ফলৰ বাকলিৰ দৰে ছাল আৰু আগতে পৃথিৱীত গ্ৰীষ্মৰ স্কুলৰ পিছত খেলা আগেট মাৰ্বলৰ দৰে গৰম নীলা চকুৰ দীৰ্ঘকায়, ক্ষীণ স্তম্ভৰ দৰে এজন লোকে খালী ভৰিৰে বীচ্চত ধীৰে ধীৰে ফুৰি আছিল।

ঃ ইমান কষ্টেৰে কি চাই আছা দেউতা?

ঃ মই পৃথিৱীত যুক্তি, সাধাৰণজ্ঞান, ভাল চৰকাৰ, শান্তি আৰু দায়বদ্ধতা বিচাৰিছোঁ।

ঃ এই সকলোবিলাক যিবিলাক তাত আছিল!

ঃ নাই। মই বিচাৰি নাপালোঁ। এইবিলাক তাত আৰু নাই। তাত আকৌ এইবিলাক হৈ নুঠিবও পাৰে। সেইবিলাক কেতিয়াবা তাত আছিল বুলি ভাবি হয়তো আমি নিজকে মূৰ্খ সজাইছোঁ।

ঃ হাঁ?

ঃ চোৱা মাছ। .... এফালে নিৰ্দেশ কৰি দেউতাই ক'লে।

নৌকাখনে দোলা দিয়াৰ সময়ত তিনিওটা ল'ৰাই সিহঁতৰ কোমল কণ্ঠৰে সজোৰে চিঞৰি উঠিল। উচাহত সিহঁত উচপিচাই উঠিল।

এটা চিলভাৰ ৰিং মাছ সিহঁতৰ কাষেৰে পাৰ হৈ গ'ল। অবিলম্বে সি খাদ্যকণাৰ চৌপাশে ঘূৰি খাদ্য আত্মসাৎ কৰিলে। দেউতাই সেয়া চাই ৰৈছিল। দেউতাৰ মাত গভীৰ আৰু শান্ত আছিল।

ঃ এয়া ঠিক যুদ্ধৰ দৰেই। যুদ্ধই অকলে সাঁতুৰে। যুদ্ধই কেৱল ভোগক জানে। চুক্তিক বুজে। মুহূৰ্তৰ ভিতৰত পৃথিৱী আঁতৰি যায়।

ঃ উইলিয়াম — মায়ে মাতিলে।

ঃ দুঃখিত — দেউতাই ক'লে। তেওঁ স্থিৰ হৈ বহি ল'লে আৰু অনুভৱ কৰিলে যে খালটোৰ পানী শীতল, দ্ৰুত আৰু স্ফটিক।

একমাত্ৰ ম'টৰৰ হুম হুম, পানী পিছলাৰ শব্দ আছিল, সূৰ্য্যই বতাহক ব্যাস্ত কৰি তুলিছিল।

ঃ মংগলবাসীক কেতিয়া দেখা পাম? —মাইকেলে আটাহ পাৰি উঠিল।

ঃ সম্ভৱতঃ অতি সোনকালে। — দেউতাই ক'লে।

ঃ হয়তো আজি ৰাতিয়েই।

ঃ অহ্। মংগলবাসী কিন্তু এতিয়া মৃতপ্ৰায় জাতি। — মায়ে ক'লে।

ঃ নহয়। সেইটো নহয়। মই তোমালোকক কিছু সংখ্যক মংগলবাসী দেখুৱাম। ঠিক আছে— দেউতাই ততাতৈয়াকৈ ক'লে।

তাকে দেখি টিম'থিয়ে বিৰবিৰালে যদিও একো নক'লে। সেইসময়ত সকলোবিলাক অদ্ভুত আছিল। অৱকাশৰ সময়, মাছ মৰা আৰু মানুহবোৰৰ চেহেৰা। ল'ৰাবোৰ ইতিমধ্যে নিজৰ সৰু সৰু হাতেৰে খাপ সজাত ব্যস্ত আছিল আৰু সিহঁতে খাপৰ তলেৰে খালৰ পৰা সাত ফুট আঁতৰত থকা পাথৰৰ দাঁতিলৈ জুমি চাই আছিল।

ঃ সিহঁতক কিহৰ নিচিনা দেখি? মাৰ্টিনে সুধিলে।

ঃ যেতিয়া সিহঁতক দেখিবা তেতিয়া সিহঁতক চিনি পাব পাৰিবা। — দেউতাই হঁহাৰ নিচিনা কৰিলে আৰু টিম'থিয়ে গালত এটা স্পন্দন অনুভৱ কৰিলে।

মা ঘূৰিল। তেওঁক যথেষ্ট নৰম দেখা গৈছিল। তেওঁৰ মূৰত টিয়াৰে গোঠা চুলিত মৰা ফিতা এডাল আছিল আৰু চকুৰ আগত খালৰ গভীৰ পানীৰ বেগুনীয়া ৰংৰছায়া, তৈলস্ফটিকৰ গুচ্ছ ধৰা পৰিছিল। আপুনি তেওঁৰ ভাৱনাবোৰে মনৰ মাজত মাছৰ নিচিনাকৈ সাঁতুৰি নাদুৰি থকা দেখিবলৈ পাব। মাছৰ নিচিনা কিছুমান উজ্বল, কিছুমান অনুজ্বল, কিছুমান দ্ৰুত, কিছুমান মন্থৰ আৰু সহজ। কেতিয়াবা যেতিয়া পৃথিৱীখন থকাৰ ফালে তেওঁ চাই পঠিয়াইছিল তাত ৰংৰ বাহিৰে আন একোৱেই দেখা নাছিল। তেওঁ নাওঁৰ ঠোঁটটোত বহিছিল, এখন হাত ওঁঠৰ কাষত আৰু আনখন গভীৰ নীলা পোচাকযোৰৰ কোলাত। সতেজ ফুলৰ দৰে মুকলি হৈ থকা ব্লাউজটোৱে তেওঁৰ ৰ'দে পোৱা ডিঙিৰ এডাল ৰেখা দেখা গৈছিল।

সেইফালে কি আছে তাকে চাবলৈ তেওঁ লক্ষ্য স্থিৰ কৰি আছিল যদিও পৰিষ্কাৰকৈ একো দেখা নাছিল। তেওঁ পিছপিনে স্বামীৰ ফালে চালে আৰু তেওঁৰ চকুৰ প্ৰতিফলনত এক দৃঢ়তা দেখিলে। তেওঁ সেই প্ৰতিবিম্বৰ সতে নিজকে সংযোগ কৰিলে, এটা দৃঢ়তাত তেওঁ সহজ হৈ পৰিল। ইয়াক গ্ৰহণ কৰি তেওঁ ঘূৰিল আৰু হঠাতে কি চাবলগা আছে বুজি উঠিল।

টিম'থিয়েও চাই আছিল। কিন্তু তেওঁ যি দেখিছিল সেয়া আছিল খালটোৰ এডাল পেঞ্চিল সৰল ৰেখা যি এক প্ৰশস্ত ঠেক উপত্যকাৰে পাৰ হৈ চাপৰ, ক্ষয়িষ্ণু পাহাৰৰ ওপৰেৰে আকাশৰ এটা কাষ নোপোৱা পৰ্যন্ত বেগুনীয়া হৈ গৈছে। এই খালটো শুকান লাওখোলাত থকা গোবৰুৱাৰ খৰখৰনিৰ দৰে চহৰবোৰৰ মাজেৰে আগুৱাই গৈছে। এশ বা দুশ চহৰে গ্ৰীষ্মৰ উষ্ম দিনৰ আৰু শীতৰ ঠাণ্ডা ৰাতিৰ স্বপ্ন দেখিছে...।

সিহঁতে এই ঘূৰা-ফুৰা কৰিবলৈ, মাছ ধৰিবলৈ মিলিয়ন মাইল দূৰলৈ আহিছে। সেইয়া অৱসৰৰ সময় আছিল। কিন্তু অল্পম্যাদি অৱসৰ বিনোদনৰ বাবে বছৰৰ পাছত বছৰ জোৰাকৈ খাদ্য সামগ্ৰী ৰকেটটোৰ কাষত, কিয় লুকুৱাই ৰখা হৈছিল? অৱসৰৰ আঁৰত হাঁহিৰ কোমল চেহেৰা নাছিল, তাৰ পৰিৱৰ্তে কোনো কঠিন আৰু সম্ভৱতঃ ভয়ানক কিবা কাৰণ আছিল। টিম'থিয়ে পৰ্দা উঠাব পৰা নাছিল, আৰু অন্য দুটা ল'ৰা মাত্ৰ আঠ আৰু দহ বছৰীয়া আছিল।

ঃ এতিয়ালৈ কোনো মংগলবাসী নাই। —ৰবাৰ্টে তাৰ V আকৃতিৰ থুতৰি হাতৰ ওপৰত ৰাখি খালৰ ওপৰত নজৰ ৰাখিলে।

দেউতাই এটা পৰমাণু ৰেডিঅ' লগত আনিছিল যিটো তেওঁৰ হাতৰ মণিবন্ধনত বন্ধা আছিল। সেইটো পুৰণি নীতি নিয়মত চলিছিল। ঃ আপুনি ইয়াক কাণৰ পেশীৰ বিপৰীতে ৰাখিব লাগিব তেতিয়া ই কথা ক'বলৈ বা গাবলৈ কম্পন কৰিব। দেউতাই সেইটো শুনি আছিল। তেওঁৰ চেহেৰা সেই মৃতপ্ৰায় মাৰ্চিয়ান চহৰবোৰৰ দৰে শুকান দেখা গৈছিল, তললৈ সোমাই গৈছিল, শুহি লোৱা হৈছিল। তাৰপিছত তেওঁ পৰমাণু ৰেডিঅ'টো মাক শুনিবলৈ দিলে।

মাৰ ওঁঠ খোলা হৈ ৰৈ গ'ল।

ঃ কি? টিম'থিয়ে প্ৰশ্ন কৰা আৰম্ভ কৰি দিলে, কিন্তু তেওঁ যি যি সুধিব বিচাৰিছিল তাক সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলে। তৎমুহূৰ্ত্তে দুটাকৈ বৰ বিশাল আৰু মজ্জা জোঁকাৰ খোৱা বিস্ফোৰণ হ'ল। বিস্ফোৰণ দুটা নিজে নিজে বাঢ়ি গৈ থাকিল। তাৰপিছত আধা ডজন সৰু-সুৰা জোঁকাৰণি উঠিছিল।

মূৰ ঘূৰাই দেউতাই নৌকাৰ গতিবেগ তৎক্ষণাৎ বঢ়াই দিলে। নৌকাখনে জঁপিয়াই, উফাল খাই উঠিল। ই ৰবাৰ্টক ভীতিগ্ৰস্থতাৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আৰু মাইকেলৰ মুখৰ পৰা ভীতিবিহ্বল কিন্তু উৎসাহপূৰ্ণ চিৎকাৰ ওলাই আহিল। জ'য়ে মাৰ ভৰিত সাৱতি আছিল আৰু জলধাৰা মাৰ নাকৰ তলেৰে বৈ থকাকৈ চাই আছিল।

দেউতাই নৌকাখন ঘূৰালে, গতিবেগ কমালে আৰু এটা সৰু শাখা নলাৰে এটা প্ৰাচীন চূৰ্ণ বিচূৰ্ণ পাথৰৰ ঘাটৰ তলত কাৰচাজি দেখুৱাই চপাই দিলে, য'ৰ পৰা কেঁকোৰাৰ মাংসৰ গোন্ধ আহিছিল। নৌকাখনে সকলোকে সন্মুখৰ ফালে হালি পৰা জোখাৰে ধাক্কা দিলে। কিন্তু কোনেও আঘাত নাপালে।

নলাৰ টৌ আমি লুকাই থাকিব পৰাকৈ যথেষ্ট হয় নে নহয় জানিবলৈ ইতিমধ্যেই দেউতাই বুজ লৈছিল। পাথৰবোৰক টৌৱাই থৈ জলৰেখাবোৰ পাৰ হৈ গ'ল, টৌবোৰে এটাই আনটোৰ লগ লাগিবলৈ, সুৰুযৰ কিৰণে চানি ধৰিবলৈ উচপিচ লগালে। এই সকলোবোৰ পাৰ হৈ গ'ল।

দেউতাই শুনি আছিল। সকলোৱে শুনি আছিল।

দেউতাৰ উশাহ-নিশাহবোৰ এনেদৰে প্ৰতিধ্বনিত হৈছিল যেন কোনোবাই ঘাটৰ চেঁচা শিলত হাতৰ মুঠিয়ে আঘাত কৰিছে। ছায়াৰ মাজত মাই মেকুৰী চকুৰে দেউতালৈ চাই ইয়াৰ পিছত কি হ'ব তাক জানিবলৈ কিবা সংকেত বিচাৰিছিল।

দেউতাই আৰাম কৰিলে আৰু হাঁহি মাৰি উশাহ ল'লে।

ঃ ৰকেট, অৱশ্যেই ৰকেট।

মই জাঁপ মাৰি উঠিছিলোঁ। ৰকেটটো।

ঃ কি হৈছে দেউতা? —মাইকেলে ক'লে।

ঃ অহ, আমি এইমাত্ৰ নিজৰ ৰকেটটোৰ বিস্ফোৰণ ঘটালোঁ। সেয়াই আৰু। — টিম'থিয়ে ক'লে।

ঃ ইয়াৰ আগেয়েও মই ৰকেট বিস্ফোৰণৰ শব্দ শুনিছোঁ। আমাৰটো এইমাত্ৰ বিস্ফোৰিত হৈছে। আমি নিজৰ ৰকেট কিয় বিস্ফোৰণ ঘটালোঁ? হুহ, দেউতা? —মাইকেলে সুধিলে।

ঃ এইয়া খেলখনৰ এটা মূৰ্খতাপূৰ্ণ অংশ আছিল। মূৰ্খতাপূৰ্ণ! —টিম'খিয়ে ক'লে।

এখন খেল! মাইকেল আৰু ৰবাৰ্টে শব্দটো ভাল পালে।

দেউতাই ৰকেটটোৰ বিস্ফোৰণ ফিক্সড কৰি থৈছিল। কোনেও যাতে আমি ক'ত আহি নামিলোঁ বা ক'লৈ গ'লো গম নাপায়। যদি তেওঁলোকে চাবলৈও আহে, চোৱা?

ঃ মই নিজৰ ৰকেটটোলৈকে ভয় খালোঁ। — দেউতাই মাৰ আগত স্বীকাৰ কৰিলে।

ঃ মই ভয় খাইছোঁ। তাত আন ৰকেট মজুত আছে বুলি ভবাটোও মূৰ্খতাপূৰ্ণ। হয়তো এটাক বাদ দি, যদি এডবাৰ্ড আৰু তেওঁৰ পত্নী নিজৰ নৌকাখনৰ সৈতে পাৰ হৈ আহিব পাৰিছে।

তেওঁৰ নিজৰ সৰু ৰেডিঅ'টো আকৌ কাণত লগাই ল'লে। দুই মিনিটৰ পাছত তেওঁ নিজৰ হাত পেলাই দিলে যিদৰে আপুনি মূৰ হলাই দিয়ে।

ঃ এইটো অন্ততঃ শেষ হৈ গ'ল। —তেওঁ মাক ক'লে।

ঃ ৰেডিঅ' পৰমাণু বীমৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। প্ৰতিটো বিশ্ব ষ্টেশ্যন নিঃশেষ হৈ গ'ল। সেইবোৰ যোৱা কিছু বৰ্ষত এযোৰলৈ কম হৈ গৈছিল। এতিয়া বতাহ সম্পূৰ্ণভাৱে নিশ্চুপ হৈ আছে। বতাহ হয়তো চুপ থাকিব।

ঃ কিমান সময়ৰ কাৰণে? ৰবাৰ্টে সুধিলে।

ঃ হয়তো তোমাৰ পৰিনাতিয়ে ইয়াক আকৌ শুনিব। —দেউতাকে ক'লে।

তেওঁ সেই ঠাইতে বহি পৰিল, আৰু ল'ৰাকেইটা তেওঁৰ বিস্ময়কৰ কথাবোৰৰ কেন্দ্ৰত ফঁচি থাকিল।

অৱশেষত দেউতাই নৌকাখন খাললৈ ওভোতাই আনিলে আৰু সেই দিশেৰে আগুৱাই গৈ থাকিল য'ৰ পৰা তেওঁ মূলতঃ আৰম্ভ কৰিছিল।

পলম হৈছিল। সুৰুয ইতিমধ্যেই তলৰ আকাশত আছিল, আৰু মৃত চহৰৰ এক শৃংখলা তেওঁলোকৰ আগত পৰি আছিল।

দেউতাই নিজৰ ল'ৰাহঁতৰ লগত বহুত শান্ত আৰু ধীৰেৰে কথা পাতিলে। অতীতত বহুবাৰ তেওঁ দ্ৰুত দূৰত্বত সিহঁতক এৰি গৈছিল। কিন্তু এতিয়া তেওঁ এটা শব্দৰে সিহঁতৰ মূৰত থপথপালে আৰু সিহঁতে সেইয়া অনুভৱ কৰিলে।

ঃ মাইক, এখন চহৰ বাচি লোৱা।

ঃ কি দেউতা?

ঃ ল'ৰাটো, এখন চহৰ বাছি লোৱা।

ঃ ঠিক আছে। —মাইকেলে ক'লে।

ঃ মই কেনেকৈ বাচিম?

ঃ যিখন তোমাৰ আটাইতকৈ বেছি পছন্দৰ সেইখন বাচি লোৱা। তোমালোকও ৰবাৰ্ট আৰু টিম। তোমালোকৰ পছন্দৰ চহৰখন বাচি লোৱা।

ঃ মই মাংলবাসী থকা চহৰত থাকিবলৈ ভাল পাম। —মাইকেলে ক'লে।

ঃ মই কথা দিছোঁ। সেয়া হ'ব। —মাইকেলে ক'লে।

তেওঁৰ ওঁঠৰ কথা ল'ৰাহঁতক উদ্দেশ্যি আছিল, কিন্তু তেওঁৰ দৃষ্টি আছিল মালৈ।

তেওঁলোকে বিশ মিনিটত ছখন চহৰ অতিক্ৰম কৰিলে। দেউতাই বিস্ফোৰণবোৰৰ বিষয়ে একো নক'লে। দেউতাই ল'ৰাহঁতৰ সৈতে হাঁহি ধেমালি কৰি যেকোনো প্ৰকাৰেৰে সিহঁতক সুখী কৰি ৰাখিবলৈ যত্ন কৰিছিল।

মাইকেলে প্ৰথমখন চহৰ পছন্দ কৰিছিল যদিও আনবোৰ তাৰ দ্ৰুত সিদ্ধান্তত সহমত নিদিলে। দ্বিতীয়খন চহৰক কোনেও পছন্দ নকৰিলে কাৰণ তাত এজন আৰ্থ- মেনৰ বসতি আছিল আৰু সেইখন কাঠেৰে নিৰ্মিত আছিল, যিখন এতিয়া পঁচা কাঠৰ গুৰিলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। টিম'থিয়ে তৃতীয় চহৰখন পছন্দ কৰিছিল কিয়নো সেইখন যথেষ্ট বহল আছিল। চতুৰ্থ আৰু পঞ্চমখন তেনেই সৰু আছিল। ষষ্ঠখনে মাকক এৰি সকলোৰে প্ৰসংশা পাইছিল। মায়ে আশ্চৰ্যচকিত হৈ কৈ উঠিছিল —সৌখনলৈ চোৱা। ... দি আছিল।

পথবোৰ পকী যদিও ধূলিময় আছিল। তাৰ চৌহদবোৰত ভিজি জীৱন্ত হৈ থকা এটা-দুটা কেন্দ্ৰপ্ৰসাৰী পানীৰ ফোঁৱাৰা এতিয়াও দেখা পাব। বেলিৰ শেষ পোহৰত উছলি থকা সেয়াই আছিল একমাত্ৰ জীৱন-জল।

ঃ সেইখনেই সেই চহৰ। —সকলোৱে ক'লে।

ঘাটৰ দিশে নৌকাৰ ষ্টেয়েৰিং ঘূৰাই দেউতা জঁপিয়াই উঠিল।

এইয়া আমি ইয়াত। এই চহৰ আমাৰ। ইয়াতেই এতিয়াৰ পৰা আমি বাস কৰিম।

ঃ এতিয়াৰ পৰা? —মাইকেল সন্দিহান আছিল। তেওঁ থিয় হ'ল আৰু পলকতে ৰকেট থকা ঠাইখনলৈ ঘূৰি চালে।

ঃ ৰকেটটোৰ কি হ'ল? মিন্নচ'টা

াৰ (আমেৰিকাৰ এখন চহৰ) কি হ'ল?

ঃ এইয়া লোৱা।

দেউতাই মাইকেলৰ স্বৰ্ণকেশী মূৰত ৰেডিঅ'টোৰ স্পৰ্শ কৰিলে।

ঃ শুনা

মাইকেলে শুনিলে।

একো নাই। —তেও ক'লে।

ঃ সঁচা কথা একো নাই। একো বাকী ৰোৱা নাই। মেন্নিয়াপ'লিচ (আমেৰিকাৰ এখন ৰাজ্য, য'ত মিন্নচ'টাত চহৰ অৱস্থিত) আৰু নাই, ৰকেট নাই। পৃথিৱীও নাই।

মাইকেলে প্ৰাণঘাতী ৰহস্যটো উদ্ঘাটন কৰি দীৰ্ঘশ্বাস ল'লে আৰু উচুপি উঠিল।

তৎমুহূৰ্ত্ততে দেউতাই ক'লে,

ঃ ক্ষন্তেক অপেক্ষা কৰা। ইয়াৰ বিনিময়ত মই তোমাক আৰু বহু কিছু দিম, মাইক।

ঃ কি?

ঃ মাইকে চকুলো ধৰি ৰাখিলে। তেওঁ দেউতাৰ প্ৰকৃত ৰহস্যোদ্ঘাটনকলৈ অনুসন্ধিৎসু হৈ ৰ'ল।

ঃ মই তোমাক এই চহৰখন দিছোঁ,মাইক। এইখন তোমাৰ।

ঃ মোৰ?

ঃ তোমাৰ, ৰবাৰ্ট আৰু টিম'থি, তোমালোক তিনিওৰে বাবে।

টিম'থিয়ে নৌকাৰ পৰিৱেষ্টনিৰ পৰা ক'লে,

ঃ চোৱা ল'ৰাহঁত। সকলোবোৰ আমাৰ বাবে। যি আছে সকলোবোৰ।

টিম'থিয়ে দেউতাৰ স'তে খেলি আছিল। শেষত সকলোবোৰ থানথিত লগোৱা হ'ল। কিন্তু এইখন এতিয়াও এখন খেল হৈ আছিল, এটা পাৰিবাৰিক ভ্ৰমণ, আৰু আন কেইটা ল'ৰাকো খেলিবলৈ দিব লাগিব।

মাইকে ৰবাৰ্টৰ সৈতে জঁপিয়াইছিল। সিহঁতে মাকক সহায় কৰিছিল।

ঃ তোমালোকৰ ভনীকেইজনীৰ প্ৰতি যত্নবান হ'বা।

—দেউতাই ক'লে। তেওঁনো ইয়াৰ দ্বাৰা কি বুজাব খুজিছে বহু পৰলৈকে কোনোও ধৰিব নোৱাৰিলে।

তেওঁলোকে ফুচফুচাই কথা পাতি পাতি খৰকৈ গোলাপীয়া পাথৰৰ ডাঙৰ চহৰখন এৰি আহিল। কিয়নো ফুচফুচাই কথা পতা আৰু সুৰুয ডুব যোৱা চোৱা, এইবোৰ মৃত চহৰবোৰে আনি দিয়া একো একোটা সুযোগ আছিল।

ঃ মোঠামুটি আৰু পাঁচ দিন। মই তললৈ উভতি যাম য'ত আমাৰ ৰকেটটো আছিল আৰু ধ্বংসাৱশেষত লুকুৱাই ৰখা খাদ্যবস্তু গোটাই ইয়ালৈ লৈ আহিম। মই তাত বাৰ্ট এডৱাৰ্ড, তেওঁৰ জীয়েককেইজনীৰো সন্ধান বিচাৰিম। —দেউতাই ধীৰেৰে ক'লে।

ঃ জীয়েক কেইজনী? —টিম'থিয়ে সুধিলে।

ঃ চাৰিজনী।

ঃ মই ভাবো ই পিছলৈ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব। — মাই ধীৰেৰে মূৰ জোঁকাৰিলে।

ঃ ছোৱালী। —মাইকেলৰ মুখখন মংগলৰ প্ৰাচীন শিলাখণ্ডৰ দৰে দেখা গ'ল।

ঃ ছোৱালী।

ঃ তেওঁলোকো কি ৰকেটত আহি আছে নেকি?

ঃ হয়, যদিহে তেওঁলোক আহিব পাৰিছে। পাৰিবাৰিক ৰকেটবোৰ চন্দ্ৰ ভ্ৰমণ কৰিবলৈহে সজা হয়। মংগলৰ বাবে নহয়। আমি ভাগ্যৱান যে আমি পাৰ হৈ আহিলোঁ।

ঃ তুমি ৰকেটটো ক'ত পালা? — টিম'থিয়ে ফিচফিচাই সুধিলে। কাৰণ অন্য ল'ৰাকেইটা আগলৈ দৌৰি আহিছিল।

ঃ মই সেইটোক বিশ বছৰ ধৰি সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিছিলোঁ, টিম। মই সেইটো লুকুৱাই ৰাখিছিলোঁ, আশা কৰিছিলোঁ মই সেইটো ব্যৱহাৰ কৰিব লগা নহ'ব। মই ভাবিছিলোঁ সেইটো যুদ্ধৰ বাবে চৰকাৰক দি দিয়াটো উচিত, কিন্তু মই মংগলৰ বিষয়েও ভাবি আছিলোঁ।

ঃ আৰু এটা পিকনিকৰ বিষয়েও।

ঃ হয়। সেই কথা তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত আছে। যেতিয়া মই দেখিলোঁ যে পৃথিৱীত সকলো শেষ হৈছে, মই শেষ মুহূৰ্তলৈ অপেক্ষা কৰিলোঁ, মই সকলো সামৰি লৈ গুচি আহিলোঁ। বাৰ্ট এডৱাৰ্ডেও এখন নৌকা লুকুৱাই ৰাখিছিল। কিন্তু আমি সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ যে আমি পৃথকে পৃথকে উৰিম, নহ'লে কোনোৱে হয়তো আমাক গুলীয়াই ভূপতিত কৰিব।

ঃ তুমি ৰকেটটো কিয় বিস্ফোৰণ কৰিলা দেউতা?

ঃ যাতে আমি কেতিয়াও ঘূৰি যাব নোৱাৰোঁ। যাতে কোনোবা দুষ্ট মানুহ কেতিয়াবা মংগললৈ যদি আহেও, সিহঁতে আমি ক'ত আছোঁ সেয়া নাজানক।

ঃ সেইবাবেই নেকি তুমি সকলো সময়তে ওপৰলৈ চাই থাকা?

ঃ হয়। এয়া মূৰ্খামি। তথাপিও কওঁ সিহঁতে আমাক কেতিয়াও অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰে। আমাক অনুসৰণ কৰিব পৰাকৈ সিহঁতৰ একোৱেই নাই। মই বৰ সাৱধানেৰে পদক্ষেপ লৈছোঁ।

মাইকেল দৌৰি আহিল।

ঃ দেউতা সঁচাকৈ এইখন আমাৰ চহৰ নেকি?

ঃ গোটেই টাপলি মৰা গ্ৰহটো আমাৰ ল'বাহঁত। গোটেই টাপলি মৰা গ্ৰহটো।

তেওঁলোক তাত থিয় দি আছিল, পাহাৰৰ ৰজা, স্তূপৰ শিৰ, জৰীপ কৰা সকলোবোৰৰ শাসক, অপ্ৰতিৰোধ্য ৰজা আৰু ৰাষ্ট্ৰপতি। তেওঁলোকে বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিলে এখন বিশ্ব জয় কৰাৰ অৰ্থ। এখন বিশ্ব কিমান বিশাল।

পাতল বাতাৱৰণত নিশা সোনকালে হ'ল। দেউতাই সিহঁতক স্পন্দনশীল ফোঁৱাৰাৰ চাদৰ তলত থৈ নৌকালৈ নামি গ'ল আৰু তেওঁৰ বিশাল হাতত কাগজৰ জাপ এটা লৈ উভতি আহিল।

তেওঁ এটা পুৰণি চৌহদৰ এটা জাৱৰৰ পাচিত কাগজৰ টোপোলাতো থলে আৰু তাত জুই লগাই দিলে। গা গৰম কৰিবলৈ বুলি সকলোবোৰ জুইকুৱাৰ চাৰিওকাষে চাপি আহিল আৰু হাঁহিবলৈ লাগিল। যেতিয়া জুই শিখাই কাগজবোৰক চুইছিল টিম'থিয়ে সৰু সৰু আখৰবোৰক ভয়াতুৰ জন্তুৰ দৰে জঁপিওৱা যেন দেখা পালে। কাগজবোৰ এজন বুঢ়া মানুহৰ ছালৰ দৰে সোঁতমোচ খাই গ'ল। শ্মশানে অসংখ্য শব্দক সাৱটি ধৰিলে।

গৱৰ্ণমেণ্ট বণ্ডছ, ১৯১৯, ধৰ্মীয় কুসংস্কাৰ, লজিষ্টিক বিজ্ঞান, পান-আমেৰিকান ঐক্যৰ সমস্যা, ৩ জুলাইৰ বাবে ষ্টক ৰিপ'ৰ্ট, ১৯৯৮, যুদ্ধ ডায়জেষ্ট...

দেউতাই এই উদ্দেশ্যে কাগজবোৰ অনাৰ বাবে জোৰ দিছিল। তেওঁ তাত বহিল আৰু পৰম সন্তোষেৰে কাগজ-পত্ৰবোৰ এখন এখনকৈ জুইক খুৱাবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ল'ৰাহঁতক ইয়াৰ অৰ্থনো কি তাকো ক'লে।

ঃ এতিয়া তোমালোকক কেইটামান কথা কোৱাৰ সময় আহি পৰিছে। কথাবোৰ তোমালোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰখা উচিত বুলিও মই নাভাবোঁ। তোমালোকে বুজি পাবা নে নাই মই নাজানোঁ, কিন্তু মই ক'ব লাগিব, যদি কথাখিনিৰ কিছু অংশও যদি তোমালোকক দি যাব পাৰোঁ।

তেওঁ এখিলা কাগজ জুইত জাপি দিলে।

ঃ মই এটা জীৱন প্ৰণালী জ্বলাই আছোঁ, যিদৰে পৃথিৱীত জীৱন প্ৰণালীক জ্বলাই নিঃশেষ কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে। ৰাজনীতিবিদৰ দৰে কথা কৈছোঁ যদি মোক ক্ষমা কৰিবা। যাহওঁক, মই এজন প্ৰাক্তন ৰাজ্যপাল। যিহেতু মই সৎ আছিলোঁ, এইবাবেই তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিছিল। কিবা এটা ভাল কৰিব পৰাকৈ পৃথিৱীত জীৱন বাচি থকা নাই। বিজ্ঞান আমাতকৈ বহু দ্ৰুতভাৱে আগবাঢ়ি গ'ল, আৰু মানুহবোৰ যান্ত্ৰিক জংঘলত হেৰাই গ'লোঁ। কণ কণ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যিদৰে সুন্দৰ বস্তু, গেজেট ছ, হেলিকপ্টাৰ, ৰকেট আদি সাজে, ভুল বস্তুৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে, মেচিন কিদৰে চলাব লাগে তাৰ পৰিৱৰ্তে মানুহে মেচিন সজাত গুৰুত্ব দিলে। যুদ্ধবোৰ ডাঙৰৰ পৰা ডাঙৰ হ'ল অৱশেষত পৃথিৱীক হত্যা কৰা হ'ল। নিবৱ ৰেডিঅ'ৰ অৰ্থ এয়াই আৰু তাৰ দ্বাৰাই আমি পলাই আহিলোঁ।

ঃ আমি ভাগ্যৱান আছিলোঁ। তাত আৰু কোনো ৰকেট বাকী ৰোৱা নাই। এতিয়া তোমালোকে নিশ্চয় গম পাইছা যে এইটো মৎস্য চিকাৰৰ বাবে যাত্ৰা নাছিল। মই কথা বন্ধ কৰিছোঁ। পৃথিৱী আঁতৰি গৈছে। আন্তঃগ্ৰহ ভ্ৰমণ শতাব্দীৰ পৰা শতাব্দীলৈ ঘূৰি নাহিব, হয়তো কোনোদিনে নাহিব। কিন্তু সেই জীৱনধাৰাই নিজকে ভুল প্ৰমাণিত কৰি নিজৰ গলা টিপি নিজকে মাৰি পেলালে। তোমালোক যুৱক। জীয়াই থকালৈকে এইখিনি কথা মই সদায়েই কম।

তেওঁ জুইত কাগজ জাপি দিয়াতো স্থগিত ৰাখিলে।

ঃ এতিয়া আমি অকলশৰীয়া। আৰু কিছুদিনৰ ভিতৰত এমুঠিমান মানুহ নামিবহি। পুণৰ আৰম্ভ কৰিব পৰাকৈ যথেষ্ট। পৃথিৱীলৈ ঘূৰি যাব পৰাকৈ আৰু নতুনকৈ আৰম্ভ কৰিব পৰাকৈ যথেষ্ট।

তেওঁ কথাত জোৰ দিয়া পৰ্যন্ত জ্বলি উঠিল।

এখন কাগজৰ বাদে সকলোবিলাক কাগজ জ্বলাই দিয়া হ'ল। পৃথিৱীৰ সকলো আইন আৰু বিশ্বাস জ্বলি ছাঁইলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল, যিবোৰ সোণকালেই বতাহে উৰুৱাই নিব।

দেউতাই সৰ্বশেষত জুইৰ বুকুত দলিয়াই দিবলগীয়া বস্তুপদলৈ টিম'থিৰ চকু গ'ল। সেইখন পৃথিৱীৰ মানচিত্ৰ আছিল। সেইখন কোচমোচ খাই বিকৃত হৈ পৰিছিল আৰু এটা কলা উষ্ণ ... ৰথ ঘূৰালে।

ঃ এতিয়া মই তোমালোকক মাৰ্চিয়ানবোৰক দেখুৱাম ৰ'বা। দেউতাই ক'লে।

ঃ আহাঁ। সকলো আঁহা। এলিচ! —তেওঁ এলিচৰ হাতত ধৰিলে।

মাইকেলে চিঞৰি চিঞৰি কান্দি আছিল। দেউতাই তাক দাঙি ধৰি আনিলে আৰু তেওঁলোক ধ্বংস স্তূপৰ মাজেৰে খালৰ দিশে আগুৱাই গ'ল।

সেই খাল, যিটোৰে অহা কাইলৈ বা পিছৰ কোনোবা এটা দিনত নৌকাত উঠি সিহঁতৰ ভাবী পত্নী কেইগৰাকী মাক-দেউতাকৰ সতে আহি পাবহি, হাঁহিমুখীয়া সৰু ছোৱালীকেইজনী।

তেওঁলোকৰ চৌপাশ নিশাই আগুৰি ধৰিলে। আকাশত তৰা আছিল। কিন্তু টিম'থিয়ে ইমানবোৰ তৰাৰ মাজত পৃথিৱীখন বিচাৰি নাপালে। পৃথিৱী ইতিমধ্যে ঢলিছিল।

ধ্বংসস্তূপৰ মাজৰ পৰা এটি নিশাচৰ পক্ষীয়ে চিঞৰি চিঞৰি উঠিল। দেউতাই ক'লে,

ঃ তোমাৰ মাৰা আৰু মই তোমালোকক শিকাবলৈ চেষ্টা কৰিম। আমি চাগে সফল নহ'ম বুলি মই ভবা নাই। ইয়াত আমাৰ দেখিবলৈ আৰু শিকিবলৈ বহু কথা আছে। তোমালোকৰ জন্মৰ বহু আগেয়ে আমি এই যাত্ৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিলোঁ। যুদ্ধখন নহ'লেও জীয়াই থাকিবলৈ আৰু জীৱনৰ স্তৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আমি ইয়ালৈ আহিলোঁহেঁতেন। পৃথিৱীৰ সভ্যতাৰ দ্বাৰা বিষাক্ত হৈ নোযোৱা হ'লে মংগলৰ সভ্যতা আজি আন এক শতিকালৈ আগবাঢ়ি থাকিলেহেঁতেন। এতিয়া অৱশ্যে...

তেওঁলোক খালটোৰ ওচৰ পাইছিল। খালটো দীঘল, পোন, শীতল আৰু সেমেকা আছিল আৰু নিশাৰ অন্ধকাৰত জিলিকি আছিল।

ঃ মই সদায় মাৰ্চিয়ানবোৰক চাবলৈ বিচাৰি আছিলোঁ। সিহঁত ক'ত দেউতা ? সিহঁতক দেখুৱাম বুলি তুমি কথা দিছিলা। —মাইকেলে ক'লে।

ঃ সৌৱা তেওঁলোক। —দেউতাই মাইকেলক কান্ধত উঠাই ল'লে আৰু তললৈ আঙুলিয়াই দেখুৱালে। তাত মাৰ্চিয়ানবোৰ আছিল।

টিম'থি কঁপিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল।

খালৰ পানীত মাৰ্চিয়ানবোৰৰ ছবি প্ৰতিফলিত হৈছিল।

টিম'থি, মাইকেল, ৰবাৰ্ট, মা আৰু দেউতা।

মংগলবাসীকেইজনে ঢৌ খেলা পানীৰ মাজেৰে নিৰৱে দীৰ্ঘ সময়জুৰি তেওঁলোকলৈ চাই থাকিল...

❖❖❖

লেখক পৰিচিতঃ ৰে' ডগলাছ ব্ৰেডবেৰী (১০২০-২০১২) এজন আমেৰিকান চিত্ৰনাট্যকাৰ আৰু লেখক। কল্পবিজ্ঞান আৰু বাস্তৱধৰ্মী লেখনিৰে তেওঁ বিশ্ব সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি গৈছে। তেওঁৰ বহু চৰ্চিত গল্প সংকলনৰ ভিতৰত 'ফাৰেনহাইট ৫৪৫১', 'দ্য মাৰ্চিয়ান ক্ৰ'নিকলছ', 'দ্য ইলাছট্ৰেটেড মেন' আদি উল্লেখযোগ্য। নিউয়ৰ্ক টাইম্‌ছে ৰে' ব্ৰেডবেৰী সম্পৰ্কে কৈছে "the writer most responsible for bringing modern science fiction into the literary mainstream."

জীৱন যাত্ৰাত কাকো ঠাট্টা নকৰিবা
কাৰণ জীৱনটো এখন যাত্ৰীবাহি ট্ৰেইনৰ দৰে
কাৰ যাত্ৰা ক'ত কেনেকৈ শেষ হয় কোনেও নাজানে।

সাক্ষাৎকাৰ

অৰণ্য মানৱ পদ্মশ্ৰী যাদৱ পায়েংৰ সৈতে

সাক্ষাৎকাৰ গ্ৰহণ
দীপান সোনোৱাল
সম্পাদক 'মনীষা'
সহযোগী
অৰূপ জ্যোতি কোঁৱৰ, ৰাহুল প্ৰসাদ,
নুপুৰ জ্যোতি গোহাঁই

আমাৰ চাৰিওফালে থকা মাটি, পানী, বায়ু আদি প্ৰাকৃতিক পৰিবেশৰ মাজত মানৱ সমাজে জীৱন নিৰ্বাহ কৰে। মানৱ সমাজৰ বিকাশৰ বাবে প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্যতা থকা বৰ্তমান সময়ত অতি বেছি পৰিমাণে দৰকাৰ। পৰিবেশৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰাত গছ-গছনিয়ে হৈছে প্ৰধান সমল। গছ-গছনি অবিহনে এই ধুনীয়া পৃথিৱীখন সেউজীয়া পৃথিৱীখন শুকানত পৰিণত হ'ব, ধ্বংস হ'ব প্ৰাণীজগত, পৃথিৱীত নানা মহামাৰীয়ে দেখা দিব। এই বিপদসমূহৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ বাবে মানুহক বৃক্ষৰোপণৰ প্ৰতি সচেতন কৰিব লাগিব। আপোনালোকে বাৰু জানেনে আমাৰ অসমত এনে এগৰাকী ব্যক্তি আছে, যি গৰাকীয়ে ৫৫০ হেক্টৰ মাটিত গছপুলি ৰুই গঢ়ি তুলিলে এক বিশাল অৰণ্য। আজি আমি তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়লৈ আদৰণি জনাইছোঁ, তেনে এগৰাকী জীৱন্ত কিংবদন্তি অৰণ্য মানৱ ৰূপে পৰিচিত সমগ্ৰ বিশ্বৰ অতি মৰমৰ যাদৱ পায়েং ডাঙৰীয়া।

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদক হিচাপে মই অসমৰ ভিন্ন বিষয়ৰ কেইবাজনো বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ সৈতে যোগাযোগ কৰিছিলোঁ তেওঁলোকৰ লগত কিছু কথা পাতিবলৈ। কিন্তু ক'ৰণা মহামাৰী আৰু কেতবোৰ সমস্যাৰ বাবে সকলোকে লগ ধৰাটো সম্ভৱ নহ'ল। তথাপিও পদ্মশ্ৰী যাদৱ পায়েংদেৱৰ সৈতে হোৱা মুখামুখী কথোপকথন আপোনালোকৰ মাজলৈ আগবঢ়ালোঁ।

"ফৰেষ্ট মেন অৱ ইণ্ডিয়া" নামেৰে খ্যাত 'পদ্মশ্ৰী যাদৱ পায়েং'ৰ সৈতে কথোপকথন—

দীপান ঃ ছাৰ,নমস্কাৰ আপোনাক তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ তৰফৰ পৰা সেৱা আগবঢ়াইছোঁ।

যাদৱ পায়েং ঃ ধন্যবাদ। মোৰ ফালৰ পৰা তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা গুৰু, কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু তোমালৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ।

দীপান ঃ ছাৰ,আপোনাৰ জন্ম ক'ত কেতিয়া হৈছিল আপোনাৰ পিতৃ-মাতৃৰ নাম কি আছিল লগতে বৰ্তমান আপোনাৰ পৰিয়ালত কোন কেনেকৈ আছে?

যাদৱ পায়েং ঃ মোৰ জন্ম হৈছিল ১৯৬৩ চনত (সঠিক চন-তাৰিখ তেওঁৰ ভালকৈ মনত নাই), যোৰহাট জিলাৰ অন্তৰ্গত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ মাজৰ বৰঘোগ নামৰ এটা চাপৰিত। মোৰ পিতৃ লক্ষীৰাম পায়েং আৰু মাতৃ আফুলি পায়েং। পৰিয়ালৰ তেৰটা সন্তানৰ ভিতৰত মই তৃতীয় আছিলোঁ। বৰ্তমান মোৰ পৰিয়ালত মোৰ পত্নী আৰু মোৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰে সুখী পৰিয়াল এটা আছে।

দীপান ঃ ছাৰ, আপোনাৰ এনেকোৱা এখন বিশাল অৰণ্য জন্ম দিয়াৰ কথা মনলৈ কেনেকৈ আহিল আৰু বৰ্তমান এই অৰণ্য খনৰ মাটি কালি কিমান?

যাদৱ পায়েং ঃ শৈশৱত এজন মানুহৰ ঘৰত থাকি যোৰহাটৰ বালিগাঁৱৰ জগন্নাথ বৰুৱা আৰ্য বিদ্যাপীঠ বিদ্যালয়ত দশম শ্ৰেণীলৈকে পঢ়িছিলোঁ। আৰ্থিক অনাটনৰ বাবে পিছত মোৰ পঢ়া নহ'ল। সেই সময়ত ড° যদুনাথ বেজবৰুৱা নামৰ এজন উচ্চশিক্ষিত মানুহৰ সান্নিধ্যলৈ আহিছিলোঁ। তেওঁ অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিজ্ঞানী আছিল। পাণ গছ ৰুই মই সেই ছাৰজনৰ পৰা পঁচিছশ টকা পাইছিলোঁ। তেখেতৰ পৰা মই এইটো বহু প্ৰেৰণাও পাইছিলোঁ। মই তেওঁক গুৰু বুলি কওঁ। পিছত, জীৱিকাৰ সন্ধানত মই দেশৰ বিভিন্ন ঠাই ঘূৰিও শেষত নিজৰ গাঁওলৈ উভটিলো। গাঁওতেই মই গৰু-ম'হ পুহি, গাখীৰ বিক্ৰী কৰি জীৱিকা উলিয়াবলৈ ল'লোঁ। ড° যদুনাথ বেজবৰুৱাইয়ে মোক অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চৌহদত গাখীৰ যোগান ধৰিবলৈ যোগাযোগ কৰাই দিছিল। মোৰ বয়স ১৯ বছৰমান হৈছে, তেনেতে এবাৰ গ্ৰীষ্মকালত দেখিলোঁ---বাঢ়নী পানীত উটি অহা সাপবোৰ পানী শুকাই যোৱা পিছত মুকলি বালিত পৰি আছে। ৰ'দৰ তাপ সহ্য কৰিব নোৱাৰি শতাধিক সাপ তাতে জঠৰ হৈ আছে। তীব্ৰ উষ্ণতাৰ বাবে গৰুবিলাক পানীলৈ নামি গৈছে। গৰমত মৰিবলৈ ধৰা সাপবোৰৰ কৰুণ দৃশ্যটোৱে মোৰ চকুলো বোৱাই আনিলে। কথাটো মই ওচৰৰ গাঁৱৰ বয়সীয়াল মানুহবোৰক ক'লোঁ। গাঁৱৰ মানুহে মোক বাঁহ ৰুবলৈ পৰামৰ্শ দিলে। প্ৰথমে ৫০ টামান বাঁহৰ মূঢ়া ৰোৱাৰ পিছৰে পৰা মই আৰম্ভ কৰিলো এজোপা-দুজোপাকৈ গছপুলি ৰোৱাৰ। সেয়া আছিল ১৯৭৯ চন মানৰ কথা। তেতিয়াৰ পৰাই মই "ঔৱনা চাপৰি" নামৰ সেই চাপৰিটোত বিবিধ গছপুলি ৰোৱা আৰু প্ৰতিপাল কৰা কাম নিৰলসভাৱে চলাই আছো। ইয়াৰ বৰ্তমানৰ মাটি কালি ৫০০ হেক্টৰতকৈ অধিক।

দীপান ঃ আপুনি এই বিশাল অৰণ্য খন গঢ়ি তোলাত হয়টো বহুতো প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখামুখী হৈছে এই ক্ষেত্ৰত আপুনি সেইবোৰ কেনেদৰে মুকামিলা কৰিছে?

যাদৱ পায়েং ঃ কুকুৰে ভুকি থাকিব হাতীয়ে ঘূৰি নাচায়। এই ক্ষেত্ৰত কিন্তু মই নিজকে হাতীৰ লগত তুলনা কৰা নাই। মোৰ কৰ্মটোকেহে হাতী কৈছো। কেকোৱাৰ জীৱন লোৱা মানুহ অসমীয়া জাতিটো সেই কাৰণে মই মোৰ নিজৰ কাম কৰি গৈছোঁ। কাৰো কথা ভয় ভাবুকিক মই গুৰুত্ব দিয়া নাই। সৰু অৱস্থা পৰা হাবি বনৰ লগত জড়িত সেইবাবেই হয়টো বাধাবোৰক মুকামিলা কৰিবলৈ মোৰ সাহস আছে। তাৰ পিছতো মই নিজৰ কাম নিৰলে চলাই থাকিলো, আৰু আজি ৩৮ বছৰৰ পিছত সেইখন প্ৰায় ৫.৫ বৰ্গ কিঃমিঃ ডাঙৰ। মোৰ ঘৰুৱা নাম হ'ল মুলাই। সেয়েহে, মই সৃষ্টি কৰা সেই অৰণ্যখন "মুলাই কাঠনি" নামেৰে পৰিচিত হ'ল। এতিয়া তাত শতাধিক হাতী, বহুকেইটা হৰিণা, গঁড়, বাঘ আদিয়ে বিচৰণ কৰে। মোৰ নিজৰো গোহালীৰ পৰা বাঘে গৰু-ছাগলী লৈ গৈছে। মোৰ প্ৰায় এশটা গৰু বাঘে খাইছে। সেয়া বাঘৰ খাদ্য, গতিকে সি সেয়া খাবই বুলি মই বিবেচনা কৰোঁ। এতিয়া ইয়াত মই প্ৰায় ৪০ বছৰৰ পিছত আকৌ শগুন দেখা পাইছোঁ।

দীপান ঃ আপুনি কেতিয়াবা তিনিচুকীয়ালৈ গৈছেনে? তিনিচুকীয়াৰ পৰিবেশ আৰু তাৰ মানুহৰ পৰিবেশ বা গছ-গছনি হাবি জংগল আদি লৈ কিমান সচেতন আপোনাৰ অনুভৱ কওঁকচোন।

যাদৱ পায়েং ঃ হয় মই তিনিচুকীয়ালৈ গৈছো। তিনিচুকীয়াৰ ফিলবাৰীলৈ গৈছো ডিব্ৰুছৈখোৱালৈ গৈছো। তাত গৈ মই দেখি তবধ মানিলো। যি কৰ্ম-কাণ্ড গছ কটা। মই চিধা-চিধিকৈ ক'লো ইয়াৰ বাবে দায়ী কিন্তু DFO বনবিষয়া আদি। যেনেকৈ সামৰিক বাহিনীয়ে বিৰাক পনাক মৃত্যু দণ্ড দিছিল তেনেকৈয়ে তিনিচুকীয়াৰ অৰণ্যবোৰত সেইটোৱেই কৰিব লাগিব। সামৰিক বাহিনী নিয়োগ কৰি হেলিকপ্টাৰৰ যোগেদি চোৰাং কাঠৰ বেপাৰ কৰা মানুহক মাৰিব লাগে, লাগিলে ইয়াত জাতীয় দল-সংগঠনৰ মানুহে মৰক মুঠতে তিনিচুকীয়াৰ পৰিবেশ ৰক্ষা কৰিব লাগে। মই এই সম্পৰ্কে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বন মন্ত্ৰীৰ লগত কথা পাতিছোঁ। কাৰণ এইবোৰ হৈছে সমাজৰ শত্ৰু। এইবোৰ কথাত মোক বহুতেই বেয়া পায়। বাকী তিনিচুকীয়াৰ সাধাৰণ মানুহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আদি সকলো পৰিবেশ লৈ গছ-গছনিক লৈ বহু সচেতন আৰু বহু আদৰ্শবাদী।

দীপান ঃ আপোনাৰ এই বিশাল অৰণ্যখনত বৰ্তমান কি কি জীৱ জন্তু দেখিবলৈ পোৱা গৈছে?

যাদৱ পায়েং ঃ সৌ সিদিনা পেৰিছত হোৱা দ্য ইক'নমিকচ অৱ ক্লাইমেট চেঞ্জৰ সন্মিলনত অংশ গ্ৰহণ কৰোতে বিশ্বৰ ১৯৫খন দেশৰ ২০০০০ প্ৰতিনিধিয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল, তাত মোক ভাষণ দিবলৈ কওঁতে মই কৈছিলোঁ, আজি আপোনালোকে ইমান ইক'নমীৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছে এক মিনিট উশাহ বন্ধ ৰাখি চাওকচোন অক্সিজেনৰ কিমান প্ৰয়োজন আৰু সেই অক্সিজেন কেৱল গছেহে দিয়ে গতিকে মই ২০০০০ জনৰ প্ৰত্যেককে এজোপাকৈ গছপুলি ৰুবলৈ পৰামৰ্শ দিলোঁ। ঠিক সেইদৰে মই গছ ৰোৱা বাবে হাবি হ'ল সেইকাৰণে তাত এতিয়া হাতী, বাঘ, হৰিণা, সাপ, গড় ইত্যাদি দেখিবলৈ পোৱা যায়।

দীপান ঃ আপুনি এই অৰণ্যখন সৃষ্টি কৰোঁতে অসমৰ দল-সংগঠনে হওঁক বা অসমৰ সমাজ জীৱনৰ লগত জড়িত মানুহৰ পৰা কিবা সহায়-সহযোগিতা পাইছেনে?

যাদৱ পায়েং ঃ জয় আই অসম বুলি ক'লেই নহ'ব। মাতৃভাষাক গুৰুত্ব দিব লাগিব। নিজৰ মাজতে খোৱা কামোৰা লাগি থাকিলে নহ'ব। কেকোঁৰাৰ এই অসমীয়া জাতিয়ে কেতিয়াও নিজৰ মানুহৰ কথা নকয়। মই যিমান বাৰ বিদেশলৈ গৈছো, তাত গৈ দেখিছো যে বহু ঠাইত ইংৰাজী ভাষাটো নাজানে, চীন, টাইৱান আদিৰ দৰে দেশত মাতৃভাষায়ে চলে অথচ আমাৰ ইয়াত সৰুৰ পৰাই ইংৰাজী শিকাত গুৰুত্ব দিয়া হয়, যাৰ ফলত আমাৰ ইয়াৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ প্ৰেক্টিকেল জ্ঞান কমি আহে কাৰণ ভাষা শিক্ষাতেই আমি বেছি গুৰুত্ব দিওঁ। হয় উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে ইংৰাজী লাগে কিন্তু পাছলৈ যে ইংৰাজী শিকিব নোৱাৰিব তাতো একো কথা নাই। অতীতৰ পৰাই ভাৰতবৰ্ষত গুণী জ্ঞানী লোকৰ জন্ম হৈছে, ইয়াৰে জীয়ৰী কল্পনা চাওলাই মহাকাশো গৈ পাইছে গতিকে আমাৰ ইয়াত প্ৰতিভাৰে ভৰি আছে। বৰ্তমান দেখা যায় যে প্ৰতিভাৱান যুৱ প্ৰজন্মই ইয়াতেই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি কৰ্মসূত্ৰে বাহিৰত থাকে। মই তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে দুই পইচা কমকৈ পালেও তেওঁলোক নিজ দেশলৈ ঘূৰি আহঁক, ইয়াতে নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰা নিজৰ মানুহখিনিক সেৱা আগবঢ়াওক, তেতিয়াহে দেশৰ উন্নতি হ'ব। আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ বহুত প্ৰতিভা আছে, মইতো ইমান পঢ়া শুনা কৰা নাই, তেওঁলোক আহক, গৱেষণা কৰক আৰু দেশৰ উন্নতি সাধক।" পৰিৱেশ বিজ্ঞানক প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্যন্ত বিষয় হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত কৰাটো মই বিচাৰো, কেৱল কিতাপতেই সোমাই নাথাকি প্ৰেক্টিকেল হিচাপেও থকাটো বিচাৰিছোঁ। আজিকালি আমাৰ ইয়াত বাহিৰৰ যেনে ইউকেলিপ্টাচ, চেগুন আদি গছবোৰ বেছিকৈ ৰোৱা দেখা গৈছে, দবাচলতে ই আমাৰ প্ৰকৃতিত বিৰূপ প্ৰভাৱ পৰাহে দেখা গৈছে। আচলতে আমি সেইবিলাক গছ ৰোৱাতকৈ আমাৰ ইয়াৰ থলুৱা গছবোৰ ৰোৱাতহে বেছি গুৰুত্ব দিব লাগে।" মই মোৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা কৈছোঁ পৰাপক্ষত মৌচুমী জলবায়ুৰ সময়তে গছপুলিবোৰ ৰুব লাগে। জাতীয় দল-সংগঠনসমূহলৈ অনুৰোধ দিহিং-পাটকাইৰ দৰে সকলোবিলাক বনাঞ্চলৰ পূৰ্ণ সংৰক্ষণৰ দাবী জনাব লাগে। কাজিৰঙাত হাইলেণ্ড আৰু অভাৰব্ৰীজ হ'ব লাগে আৰু গিবনৰ মাজেৰে যোৱা ৰে'ল লাইনটোৰ কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মই অসমৰ ৰাইজক অনুৰোধ কৰিছোঁ আপোনালোকে গছ ৰুব নোৱাৰিলেও অন্ততঃ গছ কটাটো বন্ধ কৰক।

দীপান ঃ বৰ্তমানলৈকে আপোনাৰ এই মহৎ কৰ্মৰ বাবে চৰকাৰে বা আন যিকোনো অনুষ্ঠানে কিবা সন্মান জনাইছেনে?

যাদৱ পায়েং ঃ এইখিনিতে মই প্ৰথমে অসমৰ সংবাদ মাধ্যমক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিম। তেখেতসকলৰ সহায়ৰ অবিহনে কোনো দিনে মোক মানুহে চিনি নাপালে হয়। যেতিয়া নেকি মোক TV, কাগজত দেখিব আৰু পঢ়িব ল'লে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মোক জৱাহৰলাল নেহেৰু বিশ্ববিদ্যালয়লৈ মোক আমন্ত্ৰণ জনালে আৰু তিনি দিন তিনি ৰাতি বিশ্ববিদ্যালয়ত পৰিৱেশ সম্পৰ্কীয় আলোচনাৰ অন্তত মোক forest man of india সন্মান জনাই। তাৰ পাছত সেই সময়ৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সকলোৰে প্ৰিয় নেতা তৰুণ গগৈয়ে ফোন কৰি মোক কৈছিল দেশৰ প্ৰথম গৰাকী forest man of India সন্মান লাভ কৰা বাবে তোমালৈ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। তেতিয়া মই কান্দি দিলোঁ। কাৰণ মোৰ অসমতে বহুকেইখন বিশ্ববিদ্যালয় আছে, অসম চৰকাৰো আছে। অসমৰ বিশ্ববিদ্যালয়সমূহত এইটো সন্মান নিদি বাহিৰৰ বিশ্ববিদ্যালয়ে সন্মান দিয়া বাবে মই কান্দিছিলোঁ। তাৰ পাছতে মোক এ পি জে আব্দুল কালাম চাৰে আমন্ত্ৰণ কৰিছিল।

কালাম চাৰে মোক লগ পাই কৈছিল পৃথিৱীৰ সকলো মহৎ কামৰ ভিতৰত তুমি আটাইতকৈ ডাঙৰ কামটো কৰাৰ বাবে তোমাক 60 kg ডাইমন শ্বেয়াৰ আৰু আৰু 2.50 লাখৰ এখন চেক দিলে কালাম চাৰে। ফ্ৰান্সে মোক মাতিলে আৰু মোক ফ্ৰান্সে Guinness book ত মোৰ নাম অন্তৰ্ভুক্তি কৰিলে। যেতিয়া তাৰ পৰা ঘূৰি আহি দেখো অসমৰ সকলোতে যেন মোক মৰমেৰে উপচাই পেলাইছে। এই যে মোক পদ্মশ্ৰী সন্মানটো দিওঁ বুলি দিয়া নাই নহয়। বেলেগ দেশে দিছে সেই কাৰণেহে দিছে। আনক দেখুৱাই আৰু মই পদ্মশ্ৰী উপাধিলৈ সুখি নহয়। পৃথিৱীয়ে যদি নাথাকে সন্মান লৈ কি কৰিম।

দীপান ঃ আপোনাৰ কৰ্মক সকলোৱে জনাৰ বাবে কোনোবাই চিনেমা বনাইছে কোনোবাই কিতাপ লিখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে আগবঢ়োৱা হৈছে এই ক্ষেত্ৰত আপুনি কি ক'ব?

যাদৱ পায়েং ঃ এইটো তেওঁলোকৰ কাম তেওঁলোকে কৰিছে। লিখাই লিখিছে। যদি আমি প্ৰেক্টিকেল নহওঁ এইবোৰৰ একো কামত নাহে।

দীপান ঃ আগলৈ আপোনাৰ এই বিশাল অৰণ্যখনক কেনেকৈ আগবঢ়াই নিব?

যাদৱ পায়েং ঃ ইয়াত এতিয়া দেশী-বিদেশী পৰ্যটক আকৰ্ষণমুখী হৈছে। জ্ঞান-তথ্য লাভ কৰিছে। ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ বাবে পৃথিৱীক বচাবলৈ পৰিৱেশ বিজ্ঞান বা Environmental Science বিষয়টো প্ৰাথমিক শ্ৰেণীৰ পৰাই দিব লাগিব বুলি আগতেও কৈছো। বিশ্ব সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে গছপুলি ৰুব লাগে। নিজৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অক্সিজেনখিনি নিজে নিজে যোগাৰ কৰি ল'ব লাগে আৰু সেই চামে নতুন পৃথিৱী গঢ়িব আৰু পৃথিৱীখনক বচাই ৰাখিব পাৰিব। নহ'লে এতিয়া আৰু বিকল্প ব্যৱস্থা নাই। সকলোৱে আহঁক আমাৰ অৰণ্যলৈ সকলোৱে গছ ৰূপন কৰক আহি। তাকে কামনা কৰিম।

দীপান ঃ আপুনি আৰু কিমান মান গছৰোপণ কৰিম বুলি ভাবিছে?

যাদৱ পায়েং ঃ শৰীৰটো ভালে থাকিলে মই মৰাৰ আগলৈকে কৰি যাম। এতিয়ালৈকে মই ১৩০০ হেক্টৰ বৃক্ষৰোপণ (plantation) কৰিছোঁ। মই জীয়াই থকালৈকে আৰু ১৩০০ হেক্টৰ কৰিব পাৰিম বুলি ভাবিছোঁ। ধৰক ডিব্ৰুগড়ত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুতে বহুত ঠাই আছে। ইয়াৰ উপৰিও ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্য যেনে—ৰাজস্থান, মধ্যপ্ৰদেশ, মহাৰাষ্ট্ৰত বহুতো মৰুভূমি অঞ্চল আছে। সেইবোৰ ঠাইতো গৈ কেতিয়াবা কৰিব লাগিব। গতিকে মই ভাবিছোঁ ভাৰতত বহুত কৰিব লগা কাম আছে। ভাৰতৰ জনসংখ্যা ২০৩০ চনত বিশ্বৰ ভিতৰতে সৰ্বাধিক হ'ব। তেতিয়া ভাৰতীয় মানুহখিনিৰে অসুবিধা হ'ব। সেই অসুবিধা দূৰ কৰিবলৈ গছ-গছনি ৰুবই লাগিব। ভৱিষ্যতে মই ধৰিত্ৰীক বচাবলৈ যিমান পাৰোঁ কৰি গৈ থাকিম।

দীপান ঃ আপুনি বিভিন্ন দেশ ভ্ৰমণ কৰে, তেতিয়া কি ভাষাত আপুনি ভাষণ দিয়ে?

যাদৱ পায়েং ঃ আমোদজনক কথা সুধিছা। পৃথিৱীত থকা ১৯৫ খন দেশৰ ১৩ খন দেশে ইংৰাজী কয়। বাকীবোৰ দেশে মাতৃভাষাত কয়। সেই কাৰণে তেওঁলোকৰ বিজ্ঞানীবোৰৰ যিটো মেচিন আছে, তাত বিশ্বৰ স্বীকৃতি প্ৰাপ্ত দেশৰ ভাষাবোৰ বাণীবদ্ধ কৰি থৈ দিয়ে। সেই কাৰণে মই যেতিয়া অসমীয়াত ভাষণ দিওঁ, কোনো অসুবিধা নোহোৱাকৈ তেওঁলোকে বুজি পাইছিল। সেই কাৰণে মই ভাৱো ভাৰতীয় সভ্যতাটো সোনকালে উন্নত হ'বলৈ হ'লে ৰাজ্যিক ভাষাত দশম শ্ৰেণীলৈ শিক্ষা দিব লাগে, তেতিয়া মগজুৰ বিকাশ হয় আৰু মগজুৰ বিকাশ হ'লে সকলো বিলাক কথা অন্তৰৰ পৰা ক'ব পাৰে, ব্যৱহাৰিক হয়। সেয়েহে মাতৃভাষাটো জৰুৰী বুলি ভাৰতীয় শিক্ষামন্ত্ৰী, ভাৰতৰ প্ৰথম গৰাকী মহিলা ইঞ্জিনিয়াৰ আৰু প্ৰধানমন্ত্ৰীক ২/৩ বছৰ আগতে MGM ত কৈছিলোঁ। মাতৃভাষাৰ জৰিয়তেহে ভাষা, কলা-সংস্কৃতিৰ উন্নতি হয়। সেইবাবে মই ভাৰত চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ, যাতে প্ৰতিখন ৰাজ্যত দশম শ্ৰেণীলৈকে ৰাজ্যিক ভাষাত শিক্ষা দিয়ে।

দীপান ঃ আপুনি প্ৰকৃতিৰ লগত বৰ্তমান ইমান নিবিড় ভাৱে জড়িত, যদি আপুনি ভৱিষ্যতে ৰাজনীতিলৈ যায় বা আপোনাক বনমন্ত্ৰীৰ দৰে গধুৰ দায়িত্ব দিয়া হয় তেতিয়া আপোনাৰ প্ৰথম পদক্ষেপ কি হ'ব?

যাদৱ পায়েং ঃ সেইটো মোৰ বিষয় নহয়। সেই কথাটো মোক বহুতে সুধে! আপুনি কেতিয়াবা ৰাজনীতিত যাব নেকি? মই বোলোঁ মোৰ হাবিখন কৰোঁতে ৪০ বছৰ লাগিছে। ৫ বছৰ থাকি কি হ'ব। মই সদায় পৃথিৱীৰ লগত থাকিম ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে থাকিম। ৰাজনীতিত ৫ বছৰ থাকিব নিজৰ লাভৰ বাবে কাম কৰিব তাৰ বাদে অন্য কাম নাই। সেই কাৰণে মই ৰাজনীতিত নাযাওঁ।

দীপান ঃ পাঠ্যক্ৰম সম্পৰ্কে বিশেষকৈ প্ৰকৃতি ইত্যাদি বিষয় সম্পৰ্কে আপুনি শিক্ষা বিভাগক কি পৰামৰ্শ দিব?

যাদৱ পায়েং ঃ পৰামৰ্শটো আমাৰ উন্নত হ'ব লাগিব। সেইবুলি প্ৰকৃতি ধ্বংস কৰি সেইটো কৰিব নালাগে। ভাৰসাম্য ৰাখি কৰিব লাগে। তেতিয়াহে আমাৰ দেশ ভাল হ'ব। উন্নত দেশ বিলাকে প্ৰকৃতি ধ্বংস কৰিব ল'লে, কিন্তু উন্নয়নশীল দেশবোৰৰ ভাৰসাম্য আছে। বাংলাদেশ, চীন, জাপান আদি দেশে ভাৰসাম্য ৰাখি কৰিছে, সেইকাৰণে সিহঁতৰ কোনো প্ৰভাৱ নপৰে। সেইটো আমাক Covid-১৯ য়ে শিকাই দিছে। এতিয়া বিশ্ববাসীয়ে সাৰ পাইছে। সেই সিদিনা মেক্সিকোত UNESCO ৰ ক্ৰেণ্ড এম্বেচাদৰক কোৱা হৈছে যে, সমগ্ৰ বিশ্বই বছৰটোৰ সাত দিন লকডাউন দিব লাগে। পৃথিৱীৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰিবলৈ লকডাউন সাত দিনৰ বাবে বছৰটোত দিয়া জৰুৰী। কিয়নো পৃথিৱীলৈ বিভিন্ন ভাবুকি আহিছে। এই ক্ষেত্ৰত পৃথিৱীৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে UNESCO য়ে কিছুমান পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে! ৰাষ্ট্ৰপতিৰ লগত মই ত্ৰিশ বছৰ চুক্তিনামাত আছিলো আৰু তাত মৌচিন টাউনত এমাহ থাকি দিনে এক লাখ ল'ৰা-

ছোৱালীক গছ পুলি ৰুবলৈ শিকালোঁ। সিহঁতৰ দেশত গৈ দেখিছোঁ সিহঁতে আগতে ধ্বংস কৰি লৈছে, কিন্তু আমাৰ ভাৰতবৰ্ষত ভাৰসাম্য আছে, কাৰণ ভাৰতবৰ্ষ এনে এখন দেশ, যিখন দেশে আদিম যুগতে প্ৰথম কাপোৰ পিন্ধিছিল, গছ ৰুইছিল, তেনেকুৱা এখন দেশৰ শিক্ষা, জ্ঞান পেটফুটি উলাই গৈছিল নেকি। সেয়েহে মাতৃভাষাত শিক্ষা দিব কৈছোঁ।

দীপান ঃ অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক আদি সকলো বিষয়তকৈ পৰিবেশ অধ্যয়ন বিষয়টো আটাইতকৈ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব লাগে বুলি আপুনি কোৱা দেখা যায়। আপুনি বাৰু ভাবে নে দেশৰ উন্নতি তেতিয়াহে সম্ভৱ হ'ব, যেতিয়া পৰিবেশ বিষয়টোত অধিক গুৰুত্ব দিয়া হ'ব?

যাদৱ পায়েং ঃ হয়। পৰিবেশ অধ্যয়ন বিষয়টোত অধিক গুৰুত্ব দিব লাগিব। কাৰণ, উশাহ ল'বৰ বাবে অক্সিজেন লাগিব আৰু সেই অক্সিজেন গছে যোগান ধৰি আমাক জীয়াই থাকিব দিয়ে। ভাৰতবৰ্ষ এনে এখন দেশ, য'ত মহামতি অশোকে হাজাৰ-হাজাৰ মানুহ মৰাৰ পাছত ৰাস্তা-ঘাটে গছ পুলি ৰুইছিল; বুদ্ধদেৱে বৰগছৰ তলত তপস্যা কৰি দিব্যজ্ঞান লাভ কৰিছে। এতিয়া আমাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ কাৰণে বিশ্বৰ দহজন মানুহে বহুত চিন্তা কৰে। কিয়নো, বৈজ্ঞানিক তথা ৰাষ্ট্ৰপতি এ.পি.জে. আব্দুল কালামে বিশ্বত ভাৰতক ইমান ওপৰত থৈ গৈছে যে যাক আমি ভাবিব নোৱাৰোঁ। সেইবাবে বিশ্বই ভাৰতীয় আদৰ্শ মতে চলে আৰু সন্মান কৰে।

দীপান ঃ যধে-মধে প্ৰকৃতি ধ্বংসই পৃথিৱীত হোৱা মহামাৰী, ক'ভিডৰ অন্যতম কাৰণ বুলি আপুনি ভাবে নে বাৰু?

যাদৱ পায়েং ঃ হয়, অন্যতম কাৰণ হ'ব পাৰে। মানুহে প্ৰকৃতিক ধ্বংস কৰি লৈছে। এতিয়া ক'ভিড-১৯ হৈছে। মানুহে মানুহক চুলে মৰে নেকি? এয়া কম ডাঙৰ কথানে! ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ, বিজ্ঞানীসকল ক'লৈ গ'ল? যদি জানে, তাৰ আগতে কিয় চিন্তা নকৰিলে যে মানুহে মানুহক চুলে মৰিব! প্ৰকৃতিয়ে মানৱ জাতিক, বিশ্ববাসীক সোঁৱৰাই দিছিল। সেইকাৰণে বিশ্ববাসীক অনুৰোধ কৰিছোঁ এতিয়া পৃথিৱীৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰিবলৈ বছৰেকত সাত দিন লক্‌ডাউন দিব লাগে। নহ'লে পৃথিৱীলৈ বহু ভাবুকি আহিছে যে এণ্টাৰ্কটিকাত বৰফ গলিব আৰম্ভ হ'ল, সুমেৰুত যেতিয়া বৰফ গলিবলৈ আৰম্ভ হ'ব, হিমালয়তো তেতিয়া বৰফ গলিব আৰম্ভ হ'ব আৰু তেতিয়া বিভিন্ন সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব। গৰাখহনীয়া, বানপানী আদি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ, মহামাৰী আদিৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ পৃথিৱীৰ সকলো খালী হৈ থকা মাটিত গছ-গছনি ৰোপন কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে আমি জীয়াই থাকিব পাৰিম।

দীপান ঃ লক্ ডাউনৰ সময়ছোৱা কেনেদৰে কটাইছিল?

যাদৱ পায়েং ঃ লক্ ডাউনৰ সময়ত ১১ তাৰিখে কুইন এলিজাবেথে বৃটিছ হাই কমিচনাৰৰ হাতত গুৱাহাটীত এৱাৰ্ড এটা দিয়ে। তাৰ পিছত ২৪ তাৰিখে গঁড় এটা আহিছিল হাবিত। সেই গঁড়টোৰ লগত কাজিৰঙা, মাজুলী, যোৰহাটত থাকিব লগা হ'ল। তাতোকৈ ডাঙৰ কথা যোৰহাট প্ৰশাসনে মোৰ ষাঠি বছৰীয়া জন্মদিন উপলক্ষে ৫০০০ গছপুলি উপহাৰ দিছিল। সেই ৫০০০ পুলি ৰুবলৈ সক্ষম হ'লোঁ। লক্ ডাউনৰ সময়ত জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকটিবোৰেৰে সুন্দৰ পৰিৱেশ এটাৰ সৃষ্টি হৈছিল। লক্ ডাউনৰ বাবে সেই সুন্দৰ দৃশ্যবোৰ দেখিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

দীপান ঃ নতুন প্ৰজন্মলৈ আপোনাৰ আহ্বান কি?

যাদৱ পায়েং ঃ নতুন প্ৰজন্মলৈ মোৰ এটাই আহ্বান, তেওঁলোকে প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ পৰা বৃক্ষৰোপণ কৰক আৰু জন্ম দিনবোৰত কেক্ নাকাটি গছপুলি ৰোপণ কৰক আৰু গছপুলি উপহাৰ দি এই সুন্দৰ ধৰাখন সেউজী কৰক।

দীপান ঃ শেষত আপোনাক আমাৰ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় তৰফৰ পৰা অশেষ ধন্যবাদ জনালোঁ। আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময়কণ দিয়াৰ বাবে। শেষত, আপোনাৰ সু-স্বাস্থ্য আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছোঁ।

যাদৱ পায়েং ঃ লগ পাই খুব ভাল লাগিল মোৰো। তোমাৰ বহুমূলীয়া সময় খৰচ কৰি ইমান দূৰ আহিলা। কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সময় সুবিধা লাভ কৰিলে মই যাম তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়লৈ। ধন্যবাদ।

❖❖❖

কথা-১

✍ দিব্যজ্যোতি ডিব্ৰুৱাল
ষষ্ঠ যাণ্মাষিক

বহু কথা আছে,
বহু কথা গুচি যায়।

বহু কথাই বিৰিণাৰ গছত বাহ সাজে,
বহু কথাই কহুৱাঁৰ কোঁহে কোঁহে গজালি মেলে।

বহু কথাক ফাগুনৰ ধূলিয়ে উৰুৱাই,
বহু কথাক নৈৰ বাহনী পানীয়ে উটুৱাই।

বহু মানুহৰ কথা পাহৰাটো নহয়,
পাহৰিবলৈকেটো জন্ম নহয় কথাৰ।

যোৱাৰ কথা ক'লেও ভাবুক হৈ পৰোঁ,
আকৌ কথা ক'লেই ভাবুক হৈ পৰোঁ।
আকৌ যদি লগ পাওঁ,
আমি কোনবোৰ কথা পাতিম।
আকৌ যদি লগ পাওঁ,
আমি কোনবোৰ গান শুনিম।

আতৰি যোৱা মানুহবোৰ,
উভতি নাহে একে হৈ।

কথা-২

মনৰ কথাবোৰ কোৱা নহয়,
যিবোৰ কথাৰ বাবে মানুহ।
দেই পুৰি মৰে ভিতৰি,
সিবোৰ মনৰ কথা।
যিবোৰ কথাই নজনাকৈ,
আমাক বিষন্ন কৰি তোলে।
বিদ্ৰোহী কৰি তোলে,
সিবোৰ মনৰ কথা।

যিবোৰ কথাক আমি কথা বুলি নাভাৱোঁ,
বৰঞ্চ সেইবোৰ মনৰেই কথা।

ইমান সোনকালেই বেয়া পাব নোৱাৰো তোমাক,
তোমাৰ যিবিলাকৰ লগত একাত্ম নহয় মই,
সেইয়া তোমাৰ নিজৰ কথা। ❖❖

সকলো মাথো এটি ঘটনা

✍ প্ৰাঞ্জল চাংকাকতি
দৰ্শন বিভাগ (প্ৰাক্তন ছাত্ৰ)

গৈ আছোঁ এটি বাটৰ সন্ধানত
কিমান দূৰ!!!
শেষ হ'বগৈ সৌ কেঁকুৰিটোত,
এন্ধাৰ আৰু পোহৰৰ
নৃত্য নাটিকাবোৰ যৱনিকা পৰি
তুলসী তলত জ্বলিব এগছি বন্তি।
জোৱাৰ ভাটাৰ দৰে থকা মনৰ বাসনাবোৰ
কোনোবা এঠাইত থমকি ৰয়
যৌৱনৰ হাঁহি আৰু উথলা হৃদয়
এদিন নীৰৱ হৈ আকাশলৈ চাই,
একেই নীলাভ বৰণ,
কেৱল মাথোঁ বিচিত্ৰ দৃষ্টি।
সেউজীয়া পৃথিৱীৰ ৰং বিচাৰি
এয়া একোটা আৱেগিক বিভ্ৰান্তি...
কিন্তু
সকলোবোৰ এটি ঘটনা
এখিলা শুকান পাত আৰু ব'হাগৰ ৰং
দেহৰ যন্ত্ৰণা অথবা মনৰ ব্যাকুলতা
দিন ৰাতিৰ পৰিঘটনা
বা
একোটা দিনৰ যাত্ৰা,
সকলো এটি ঘটনা।❖❖

কুশলে থাকা অহল্যা

✍ তন্ময় চেতিয়া
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, ইংৰাজী বিভাগ

তুমি কুশলে থাকা অহল্যা
মৰমবোৰক অৱহেলা নকৰিবা
একালৰ ভাত মৰমৰ মাত।

পৃথিৱীখন বৰ জটিল
ৰাজপথৰ ভিক্ষাৰীক
কুকুৰৰ লগত ভাত খোৱা দেখিছানে কাহানিবা?

মানৱতাৰ কোন কাহানিয়ে মৃত্যু হ'ল
মাথোঁ জীয়াই আছে মানুহ,
কোনোৱে মুখা পিন্ধি আধুনিকতাৰ
কোনোৱে এমুঠি অন্নৰ বাবে
কৰিছে হাহাঁকাৰ।

এতিয়া যেন সকলোতে জুই
চোলাৰ জেপত দুশ টকা নি
বজাৰৰ পৰা উভতি আহোঁতে
মোনাটো আধা খালী,
ভাতৰ লগত আঞ্জাৰ নামত
এচিকুট নিমখ আৰু পানী।

গণতন্ত্ৰত হেনো ৰাইজেই ৰজা
শুনিবলে মিঠা, বাস্তৱত তিতা।
ৰাজনীতিৰ পাশাখেলত
জনতা আজি দ্ৰৌপদী,
আইমাতৃ বন্ধকত
ৰক্ষকেই ভক্ষক
আমিবোৰ গান্ধাৰী...

শংকৰ-আজানৰ দেশ এতিয়া
আইতাৰ মুখৰ সাধুকথা,
বুকুত বিভেদৰ প্ৰাচীৰ
ধৰ্মৰ ৰং নিচিনো পিছে
হিন্দু-মুছলমান সকলোৰে তেজ ৰঙা।

সময় বৰ জটিল অহল্যা
তুমি কুশলে থাকা। ❖❖

চিঞৰ

✍ সুৰেন্দ্ৰ শদিয়া
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

চিঞৰবোৰ ক্ৰমে বাঢ়ি আহিছে
ওপৰলৈ উঠি আহিছে তেজৰ তীব্ৰ ধাৰা।

চিঞৰবোৰ কাৰ
চিঞৰবোৰে গুচাব পাৰেনে ভোক?

যন্ত্ৰণাত কাতৰ হৈ
মিছিলত ভাগ লয় এশ মিলিয়ন মানুহ।

জাগৃত হয় প্ৰচণ্ড ধল
ৰাজপথত ভিন্ন ৰঙৰ চিঞৰ
ৰঙা-বগা-ক'লা-নীলা
চিঞৰবোৰ যেন হৈ পৰিছে ভোগ-বিলাসীতা।

উঁইচিৰিঙা মাতৰ দৰে
চিঞৰবোৰৰ মূল্য নোহোৱা হৈ আহিছে
চিঞৰবোৰ এদিন মৃত বাঘ হৈ পৰিব।❖❖

জীৱন-সংগ্ৰাম

✍ প্ৰান্তত জগদীশ অংকিত শইকীয়া
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

চোৱাচোন!
পুৱাৰ বেলিটো যেন আজি
সাজি-কাচি ওলাইছে,

শুকান বালিত ওঁঠ গুজি
এজাক নীলা চৰাইৰ নিভীক মুখ

উৰি যোৱাৰ হেঁপাহতে
কাঁচিয়লি ৰ'দত বহি
পাখিবোৰ শুকুৱাইছে,

এতিয়া যে সিহঁতৰ
জীৱন-মৰণ পণ

ঘড়ীৰ কাটাত ডুলিছে
সময়ৰ কণ!
মইয়ো হ'ব বিচাৰো সেই নীলা চৰাইবোৰৰ এটি। সমস্যাৰে ভৰা জীৱনটি যুঁজিম। সমস্যা বিহীন সাফল্যৰ একো আনন্দ নাথাকে।
জীৱন এক সংগ্ৰাম.. কৰি যাব লাগে। দুৰ্বলতাক প্ৰশ্চয় নিদিয়াই ভাল।
ফলত কৈ কৰ্মত বিশ্বাস কৰাই বেছি ভাল। ধুমুহাটো আহেই কেতিয়াবা,
সেইবুলি ... ক্লান্ত হৈয়ো নাই এৰা
সংসাৰৰ মোহ-মায়া,
উপায় নাই পৰিত্ৰাণৰ
নিয়তিৰ কৰাল গ্ৰাসৰ পৰা।
জয় পৰাজয়ৰ এই খেলত
তথাপিও,
যেন চেষ্টাৰ নাই অন্ত,
যেতিয়ালৈ নাপাওঁ
নিয়তিৰ নিষ্ঠুৰ সীমান্ত।।

পৰাজয়ৰ গ্লানি ভৰিয়ে গচকি
সাফল্যৰ গিৰি শৃংগত
পদাৰ্পণ কৰিবলৈ
কঁকালত টঙালি বান্ধি লৈ,
অদম্য উৎসাহ, তীব্ৰ প্ৰেৰণা
দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা, অযুত সপোন
দুৰ্বাৰ হেঁপাহ আৰু
বুকু ভৰা আশা লৈ
অব্যাহত আছে
নিৰবিচ্ছিন্ন প্ৰচেষ্টা।
ইয়াৰ নামেই কিজানি
''জীৱন সংগ্ৰাম''।।❖❖

বাস্তৱ জীৱনৰ পথিক মই

✍ মেহজেবিন হুচেইন
একাদশ শ্ৰেণী, বিজ্ঞান শাখা

বাস্তৱ জীৱনৰ পথিক মই
অপ্ৰতিৰুদ্ধ মোৰ এই জীৱন যাত্ৰা।
সপোনৰ সিপাৰে ৰৈ ৰৈ ভাগৰি পৰা
মই কল্পনা নহয়,
মই পৰাজয় হৈও জয় কৰা বাস্তৱ।
জীৱনৰ পোৱা-নোপোৱা ৰণখনত আগুৱাই যোৱা,
উন্মাদ সৈনিক মই।
মিঠা হাঁহি মিঠা মাতেৰে মোক
প্ৰলোভিত নকৰিবা,
সেই কৃত্ৰিম হাঁহিৰ আঁৰত লুকাই থকা ইতিকিংবোৰ
মই এতিয়া চিনিব পৰা হ'লোঁ।
মুক্ত আকাশৰ মুক্ত বিহংগী মই
কল্পনা পখিলাৰ পিছত দৌৰিব নোৱাৰোঁ,
ৰঙীন পৃথিৱীৰ কঠিন বাস্তৱৰ সৈতে
সন্মুখীন হ'বলৈ গঢ়ি তোলা
বাস্তৱ জীৱনৰ অক্লান্ত পথিক মই।। ❖❖

কলিযুগ

✍ মৈত্ৰী দহোতীয়া
১ম ষাণ্মাসিক (কলা), অসমীয়া

ঘূৰি আহিবনে সেই অতীত
মানুহে মানুহৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱাবোৰ
ৰ'বহি নে সেই মানৱীতা গুণ
স্মৃতিৰ ইতিহাসত জিলিকিবলৈ।
সুন্দৰ পৃথিৱীখনৰ মানুহবোৰ বৰ নিষ্ঠুৰ,
মানুহৰ প্ৰতি থকা মানৱীয়তা গুণ
হেৰাই গৈছে যেন এই পৃথিৱীত
সহজ-সৰল মানৱ হৈ দানৱ
এটি মাথোঁ আশা মৃত্যুৰ পূৰ্বে
একতাৰ পৰম বলেৰে
মুক্ত কৰোঁ যেন এনে সমাজ।❖❖

শান্তিৰ পাৰযুৰি

✍ শ্ৰীকুবুল বৰুৱা
পুথিভঁৰাল সহায়ক

সংগীতসূৰ্য ড° ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ অন্তিম শয়ণ অৱস্থাত অসমৰ জনসাধাৰণে তেখেতৰ প্ৰতি যি শ্ৰদ্ধা ভক্তি তথা সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিলে, সি বিশ্বৰ ইতিহাসত সদায় চিৰস্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। তেখেতক শেষ বিদায় দিয়া শান্তিৰ বগা পাৰযুৰি বাৰু এতিয়া ক'ত? যি পাৰযুৰি ট্ৰাকৰ ওপৰত বহি আছিল। দিব পাৰিবনে মোক কোনোবাই এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ? পাৰযুৰি আহিছিল শান্তিৰ বতৰা লৈ। শান্তিৰ বতৰা দি পাৰযুৰি ধাৱমান হ'লে দূৰ দিগন্তলৈ। সেয়েহে মই কওঁ—

শান্তিৰ স্নিগ্ধ পাৰ যুৰি
মোৰ মৃতদেহত পৰি,
ইনালে-বিনালে কিনো কথা ক'লে
নাজানিলো মই তাক নিদিলো সহাঁৰি।

মোৰ দেহ পুষ্পৰে ভৰা
নেপালো মই তাইক মনৰ কথা ক'বলৈ,
পাইছিল ভাল মোক তাই অতিকৈ
শান্তিৰ বাণী দি গ'ল দূৰ-দূৰণিলৈ।

নাজানো মই তাইৰ ঠিকনা
জানিবৰো অৱকাশ মোৰ আজি নাই,
অসমৰ ৰাইজৰ আশীৰ্বাদত আছো জীয়াই মই
থাকিমে সদায়।❖❖

ৰক্ত গোলাপ

✍ শ্যামন্তিকা পায়েং
১ম ষাণ্মাসিক, জীৱ বিজ্ঞান

জক্ মক্কৈ ফুলি থকা
ৰক্ত গোলাপবোৰ,
কাল ধুমুহাই নিমিষতে
সৰালে বহিবোৰ।
সমাজৰ কোবাল নদীত
উটি যোৱা অকিঞ্চন পাহিবোৰ
কোমল দুহাতেৰে গংগাত ধুৱাই
সযতনে পাহিবোৰ সজোৱাৰ আশাৰে
খেপিয়াব ধৰিছোঁ ছান্দনি লগাই
গা-গছত লাগি থকা
আকোৰা কাঁইটবোৰ
যেনে মোৰ বাবে কোমল পাহি।❖❖

লকডাউনে বহু কথা শিকালে

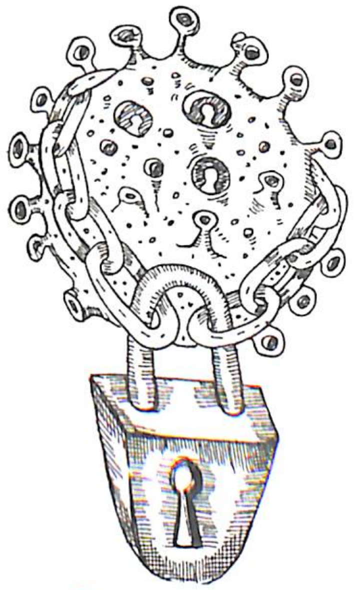

✍ জিন্তী কলিতা
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

জীৱনৰ ব্যস্ততাত লোপ পোৱা,
কৰ্মৰ গভীৰতাত হেৰাই যোৱা,
সেই মানুহজনক
নিজৰ সন্ধান কৰিবলৈ শিকালে।

যান্ত্ৰিকতাৰ মাজত, ক্ষুদ্ৰাতিক্ষুদ্ৰ এটি যন্ত্ৰ হৈ ৰোৱা
সেই দুৰ্ভগীয়া জীৱটিক
আজি ধৰণীৰ মুকলি বুকুত
আজলী পখিলী হৈ উৰিবলৈ শিকালে।

সদায়ে বাৰ, ক্লাব'ৰ আমেজ লোৱা
সেই মায়াময় মন টিক
আজি প্ৰকৃতিৰ সুৰত,
সুৰ মিলাই গুনগুনাব শিকালে।

কিতাপৰ আখৰৰ বাহিৰে আন একো কথাই বুজি নোপোৱা
সেই অবুজ মগজুটিক
আজি পৃথিৱীৰ বিশালতা
বুজিবলৈ শিকালে।

সময়ৰ সোঁতত মামৰে ধৰিব খোজা
পিতা পুত্ৰৰ
সেই পৱিত্ৰ বান্ধোনটিক
আকৌ উজ্বল কৰি তুলিলে।

প্ৰেমিকাৰ ছলনাৰ বলি হোৱা
সেই আত্মঘাতি প্ৰেমিক জনক
আজি নিজৰ সৈতে
পুনৰ প্ৰেমত পৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে।

জীৱন বাটত হেৰাই যোৱা, এনে বহু ক্ষণ,
আজিৰ এই সময় ছোৱাত, ঘনে ঘনে মনলৈ আহে
মৰহি যোৱা এই মুখ খনিক
এটি মিচিকিয়া হাঁহি মাৰিবলৈ শিকালে।

সঁচাকৈ লকডাউন বহু কথাই শিকালে।

ক'ৰোনাৰ ফলত হোৱা লকডাউনে বহুতকে কষ্ট দিছে।
সঁচা কথা।
কিন্তু এবাৰ প্ৰকৃতি মুখলৈ চালেই প্ৰমাণ পাবা,
আমি মানৱ কিমান স্বাৰ্থপৰ হৈ গৈছিলোঁ
কেৱল ধন, টকা, পইচাৰ পিছত ঘুৰি ফুৰোতে,
নিজৰ স্বৰূপ পাহৰি পেলালো।

(ক'ৰোনা বা কভিড
আমাৰ প্ৰতি থকা পৃথিৱীৰ আখেজ।।
আজি সমগ্ৰ মানৱ জাতি কান্দিবলৈ ধৰিছে)
এবাৰ ধৰনী খনলৈ মন কৰা চোন
মানৱ জাতি প্ৰকৃতিৰ বাবে নহয়
বৰঞ্চ প্ৰকৃতিহে মানৱ জাতিৰ বাবে মূল্যবান,
তাৰ প্ৰমাণ নিজেই পাবা।❖❖

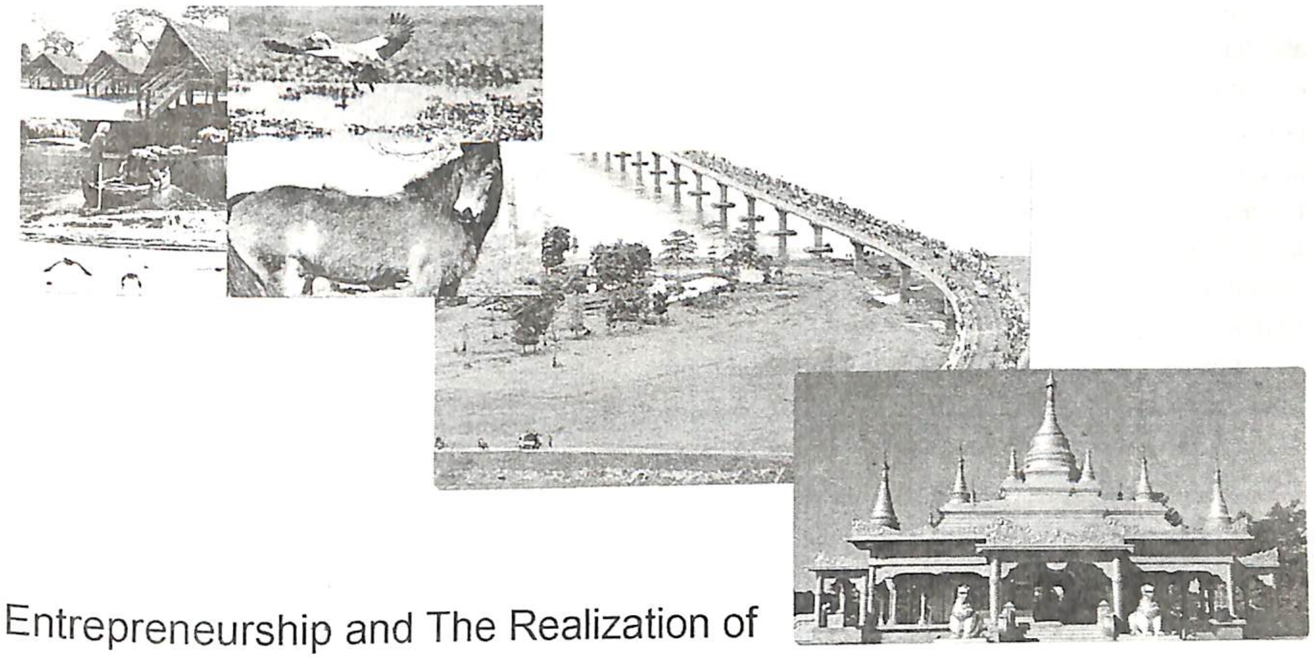

Entrepreneurship and The Realization of Tourism Potential of Tinsukia and Its Surrounding Areas:

✍ **Boikuntha Das**
Assistant Professor, Deptt. Of Political Science
Tinsukia College

Tinsukia is having full of tourism potential. The industrial foundation of Tinsukia gives enormous space for development of tourism in this area. The Oil Refinery at Digboi, The Coal Mining at Margherita and Ledo can prove to 12be of centre of tourism in this area. Basing on its industrial foundation Tinsukia can be turned into an important tourism hub.

The industrial production of tea in this area can also be proved as an important element of tourism for Tinsukia. Tea gardens and Tea manufacturing factories can be used as an potential tool to draw attraction of the tourists. Tea garden workers and their lifestyle may also be projected a potential source of tourism of this area. Anything and every thing that are associated with production of tea can be of great tourism potential.

The forest resources of Tinsukia are also of benefit for development of tourism here. Based on available forest resources Tinsukia can be developed as a major tourism destination. The Dibru Saikhowa National Park, Maguri Motapung Bird Santuary etc. can be used to draw attention of tourists.

The rich demography of this area can also become a source of tourism. The various ethnic tribes inhabiting Tinsukia can become source of attraction to the tourists. The cultural practices of the ethnic tribes inhabiting here can be utilised as a treasure hunt for the tourist both domestic as well as international. The cultural practices of Matok, Moran, Tai phake and other tribes who are residing in this area can be of valued element for development of tourism in Tinsukia.

The rivers and the bridges of this area can also be exploited for tourism purpose. Rivers of this area can become rich source of tourism for Tinsukia. Dibru river may provide strong foundation for development of River Tourism here. This can be said about the other river that are flowing across Tinsukia. Dr. Bhupen Hazarika Setu can be transformed as a major tourist destination.

Notably. the surrounding area of Tinsukia is also having tourism potential. The easternmost part of Arunachal Pradesh which is adjacent to Tinsukia is very much rich in natural beauty. This natural beauty can be exploited for tourism purpose. Places of natural scenic beauty of this area such as Roing, Miodia, Tezu, Namsai. Dambuk. Nampong, Khunsa etc. can be build up as major tourist destination.

The forest resources of Eastern Arunachal may also prove as tourism potential. The Namdapha National Park may be a potential tourist site. The rivers that are in this area can be used as potential source of water sports. Hanging bridge from this area are also an element that can be of great use for tourism.

The monuments and other things of historical importance from Eastern Arunachal are also resources that are having tourism importance. The war cemetry of World War at Jairampur may prove as major tourist site. The Stellwell Road built during world war which connects India with China can be converted to one of the major tourist destination of the Globe.

Stellwell Road also passes through Myanmar. The part of Stellwell Road which passes through Myanmar starts with the area called Pangshupass. The site called “Lake of No Return” which belongs to this area can be of great tourism potential.

From what have been mentioned above it can conclusively be said that Tinsukia and its surrounding areas particularly the easternmost part of Arunachal are having much tourism potential. But the fact is that despite tourism potential in abundance this area is still lagging behind in tourism. This area is still to go a long long way to become a major tourism hub.

The failure to develop this area as a major touism hub is attached to the fact of lack of entrepreneurship. There has been witnessed little enterpreneurial ventures in harnessing tourism potential to this area over a long period of time. Due to it this area is still lagging behind in exploiting its true tourism potential.

There is a need to exploit the fullest tourism potential of this area. The actual realization of its tourism potential can prove to be a boon to the people of this region. This can go a long way in the direction of providing employment to large numbers of people which inturn will be helpful in tackling the ever rising unemployment of this area. As such, this is the high time to exploit the maximum tourism potential of Tinsukia and its surroundings.

As has said earlier that the hindrance in the way of exploiting actual tourism potential of this region is the lack of entrepreneurial ventures. By addressing this issue we can become successful in realizing true tourism potential that is available here in this region.

All that we can do now is that we should encourage more entrepreneurial ventures. The educated employable youths from this region should be encouraged to take up new entrepreneurial activities. More and more numbers of educated youths are to be prepared for enterpreneurship.

The higher educational institutions from this region can prepare the youths by way if giving them education on entrepreneurship. New curriculam on entrepreneurship based on tourism potential should be introduced in all the higher educational institutions of this area. This curriculam is going to go a long way in instilling confidence in youths for taking up risky entrepreneurial ventures.

The government of Assam and Arunachal are also required to take up necessary measures in this direction. Both the governments can play its part by providing the nessary fund to the youths(venture capital) to take up entrepreneurial ventures based on tourism. Both the governments can also prove its utility by giving training to aspiring youths who are ready to take up business on tourism sector.

The above mentioned efforts, if taken, can be proved to be fruitful in addressing the issue of entrepreneurial apathy. This is why it is the need of the hour to execute the aforesaid measures so as to realize the actual tourism potential of Tinsukia and its surroundings. Let's join hands with governments and the educational institutions of this region in tackling the issue of entrepreneurial apathy. By doing this we can play our part in making Tinsukia and its surroundings a great tourism hub.

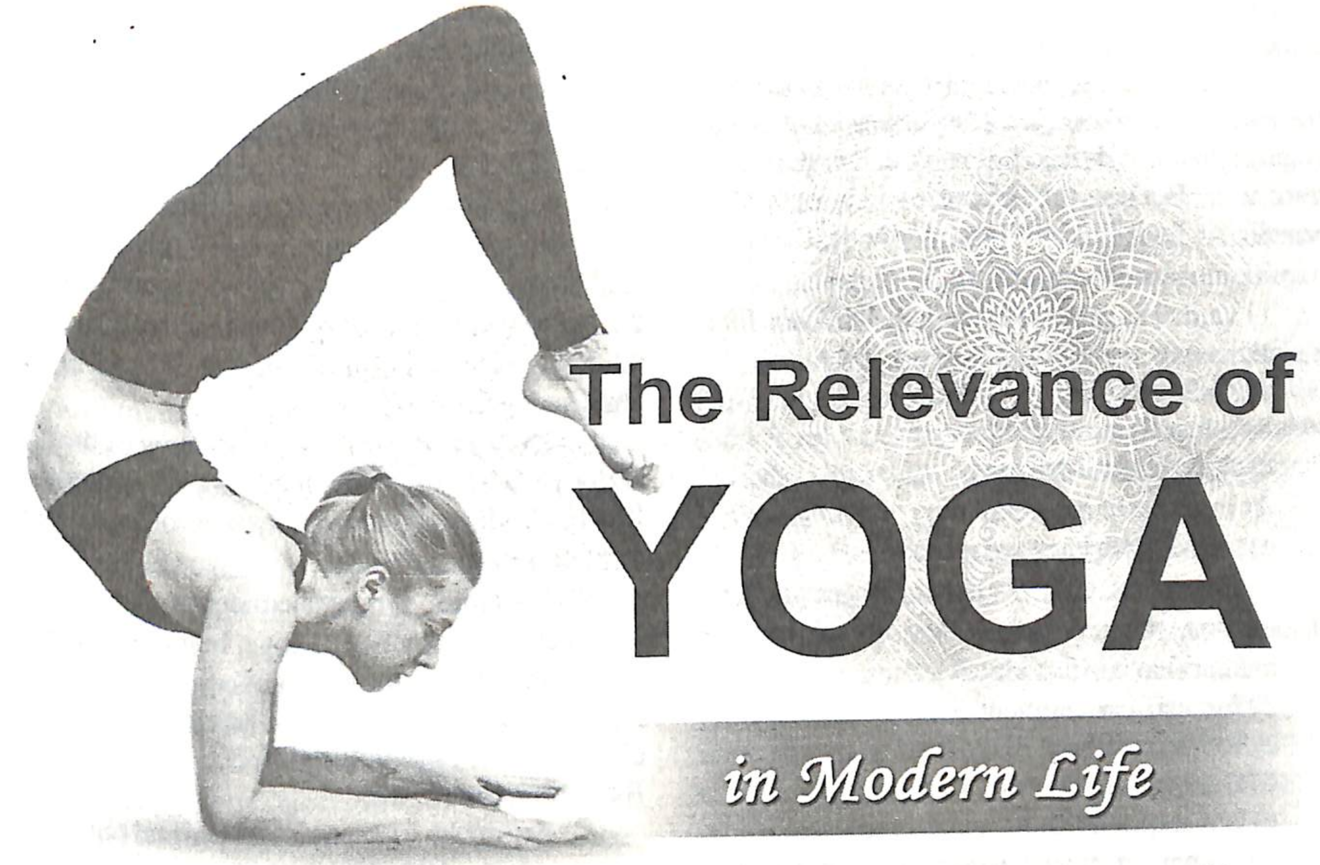

The Relevance of YOGA in Modern Life

✍ **Ruma Payeng**
Assistant Professor, Dept. of Philosophy
Tinsukia College

Introduction :

Yoga is an ancient science of India for culturing divinity in ourselves. The word yoga derived from the Sanskrit root 'yuj' as also from 'yujir' meaning 'to unite or to 'integrate'. This union of refers to the Jivatman with the paramatman ie., the union of the individual consciousness with the cosmic or divine consciousness. Yoga is one of the most popular topic of the day. All the sections of the society have shown interest in the study and practice of the yoga in recent years. Yoga is way of life comprising mental, physical and spiritual attributes to achieve holism, meaningfulness, excellence and completeness in all walks of human functioning. It entails energizing and fuelling process which lead an individual to make a balance in his/her personality and incite him/ her to achieve greatest social, psychological, spiritual and moral coordination juxtaposed with most creative and productive functioning at individual, family, community, societal, national, international and cosmic levels owning to efficacy and usefulness of yoga and yogic practices for the people irrespective of socio-cultural differences, the United Nations (UNO) has declared June 21 of each year as International Yoga Day which evinces a recognition and honour to the great Indian civilizations and its people.

Yoga Philosophy :

Yoga is one of the six orthodox classical Indian philosophies, the other five being Vedanta, Mimamsa, Vaisesika, Nyaya and Sankhya. These philosophies are termed orthodox or asthika because they accept the authority of the vedas unlike heterodox or nastika Indian philosophies (Buddhism, Jaina and Carvaka) which do not accept the authority of the vedas.

The great sage Patanjali is traditional founder of yoga philosophy. It is also called Patanjali philosophy after his name. The main text book of this philosophy is "Yoga Sutra". Patanjali uses the word Yoga in the senses of 'spiritual effort to control body, mind and senses, so that an individual can rightly discriminate between Purusa and Prakriti. According

to him, Yoga is 'chitta vritti nirodhah'- a technique to quite the mind or the restraint of the modification of the mind-stuff is yoga.

Astanga Yoga (eight limbs) is most important theory of Yoga philosophy. The purpose of Astanga Yoga (eight limbs) is discriminative enlighten or self realization. But here the emphasis will be on health benefits. A sound mind needs a sound body. The eight steps or limbs are as follows :

1) Yama : its means abstention. There are five Yamas, namely

a) Ahimsa (Non-violence)
b) Satya (Truthfulness).
c) Asteya(Non-stealing)
d) Brahmacharaya (celibacy)
e) Aparigraha(Non-possessiveness)

2) Niyama: It is self-culture. There are five Niyamas namely,

a) Shaucha (purification)
b) Santosh (contentment)
c) Topah (austerity)
d) Svadhyaya(Self-study)
e) Ishvarapranidhana (devotion to God)

3) Asana : It means steady and comfortable posture. This is a disciplined of the body. There are various kinds of asana (posture) such as Padamasana, Bhadrasana, Namaskarasana, Shavasana, Vajrasana, Tadasana, etc. These can be properly learnt only under the guidance of experts. The disciplined of the body is as much necessary for the attainment of concentration as that of the mind. If the body is not completely free from disease and other disturbing influences, it is very difficult to attain concentration. Hence the Yoga lays down elaborate rules for maintaining the health of the body and making it a fit vehicle for concentrated thought.

4) Pranayama : It is control of breath. Pranayama is concerned with expansion of the vital energy i.e. prana. Pranayama consists of three components namely, (1) Puraka i.e. inhalation, (2) Kumbhaka i.e. retention of breath and (3) Recaka i.e., exhalation. The details of the process should be learnt from experts. Kumbhaka is practised both in the states of puraka and the recaka which are termed as abhiyantara and bahya kumbhaka respectively. Pranayama may be several kinds. Among these a set of eight types of pranayama have been considered important ... eight types of pranayama ...

described originally such as, Ujjayi, surya bhedana, sitkari, sítali, bhastrika, bhramari, murcha, plavini.

5) Pratyahara : it is control of the sense and consists in withdrawing the senses their objects. Our senses have a natural tendency to go to outward objects. They must be checked and directed towards the internal goal. It is the process of introversion.

6) Dharana : It is fixing the mind on the object of meditation like the tip of the nose or the mid-point of the eyebrows or the lotus of the heart or the image of the deity. The mind must be steadfast like 'the unflickering flame of lame.

7) Dhyana : it means the even flow of thought about, or rather, roundabout, the object of attention. It is the steadfast contemplation of the object without any break or disturbance.

8) Samadhi : It means concentration. It is the final step in the practice of yoga. In it the mind is so deeply absorbed in the object of contemplation that it loses itself in the object and has no awareness of object.

Relevance of Yoga :

Today, in the 21" century, a spiritual heritage is being reclaimed of which yoga is very much a part. While Yoga's central theme remains the highest goal of the spiritual path, yogic practices give direct and tangible benefits to everyone regardless of their spiritual aims.

Physical and mental cleansing and strengthening is one of Yoga's most important achievements. According to medical scientists, Yoga therapy is successful because of the balance created in the nervous and endocrine systems which directly influences all other systems and organs of the body.

Yoga was simply a means of maintaining health and wellbeing in an increasingly stressful society. Asanas do remove the physical discomfort accumulated during a day at the office sitting in a chair, hunched over a desk. Relaxation techniques help to maximise the effectiveness of ever diminishing time off. In an age of mobile phones, internet and twenty four hour shopping, yogic practices makes great personal and even business sense.

In the 21" century, beyond the needs of individuals, the underlying principles of Yoga provide a real tool to combat social malaise. At a time when ... loss, rejecting past ... ished new ones ... their own

way of connecting with their true selves. Through this connection with their real selves, it is possible for people manifest harmony in the current age, and for compassion to emerge where hitherto there has been none.

Benefits of Yoga :

There are many benefits of Yoga. They can be classified as physical benefits, mental benefits and spiritual benefits of yoga. The physical benefits of yoga create a toned, flexible and strong body, to improve posture energy level, to help maintained balanced metabolism, to enhance functioning of respiratory, digestive, endocrine, reproductive and elimination systems, to reduced blood pressure, to improve efficiency of lungs, to enhance sleep, to promote cardiovascular, and circulatory health, to relieve pain, to improve athletic performance and to improve balance

The major psychological benefits of yoga are to calm the mind, to attune people to the environment, to enhance concentration and mental clarity, to reduce stress and anxiety, to encourage positive thoughts and self-acceptance and to promote flexibility followed by the spiritual benefits in which awakening the spirit, building of healthy spiritual awareness, promotion of interdependence between mind, body and spirit, enhancing the concept of oneness of all things and connecting personal energy to divine energy are incorporated.

Importance of Yoga :

Yoga is most important in modern life. Soewondo pointed out the characteristics of modern life in terms of work life, eating style and family life in the following way.

In terms of a busy life the people of thebnis city have much work to do, as a result, they leave in the morning and back home late, the time they have for rest in very short because they are t driving in a very stressful traffic jam. The lod modern man involves not in a single activity b but in diversities of activities for earning their life and involve in a strong business activities driven by technologies which makes the activities faster.

In terms of eating style the modern men b have no sufficient time to cook his own food, and hence he/she consume from fast food restaurants which lacks nutritional diet.

Family life, the family life is in most cases nuclear family typed, and the time father and mother and the children meet are very short, the role of both the mother and father play to fulfil the family demand is very difficult and stressful.

Yoga is highly recommended for people in competitive, stressful working environment and diminishing insomnia caused by mental restlessness. Yoga also cures the behavioural disorder, nervous breakdown and manic depression. Yoga can play an important role in battling the mental stress for students, academic professionals and those facing financial problems this global pandemic situation.

Conclusion :

Patanjali Yoga is not only physical exercise (asana) or breathing control (pranayama) but also yama, niyama, pratyahara, dharana, dhyana and Samadhi. Before do asana and pranayama we need is to know about yamas and niyamas. People need to practice yoga and meditation daily in their life to achieve a mentally calm and emotionally stable To state. Yoga is an aid to establishing a new perception of what is real, what is necessary, and how to become established in a way of life which embraces both inner and outer realities. This way of life is an experience which cannot be understood intellectually and will become living knowledge through practice and experience.

❖❖❖

References :

1. *Saraswati Swami Satyananda, Asana Pranayama Mudra Bandha, Yoga To vpublications Trust, Munger, Bihar, India, Lex 2008. um you abs To bisnes of og*
2. *Singh Prof. R.H., The Foundations of Contemporary Yoga & Yoga Therapy, oh Chaukhamba Sanskrit Pratishthan, Delhi, 0020013. Gul sell shinobuto todo*
3. *Sharma Chandradhar, A Critical Survey Entre of Indian Philosophy, Motilal Banarsidass publishers Private Limited, Delhi, 2013.*
4. *Chatterjee S.C. and Datta D.M., An toy Introduction to Indian Philosophy, Rupa foot publications India private limited, New Hot Delhi, 2007,*
5. *Baba Bangali, Yogasutra of Patanjali, Motilal Banarsidass publishers private at limited, Dehli.*

Drug

✍ **Josita Indwar Orang**
B.Sc. 5th sem.
Zoology dept.

Drugs are substances that change a person's mental or physical state. They can affect the way your brain works, how you feel, behave, your understanding and your senses.

Some drugs are legal, some are illegal and some are prescribed by doctors to treat illnesses.

There are two types of drugs, one is stimulants and the other is Depressants.

Stimulants increased alertness, speed reactions, heart rate and blood pressure. They are the substances that speed up reactions in the body. Stimulants also reduced a persons appetite. Caffeine found in coffee, tea and energy drinks is a legal stimulants.

Coccaine is usually an illegal stimulants and is highly addictive. Taking too much of drugs can kill a person because of overdose.

Coccaine dramatically increases the risk of heart attack. The use of coccaine makes a person depressed, have anxiety and panic attacks, hallucinations and unable to sleep. Coccaine is often snorted through the nose and if used for long term can damage the nose to such an extent that the user can lose the septum of the nose.

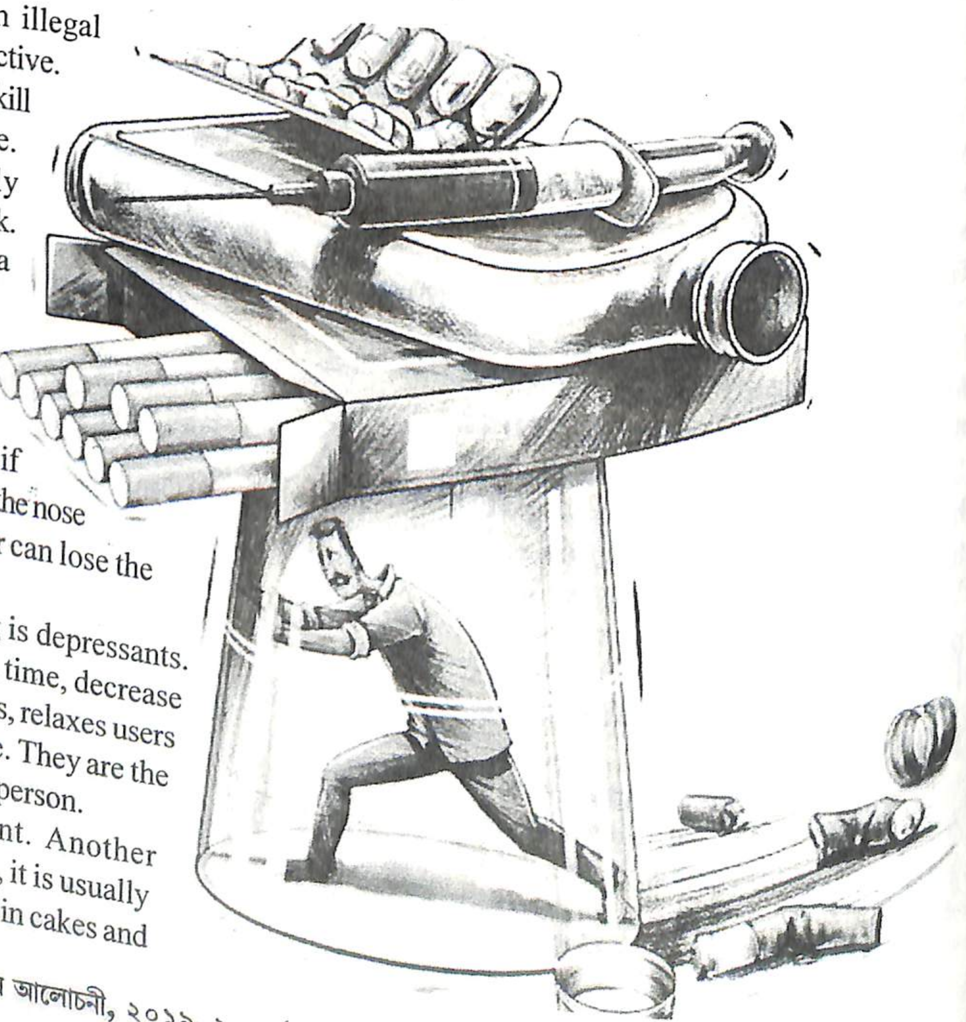

The second type of drug is depressants. They slow down the reaction time, decrease inhibitions, damage brain cells, relaxes users and make them more sociable. They are the substances that slows down a person.

Alcohol is a depressant. Another common example is cannabis, it is usually smoked and can also be baked in cakes and made into tea. Cannabis relaxes people but make it very difficult to learn or concentrate, it can also cause users to become very paranoid, anxious and sometimes psychotic. Smoking cannabis has been linked to mental health problems such as schizophrenia especially if it is taken during teenagers.

It mostly affects the central nervous system.

Drug Addiction :

Addiction is a disease that affects your brain and behaviour. When you're addicted to drugs, you can't resist the urge to use them, no matter how much harm the drugs may cause.

Drug addiction isn't about just heroin, coccaine or illegal drugs. You can get addicted to smoking, alcohol, nicotine, opiod painkillers, sleep and anti-anxiety medications and other legal substances.

At first, you may choose to take a drug because you like the way it makes you feel. You may think you can control how much and how often you use it. But overtime, drugs change how your brain works. These physical changes can last a long time. They make you lost your self control and can lead you to damaging behaviour.

What cause a person to take drugs.

There are many reasons which can cause a person to take drugs –

- They want something different, new and exciting
- They like to be different from others
- They take drugs, because their friends take them i.e., peer pressure.
- They are frustrated from their daily life.
- They want to show off and be cool.
- They are curious
- They are bored from their daily activities.
- They grow up under bad conditions.

What are the symptoms of substance abused.

The symptoms of substances abuse are –

- Inability to sleep, awake at unusual times, unusual laziness
- Cold sweaty palms; shaking hands
- Red, watery eyes; pupils larger or smaller than usual.
- Unusual smell on breath, body or clothes.
- Extreme hyperactivity; excessive talkativeness
- Slowed or staggering walk; poor physical co-ordination
- Needle marks on lower arms, leg or bottom of feet.
- Frequent rubbing of the nose.
- Frequent twisting of the jaw, back and forth.
- Running nose; hacking cough.
- Irregular heartbeat.

How drugs can affect the individual and society :

A person may become so dependent on drugs that he becomes physically ill. Chain smokers of tobacco and cannabis get bronchitis, asthma and cancer. People on injected drugs often catch infections from sharing needles. If you take extasy, you have to drink a lot, because you are very active and alert and you can dry out and die.

It may become difficult to concentrate and to do your work very well. You can be dismissed.

Drugs are very dangerous. People on drugs are more likely to die than those that who don't take drugs. They die from overdosses, accidents, infections and fatal mixtures of drugs.

A person on drugs often becomes moody. His relationships with his family, friends or colleagues may become to use and may break down altogether.

Once a person is dependent, he has a strong desire for drugs. This desire can become so great that a drug dependent will do anything to get money so that he can buy drugs.

Prevention and Control :

The following measures can be taken for prevention and control of alcohol and drugs abuse among adolescents.

i) Avoid undue peer pressure – Every child has his/her own choice and personality, which should be respected and nurtured. A child should not be pushed unduly to perform beyond his/her threshold limits; be it sports or other activities.

ii) Education and counselling – Educating and counselling him/her to face problems and stresses, and to accept dissappointments and failures as a part of life. And making the child's energy to involve in healthy pursuits like sports, reading, music, yoga and other extracurricular activities.

iii) Seeking help from parents and peers – Help from parents and peers should be sought immediately so that they can guide appropriately.

iv) Seeking professional and medical help – A lot of help is available in the form of highly qualified pshychologist, psychiatrists, and de-addiction and rehabilitation programmes to help individuals who have unfortunately got in the quagmire of drug alcohol abuse. With such help, the affected individual with sufficient efforts and will power, can get rid of the problem completely and lead a perfectly normal and healthy life.

❖❖❖

THE IMPORTANCE OF PHYSICAL FITNESS IN A STUDENT'S LIFE

✍ **Pronob Kr. Das**
5th semester, Zoology

Being physically active and fit holds utmost importance especially among today's younger generation. Who is busy in using mobiles, laptops and TVs at an alarming rate and aren't active and spirited on a daily basis. Being involed in electronic devices ain't bad until and unless it is used as a source of entertainment for a limited time. In order to enjoy the beauty of life and to experience it to the fullest you must start getting involved in physical activities or sports. Being young, students have a lot of potential to devleop a hobby that keeps their fitness regulated for the lifetime.

The array of benefits that come along with being physically fit and active are

Prevent chronic diseases – Being physically fit helps lower blood sugar levels and check blood pressure and you are less likely to suffer stroke or heart disease.

Controls weight – Being fit allows you to get rid of fat which gives a healthy lifestyle.

Ensure strong bone, muscle and joint development Physical wellness and exercise ensure you to have strong bones, muscles and joints

Reduce Stress – Being fit makes you smart and making you stress free

Increases energy levels and confidence level – Being fit makes you energetic all the time. Thus making more competent and prompt in your work and results which reflects in your confidence level which gets boosted. Which is very much recovery for an ideal student.

Being physically fit overhouls your personality. It lets you perform physical activities without being tired or restless. Being physically fit also ensores you being mentally fit and stress free. So its time for you to ply some sports, get involved in physical activities to experience happiness, peace and to enjoy energetic and enthusiastic lifestyle. Do physical activities be physically fit and become a ideal student and make your present and future bright..

Role of Hormones
In The Body, and Psychology

✍ **Biswadeep Doley**
Asst. Prof., Zoology

Every individual wants to live a cheerful life. For this health of the body is of major concern. For a normal healthy and sound mind coordination between the endocrine system, nervous system, psychological and environmental factors, plays a vital role. Having a good mental health and body depends on many factors that may arise during the lifetime. One of the system called the Endocrine system plays an important role in ensuring normal behaviour. Endocrine system work together with nervous system to influence many aspects of human behaviour including growth, metabolism and reproduction. Endocrine system consists of several endocrine glands which secretes hormones (organic chemical messenger) Hormone secretion from one gland stimulates the other glands to release their secretion *hormone), which further acts on the target site. This system maintain homeostasis on chernical equilbrium of the body and its functions is controlled by central nervous system (CNS). Hyper or Hypo functicving of the endocrine may lead to physiological and psychological abnormalities. The interaction of hormones and behaviour can be scientifically studied under the subject – Behavioural Endocrinology. This interaction is bidirectional i.n hormones can influence behaviour and sometimes behaviour can also influences hormone concentration. There is evidence that hormone regulates behaviour such as aggressive mating and parenting of individuals. Endocrine system also plays a vital role in emotions.

According to some research, the role of sex hormone is influencing social behaviour shows strong widences. There is a positive relationship between the levels of testosterone and aggressive or unruly behaviour. Their finding reveals that people having higher testosterone levels were move unruly and wild those with lower levels were velativelt well behaved and have pleasant mannerisms. In young addescent males, it is related to leadership behaviour and mental toughness. In case of female, low levels of estvadiol (female sex hormone)and to lesser extent, progesterone may increase the risk of discase development and wovsen symptom severity. Hormonal balance is an important aspect for healthy mind and body. Hormone flactuations may lead to certain disorders as well as affect mental health, disregulate mood etc. when this happens, a person feels irritable, depressed ar have trouble focusing. In women with too little estrogen leads to feeling depressed and confused state. Loss of the hormone also hinders critical thinking, short term memory and other cognitive function. The dvop in the levels of of progesterone after birth also related to postpartum Depression. Alterations in thyroid function may affect mood, behaviour and cognitive function. Another hormone from posterior pituitary gland called oxytocin plays an imprtant role in mammalian social behaviour including-maternal care, pairbonding and social memory. Because of this potential effects – oxytocin is used as an adjunct treatment is some social dificits disorders like Autism Spectrum Disorders and Schizophrenia. Psychological disorders or commonly referred to as Mental disorders arte actually patterns of psychological symptoms that impact multiples areas in life. Psychology scientifically studies about the mind and behaviour which influences our day to day life. Mental disorders are the abnormalities of the mind that result in persistent behaviour pattern, which affectour day to day functions. Psychological disorders are multifactorial meaning that – it involves complex interaction between genetic and environmental factors. There are many psychological disorders like – mood disorders (depression), psychotic disorders (schizophrenia) eating disorders (anorexia), antisocial personality disorders, sexual disorders (sexual dusfunction) etc. The exact causes of the psychological disorders are not known – but many factors may contribute like chemical imbalances in brain, heredity, stress etc. There are several evidences that many diseases of the mind had their roots in organic disorders of the brain. Many findings reveals that there is divect hormonal effects on brain and the realization that psychologic status can influence neuroendocrine

functions. This leads to an emergence of a discipline – the psychoneuroendocrinology the emphasized on exploring the intervelationship between mind, brain and hormones. Psychoneuroendocrinology of stress emphasizes how exposure to adverse events during lifetime can culminate in development of stress related disorders. These inclued somatic disorders (cardiovascular disease) and psychiatric (anxiety and depression). Hormonal factors may be involved in neuropathological process that is responsible for the onset of psychosis.

Onset puberty is marked by the activation of Hypothalamus Pituitary – Gonadal (HPG) axis and cascade of hormonal changes that leads to increase in Estradid, progestesone and testosterons. GnRH (Ganadotropin releasing Hormone) from hypothalamus triggers the increase in Leutensing Hormone (LH) and Follide stimulating Hormone (FSH) (From anterior Pituitary gland) that stimulates the release of gonadal hormones (Estrogen and Testosterone) which subsequently modulate the release of GnRH and thereby HPG axis activity. Recent evidences suggest that the onset of psychosis is associated with increased acticity of HPA (Hypothaliunus- Pituitary-Advenal)anis and potentially decreased HPG activity. Gonadal and Advenal hormone plays a prominent role in the origin of psychiatric symptoms during pubertal stage. During post-pubertal period-elevation of stress indcceed cortisol secretion (hormone from Advenal corten) can inhibit the HPG axis at multiple levels by suppressing GnRH neurons in hypothalamus; pituitary release (LH, FSH) and gonadal hormone production. There is well established evidences that timing and pubertal maturation is associated with psychological adjustment and is mediated by increase exposure to stressful events. In women with schizophvenia, recent research manifest reduced Estrogon level as compared to healthy counterparts and in adulthhood the risk for psychosis is higher during periods of low Estrogen. Physiological effects of stress are mediated by central, Autonmic, Endocrine and Immune system. Chronic stress affects the brain, endocrine system and the immune system of an individual. More common – mood disorders are associated with a dysregulation of the HPA axis. Female are more prone to Major Depressive Desivdo than male Recent research reveals that there is general reduction in the cortical gray matter volume in most of the region of the brain in psychotic patients, there by affecting cognitive functions. Cognitive dysfunction and emotional dysregulation results from hallucinations, delvsions and variety of other symptoms of mental ilness. The brain region – hippocampus, amygdala and pre-frontal corten plays a fundamental role in emotional learning and memory process, and alteration have been related to anxiety and affective disorders. One of the evidence also reveals that the libic system (particularly amygdala) has the capacity to up or down regulate the emotional response of pain. Again one brain-protein called 'Brain-derived neurotrophic factor (BDNF), their decrease level in blood is found to be associated with increase anxiety level our mind has the metacognitive self regulatory capacity (MSRC) which enables introspective awarness of our mental process and behaviour. Disturbance of this self regulatory capacity may give rise to psychological behaviour.

Maintaining a healthy body and sound mind is the utmost important prospect of life. some research support that certain yoga techniques down regulate the HPA axis and sympathetic nervous system (SNS) which response to stress by the release of their hormones – cortisol and catecholamines. Yoga has been shown significantly decrease level of blood glucose, blood pressure, cholesterol, heart rate etc. Mindful ypga can bring awarness of minds pattern, abil;ity to discriminate between bodily sensations and thoughts. Yoga is not a cuve for mental illness but have many positive advantages.

Human nutrition and health are mutualistic concept. They are linked together because proper nutrition will maintains the overall health and well being. Hippocrates – a renowned Greek physican said – "Let food he thy medicine and medicine by the food." He considered nutrition as one of the main tools that a doctor can use. Nutrition deficiency can have significant impact on mental well being including perception and judgement.

Excercise serves as stress reliever. It has both physiological and psychological benefits. Research reveals that excescies reduce cortisol levels and have been shown negative health consequences. Excercise also increases the levels of Endorphins – the body's own pain killer. They work in conjunction with neurotransmitters to induce relief, happiness etc.

❖❖❖

Silence:
The Power And Effect Of Thoughts

✍ **Ankit Sen**
Lecturer, Centre for Mgt. Edu (CME)

Silence is the passive force which allows us to reflect on dormant thoughts sprouting in our subconscious mind. The human mind perpetually craves for some brief periods of silence. Most poet and scholars prefer the dead of the night to conceive their ideas because the stillness of the night helps them to process and control the flow of thoughts, which otherwise gets drawned in a noisy world.

Thoughts are like seeds that we plant in our mind and the more we hold on to a particular thought the more power we have to invest in it. Silence, although a physical phenomenon, its experience and effects are rather psychological. In the modern world silece has become an enemy. People have become so used to the frantic pace and the ceaselers activity of modern life that they feel uneasy when they are left at a loose end with nothing to occupy their attention even for a few moments. It is only in the fleeting bits of tranquil, that we create and witness events that are colossal, exquisite and otherwise ignored. In the depth of silent darkness we are given new eyes. The sense impressions we absorb from the world and the thoughts which seen through our minds are like the images on a cinema screan, but our 'true-self' is the cinema screen itself, which is still there even when there aren't any images being potrayed or projected on to it.

Seldom do we realise the effects of our response to a situation on the other person. Silence is one of the most powerful force that enable us to focus and think before entering our response. Mindfulness is triggered by the essence of silence so as to visualise our feelings and emotions with a better perspective and involves self compassion.

Silence is featured as a form of spiritual alignment. It is perceived not as the absence of sound but a means of connecting to the divinity or the ultimate reality. Silence leads to peace and God is the embodiment of peace. To reach the one who spells peace, one must observe silence.

Silence can be referred in terms of space : the oasis of quiet, the immensity inside, the inner santuary, the cave of the heart. We may go into silence as a prelude to prayer and contact our deeper self and spirit which is the sacred center where god dwells. It is where we can commune with things greater than the cacophony all around us. Amidst the clamorous voices in this materialistic world, the human mind perpectually craves perpetually craves for some brief periods of silence which allows us to watch over new ideas and once we see such ideas, we can make a conscious choice to act on them.

"Silence is like a river of grace inviting us to leap unfraid into its becoming depths."
– Macrina Wiederkehr

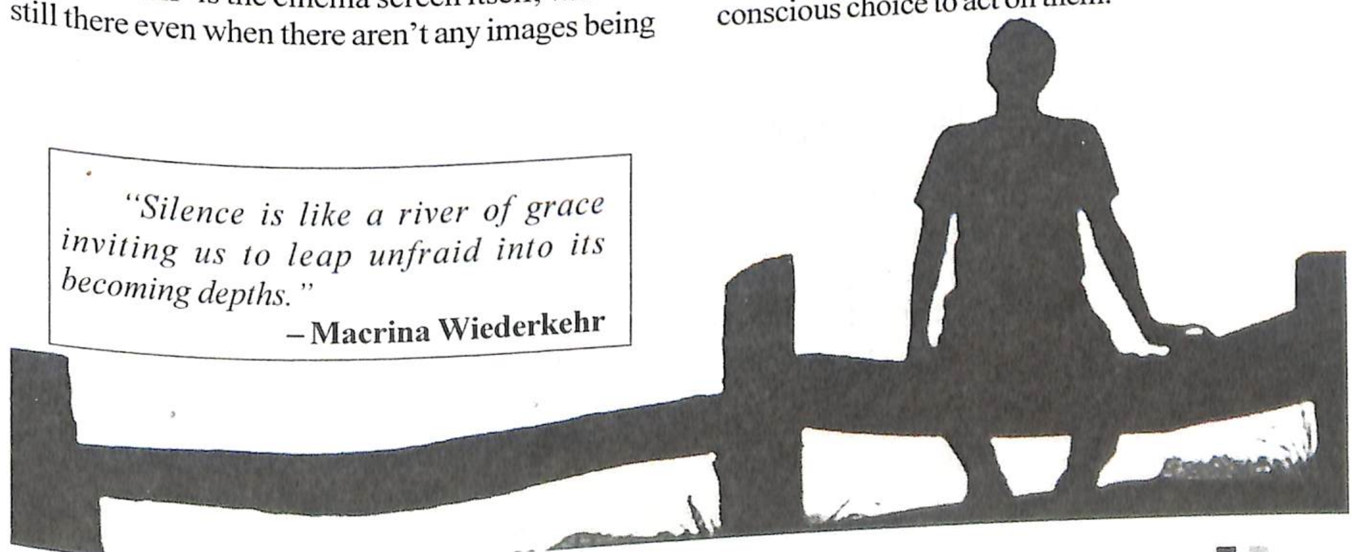

Computer Science

A Career for The Digital Age

✍ Sumit Paul
Lecturer, Computer Science

Computer Science, the study of computers and computing, including their theoretical and algorithmic foundations, hardware and software and their uses for processing information. The discipline of computer science includes the study of algorithms and data structures, computer and network design, modolling data and information processes and Artificial intelligence.

Computer science is considered as part of a family of five separte yet inter related disciplines: Computers engineering, Computer Science, information systems, information technology, and software engineering. The family has com to be known collectivty as the discipline of computing. These five disciplines are inter related in the sense that computing is their object of study, but they are separate since each has its own research perspectives and curricular focus (Since 1991 the Association for computing Machinery (ACM), the IEEE Computer Society (IEEE-CS), and the association for Information System (AIS) have collaborated to develop and update the taxonomy of these five interrelated

programming languages and software development. However, they also include computational science (the use of algorithmis technoiques for modeling scientific data), graphics and visudization, human-computer interaction, database and information systems and networks.

Its fields can be divided into theoretical and pradical disciplines. For example, the theory of computation concers abstract models of computation and general classes of problems that can be solved using them, while computer graphics and computational geometry emphasize more specific applications. Algorithmics have been called the heart of computer science. Programming language theory considers approaches to the decription of computational processes, while computer programming involves the use of them to create complex systems. Computer Architecture describes construction of computer components and computer controlled equipment. Artificial intelligence aims to synthesize goal-oriented processes such as problem solving, decision making, environmental adoptation, and leasning found in humans and animals. ...oncern of computer Science is ...not be automated. Unlike ...puter Scientists are

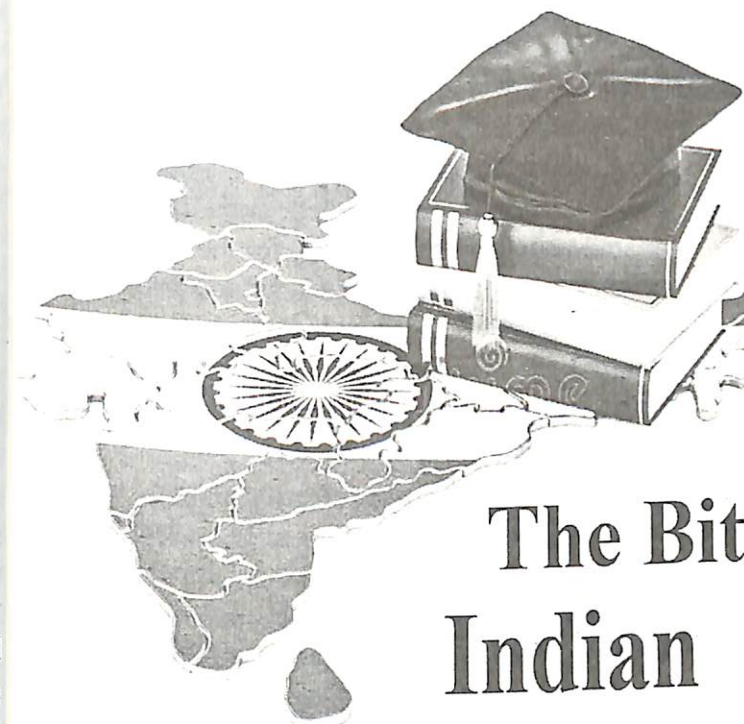

The Bitter Truth Of The Indian Education System

✍ Shoaib Ahmed
B.Sc 4th Sem.

India home of the toughest entrance exam on earth and also known to be the world's cheating capital. Our student population is 315 Million+, which is almost the same as the population of The United States of America in the same year. If nationwide competition is held for a crown of the most corrupt system in India, then there will be several nominations, but among them the most probable winner will be none other than the education system. All of us are aware of the vital role played by education in building the nation and hence, it is of utmost importance. Review after almost completing seven decades since independence will unearth that we have not paid the necessary attention to education. Of course, on paper one can highlight the quantitative achievement, but what about the grass-root reality?

In a civilized society, every individual will have an equal opportunity in education; it is a key factor in getting the only development of the person, in particular, but also society in general. But, in reality, it does not happen. Some systems favour some sections of the society and disfavour of other sections of the society.

Problems :

Corruption prone education system :

Indian education system has different allegations such as lack of proper planning, quality of education is nonstandard, by virtue of no transparency, corruption in teachers' recruitment financial harassment of parents with arbitrary and exorbitant fee hikes, under the label of private institutes exploitation of teaching- non teaching staff, total lack of financial transparency. sky rocketing malpractices in examinations and so on.

Two options available to citizens are either afford private institute's fees and donations or else forget about the education. If any parent wants to admit his son/daughter in a private medical college, one and

Article On
New Education Policy

✍ **Mrinmoyee Bhattacharjee**
1st sem. (English hons)

A new Education policy has been sanctional by our government in July 2020; after a gap of 34 years, for bringing the changes in the National Education system. The New Education policy has its objective of making the learning process more efficient by enhancing students thinking and creative ability. The new Education policy includes several changes in the school level as well as higher education. This change was necessary and the need for the time should have been made earlier.

The Necessity of National Education Policy 2020 :z

The earlier system of education was basically focused on learning and giving results. The students were judged by the marks attained. This was a unidirectional approach to development. But the new education policy focuses on the relevance of a multi-disciplinary approach. It aims at all round development of the student.

New education policy visualizes the formation of a new curriculum and structure of education which will help the students at their different stages of learning. The change has to be done the existing education system in order to make education reach up to all, ranging from urban to rural areas. It will be towards meeting sustainability by fulfilling goal for Quality education.

Objective :

The main motive is making a child learn along with becoming a skilled one, in whatever field they are interested. In this way, the learners are able to figure out their aim, and their capabilities. The learners are to be provided with integrated learning i.e. having the knowledge of every discipline. The same is applicable in higher education too.

The new education policy also lays emphasis on the reformation of teacher's education and training processes.

Advantages :

1) The new education policy focuses on the integrated development of the learners.

2) It replaces the 10+2 system with 5+3+3+4 structure, which states 12 years of schooling and 3 years of pre schooling, thus kids with the experience of schooling at an earlier stage.

Disadvantages :

1) The implementation of the language i.e the teaching up to 5th grade to be continued in the regional languages is the utmost problem. The child will be taught in regional language and therefore will have less approach towards the English language, which is required after completing 5th grade.

2) Kids have been subject to structural learning, which might increase the burden on their small mids.

Conclusion :

The present education system is the result of changes made in the existing education policy of 1986. It has been implemented to foster the learner and the nation's development. The new education policy focuses on the child's overall development. The policy is destined to achieve its objective by 2030.

❖❖❖

Assessment Review and Analysis of knowledge for Holistic Development)

- To make them easier, these exams would be conducted twice a year with students being offer upto two attempts. The exam itslef would have two parts namely objective and the descriptive.
- The policy aims at reducing the curriculum lead of students and allowing them to be more. "Inter-disciplinary and multilingual" one example given was "If a student wants to pursue photograph with physics on if one wants to learn Botany with chemistry. They will be allowed to do so."
- laboratory will be introduced from class 6 and experiential learning will be adopted.
- The midday meal scheme will be extended to include breakfasls More focus will be given to students health particularly mental health through the development of counsellors and social workers.

Higher education:

It proposes a 4 year multi disciplinary bachelors degree in an undergraduate program with multiple unit options. These will include professional and nocational areas and will be implemented as follows.

A certificate after completing 1 year of Study.

A diploma after completing 2 years of study.

A Bachelor's degree after completion of a 3 year programme.

A 4 year muti discipinary Bachelor's Degree (the preferred option)

- Mphil (Masters of philosophy) courses are to be discontinued to Align-degree education with new. It is in western models.
- A Higher education council of India will be set up to regulate higher education. The councils goal will be to increase gross enrollment ratio. Gross Enrolment Ratio in higher education to be raised to 50% by 0035.3.5 crore seats to be added in higher education.

The HECI (Higher Education Council of India) will have 4 virticles.

★ National Higher Education Regulatory Council (NHERC). To Regulated higher education. Including teacher education while excluding medical and legal education.

★ National Assessment Accreditation Council (NAAC) A meta accrediting body.

★ Higher Education Grants Council (HEGC) for funding and financing of universities and colleges. This will replace the existing National council for Teachers Education. All India council for Technical Education and the university grants commission.

★ General Education Council (GEC) to from 'Graduate attributes' namely the learning outcomes expected. It will also be responsible in forming a National Higher Education Qualification Framework (IN+EQF). The National council for Teacher Education will come under the GEC, as professional standerd setting body (PSSB).

- Other PSSB will include professional council Such as veterinory council of India. Council of Architecture, Indian council of Agricultural Research and National Council for vocational Education and Training.
- The National Testing Agency will now be given the additional responsibility of conducting entrance examinations for admissions to universities across the country. In addition to the JEE Main and NEET.
- The policy proposes that higher education institutes like that the IIT make changes with regard to the diversity of learning.
- The policy proposes to internationalize education in India. Foreign universities can now set up campuses in India.
- The fees of both private and public universities will be fixed.

Language

The NEP puts focus on students mother tongue as the medium of instruction.

Whenever possible, The medium of Instruction until at least have language mother Tongue local language on the regional languages.

There after the home on wal language sholl continue to be Taught as a language whenever possible.

This will be followed by both public and private schools, Research shows that children pick up languages extremly quickly between the ages of 2 and

8 and that multi lingualism has great cognitive benefits to young students children will be exposed to different languages early on.

- The three language formula with continue but no language would be imposed on anyone.
- At least two of the three languages should be Indian.
- The NEP only recommends the mother tongue as medium of Instruction and not make it compulsory. (Upto states to implement)

Teacher Education

The NEP 2020 puts forward many policy changes when it comes to teachers. A 4 year bachelor of Education will be minimum requirements needed by 2030. The teacher requirment process will also be strong thered and made transparent. The national council; for teacher Education will formed a National curriculum framework for teacher education by 2021 and a National professional standards for Teacher by 2022. The policy aims to ensure that all the students at all levels of school education are tought by passionate, motivated highly qualified, professionally trained and well equipped teachers.

- Teacher Eligibility Test (TET(will be strong then to inculcate better test material, both in terms of content and pedagogy.
- The TET will also be extended to cover teachers across all stages of school education.
- Those interviews would also be used to assess comfort and profieiency in teaching in the local language. So that every school/ School complex has at least come teachers who can convince with students in the local language.
- Teachers in private schools also must have qualified similarly. Through TET a demonstration/ interview and knowledge of local language.

By 2030. The minimum degree qualification for teaching will be a 4 year Integrated B.Ed Degree.

Under NEP 2020. numerous new education institutes. bodies and concepts have been given legislative permission to be formed these include.

- National Education Commission headed by the Prime Minister of India.
- Academic Bank of credit a digital storage of credits earned to help resume education by utilising credits for funther education.
- National Research Foundation to improve research and innovation.
- Special education zones to focus on the education of underrepresented groups disadvantaged regions.
- Gender indusion fund. For assisting the nation in the education of female and transgender children.
- National Education Technology Fonrm, a platform to facililate enchange of ideas on technology usage to improve learning.

The policy proposes new language institutions such as the Indian institute of Tnanslation and Interpretation and the National Institude. Instutes for Pali and Persian . Other bodies proposed include the National Mission for mentoning, Natinal Book Promotion Policy, National Mission on Foundational literacy and Numeracy.

The NEP only provides a fread direction and is not mandatory to follow. Since education is a concurrent off list subject the reforms, proposed can only be implemented collaboratively by the centre and the states.

The goverment has set a tanget of 2040 to implement the routing policy.

Conclusion: The new education policy (NEP) 2020 is a good policy as it aims at making the education system holistic, flexible multidisciplinary aligned to the needs of the 21st century and the 2030 sustainable devlopment Goals. The intext of policy seems to be ideal in many ways but it is the implementation where lies the way to success.

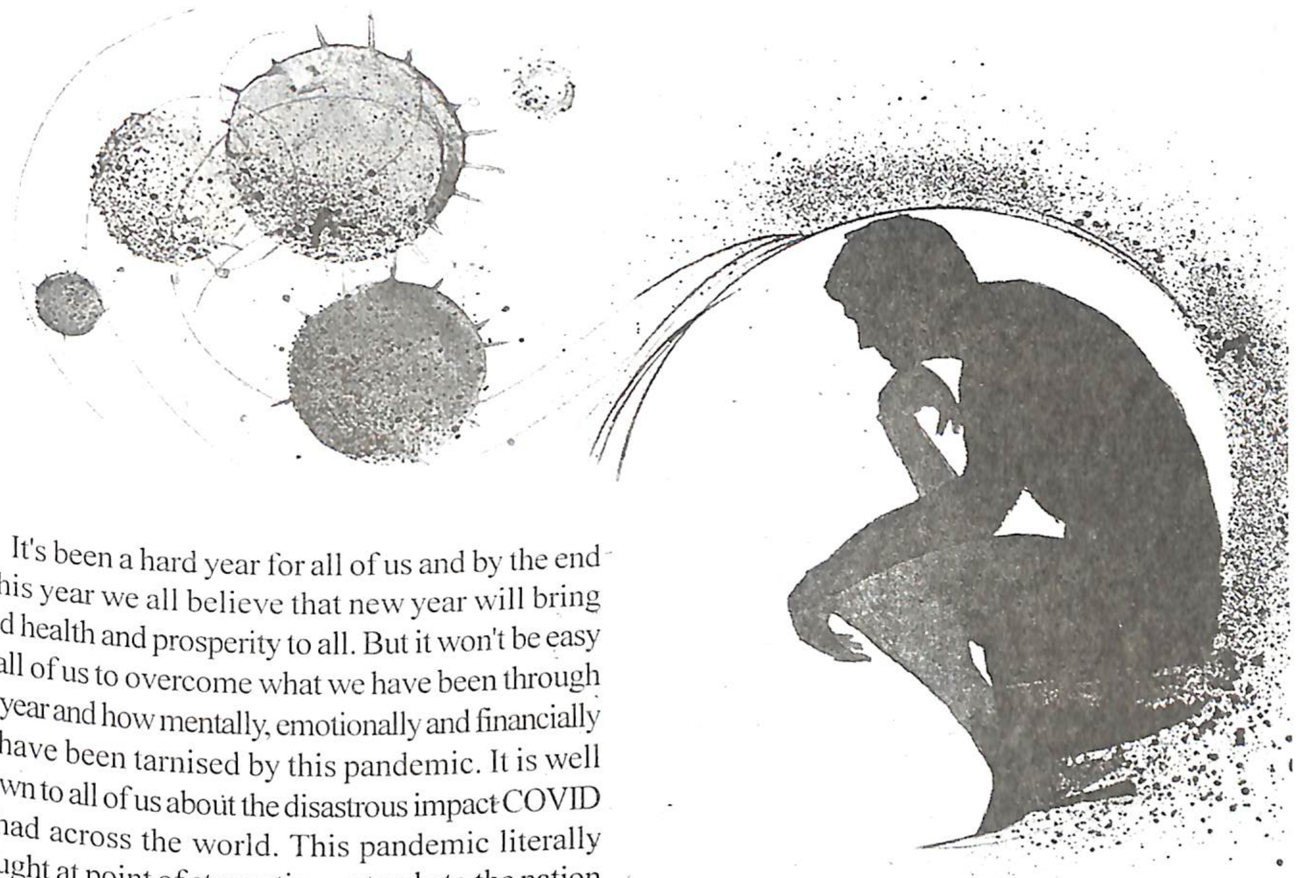

Impact of COVID-19 on Students

✍ **Aniket kumar Shah**
1st Sem. B.Sc Chemistry honours

It's been a hard year for all of us and by the end of this year we all believe that new year will bring good health and prosperity to all. But it won't be easy for all of us to overcome what we have been through this year and how mentally, emotionally and financially we have been tarnised by this pandemic. It is well known to all of us about the disastrous impact COVID 19 had across the world. This pandemic literally brought at point of stagnation not only to the nation but to the entire world. Everything stopped, every one remained where they were. The economic, social and mental disruption caused due to this pandemic is devastating, millions of people are facing the risk of falling into the extreme poverty, while hundreds of million people are undernourished.

In this crisis it won't be wrong to say that the youth suffered a lot and this unexpected chaos hampered their studies, physical health and most importantly mental health. Most of the students, who went other places for their studies got stuck during the lockdown. This created a huge stress for the student as well as their parents. And the rest who were fortunate enough to return their home were a victim of the COVID-19.

Initially it might have been relaxing and joyful to have a break from all their tiring schedule and to spent time with the family. But as days passed the joy turned into sorrow and it became frustrating to stay at home. The change in daily living and the monotonous routine made it even harder to stay. The isolation from friends and mates was the worst feeling of the lockdown.

COVID-19 shocked everyone as no one ex pected it to last so long as it is said that "Chinese

products does not stay for long". But this is what it is and we have to accept it and face its impact on our daily life.

IMPACT ON MENTAL HEALTH

The COVID-19 has introduced an unprecedented degree of unpredictability and disruption, impacting day to day functioning in both large and small ways all people across the world. Before the pandemic every individual were very optimistic about their future but due this lockdown everyone had the fear of death or how to survive this pandemic. The youth had lot of mental stress for their future and see the current situation how will everything become normal.

The isolation from their friends, school or college lead them to anxiety and depression. As it is said that "An Idle mind is the place for devil's workshop", during lockdown everyone went through this and dreamed of various weird and negative situation that might happen in the near future if the pandemic does not end soon.

IMPACT ON PHYSICAL HEALTH

It was a golden period for the lean and thin youngsters to gain weight and the ones who think that they are overweight to workout on their body. But in reality, every one gained weight and very less percentage of people worked out on their body. They made a habit of EAT. SLEEP, USE MOBILE, REPEAT. As everything was to be done from home and there was no outdoor work, this made them lazy and now the situation is that everyone fears how will it work if everyone becomes normal because this change in habit and the amount of comfort they have enjoyed in past 9-10 months has made them reluctant to work in old ways.

IMPACT ON STUDIES

The most important thing that was hampered due to this pandemic was the studies for the youth. Class 10 and 12 students were not able to give the exam for their all papers. Semesters of college students got interrupted, schools and colleges were shut down. Due to lack of technological setup, initial few months of lockdown went without any online class. During this period students lost the connection with their studies which is the result why online classes did not proved to be much effective. After few months when the online classes commenced, it had lots of glitches and technological faults which continues till date. Online class were not as effective as the regular classes. But during lockdown many students opted for online course and internships which would help them a lot.

IMPACT ON FAMILY INCOME

Lockdown had a devastating impact on the family income especially for the business class families. The entire cash flow of the business stopped. They had to eat up their savings. Even the service class also had financial crunch during lockdown. And the condition of the daily wage earners were the worst, they hardly had any saving and the support provided from the government was also not sufficient. The lockdown period ate up most of our savings and most went into debts during this period. It will take a long time to recover from here.

So, it was evident that COVID-19 resulted to be the most devastating pandemic in the history of the mankind. The entire working system stopped for weeks, everywhere there was a situation of panic and chaos. The lives of the youth also changed drastically, from going to schools/colleges every day to having online classes for the same. The youth, who are known for loitering and enjoying in the open world were forced to stay indoors. No one would have imagined a situation like this were students had their class from home and Home Works were submitted online. In this scenario teachers could not check whether the student was really studying or just fooling around. The lockdown affected the youth mentally, emotionally and physically. The isolation from the outside world played the most important role in this. But as everything started turning normal this condition also started to reduce, now youth are in much better state then they were during lockdown. The time everyone spend with their family during was like a blessing in disguise. this was very important for everyone. especially youth who have been disconnected with their families for a long time.

Lockdown had a very deep impact on the youth and this will definitely take time to recover, but if we believe in the youth of our country we will fight back and soon everything will be same as before.

❖❖❖

Pandemic Effect on Indian Economy

✍ **Aishwarya Sharma**
BBA 3rd Semester

The economic impact of 2020. Corona virus pandemic in India has been largely disruptive. The out break of Covid 19 has impacted nations in a drastic way, especially the nationwide lockdowns which have brought social and economic life to a stand still. The impact of the Virus made the economic activities of nations have to slow down. The worth noting, is an alarm bell which was rung in 2019 by the World Health organisation (WHO) about the world's inability to fight a global pandemic. The prediction seems to come true as we see the world getting engulfed by this Crisis. This pandemic affected the manufacturing and the services sector hospitality, traveling, Hotal, Education etc. The economic stress has started and will grow rapidly. While lockdown and social distancing resulted in productivity loss on the one hand, they cause a sharp decline in demand for goods and services by the consumers in the market thus leads the collapse in economic activity. People are not even going to buy the essentials and these all were somewhere impacting the economy of the whole world.

Singapore – baud Alert Disaster control were trying to remove a spool from the Weel head. When spool was lifted, the mouth of the well suddenly caught fire and it spread for 3-4 feet. And since the experts were working in that range, they got injured. All three were immediatly evacuated and shifted to Dibrugarh for proper treatment.

Following the leak, 1610 local families, consisting of approximately 3000 people were evacuated to relief camps. A safety were consisting of a 1.5 am radius around the well was established. As of September 2020, 500 persons were still residing in relief camps, with surrounding area still affected by audible sound of gas leak as well as ongoing fire.

The leaked gas cordensate had affected the local agricultural crops and plants, including bamboo, tea, bananas and betel nuts. Wind conditions had carried fire towards Dibru Saikhowa National park as well.

On 29th May, 2020, the carcass of a Gangetic dolphin covered in condensate oil was found in Maguri Motapung Beel and because of rain immediatly after the leak, local waterbodies hed been contaminated by coordinate from the leak. The wildlife Institued of India report estimates that 65-70 hectores of area around the oil well in Baghjan were destroyed in disaster including crop fields, grasslands and swamps.

During its impact study, they encountered several carcasses of dead fishes, herpetofauna (reptiles and amphibiary) and many species of inxcts. The surveyours did not encounter tadpoles in many water pools even though it was breeding leason and cited this "a great concern". Mang birds like Marsh Babbler, Order Babbler, Swamp Francolin etc. Hoverer, despite this thing the nesting season of the birds, very few of them can he seen in the area. Either they have flown away or they have dies.

The damaged gas well at Baghan was successfully killed and the blaze was fully doused on 15th November, after over five months of blowout.

❖❖❖

In a day, when you don't come across any Problems You can be sure that you are travelling in a wrong path.

BAGHJAN

Gas Leak 2020

✍ **Nikita Isharwalia**
5th semester, Zoology

Baghjan Oil field is located in Tinsukia District, Assam, near Baghjan village, which has a resident population of 4488 persons. It is located near Dibru-Saikhowa National Park and is also in proximity to Maguri Motapung Beel, a natural wetland.

The 2020 Assam gas and oil leak, also referred as Baghjan gas leak, is a natural gas blowout that happened in Oil India Limited's Baghjan Oil field in Tinsukia district, Assam on 27th May 2020. The blowout occurred at well No 5 in the Baghjan Oil Field. On 27th May 2020, at 10.30 am residents of Baghjan village in Assam reported hearing a loud sound from oil field. The blowout occured and resulted in the leak of natural gas from the well. The leaked gas consisted of naturally occurring mixture of propane, methane, propene and other gases.

The well No.5 had a blowout uncontrolled relases of crude oil or gas when pressure control system fails. While the work over operation was to produce gas from a new reservoir at a depth of 3729 meters.

On 9th June, 2020 Well No-5 caught fire after efforts to cap the leak were unsuccessful. The fire occurred at the plinth of the well while cleaning operations were underary. The fire quickly spread to a larger area and destroyed 50 houses., trees, crops and moreover 4 persons were injured. On 10th June, 2020, two firefighters, Durlor Gogoi and Tikeshwar Gohain died fighting the fire. On 21st July, the experts from

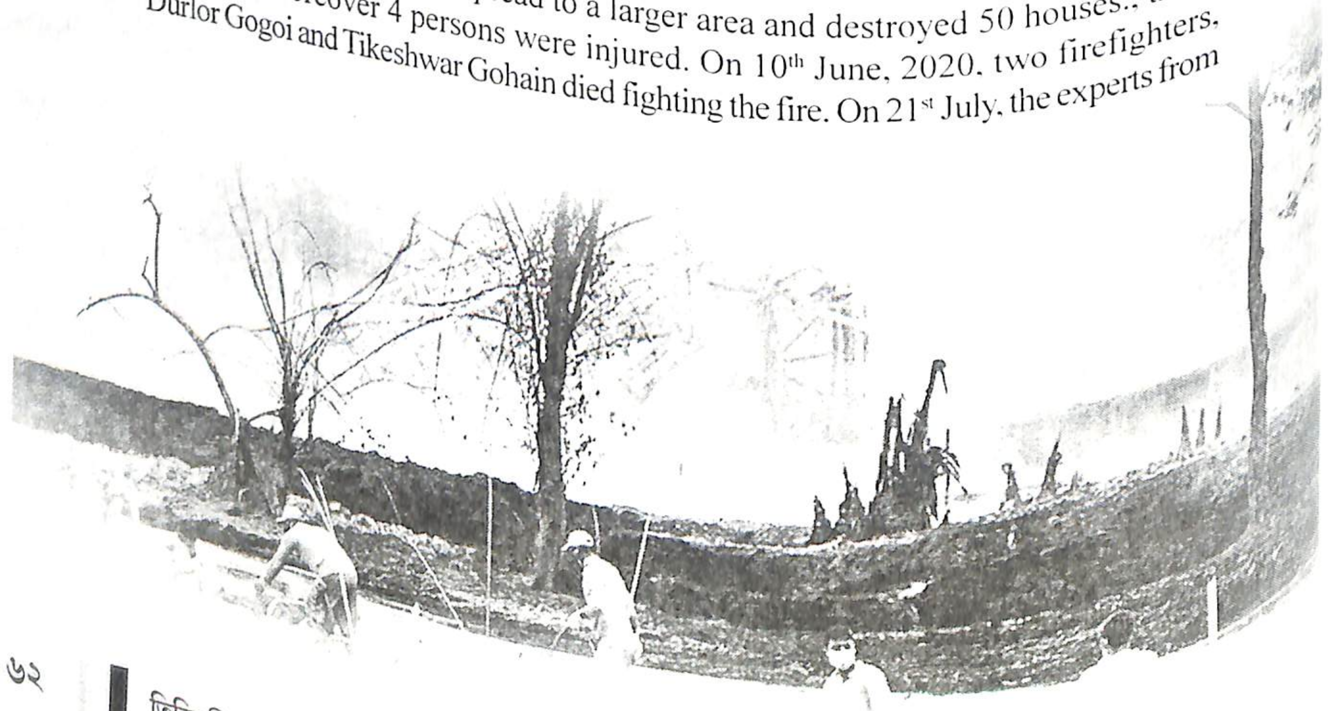

Singapore – baud Alert Disaster control were trying to remove a spool from the Weel head. When spool was lifted, the mouth of the well suddenly caught fire and it spread for 3-4 feet. And since the experts were working in that range, they got injured. All three were immediatly evacuated and shifted to Dibrugarh for proper treatment.

Following the leak, 1610 local families, consisting of approximately 3000 people were evacuated to relief camps. A safety were consisting of a 1.5 am radius around the well was established. As of September 2020, 500 persons were still residing in relief camps, with surrounding area still affected by audible sound of gas leak as well as ongoing fire.

The leaked gas cordensate had affected the local agricultural crops and plants, including bamboo, tea, bananas and betel nuts. Wind conditions had carried fire towards Dibru Saikhowa National park as well.

On 29th May, 2020, the carcass of a Gangetic dolphin covered in condensate oil was found in Maguri Motapung Beel and because of rain immediatly after the leak, local waterbodies hed been contaminated by coordinate from the leak. The wildlife Institued of India report estimates that 65-70 hectores of area around the oil well in Baghjan were destroyed in disaster including crop fields, grasslands and swamps.

During its impact study, they encountered several carcasses of dead fishes, herpetofauna (reptiles and amphibiary) and many species of inxcts. The surveyours did not encounter tadpoles in many water pools even though it was breeding leason and cited this "a great concern". Mang birds like Marsh Babbler, Order Babbler, Swamp Francolin etc. Hoverer, despite this thing the nesting season of the birds, very few of them can he seen in the area. Either they have flown away or they have dies.

The damaged gas well at Baghan was successfully killed and the blaze was fully doused on 15th November, after over five months of blowout.

❖❖❖

In a day, when you don't come
across any Problems
You can be sure that you are
travelling in a wrong path.

'2015'
The Year of Destruction For Nepal

✍ Antara Phatowali
1st sem. Dept. Zoology

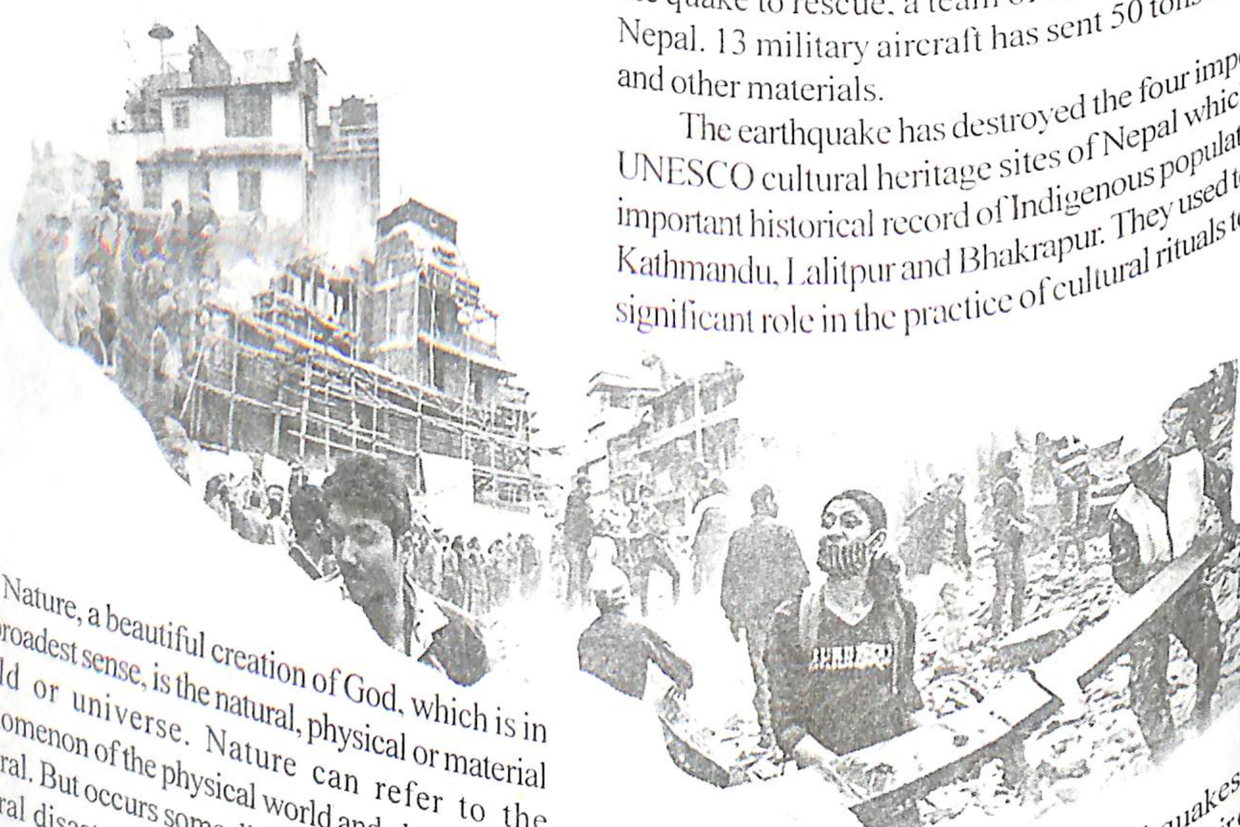

Nature, a beautiful creation of God, which is in the broadest sense, is the natural, physical or material world or universe. Nature can refer to the phenomenon of the physical world and also to life in general. But occurs some disasters which are called natural disasters as we know. And we also know that how can these disasters affected us. It occurs many disaster. earthquake is an example.

'Earthquake' means a sudden movement of earth's crust caused by the realise of stress occumulated along geological faults or by volcanic activity. They are usually followed by after shocks.

2015. the year of destruction for Nepal. On April 25, 2015 the scene of earthquake was heart chilling. Thousands of people were killed. many children have been orphaned and thousands of people were left homeless. Out of 75 districts. 30 districts in Nepal have been affected with the earthquake.

In 2015 Nepal earthquake was 7.9 on the Richter scale which occured at local time 11:56 on the morning of April 25. 2015. Earthquake epicenters lamjung. was 38 km. away from Kathmandu. Nepal for the first time since 1935 in the so ragged intensity earthquake. which caused more than 10.000 deaths and more than 7000 injured. The earthquake destroyed many important ancient historical temples and other buildings have encounterd. Earthquake in China, India. Bangladesh and Pakistan were also mirrored in. Immediatly after the earthquake, the Indo-Nepal friendship operation picked up speed. After the quake to rescue. a team of N.D.R.F was sent to Nepal. 13 military aircraft has sent 50 tons of water and other materials.

The earthquake has destroyed the four important UNESCO cultural heritage sites of Nepal which was important historical record of Indigenous population in Kathmandu, Lalitpur and Bhakrapur. They used to held significant role in the practice of cultural rituals too.

We can't prevent natural earthquakes from occuring but we can significantly mitigate their effects by identifying hazards. building safer structures and providing education on earthquake safety. By preparing for natural earthquakes we can also reduce the risk from human induced earthquakes.

❖❖❖

It's Not About The Destination It Is About The *Journey*

✍ Bagmita Das
B.Sc. 1st Sem, Chemistry (Hons)

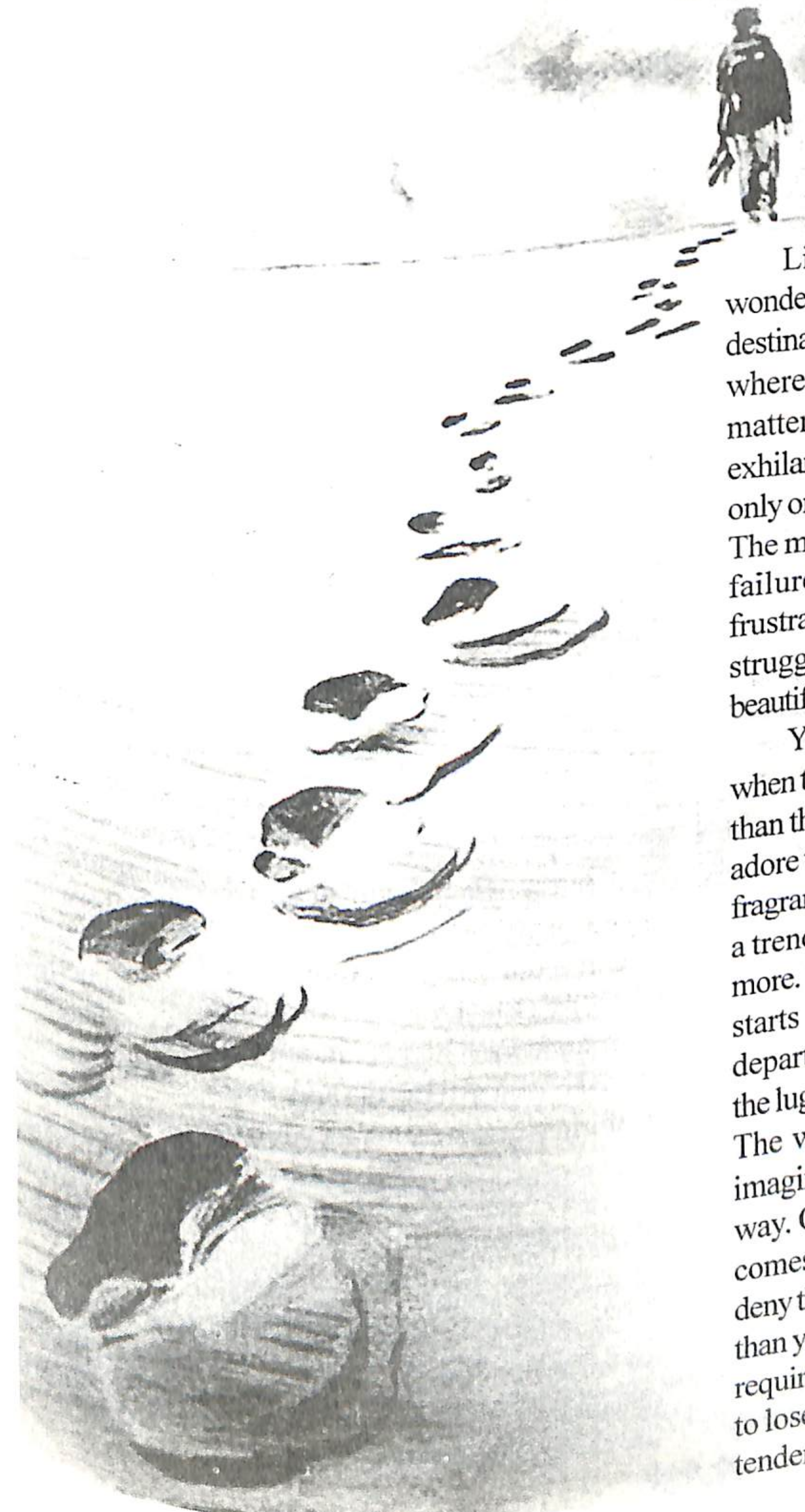

Life is a beautiful journey. Have you ever wondered why the quote does not say life is a beautiful destination but a journey? It is because it's never about where we have been or where we are going. What matters is where we are now, at the present, in the exhilarating journey of life. Life can't be described by only one or two words. It is the mixture of everything. The mixture of happiness and sadness, success and failure, comfort and pain, encouragement and frustrations, love and hatred, relief and sorrow, and struggle and giving up. Life is not perfect, but is beautiful.

You all must have come across instances of trips when the route to the destination was way more scenic than the actual site. Staying in Assam we quite often adore the lusty green tea gardens with its everlasting fragrance while travelling to nearby places, making it a trendsetter for selfies, live recordings, and many more. Similarly, while going on a trip, the preparation starts a month before and goes on till the day of departure, such that the list of things to be added to the luggage increases or rather changes every minute. The whole journey on the flight or train goes on imagining about the fun and adventures coming our way. Once we reach the destination all excitement comes to a halt and the reality strikes us. You cannot deny the fact that the journey brought you more smiles than your destination place where you most probably required a guide, map, online bookings and even had to lose some time in traffic. Moreover, it is a human tendency to plan and plot as soon as we are entitled

to do any work or present an idea or go for a holiday. Rather than thinking of the result or finished piece of work, we tend to think about its processing and adding an element of our own creativity. Thus, all that is needed is the plan, the road. map, and the courage to fight against the odds to reach the destination. That is why we are in the unpredictable game of life.

Life is a game and the only rule is; there is no space for mistakes, only lessons to learn. One cannot be the winner, unless it is a game. You must struggle to survive but don't be greedy to succeed at the expense of others.

Life is not at all about lying down in a bed of roses. There are points in our life where we will be wounded by the thorns of life. We will feel the pain of loss, loneliness, failure and rejection but one thing is clear, there is peace after everything. There is rainbow after the rain. The key obtaining real peace in our lives is to focus on enjoying the journey, taking the time to "smell the roses," and focusing on what's really important in life. This doesn't mean that we have to give up on our dreams and our goals. It's good to be ambitious, it's great to want to accomplish enormous things in our life. The key, however, is simply finding the right balance, discovering a mindset that allows us to pursue big things without sacrificing the "little things" that make life worth living.

Here's a simple exercise for you. Take out a sheet of paper and jot down three of your biggest "life goals". These should be significant milestones... such as "buying my dream home," "finding my perfect soul mate," "writing a best-selling book," etc. Now, on a separate section of the sheet, write down 5-10 of the most important "little things" that you don't want to forget about as you work towards these goals. Things such as: "quality time with family,' "nurturing relationships with friends," "plenty of free time to pursue your hobbies and interest which were left behind to cope up with the race of life," etc. When you've finished this exercise, place this sheet of paper in a safe place. You have created a visual reminder that will help you with one of life's biggest challenges: enjoying the journey in life, instead of focusing obsessively on reaching your final destination.

Often we have heard people saying that they will worry about things once they have reached their final destination. This seems like a cliché. Let's take a moment and ponder over life. Have you arrived at your fina destination? Have you achieved whatever you aspired for? Have you travelled to all your dream places? Have you fulfilled all your bucket lists? I am willing to bet that the answer to all of these questions is "no"! The truth is no matter how much you achieve in life; there is always something more to be had. You'll never reach your final destination; at least not in this life! Sure, it is great to focus on destinations, but the most important thing is that you learn to be happy right here and now. I know this will be life changing for you, and also for all those in your life!

Oliver Goldsmith once said, "Life is a journey that must be travelled no matter how bad the roads and accommodations."

We always hear those around us tell us to focus on the goal. But the journey that leads us to our dreams is what helps bring the change in us. Remember that the journey of a thousand miles begins with a single step. It is imperative that you take the first step-not toward your destination, but for the change you are looking for. Even if during the journey you don't make significant improvements, walk the road anyway. You're bound to learn things, meet new people and look back on the past with a smile on your face.

Life takes us on unexpectedly. There are people you will meet who will do you good, there are friends who will walk away, and there are relationships that are never going to amount to anything. But we tend to leave our fingerprints behind when we touch someone's life. Every person has learned something from someone. Our parents are our first teachers. We learn the basics of life through them. The internet is a platform where we interact with the world. There are billions of people on this planet. All of them are walking the road to their own journey. One thing we mustn't forget is that our goals and ambitions can change but the road to learning remains the same.

It moulds us, shapes us and helps us create who we are as individuals. Whether our goals change or remain the same, one thing is certain: the journey of life changes us into whom we are.

❖❖❖

The Man Who Knew Infinity

✍ **Bhargav Chetia**
1st semester, Mathematics (Hons.)

One of the greatest mathematicians of India, Ramanujan's contribution to the theory of numbers has been profound. He was indeed a mathematical phenomenon of the twentieth century. This legendary genius of India ranks among the all time greats like Euler and Jacobi. Ramanujan lived just for 32 years but during this short span he produced such theorems and formulae which even today remain unfathomable in the present age of super computers. He left behind him about 4000 formulae and theorems Ramanujan was deeply religious and united spirituality and mathematics. For him the zero, represented the Absolute Reality. He was the first Indian to be elected to the Royal Society of London.

❖❖❖

ARE YOU BEING TRAPPED!!

✍ Anshuman Dey
B.Sc 6th Sem

With the development of the technology, criminals are pushed with innovative ideas. Technology is a gift of science to us; technology has shift us to a stage from where we can sight development, but technology has put us on the fragile border where there is a thread of danger on us; although we are residing on a world equipped with technology where we connect with the world in our finger tips, but ignorantly we are in a thread in exposing our privacy to an unknown personality.

Technology has increased our security, but on the dark side that security is only penetrating the shield of privacy in our daily life. People use to go for shopping malls, hotels are being booked for various occasions. But, do you know, you are being watched? You will be surprised to know that there might be hidden cameras in changing rooms of a shopping malls, bedrooms or bathrooms of your hotel. While changing clothes, doing some private works, you might get recorded. Farther recording can aid one to theft or blackmail you for huge ransom. Someone is sitting on dark room and staring at you, be aware!

How to avoid your life from being hacked: Find out the hidden camera, but how?

In a shopping mall before changing clothes, check whether in front of you it's a mirror, or a screen starring at you. In a simple way you can find it out; just put your figure on it, if you can see a mirror gap between your figure and reflected image then it's a mirror and if there is no gap between figure and reflected image, then it's not a mirror, it's a screen and your privacy have been hacked.

IN a hotel room you can check the hidden camera through your mobile camera by switching off all the lights, just see each and every corner of the room through your mobile lens, if you get to see any red or white light on the mobile screen, then it's a camera; we cannot see those lights bare eyes as because human eyes can only recognize visible range of lights, they cannot catch infrared rays and camera emits infrared rays which mobile camera can catch.

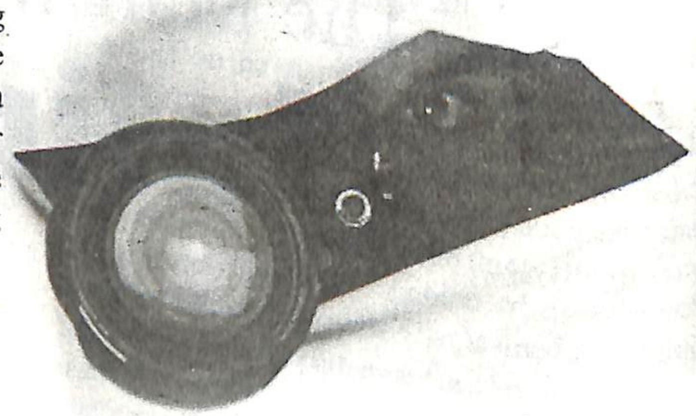

After it is proved that you are being tried to be trapped, report to the police and let police take the legal action against the hotel or the mall. After that you will be remarked safe from that hooded unknown person sitting at the dark room, who tried to hack your privacy.

Stay safe stay happy. "Thanking You"

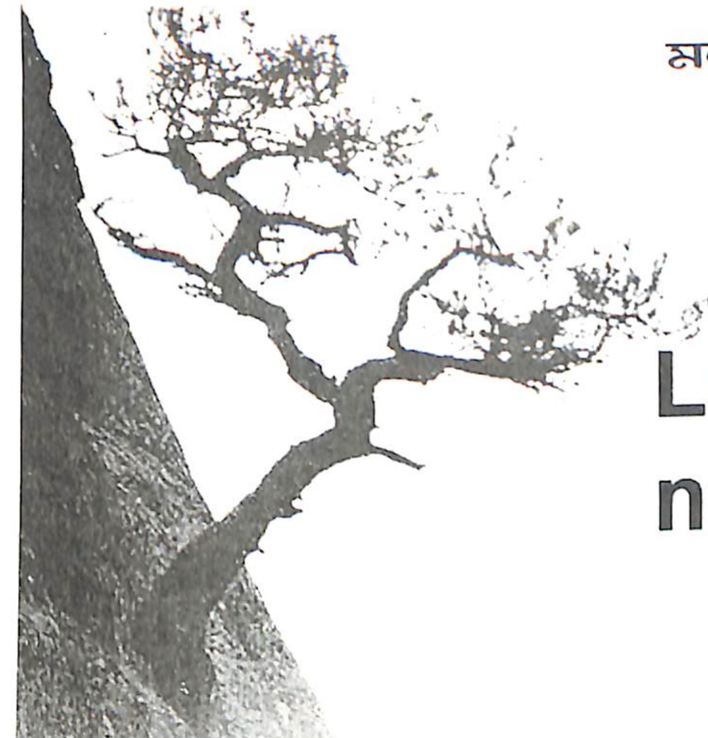

Life is Living not just Existing

✍ Purnima Moran
B.A. 1st sem.
Dept. Chemisty

Life is one word that comes with multiple meaning and experiences. Above all life is not just about existence but also about how on individual defines that existence. The one thing about life that is integral to it is existence. Life includes existence and without existence life cannot happen. Existance is however sometimes challenging. There are many who do not have the fortune to get good education, there are some who do not have access to food and shelter. For them existence is difficult and life is despicably harsh. But just like existence is an important feature about life, another such element is hope. Hope is what people cling on to when they find darkness taking over their lives. Hope is what gives way to survival. Survival and hope are important aspects for anyone and everyone as far as life and living is considered. The world these days, governed by competition, makes survival the most difficult thing. And for those whose existence is challenging hope is the only way of survival. This is one way, life can be summed up in words. The fact however is, life cannot be summed up in words. Words fail to express the meaning and purpose that anyone feels he as the has in life. For some it might be to create or build something, for someone it might be to have fun.

None of these outlooks can be said to be better or worse in terms of the other. It shows how people look at their individual l'ves as wel as the life of others aroung them so as to make a sense of what they do with their existence on earth. Meaning and purpose however are both difficult to find. Experiences are a major part of life. In fact it guides an individual through his life till his death. Each experience is a lesson for those who come by it. Some intend to learn from their experiences while others tend to ignore it. Experiences are what make it difficult for someone to find the meaning and purpose of his life. A new experience everytime influenced a person's way of looking at life.

Life is not about the body as the soul. Life is what is beyond the body and the soul. That is the reason why it continues even after death in various forms. Life is the journey of living. Life includes happiness and sorrows. Those are called the ups and downs of life. Without them, life is just on endless battle that can always be own. It is however important to find happiness in life to overcome one's sorrow.

Only then life seems to be beautiful.

Life is often said to be precious.

Life is not the some for everyone and happiness has to be found.

Experiences are learning episodes that change the outlook of an individual. This intern shapes a person's life in various ways.

To value life one has to acknowledge that life has meaning and purpose that charts the course of a person's life.

The ups ond downs in life represent peace and turmail and signify the fact that nothing is everlasting except for life itself.

Tough Times

✍ **Digbijoy Singha**
1st Sem, Arts

Each and everyone of us have to sail through the real hardships during our life span.The majority of the population breaks down during this period,but the majority who understands it challenges it; At this phase of our life nothing seems to help us nor our money neither our experience or relations.It is necessary for us to understand that nothing lats forever.Bad days approached you in a fact but it is also a fact that your good days are waiting to hug you. Everything in this universe has a positive and negative effect. Our tough times is a call from the nature for a new and better version of ourselves.Tough times always bid us goodbye with valuable teachings, "the teachings of life". We get new experience which make us wise and different from others.We can use these experience to shield our future and also to educate others. There's a saying "Fire tests gold, suffering tests the brave". So whenever we complain regarding hardships, we should recall that it's just a test for us and we need to qualify this test wisely and courageously to prove our worth and excellence.So from now on,let's be grateful whenever our life turns it's path and presents us new challenges in life.Because, "living being challenges, dead does not".

*Here Are Some Of MY VIEW POINTS,WHICH I BELIEVE WILL HELP YOU WHILE GOING THROUGH TOUGH TIMES.

PATIENCE: No matter how braver you are always remember there is a new survive after every darkest night. Keep Patience.after your every little eyedrops there is a big smile of your waiting for you.

AWARENESS: During this phase people and things gradually start changing around us. We need to be aware and observe there changes and try to get lessons for future.

GOOD FOOD-GOOD THOUGHTS: It's highly essential for us to keep our thoughts clear during this situation.There is a saying " As is the flood ,so are the thoughts". We need to consume good foods in order to develop good thoughts.

BUILDING GOOD HABITS: When we develop good habits our inner being starts getting a feel of gratitude and motivates us moving forward in life.

YOU ARE NOT ALONE: Each and everyone around us is depressed by some sort of discomfort in their life,but as because our cannot see there, we feel we are the only one.

FAITH: There is a reason why the window of opportunities are getting closed for you. Keep Faith, maybe something better is getting ready to welcome you.

"YOU ARE STRONGER THAN BEFORE!"

❖❖❖

Apprectation

✍ **Angita Sonowal**
1st sem, Botany Department

Often people don't appreciate what they have. It's not a good thing to do but people often does this and therefore many of us regret on various things in our life. We regret to much that we forget to appreciate what we have . Little things, little monents can make an individua happy and for a few those little things are burden. We should appreciate every little things, every individual in our life starting from our parents to ending with the food we eat, clothes we wear life is really unpredictable therefore we should always be ready to lose or gain. It all depends on us how we treat others, how positive we are about our life. Everyone deserves appreciation and so we should always try to appreciate those who deserves and also gain appreciation of all the good deals we do.

One should always appreciate their parents because if you can't appreciate your parents you can't appreciate anyone. Learning from our mistakes in always beneficial. If someone proves us wrong we should thank them for making us better, for making our way of thinking better.

Always be kind to others as a quote says that "Give respect, that respect". It's hard to follow rules in todays generation, those who can follow has definetly learnt something from their mistake. Be appreciable and learn to appreciate, life will bw way better than one can ever imagine.

❖❖❖

Our True Nature

✍ Vivek Kumar Singh
6th Sem. English (Honours)

The monotony of the fast life has not only made us superficial but has also robbed us of our inborn inapt consciousness and intuitions. It is not a hidden fact anymore that we have been programmed by the big global corporate and social media platforms to do what they want, dress what they portray and drive what they advertise, and just for the sake of staying relevant in the present generation, we are blindly following the herd without even recognizing that there are butchers at the top of the mount. It is ironic how for the sake of being accepted in the present scenario we are slow poisoning our uniqueness and normalizing our self destructive behaviors.

We are distracted from the real world and try to find reality in the virtual arena. There are questions that we seldom ask ourselves about life and its beauty. We have run away from the beauty that the universe has to offer and find solace in the virtual universe. However, we should not be against the power that we possess right now to share our thoughts and emotions to the world at a click away. But we must learn to use the technology for our wellbeing and not for our own destruction.

Independent thinking is something that is getting destroyed mercilessly in the present age of too much consumption and authority. We consume so much that we don't even give our brains the time to process the information that we are consuming. It will be of great importance to mankind, only if we learn to reboot ourselves from the programmed functioning and ask questions to ourselves about what we are doing at the present moment and is it really going to make our lives meaningful and this Earth a better place for the generations to come after us.

To go into silence and observe the surrounding can be a great way to reveal our true identity and potential. Any activity that allows us to reconnect with nature and experience the beauty that is pristine and pure can enlighten our soul. Only when we are truly in sync with nature can we understand the everlasting relationship between man and the universe. Comparisons in materialistic things are momentary and can easily make us feel frustrated and unworthy, but the everlasting beauty of the universe is free of comparison and we are all equal in the realm of nature. Is it not true that when we are emotionally breaking down we talk about a break from the regularities of life? We need a fresh start and then we seek a vacation somewhere away from the hustle and bustle of the life we are leading. But why should we wait till we are out of batteries to realize that we have something within us that is also all around us, and it longs to connect to the supreme intelligence that governs our universe. Why not start today to get in touch with the desire that constantly wants us to expand and evolve. We want expansion in our home in our scores in our possessions but even after achieving those expansions we feel unfulfilled. The sense of fulfillment is not a number or a material or a job that can be possessed or bought or earned, but is a connection with the truth that we are here for a brief amount of time and if in that brief amount we can tune with our true nature we can call it fulfillment. It does not matter what we are doing to make a living but how we are doing it and is it really something that makes us and those around us a little better is the question. If we are constantly trying to run away from the present that we must try to look deep down within us and also without us and we may find an answer.

❖❖❖

The F word

✍ Alisha Bhorali
B.Sc 3rd sem, Chemistry dept.

A lot many of us do not want to say the F word in order to avoid another debate. Yeah, I mean the F word 'Feminism'. But how and when did something as remarkable as feminism become so controversial that so many just try to avoid saying it, both online and offline. People go to the extent of saying that they are not feminists, and that they would rather call themselves humanists because they believe not in the rights of only females but of all humans, which is actually absurd, because the essence of feminism is equality. Feminism is the fight for equal right; equal rights for all. However, on saying this, some go on to question that if it is so that feminism is a movement for equality then why is it called 'feminism' in the first place, having the word 'femme' or female. Because maybe a movement to uplift men's rights was not a priority, as they already had much more rights than women in general, and thus the feminist movement had started to gain women their rights, in order to achieve equality. The essence of feminism has remained equality for all, and not superiority for females. However, these tatter batter and irrelevant questions and statements often become a big hurdle as they divert the attention from the real issues that need to be addressed.

Feminism as a movement started in the West in the 1800s to achieve political, economic and cultural equality for women. Throughout the years, women have been fighting the fight and indeed have been able to achieve a lot. However, now many, mostly men, come forward to claim that the feminist movement is no longer relevant or even necessary because in today's day and age men and women have become equal and have equal rights. While it is true that the situation has improved and women now possess equal rights in most countries of the world, atleast on paper. In reality, however, the gender based discrimination against women still exists at large. Looking at our own country, saying that women have no need to be playing the feminist card everywhere is ignorance on so many levels. Our country is deeply patriarchal and among the worst in the world when it comes to the safety of women. The numbers of rape cases every year, the numbers of dowry deaths every year, the numbers of female infanticides every year, the numbers of domestic violence cases every year etc are enough to provide solid evidence for the said claim. In fact, cat calling, eve teasing, social media harassment, casual sexism etc. are things that most women experience on a very frequent basis.

Our society is still deeply rooted in patriarchy. Our country has a long way to go in order to truly achieve equality in terms of gender. Screaming things like "feminism is cancer", "feminists are just man haters", etc. is not going to prove or improve anything.

It just goes to show the misogyny persisting in our society, because feminism is very much necessary in a country like ours, where female infanticides is still a reality while access to menstrual health and hygiene for all is still a farfetched dream.

❖❖❖

Caste
Discrimination

✍ Isha Shah
B.B.A 1st sem

Despite many efforts, the educational level of the SCs continues to lag behind that of the general population and the overwhelming on majority of the SC/ST, OBC population is still found in less skilled and lower paying jobs. This paper examines inequalities in employment, occupation and earnings between SC/ST, OBC and forward caste Indians and the statistically decomposes those gaps into separate components, one explainable through for differences in factors such as education and the other represent chasing discromination in employment and neages.

Many commentators acknowledge the prevalences of caste in equality in rural India, but believe caste discrimination is much less important in urban India. Others believe that caste discrimination occurs primarily in operative jobs, but not in salaried or white collar positions. This paper focuses upon inequality in the formal sector in urban India and pays special attention to caste related income and employment gaps among highly educated employes.

Though the occupational placement of caste group various 0 across India, a common feature is the sharp contrast in status and income between scheduled castes (SCs) and Scheduled Tribes (STs) on the other. Since Independence, the government has ditect sought to alleniate these inequalities by instituting affirmative action in political representation, in higher education and in government and public sector employment. These policies reserves seats in local and national legislatures for SC, ST and other Backward Classes (OBCs) applicants, and mandate a certain quota of jobs in the government and public sector for them.

Despite the efforts by the government to protect and promote the backward class from being exploited by the upper class and building a balance between them, the results found are not upto the expectation.

This social regragation has wreak havoc on the educational system where the lower class students undoubtly are provided educational facilities but the teaching has least difference with the teaching provided by the private sector educational system. This creates a gap between the students and even ruin their future plans and goals. The impact of caste discrimination has indoubtly weakned in the modern times but their still exists its existance in many parts of the country. Having towards a much modern and better world is the responsibility of not only the higher authorities of the country but also the general public to leave back the old value of caste and creed and walk a path to achieve the state of independence where every individual gets the equal status and importance in the society.

❖❖❖

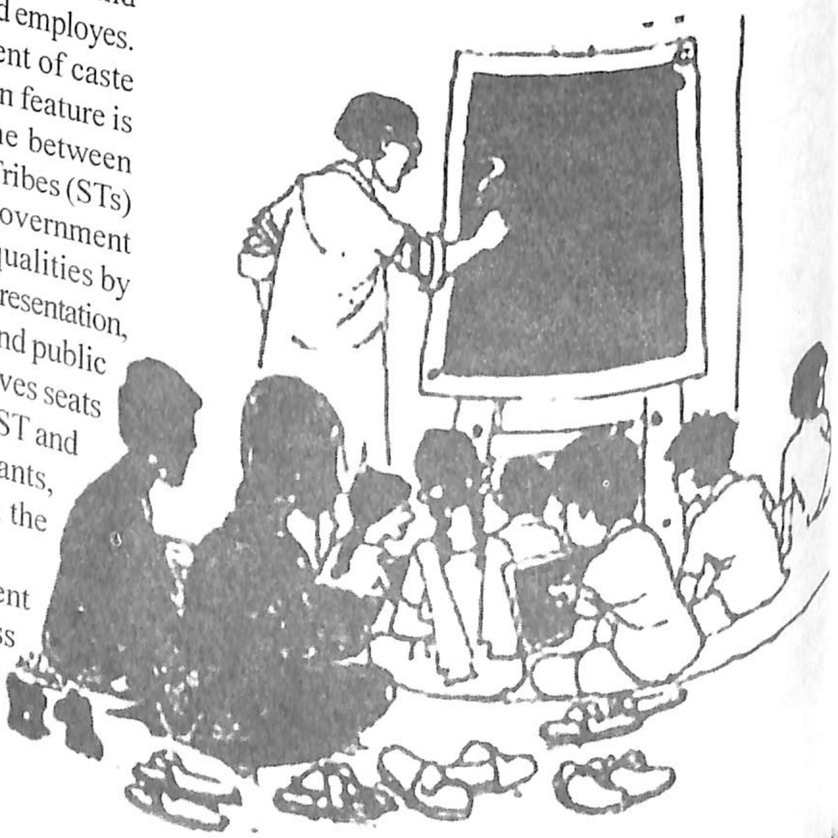

A TRUE HUMAN BEING

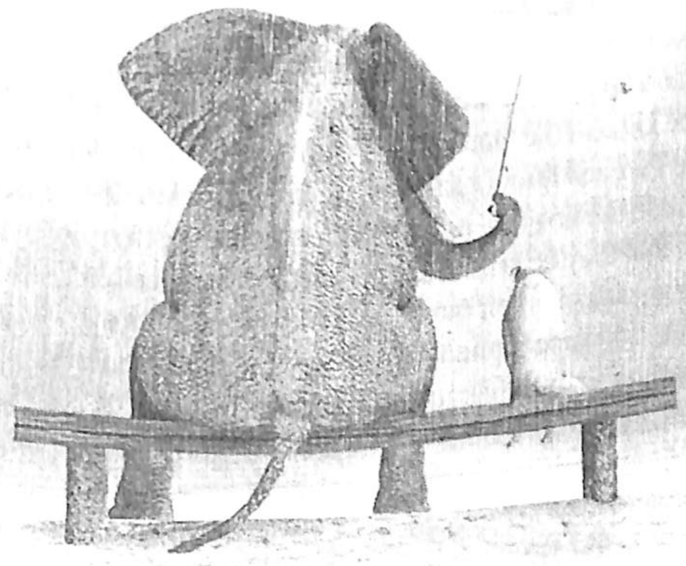

✍ Alok Bhowal
3rd Sem (English Honours)

There were two boys named Aman and Sailesh. They were best friends since childhood, they had their schooling together, college and also could manage a job in the same company. They were very much connected with each other and could understand each other better than anyone else. The company in which they were working, a very well known Multi-national Company (MNC). For Aman and Sailesh getting to work in such a reputed company was a very big thing and they knew it very well. So, both of them were very much hard working and within a week they could manage to win the heart of the Company's Chief Executing Officer (CEO). The CEO, very often, appreciated their presentations and managing skills. Both of them had a unique way of handling any situation. Therefore, the CEO always gave them tough situations to handle as they could deal with such situations better than anyone. One day the Chief Executing Officer called a meeting for the entire staff of the company and informed them about starting two new branches. for which there will be a requirement of two managers for the new branches. He also informed that for recruiting the managers there will be a presentation on a given topic and the one who will give a satisfying, suitable and purposeful presentation will be selected. At hearing this both Aman and Sailesh started to work on the presentations. They also realised that it was very good opportunity for their career and with this they started working very hard for the presentation. Finally, after 10 days of hard working, they could prepare the presentation, and while preparing it they both helped each other in the best way they could. The final day arrived

for which they had been waiting. That day they woke up a little late in the morning and started for the office fifteen minutes late as per their usual time. Sailesh was driving the car and Aman was sitting beside him. As they were about to reach their destination, which was just four kilometers far, they saw an accident. By seeing it they got out from the car and came to know that it was a hit and run case and the car was being badly hit by a truck carrying goods. When they looked inside the car they saw a man lying on it, whose hand was injured and there was heavy bleeding. Sailesh touched the hand of the man and could feel that he was still alive. He directly told Aman that they have to take the man to the hospital as he was still alive. Aman replied that they can't do that because they just had twenty minutes in their hand for their presentation. Hearing it Sailesh replied to Aman that he can't leave a man who was dying, just for a presentation. Infact he insisted Aman to leave by a taxi as he would take the man in the car to the hospital. Hearing this, Aman denied to go as he could not leave his friend in such a situation. But, Sailesh requested him to leave and also told that he would be there in a short span of time, as the hospital was just two kilometers away. Hearing this, Aman half-heatedly left. Sailesh, without spending any time took the man to the hospital. Finally, he reached the hospital and when the doctors examined the man, they could find that the patient was in need of blood and it was a state of emergency. They called Sailesh as he was starting to leave and told about the requirement of blood. Hearing it, Sailesh urged the doctor to check his blood group and luckily his blood group matched with the patient. On the other side, Aman was continuously calling him saying that the presentation was about to start. Hearing this, Sailesh asked the doctor that how much time will the doctor need for taking his blood. The doctor replied that it will take fifteen to thirty minutes. Hearing this, Sailesh understood that it was not possible for him to reach office withing ten minutes for the presentation. He felt very sad and closed his eyes for a few seconds. Then he made a call to Aman and said to him best of luck for the presentation and also told him to promise that he will give his hundred percent in his presentation. Hearing this Aman felt sad and could know that Sailesh couldn't come. As Aman was about to tell something Sailesh disconnected the call and switched it off. After three to four hours the doctor did a surgery on the man and told Sailesh that, it was because of him that the man was alive. Had he brought the man ten minutes late they couldn't save the man. Hearing this Sailesh got a smile in his face and without uttering a single word he left the hospital and went home. The family members of the man thanked Sailesh from the depth of their heart, but he just smiled and left. As he finally reached home he asked Aman about his presentation and he replied that he was selected and also told that the CEO looked for him in the office. Hearing this Sailesh did not rely anything and just laid down and slept. The next morning he was called by the CEO. Sailesh thought that the CEO has called him to ask certain questions about yesterday about his absence. He went to the office and directly went to the CEO's cabin. There he received a letter from the CEO, in which it was written that he has been promoted to the post of Managing Director of the company. He couldn't believe what his eyes were perceiving at that time. He asked why was he selected for this? He came to know that the man whom he took to the hospital and the man whose life was saved was none other than the owner of the company. Sailesh sacrificed his career for an unknown person's life which was very hard find and this is what Humanity is. The owner of the company, the man whose life was saved for Sailesh realised that he was the man who would fit perfectly for the post, for he was driven by the true form of humanity.

❖❖❖

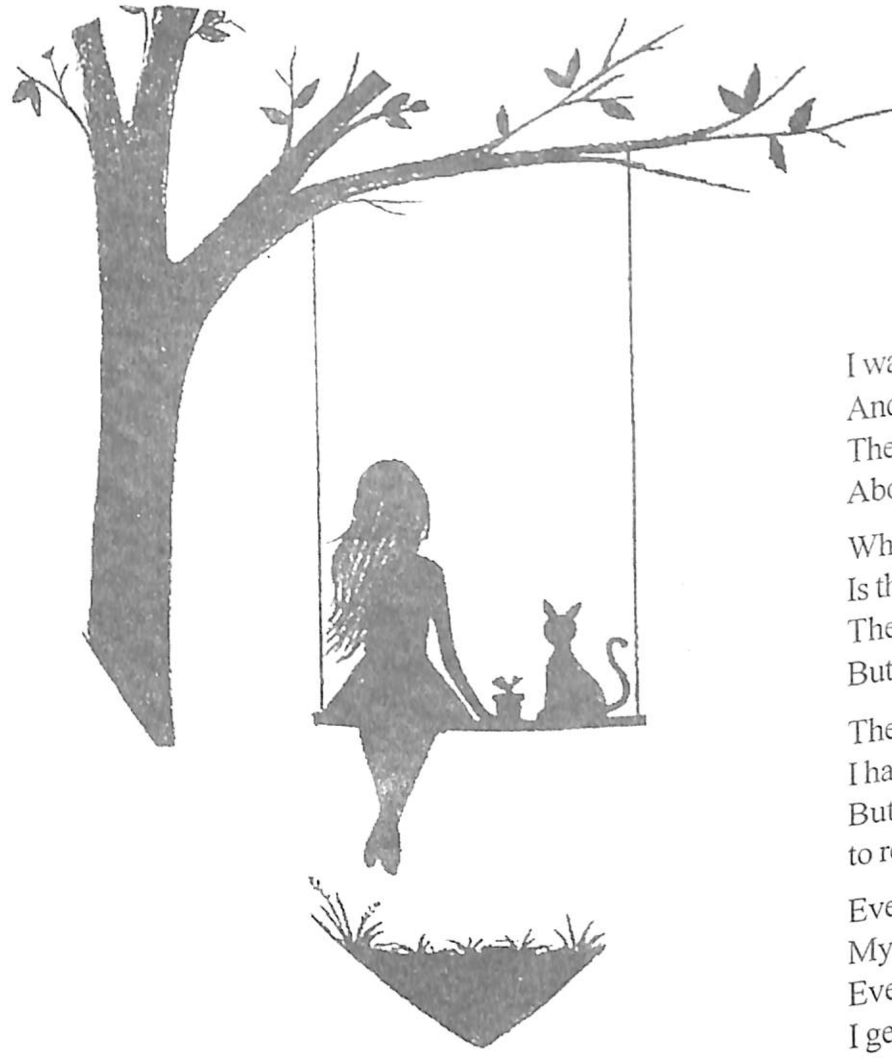

Just Another Day

I washed my tired body
And turned on the boring Tv quietly
The dull news is going on and on
About something strange lately

What was the most important thing to do?
Is there any worth of waiting?
There was so much I wanted to do
But the time is chasing

There are so many places in this world
I have been searching every where
But I can't find a place of peace
to rest comfortably anywhere

Even if I lay down and stretch out
My eyes won't close
Even if I force them to shut
I get dreams that are gross

Whenever I wake up, my breathing is short
And my brain is nazy for a bit
There goes another meaningless day
And sadly it's still on repeat.

My nerves are on edge
I'm sick of it all
How many times did I smile?
And were they genuine at all?

Is everyone but me happy?
I really want to know
Or they use masks to hide it
And im just too slow. ❖

✍ **Pratyasha Borborah**
1st sem, Chemistry honours

The Winter Never Meant To Be

✍ Ankita Bhattacharje

There was once a man I knew,
Who wandered through the streets of downtown seattle,
Humming to the tunes of a song,
I do not know the lyrics of.

On Chilly winter nights,
He would sit in roadside taverns,
Talking to drunk strangers
Who stuttered more than speak,
And dreamt more than listen,

On most nights,
He would be all about fun and merrymaking
Sipping a heap of whisky, he would cheer to random strangers
Laugh and crack jokes on the hysteric barista,
Or the loony, old drunkard at the end of the street.

But on rare occasions, with a distant look in his eyes
And grief shrouding his features,
He would speak of life in a humble village of a forgotten country;
of a home that basked in the warmth of laughter and smiles,
of a love blooming into the colour of spring, vibrant and beautiful;
oof a life now lost to a winter loud with blasting chaos and,
the cacophony of rifles devoid of humanity.
With glassy eyes and a sigh on his lips,
He would relive the menories of a life he once knew.
Then, overcome with rage and hopeless despair
He would curse with all his night,
The winter that was never meant to be.

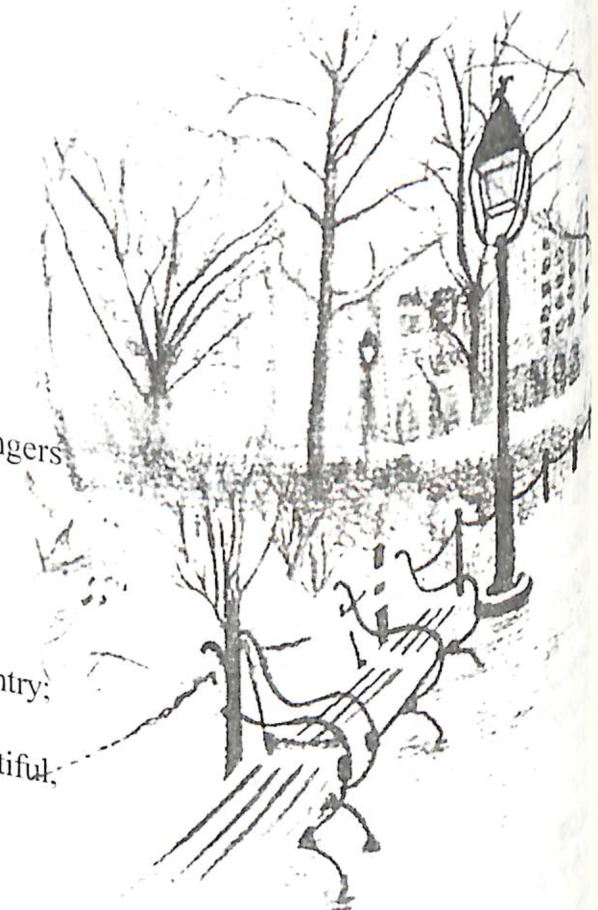

There was once a man I knew,
Who hummed unkown songs in the streets of downtown seattle,
Cracking jokes on hysteric baristas and the loony old drunkard;
The man who sipped cheap whisky,
And cursed the winter never meant to be. ❖❖

Hope For Humanity

✍ Saurish Sen Gupta
B.Sc. 1st sem, Zoology hons.

You have indeed come a long way, oh humans, through the short of time,
a long way it was, from the sum to smart watches which keep your time.
An incredible shift it was, from the oxen dream ploughs,
To the tractors which save you some time to rest under the boughs.

You formulated the theories and postulater of science and technology,
and have also propagated the ideas of god and theology.
You have blessed yourselves with delicious fruits of your labours and wisdom.
and have also succeeded in making about the entire earth your very own kingdom.

But amidst all the luxuries, have you ever realized?
That your own inner tranguility has been jeopardized?
That running after all the matters mundane,
has driven you to the brink of being insane?

Just take some time to reflect
and you will come upon it soon;
what a curse you have made of your intellect,
which was supposed to be a boon

You rampantly exploited nature without any care,
and in the process drilled holes into the ozone layer
you slayed poor birds and animals
destroyed their homes to build yours and arrange carnivals

You have stooped to the extent that deaths of your parents
don't bother you anymore,
you rather feel delighted at the thought of
expanding your wealth even more.

You may believe you may do anything to please yourself.
but karma will boomerang in this very life itself
Remember that the seeds of action you sow in life's furrows.
determine the crop of destiny in the coming tomorrow.

It may not be early
but it is never too late,
as the old wisdom says,
to start something great.

As a first step to being truely human,
I have a suggestion to grant;
first learn to distinguish,
between what you need and what you want.

To lasting happiness, contentment is the key;
to freedom from all greed and anxiety, contentment is the key

Be cautious about what is to be said,
and what is to be done;
and in your heart, have love for all,
but malice for none.
Insignificant though they may sound,
these little tips have the power to defend the race'r sanity
If they are followed religiously, I can tell you for sure,
there is still hope for humanity.

Well dear friends, allow me to take leave of you now,
as the discourse has grown pretty lengthy by now

My desire was, to deliver something of appeal
to the conscience of yours,
do frflect upon it,
as the choice is ultimately yours. ❖❖

কলা বীথিকা

দীপ যোশী, উঃমাঃ ২য় বৰ্ষ

বহিত শৰ্মা, উঃমাঃ ২য় বৰ্ষ

অম্লানজ্যোতি বৰা, ৩য় ষান্মাসিক

বিচা সোণোৱাল, ১ম ষান্মাসিক

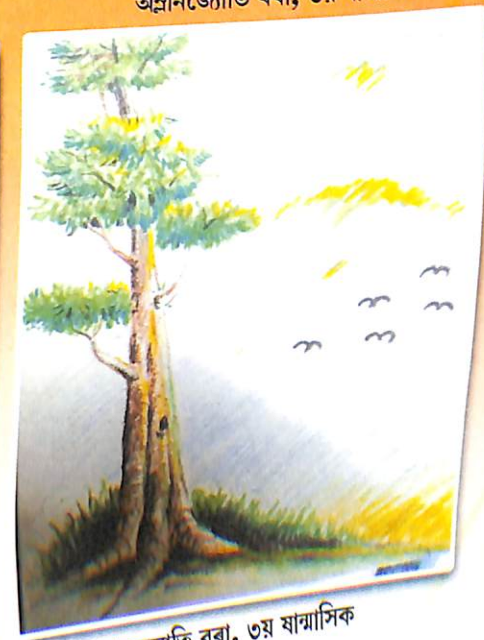

অম্লানজ্যোতি বৰা, ৩য় ষান্মাসিক

বিচা সোণোৱাল, ১ম ষান্মাসিক

অম্লানজ্যোতি বৰা, ৩য় ষান্মাসিক

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1959 TINSUKIA ASSAM

এন.চি.চি আৰু এন. এচ. এচ. গোটৰ কাৰ্যক্ৰমণিকা

গণতন্ত্ৰ দিৱসত ১ম স্থানপ্ৰাপ্ত মহাবিদ্যালয়ৰ এন.চি.চিৰ ছাত্ৰ দল আৰু ২য় স্থান প্ৰাপ্ত ছাত্ৰীদল

তিনিচুকীয়া ৰাজহ চক্ৰৰ অধীনত মিছন বসুন্ধৰা আঁচনিৰ বাটৰ নাট প্ৰদৰ্শন

মহাবিদ্যালয়ৰ এন.এচ.এচ গোটৰ দ্বাৰা নতুন গাঁও প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত পৰিৱেশ সুৰক্ষাৰ সজাগতা সভা

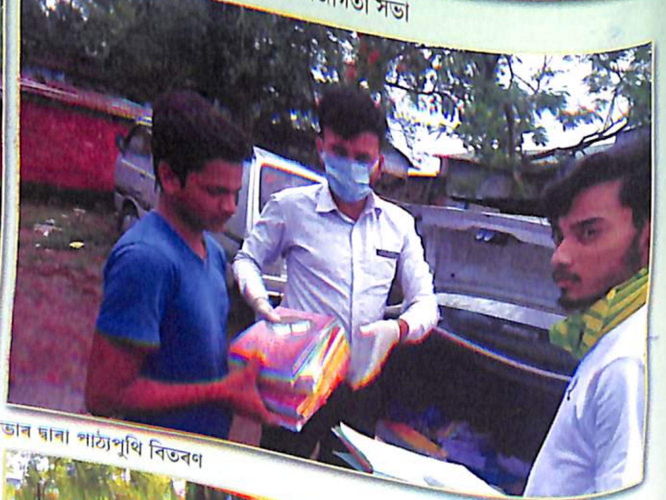

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দ্বাৰা পাঠ্যপুথি বিতৰণ

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ চাফাই কাৰ্যসূচী

মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱ

জে. বি মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ভাৰ উত্তোলন, শক্তি উত্তোলন আৰু শৰীৰ চৰ্চা প্ৰতিযোগিতাত পদক প্ৰাপ্ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃ মহাবিদ্যালয় টাইকাণ্ডুত ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

চাপেখাটি মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কাবাডী ছোৱালী শাখাৰ দ্বিতীয় স্থান প্ৰাপ্ত ছাত্ৰী দলটো

দেৰগাওঁ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় বক্সিং প্ৰতিযোগিতাত ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী

ফুৰকাটিং মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কিক্ বক্সিং প্ৰতিযোগিতাত টিমভাৱ আৰু ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰা ছাত্ৰ

এন. এল. বি চিটি মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত ভাৰ উত্তোলন, শক্তি উত্তোলন আৰু শৰীৰ চৰ্চা প্ৰতিযোগিতাত পদক প্ৰাপ্ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

তিনিচুকীয়া বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান দখল কৰা তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ দলটো

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কাৰ্যাৱলীৰ কিছু আলোকচিত্ৰ

মহাবিদ্যালয়ৰ নৱ নিৰ্মিত কেনটিন 'জলপান' উদ্বোধন

মহাবিদ্যালয়ত ড' ভূপেন হাজৰিকা, ৰূপ কোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা, কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাদেৱৰ প্ৰতিমূৰ্তি উন্মোচন

মহাবিদ্যালয়ত চিকিৎসা সেৱাৰ কোঠাৰ উদ্বোধন

মহাবিদ্যালয়ৰ নৱনিৰ্মিত শ্ৰেণী কোঠাৰ আধাৰ শিলা স্থাপন

নৱাগত আদৰণি সভাৰ মুখ্য অতিথি শ্ৰীযুত শংকৰজ্যোতি বৰুৱা, সাধাৰণ সম্পাদক, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা

নৱাগত আদৰণি সভাৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ আমন্ত্ৰিত কণ্ঠশিল্পী নীলভ নীতা

নৱাগত আদৰণি সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰসকলৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান (Dead Beat)

নৱাগত আদৰণি সভাৰ শ্ৰেষ্ঠ নৱাগত আৰু শ্ৰেষ্ঠা নৱাগতা

নৱাগত আদৰণি সভাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বিহুৰ সাংস্কৃতিক দলটো

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

৫৫তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কিয়দাংশ

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাত অংশগ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

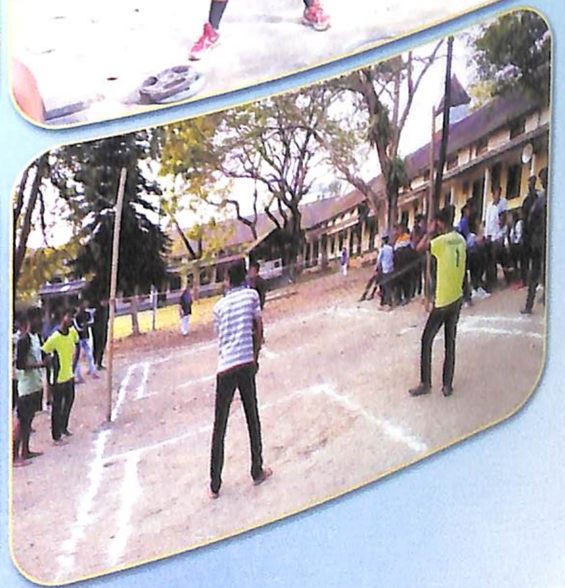

ক্ৰীড়াৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

৫৫তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ কিয়দাংশ

ছাত্ৰ একতা সভাৰ পতাকা উত্তোলন

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা 'ভাস্কৰ' উন্মোচন

শোভাযাত্ৰাত প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰা দলটো

শ্ৰেষ্ঠ কণ্ঠশিল্পী স্বৰ্ণালী আইদেউ

মিষ্টাৰ তিনিচুকীয়া কলেজ আগষ্ট মৰাণ

মিছ তিনিচুকীয়া কলেজ পল্লৱী চেতিয়া

সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত বিহুনৃত্য প্ৰদৰ্শন

আমন্ত্ৰিত শিল্পী ৰাকেশ ৰিয়ানৰ গীতৰ শৰাই

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যি সকল বৰেণ্য ব্যক্তিয়ে অহৰহ চেষ্টা কৰি তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা কৰি জ্ঞানৰ মন্দিৰ ৰূপে গঢ় দিলে সেইসকল বৰণ্য ব্যক্তিক গভীৰ শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ।

দ্বিতীয়তে, যিসকল বীৰ-বীৰাংগনাই অকনো কুণ্ঠাবোধ নকৰি দেশ আৰু জাতিৰ বাবে নিজৰ জীৱন উচৰ্গা কৰিলে সেইসকল বীৰ শ্বহীদলৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত পদত জয়ী হৈ উপ-সভাপতি হিচাপে দায়িত্ব হাতত লৈছিলোঁ। এই দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰে পৰাই মহাবিদ্যালয়ৰ কামত গুৰুত্ব দিলো আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ নিয়ম-শৃংখলাৰ মাজেৰে উপ-সভাপতিৰ দায়িত্ব পালন কৰি বহু পৰিমাণে সফল হৈছিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ত কোনো ধৰণৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে মোৰ যিবোৰ কৰণীয় কাম সেই সকলোবোৰ পৰ্যায়মানে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষকে ধৰি সকলো শিক্ষাগুৰুৱে সকলো দিশতে, সকলো সময়তে মোক সহায় কৰিছিল আৰু মই মোৰ কাৰ্যকাল সুচাৰু ৰূপে পালন কৰাত সাহস, উৎসাহ আৰু প্ৰেৰণা লাভ কৰিছিলোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণৰ কাৰ্যসূচী হাতত ল'ব পাৰিছিল। ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ৫৫ তম বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত, বহিঃক্ৰীড়া আৰু আন্তক্ৰীড়া বিভাগৰ সকলোবোৰ প্ৰতিযোগিতাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। এই বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ অন্তিম দিনৰ মুকলি সভাৰ কাৰ্যসূচীত মই নিজে সভাপতিৰ আসন গ্ৰহণ কৰি সভাখনি সুচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰিলোঁ। এনেদৰে মহাবিদ্যালয়ৰ কাম-কাজবোৰ আগবঢ়াই লৈ গৈ আছিলোঁ, কিন্তু তেনে সময়তে সমগ্ৰ বিশ্বতে বিয়পি পৰা অতিমাৰী ক'ৰোনা ভাইৰাচৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ পাঠদান স্থগিত হৈ পৰিল আৰু লাহে লাহে আন্তঃজিলা যাতায়ত ব্যৱস্থাও বন্ধ হৈ পৰিল আৰু গোটেই দেশত লক'ডাউন ঘোষণা হ'ল। হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাৰ চুৰান্ত ফলাফল সমূহ ঘোষণা কৰাৰ পিছত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল আন্তঃজিলাৰ পৰা বহিঃজিলাসমূহলৈ নামভৰ্তিৰ বাবে প-পত্ৰ সমূহ দাখিল কৰিবলৈ যোৱাত যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছিল। সেই সময়ত তিনিচুকীয়া জিলাৰ প্ৰায় সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত প-পত্ৰ দাখিল কৰিছিল। কিন্তু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে আসন কম হোৱাত আমি আমি ছাত্ৰ একতা সভাই মহাবিদ্যালয়ৰ আসন বৃদ্ধিৰ দাবীত আমৰণ অনশন কৰি প্ৰতিবাদ সাব্যস্থ কৰিছিলোঁ। আমি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সহায়ৰ বাবে দায়িত্ব লৈছিলোঁ। হাজাৰ সপোন আশা লৈ উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে অহা প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যত অন্ধকাৰ নহ'বৰ বাবে কৰা আমাৰ এই প্ৰতিবাদী কাৰ্যসূচী সম্পূৰ্ণভাৱে সফল হোৱাত আমি অতি আনন্দিত। তাৰ বাবে আজি আমি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ। মহাবিদ্যালয়খন পুনৰ নৱাগত সকলৰ দ্বাৰা সজীৱ হৈ উঠিছিল।

নৱাগত সকলৰ বাবে ইং ১২-১১-২০২১ তাৰিখে নৱাগতা আদৰণি সভাৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। এই সভাখনিত বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে উপস্থিত আছিল সদৌ অসম ছাত্ৰ-সন্থাৰ সম্পাদক শ্ৰীযুত শংকৰজ্যোতি বৰুৱাদেৱ। সেই সভাৰ সভাপতিৰ আসন গ্ৰহণ কৰি সভাখন সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত কৃতজ্ঞ। এইবিলাকৰ উপৰিও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ্থে মহাবিদ্যালয়ত যথেষ্ট কাম হাতত লৈছিলোঁ আৰু পাৰ্যমানে ইয়াৰ সফল সমাপ্তিৰ চেষ্টা কৰি গৈছিলোঁ।

এই চেগতে যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোক এই উপ-সভাপতি পদটিৰ বাবে যোগ্য বিবেচনা কৰি ভোট দি নিৰ্বাচনত জয়ী কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ বাবে কিবা এটা কৰি যোৱাৰ সপোন বাস্তৱ কৰি তোলাত সহায় কৰিলে, তেওঁলোকক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত সকলো দিশতে দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ লগতে তথা সহায়-সহযোগিতা তথা উৎসা প্ৰদান কৰা আমাৰ মহাবিদ্যালৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° সূৰ্য চুতীয়া আৰু সকলো শিক্ষাগুৰুলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে যদি ভুল-ক্ৰটি হৈ গৈছে তাৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। মই সদায় কৰ্মবিমুখ চিন্তা-চৰ্চাৰ বিৰোধিতা কৰোঁ। প্ৰতিবেদনত উল্লেখ কৰা কামবোৰ মোৰ দায়িত্ব অনুযায়ী কৰিলোঁ নে নাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ইয়াৰ মূল্যায়ন নিশ্চয় কৰিব পাৰিব। মোৰ দায়িত্ব পালনত যদি কিবা থাকি গৈছে তেন্তে সকলোৰে ওচৰত কৰযোৰে ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। শেষত এয়ে কামনা যে বিশ্বদৰবাৰত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় এদিন উজ্বলি উঠক গৌৰান্বিত হওঁক আমাৰ সমাজ আৰু জাতি।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয় আই অসম ॥

শ্ৰী বিতুপন হাজৰীকা
উপ-সভাপতি
ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৯-২০ বৰ্ষ
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

Report of

General Secretary

Whenever the word college floats around in the air, I just can't forget the span of my time serving as the General Secretary of Tinsukia College Students Union. It was indeed an unforgettable. golden opportunity which shaped my life in the most positive outcome ever. Being in this post for about three years including the covid crisis, our shoulders were always slumped with responsibility and expectations. We tried our every effort to meet this adverse pandemic. Taking the proposal to our Respected Principal Sir, we finally succeeded in increasing the Number of seats in every department to enable students to enroll with a fraction less difficulty. We even organised a Book distribution day for the HS students who attended the college from faraway places Doomdooma, Kakopathar. Borhapjan and others in order to ensure that our students never fall behind on their education and dreams. Most importantly, before the kick start of the new session. Covid Vaccination Campaign was organised by our Students Union unit in cooperation with our professors and Principal Sir. This campaign was a huge benefit for the nearby residents as well as the college faculty, staffs and students. Thus even the COVID times could not lower our spirits and we were on the run.

Among the daily flurry of activities in college, we ensured to maintain the discipline and decorum of the college. helping out newcomers and students to seek out admissions or any other official difficulties. Personally, I have always drived forward to arrange an array of functions and formal events like that of Independence Day, General freshers and Farewell, and a wide range of campaigns on Postal awareness, HIV in collaboration with the IQAC.

All of this would have been possible without the guidance of Our Respected Principal and Vice Principal Sir as well as the Professors. I would like to express my sincere heartfelt thanks to them. Also am thankful to my fellow Union members for their constant support and unwavering confidence in me.

At the end thereby quoting: 'Things may end, but memories will last forever"

Rahul Prasad
General Secretary
Tinsukia College Student's Union
2019-20

Report of Asstt. General Secretary

At the beginning I would like to express my special thanks of gratitude to the great souls who had a great role in the establishment of the Historic Institution. I would also like to express my gratitude to the Institution Principal Dr. Surjya Chetia along with our teaching staff, the admisistrative staff and the group-D staff. I would also like to thank the students who helped me to represent the college as the Asst. General Secretary. Last but not the least my special thanks of gratitude towards the martyrs who fought for the freedom of the motherland and also for preseving the sights of the indigeneous people.

I take pride in the fact that I was a part of the student union body 2019-21 of the historic Tinsukia College. Among the individual responsibilities as an Asst. General Secretary, the Shankar dev tithi was one of the most predigeous one which was celebrated on 8th sep. 2021 and the collge freshers 12 the Nov. 2021.

I really donot know whether I have been able to deliver to the expectation of the students family but I have always tried my best to live upto the expectations. Always have been though the process of upgradation to achive a level higher than my personal best. In my two years tenure with my limited knowledge and other restrictions, I have always tried to solve the issues of the students. I would also like to add that it is the students that shape a college and its future and so I would like to request the students to presence the culture led down by the seniors and mantain the integrity of the college. The students union single handedly cannot inhance the grouth speed of the college. It is not important to be elected in the union to work for the betterment of the college. It is the will of a student that matters. At our time, statue, golden park and canteen was inaugurated.

I would also like to thank my friends Ayub Khan Arsalan (Chotu) Suraj Chetry, Shreya, Sandeep Bhaiya, Rastogi, Wasim, Akash, Aquib, Githartha Saikia (Baba Da) etc.

I would also like to thank to the students residing at Tinsukia College girls hostel for then cooperation and support.

Long Live Tinsukia College
Long Live Tinsukia College

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

Diganta Bonia
Asst. General Secretary
Tinsukia College Student's Union
2019-20

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সকলোলৈ শ্ৰদ্ধা আৰু সম্ভাষণ জনাইছোঁ। ১৯৫৮ চনত প্ৰতিষ্ঠা হোৱা উজনি অসমৰ অন্যতম প্ৰাণকেন্দ্ৰস্বৰূপ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়। এইখন মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ মূলতেই বহুজনৰ শ্ৰম, নিষ্ঠা আৰু সততাৰ আশিস জড়িত হৈ আছে। মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ লগত জড়িত জীৱিত প্ৰয়াত সকলো ব্যক্তিকে এইক্ষণত মই শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ। জন্ম লগ্নৰে পৰা মহাবিদ্যালয়খনে শিক্ষা সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত সৱল নেতৃত্ব প্ৰদান কৰি আহিছে। এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰাই বিভিন্ন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি দেশ তথা সমাজৰ সেৱা আগবঢ়াই আহিছে আৰু ভৱিষ্যতেও থাকিব।

তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ আলোচনী সম্পাদকৰ বাবে নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সহযোগত এই নিৰ্বাচনত জয়ী হ'বলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদক ৰূপে দায়িত্ব লোৱাৰ এক মাত্ৰ পৰিকল্পনা আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ লুপ্ত প্ৰতিভাসমূহৰ বিকাশৰ এখন মঞ্চ প্ৰদান কৰাৰ সৰল প্ৰয়াস।

আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাখনে দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতেই এজন স্থায়ী অধ্যক্ষৰ অভাৱৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কিছু কাৰ্যসূচী পৰিচালনা কৰাত বাধাৰ সন্মুখীন হৈছিলোঁ। সেইবাবে এজন স্থায়ী অধ্যক্ষৰ নিযুক্তৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগত আমি ছাত্ৰ একতা সভায়ে এক প্ৰতিবাদী কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিলো। তাৰ প্ৰতিলিপি মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি, ৰাজ্যৰ শিক্ষামন্ত্ৰী লগতে তিনিচুকীয়া জিলা উপায়ুক্তলৈও প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল। কিছু দিনৰ পাছত আমি এজন স্থায়ী অধ্যক্ষ পাবলৈ সক্ষম হ'লো। ইয়াৰ পাছৰ পৰাই আমি ছাত্ৰ একতা সভাখনে অধিক উদ্যমেৰে কাম-কাজসমূহ পৰিচালনা কৰিবলৈ উৎসাহ পাইছিলোঁ।

সমগ্ৰ বিশ্বতেই সন্ত্ৰাস সৃষ্টি কৰা কৰ'না মহামাৰীয়ে আমাৰ তিনিচুকীয়া জিলাটো বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলাইছিল। ঠিক সেই সময়তে উচ্চ আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা কৰা হৈছিল। তাৰ কিছু দিনৰ পাছতেই চৰকাৰে লকডাউন ঘোষণা কৰে আৰু আন্তঃ জিলাৰ যাতায়ত ব্যৱস্থা বন্ধ হৈ পৰাত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অন্য জিলাৰ শিক্ষা অনুষ্ঠান সমূহত নাম ভৰ্তি বাবে আবেদন কৰিব নোৱাৰাৰ অৱস্থা আহি পৰিছিল। ফলত তিনিচুকীয়া জিলাৰ বহু অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ নাম ভৰ্তি কৰিবৰ বাবে আবেদন কৰাৰ পৰিলক্ষিত হৈছিল। ক'লা, বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান কেউটা শাখাত আসন সীমিত হোৱাৰ বাবে বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী নামভৰ্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈছিল। ফলত তেওঁলোকৰ শিক্ষা জীৱনলৈ অন্ধকাৰ নামি নাহিবলৈ আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভা আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ আছু গোটৰ সহযোগত মহাবিদ্যালয়ত আমৰণ অনশন কাৰ্যসূচী হাতত লৈছিলো যাতে তিনিওটা শাখাতে আসন বৃদ্ধি কৰি বঞ্চিত হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ নামভৰ্তি প্ৰদান কৰি তেওঁলোকৰ উচ্চ শিক্ষাৰ গ্ৰহণৰ পথ মুকলাই দিয়া হৈছিল। এই আমৰণ অনশণ কাৰ্যসূচীৰ প্ৰতিলিপি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষৰ লগতে জিলা উপায়ুক্ত, ৰাজ্যৰ শিক্ষা মন্ত্ৰী আৰু মুখ্য মন্ত্ৰীলৈও প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল আৰু আমি এই ক্ষেত্ৰত সফল হৈ বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মুখত হাঁহি বিৰিঙাবলৈ সক্ষম হ'লো।

আকৌ কৰ'না মহামাৰীৰ দ্বিতীয় ঢৌয়ে সমগ্ৰ বিশ্বৰ শিক্ষাৰ্থী সমাজক এক জটিল পৰিস্থিতি লৈ গৈছিল, এই কঠিন সময়চোৱাত যাতায়ত ব্যৱস্থা বন্ধ হৈ থকাৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে পাঠ্যপুথিসমূহ লাভ কৰিব পৰা নাছিল। সেই বাবে মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই যোগান ধৰা পাঠ্যপুথিসমূহ আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলে বহু ভিতৰুৱা অঞ্চললৈ গৈ পাঠ্যপুথিসমূহ প্ৰদান কৰিছিলোঁ যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পঢ়া-শুনাত কোনো ধৰণৰ ক্ষতি নহয়।

মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো অনুষ্ঠানত অৰ্থাৎ নৱাগত আদৰণি সভা, মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত আমাৰ প্ৰাচীৰ প্ৰত্ৰিকা 'ভাস্কৰ'খন নতুনকৈ সজাই তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। সেই ভাস্কৰখন মহাবিদ্যালয়ৰ কম সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লেখনিসমূহে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল কিয়নো তাৰ ঠাই সীমিত। ভাস্কৰখনত কেৱল লেখনিয়ে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল এনে নহয় ইয়াত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে যুগাত্মক বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিবলৈও চেষ্টা কৰা হৈছিল। য'ত নেকি 'শান্তি', 'গোলকীকৰণ' বিষয় সমূহে স্থান লাভ কৰিছিল। এই ক্ষেত্ৰত সহায় কৰা সকলোলৈ মোৰ ফালৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

মনিষাৰ সন্দৰ্ভত ঃ

মনিষাখনত প্ৰকাশ পোৱা প্ৰায়বোৰ লেখনি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দ্বাৰা আৰু শিক্ষাগুৰুসকলৰ দ্বাৰা লিখিত আৰু প্ৰকাশিত। মই মনীষাখন এনেধৰণে প্ৰকাশ কৰিবলৈ আগবাঢ়িছিলোঁ যাতে আলোচনীখন দেখাত সৰুৱে নহওক কিয় উচিত লেখনি উন্নত গুণমান সম্পন্ন হওক। কিন্তু কৰ'নাৰ লগতে বিভিন্ন সমস্যা আহি পৰাৰ বাবে উচিত সময়ত আপোনালোকৰ বাবে আগবঢ়াই দিব নোৱাৰিলোঁ। এই লেখাসমূহ বৰ্তমান সময়ৰ লগত খাপ খোৱা। মনীষা হৈছে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে এক সন্মান, আৱেগ।

মোৰ কাৰ্যকালত যদি অজানিতে হোৱা ভুলৰ বাবে আৰু আলোচনীখনত ৰৈ যোৱা খুতি-নাটিবোৰৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি মই সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলো। সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰি অনাগত দিনত মহাবিদ্যালয়খনে অসমৰ ভিতৰত এখন গৌৰৱপূৰ্ণ আৰু জাকত জিলিকা মহাবিদ্যালয় হিচাপে নিজক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হয় তাৰে কামনা কৰিলো।

।। জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ।।

।। জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা ।।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

দীপান সোণোৱাল
আলোচনী সম্পাদক
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

দৃষ্টিত মোৰ সৃষ্টিৰ স্বপ্ন
বুকুত সাহস লক্ষ্য-অভেদ্য
মই দূৰন্ত, আশা-অফুৰন্ত
উজ্বলাম মহাবিদ্যালয়ৰ নাম
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
তোমাক সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম...।

সৰুৰে পৰাই সাংস্কৃতিক কৰ্মৰ প্ৰতি থকা অগাধ ভালপোৱা তথা সৰুৰে পৰাই চৰ্চা অব্যাহত ৰখাৰ ফলত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক বিভাগত নিজৰ প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগিতাত তথা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি থকা শ্ৰদ্ধাৰ বাবে মই তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে জয়ী হৈ আহিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

অসমীয়া জাতিৰ পিতৃ, সংস্কৃতিৰ সাধক মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ শ্ৰীচৰণত প্ৰণিপাত জনাই মই শ্ৰী অম্লানজ্যোতি ফুকনে ঐতিহাসিক তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ পদত নিজৰ দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ ঠিক পিছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাঙ্গনত বন্তি প্ৰজ্বলনেৰে অসমীয়াৰ বাপতি সাহোন কাতি বিহু অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল।

ইয়াৰ পিছতই 'মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ' আয়োজন কৰা হৈছিল। পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। তদুপৰি বিভিন্ন পৰ্যায়ত সাংস্কৃতিৰ লগত জড়িত প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ। সংগীত প্ৰতিযোগিতা, নৃত্য প্ৰতিযোগিতা, অভিনয় প্ৰতিযোগিতাক আদি কৰি বিভিন্ন পৰ্যায়ত প্ৰতিযোগিতাসমূহ সূচাৰুৰূপে আয়োজন কৰিছিলোঁ। প্ৰতিযোগিতাসমূহ সূচাৰুৰূপে আয়োজিত কৰাত মোক মহাবিদ্যালয়ৰ যি কেইগৰাকী শিক্ষাগুৰু তথা বন্ধুবৰ্গই মোক সহায় কৰিলে তেখেতসকলৰ ওচৰত মই চিৰনমস্য। মহাবিদ্যালয়ৰ তিতা মিঠা অভিজ্ঞতাৰ ভিতৰত এটি দুখ লগা অভিজ্ঞতা হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ বহুকেইটা শিতানত প্ৰতিযোগিৰ সংখ্যা তেনেই নগণ্য হৈ পৰা দেখা গৈছিল। যাৰ বাবে বহুকেইটা প্ৰতিযোগিতাৰ শিতান মই বাতিল কৰিবলৈ বাধ্য হৈছিলোঁ। আৰু সেইবাবেই আমন্ত্ৰিত বিচাৰকৰ আগত মই কিছু পৰিমাণে হ'লেও লজ্জিত হৈছিলোঁ। যিকি নহওক সকলোৰে সহযোগিতা তথা পৰামৰ্শ লাভ কৰি তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ৩৫ তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সাফল্যমণ্ডিত ভাৱে অন্ত পৰিছিল।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সমান্তৰাকৈ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱ ২০২০ৰ প্ৰস্তুতিয়ো চলাই আছিলোঁ। যুৱ মহোৎসৱত অংশগ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে নাটক তথা বিহুনৃত্যৰ কৰ্মশালাও আয়োজন কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ অন্ত পৰাৰ দুদিন পিছতেই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ২৫ জনীয়া এটি দল লৈ গড়গাঁও মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া যুৱ মহোৎসৱলৈ ৰাওনা হৈছিলোঁ। যুৱ মহোৎসৱত আমি ভাল ফলাফল দেখাব পৰা নাছিলোঁ যদিও প্ৰতিটো প্ৰতিযোগিতাত সমপ্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। যুৱ মহোৎসৱত মোক সহায়-সহযোগীতা আগবঢ়োৱা প্ৰতি গৰাকী ব্যক্তিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

ইয়াৰ পিছতেই ২০২০ চনত এপ্ৰিল মাহত সমগ্ৰ বিশ্বতে বিয়পি পৰা ক'ৰনা মহামাৰী বাবে মহাবিদ্যালয় সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ হৈ পৰে। কিন্তু মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক দিশটো আগবঢ়াই নিয়াৰ স্বাৰ্থত অনলাইন প্ৰক্ৰিয়াৰ বিভিন্ন ধৰণৰ কাৰ্যকলাপ তথা প্ৰতিযোগিতা আয়োজন কৰি থাকো। সম্পূৰ্ণ এবছৰ বিৰতিৰ পিছত আৰু পৰিৱেশ অনুকূল হোৱাৰ পিছত মহাবিদ্যালয়সমূহ পুনৰ আৰম্ভ হৈছিল ইয়াৰ লগে লগে মই বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানসমূহ অনুষ্ঠিত কৰোঁ।

মহাবিদ্যালয় আৰম্ভ হোৱাৰ পিছতেই মোৰ প্ৰথমটো পদক্ষেপ আছিল নৱাগত আদৰণি সভা। যিহেতু সম্পূৰ্ণ এটা বছৰৰ পিছত মহাবিদ্যালয় আৰম্ভ হৈছিল। সেয়ে হয়তো আমি অতি উলহ মালহেৰে নৱাগত আদৰণি সভাখন আয়োজন কৰিব পৰা নাছিলোঁ। নৱাগত আদৰণি সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দ্বাৰা সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াৰ গীত-নৃত্যৰ এক সুন্দৰ অনুষ্ঠান কৰা হয়।

ঐতিহ্যমণ্ডিত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাত ২০২০ চনৰ পৰা ২০২২ চনলৈ সাংস্কৃতিক সম্পাদক ৰূপে মই মোৰ কাৰ্যভাৰ সূচাৰু ৰূপে পালন কৰি যোৱাত মোৰ যিসকল শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু, বন্ধুবৰ্গ লগতে মহাবিদ্যালয় অধ্যক্ষ মহোদয় যিসমূহ পৰামৰ্শ আগবঢ়ালে তাৰ বাবে মই চিৰ কৃতজ্ঞ। মই এজন সাংস্কৃতিক সাধক হিচাপে সদায় কাম কৰি যাম। ঐতিহ্যমণ্ডিত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় কেৱল সাংস্কৃতিক দিশতে নহয় সকলো দিশতে ৰাজ্য তথা সমগ্ৰ দেশত এখন লেখত লবগলীয়া মহাবিদ্যালয় হিচাপে যাতে নিজৰ নাম কৰিব পাৰে তাৰে কামনা কৰিলোঁ।

ইয়াৰ পিছতেই তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ এন. এচ. এচ, গোটৰ সহযোগত আৰু তিনিচুকীয়া জিলাৰ ৰাজহচক্ৰ বিষয়াৰ উদ্যোগত বসুন্ধৰা আঁচনি সজাগতাৰ ওপৰত এখনি বাটৰ নাট পৰিৱেশন কৰা হৈছিল। চক্ৰ বিষয়া কাৰ্যালয়, মাকুম আৰু তিনিচুকীয়া থানা চাৰিআলিত নাটখন প্ৰদৰ্শন কৰিছিলোঁ আৰু বিপোল সমাদৰ লাভ কৰিছিলোঁ।

ইয়াকে কৈ মই মোৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় সাংস্কৃতিক বিভাগ
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয় আই অসম

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

অম্লান জ্যোতি ফুকন
সাংস্কৃতিক সম্পাদক
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে, যিসকল ব্যক্তিৰ অশেষ ত্যাগ আৰু পৰিশ্ৰমৰ বিনিময়ত এই ঐতিহ্যমণ্ডিত শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ স্বৰূপ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়খনে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল, সেইসকল স্বপ্নদ্ৰষ্টা মহান ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ।

উজনি অসমৰ অন্যতম প্ৰাণকেন্দ্ৰস্বৰূপ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত মই আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদক পদত প্ৰতিদন্দ্বিতা আগবঢ়াবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লো। মোৰ শুভাকাংক্ষী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অশেষ চেষ্টা, শিক্ষাগুৰুসকলৰ আশীৰ্বাদ আৰু মোৰ মৰমৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু দাদা-বাইদেউসকলৰ বহু কষ্ট আৰু চেষ্টাৰ ফলত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হ'লো। তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এখন ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ হৈ কাম কৰিবলৈ পাই মই অতি আনন্দিত। মহাবিদ্যালয়খনক ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণৰ কাৰ্যপন্থা হাতত লৈছিলোঁ আৰু এই ক্ষেত্ৰত সফল হৈছিলো বুলি অনুভৱ কৰোঁ। এই সফলতাৰ আৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ বহু কেইগৰাকী শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰায় সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিগৰাকী সদস্য-সদস্যাৰ সহযোগীতাৰ কথা ক'বই লাগিব। সাধাৰণতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকাল এবছৰীয়া, কিন্তু এইবাৰ পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে ক'ৰোনা মহামাৰীৰ কাৰণে ২০২০-২১ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচন অনুষ্ঠিত কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে আমি প্ৰায় আঢ়ৈ বছৰ কাৰ্যকালত থাকিবগলীয়া হৈছিল। এনে দীৰ্ঘদিনীয়া কাৰ্যকালৰ বাবে মহাবিদ্যালয়খনৰ কাৰণে কাম কৰিবলৈ পাই আমি নিজকে পাই ভাগ্যৱান বুলি ভাৱো আৰু লগতে প্ৰতিগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আশা পূৰণ কৰিবলৈ চেষ্টাও কৰো। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ত মই মহাবিদ্যালয়খনৰ ক্ৰীড়া আৰু অন্য ক্ষেত্ৰত কিমান আগবঢ়াই নিব পাৰিছোঁ সেই সকলোবোৰ আপোনালোকৰ বিচাৰ্য বিষয়। মোৰ অভিজ্ঞতা আৰু বিভিন্ন সমস্যাৰ মাজেৰে এই বিভাগৰ যিমানখিনি কাম কৰিলোঁ তাকেই প্ৰতিবেদনৰ ৰূপত আপোনালোকলৈ আগবঢ়ালো।

কাৰ্যকালৰ সময়ৰ কাৰ্য বিৱৰণী

মোৰ কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ভলীবল প্ৰতিযোগিতা খনি উজনি মাজুলী খেৰকটীয়া মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছিল আৰু সেইসময়তে মহাবিদ্যালয়ত স্থায়ী অধ্যক্ষ নথকাৰ বাবে আমি যথেষ্ট সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিলোঁ। কিন্তু তাৰ কেইটামান দিনৰ পাছতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অতিকৈ শ্ৰদ্ধাৰ আৰু মৰমৰ ড° সূৰ্য্য চুতীয়া ছাৰ তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ স্থায়ী অধ্যক্ষ হিচাপে দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰে আৰু সেইসময়ছোৱাতে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃ মহাবিদ্যালয় টাইকোৱানডো প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে যোগদান কৰে। উন্নত খেল প্ৰদৰ্শন কৰি সত্যজিৎ কৰ্মকাৰে দ্বিতীয়, ৰাবী গোহাঁই আৰু নন্দিতা শইকীয়ায়ে ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনে।

ইয়াৰ পাছতে ফৰকাটিং মহাবিদ্যালয়ত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কিক্ বক্সিং প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হয়। সেই প্ৰতিযোগিতাখনতো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে যোগদান কৰিবলৈ সুযোগ পাইছিল। প্ৰতিযোগিতাখনত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বিবেক কুমাৰ সিং, সুশীল কুমাৰ গুপ্তা আৰু য়াছৰ আহমেদে দ্বিতীয় স্থান, অজয় কুমাৰ যাদৱ আৰু ৰাহুল বৰ্মাই ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰে।

ডিব্ৰু মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃমহাবিদ্যালয় বক্সিং প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰে আৰু তাতো মহাবিদ্যালয়ৰ নয়নজ্যোতি চেতিয়া আৰু বিবেক কুমাৰ সিঙে ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰি মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনে।

ইয়াৰ পাছত ০৪/০২/২০ তাৰিখৰ পৰা ০৮/০২/২০২০ তাৰিখলৈ কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ আয়োজন কৰা হয়। আন্তঃক্ৰীড়াৰ অন্তৰ্গত ভলীবল, বেডমিণ্টন, কেৰম, দবা খেল আদি কেইবাখনো প্ৰতিযোগিতা সকলোৰে সহায়-সহযোগিতাত সুকলমে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে উক্ত প্ৰতিযোগিতাসমূহত জয়ী হ'বলৈ সক্ষম হৈছে এই চেগতে তেওঁলোকক আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ মাজভাগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বহিঃক্ৰীড়া সম্পাদকজন কৰ্মসূত্ৰে মহাবিদ্যালয় এৰি যাব লগীয়া হোৱাত মহাবিদ্যালয়ৰ আন্তঃক্ৰীড়া আৰু বহিঃক্ৰীড়া বিভাগ দুয়োটাৰে দায়িত্ব শেষৰ ফালে মোৰ ওপৰতে আহি পৰিছিল। সেই সময়তে আন্তঃ মহাবিদ্যালয় ফুটবল খেলখন ডুমডুমা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছিল। ১১ দিনীয়া অনুশীলনৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়ৰ ফুটবলৈ দলটিৰ বাবে উন্নত মানৰ ল'ৰা নিৰ্বাচিত কৰি ফুটবল দলটি গঠন কৰা হয়। টিংখাং মহাবিদ্যালয়ক ৫-৪ গলত পৰাস্ত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ দলটিয়ে Zone C ৰ ফাইনেল পাবলৈ সক্ষম হয় যদিও ফাইনেলত দলটিয়ে ডুমডুমা মহাবিদ্যালয়ৰ লগত পৰাস্ত হয়। তাৰ কেইটামান দিন পাছত তিনিচুকীয়া জিলাৰ উপায়ুক্তৰ দ্বাৰা ৰাষ্ট্ৰীয় ভোটদাতা দিৱসৰ ওপৰত সংগতি ৰাখি তিনিচুকীয়া জিলাৰ মহাবিদ্যালয়সমূহৰ মাজত এখন ফুটবল প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰিছিল। সেই প্ৰতিযোগিতা খনত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে চাৰিখনকৈ মহাবিদ্যালয়ক পৰাস্ত কৰি বিজয়ী হ'বলৈ সক্ষম হয়।

২০২১-২২ বৰ্ষৰ দেৰগাঁও কমল দুৱৰা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃমহাবিদ্যালয় বক্সিং প্ৰতিযোগিতাতো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দলটোৱে যোগদান কৰি ৰোহিত লিম্বু আৰু ভদ্ৰা দেউৰীয়ে ব্ৰঞ্জ পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

২০২১-২২ বৰ্ষৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় ভলীবল প্ৰতিযোগিতাখনি জাঁজী হেমনাথ শৰ্মা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দলটিয়ে উন্নত খেল প্ৰদৰ্শন কৰে যদিও কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লগত পৰাস্ত হৈছিল।

আমাৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাতে অসমত নাগৰিকত্ব সংশোধনী আইনৰ আইনৰ তীব্ৰ বিৰোধিতা চলি আছিল। তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাইও ইয়াত সমৰ্থন আগ বঢ়াইছিল। এই আইনৰ বিৰোধিতা কৰি আমি তিনিচুকীয়া আঞ্চলিক ছাত্ৰ সন্থাৰ আহ্বানত বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীয় সংগঠন, তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, উইমেনজ কলেজ ছাত্ৰী একতা আৰু তিনিচুকীয়া বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত আৰু তিনিচুকীয়া বাসী ৰাইজৰ সহযোগত ''শৰাইঘাটৰ শেষ ৰণ'' নামেৰে এটা শান্তি আন্দোলনত যোগদান কৰিছিলোঁ।

২০২০ বৰ্ষৰ আৰম্ভণিতে সমগ্ৰ বিশ্বতে ক'ৰোনা মহামাৰী সৃষ্টি কৰা আতংকৰ পৰিণামস্বৰূপে সকলো বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানবোৰ বন্ধ হোৱাৰ লগতে মানুহ ঘৰৰ পৰা ওলাই যাব নোৱাৰা পৰিস্থিতি আহি পৰিছিল। মহামাৰীৰ বিভীষিকাই সকলো মানুহৰে ক্ষতি কৰিলে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰো অশেষ ক্ষতি হ'ল। সেয়েহে অসম চৰকাৰে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা আৰু উচ্চতৰ চূড়ান্ত বৰ্ষৰ পৰীক্ষাৰ্থী সকলক উত্তীৰ্ণ ঘোষণা কৰিলে। যাৰ ফলত মহাবিদ্যালয়সমূহত নামভৰ্তিৰ বাবে যথেষ্ট সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছিল। এই সমস্যা আমাৰ মহাবিদ্যালয়তো দেখা দিছিল। আসন কম থকাৰ বাবে বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নাম ভৰ্তি কৰিব পৰা নাছিল। আমি তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তিৰ বাবে আসন বৃদ্ধি কৰিবলৈ 'আমৰণ অনশন কাৰ্যসূচী' হাতত লৈছিলোঁ। আৰু মহাবিদ্যালয় কতৃপক্ষই কিছু সংখ্যক হ'লেও আসন বৃদ্ধি কৰি দিছিল।

এইবোৰৰ উপৰিও আন্তঃক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিজৰ দায়িত্বৰ বাহিৰেও মহাবিদ্যালয়ৰ

অভাৱ-অভিযোগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ লগতে নৱাগত আদৰণি সভা, মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন ধৰণৰ দিৱসত অংশগ্ৰহণ কৰো। এনেদৰেই মোৰ কাৰ্যকালৰ পৰিসমাপ্তি ঘটে অনুষ্ঠানত মোৰ আঢ়ৈ বছৰীয়া কাৰ্যকালত লাভ কৰা সেই অভিজ্ঞতা মোৰ অনাগত জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজত মাইলৰ খুটি হিচাপে চিহ্নিত হ'ব।

কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই ঃ

মোৰ কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিৰে পৰা শেষলৈকে সঠিক দিশত দায়িত্বসমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰিবলৈ দিহা আৰু পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু তথা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° সূৰ্য্য চুতীয়া আৰু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় সমূহ শিক্ষকবৃন্দ, কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া সকললৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

ইয়াৰ পাছতে আমাৰ কাৰ্যকালত অনুষ্ঠিত হোৱা প্ৰতিযোগিতাসমূহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে গৌৰৱ কঢ়িয়াই অনা প্ৰতি গৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু সেই প্ৰতিযোগিতাসমূহত অংশ গ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলোলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতাৰ লগতে তেওঁলোকৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ বাবে আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ।

সকলো ক্ষেত্ৰতে সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা মৰমৰ দাদা-বাইদেউ আৰু প্ৰাক্তন ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকল, মোৰ মৰমৰ বন্ধু-বান্ধৱী, ভাইটি-ভণ্টি সকলেৰে পৰা পোৱা মৰম তথা সহযোগিতাৰ বাবে মই পুনৰবাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

মোৰ এই কাৰ্যকালত অজানিতে বৈ যোৱা ভুল-ত্ৰুটিবোৰৰ ক্ষমা বিচাৰি সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

সদৌ শেষত, মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ জয়তু কামনা কৰি অনাগত দিনত আহিবলগীয়া প্ৰতিখন ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়ালৈ আন্তৰিক অভিনন্দন জনাই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি থকা তেওঁলোকৰ অপাৰ গুৰু দায়িত্ব নিষ্ঠা আৰু সততাৰে পালন কৰি যাবলৈ মই বিনম্ৰ অনুৰোধ জনালোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

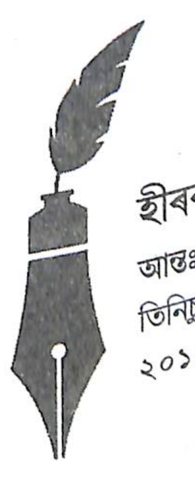

হীৰকজ্যোতি বৰ্মণ
আন্তঃক্ৰীড়া সম্পাদক
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

বহিঃক্ৰীড়া সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেইসকল স্বপ্নদ্ৰষ্টা মহান ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ, যিসকলৰ পৰিশ্ৰম আৰু ত্যাগৰ বিনিময়ত এই ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়খনিয়ে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে।

তেজস্বী শব্দৰে উজস্বী ভাষণ দিব পৰা বা ৰাজনীতি বুলিলেই প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ফুলজাৰি মাৰিব পৰা অভিজ্ঞতা মোৰ নাই। সঁচা অৰ্থত মই তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ক ভাল পাওঁ। এই মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কাম কৰাৰ হেঁপাহ তথা আত্মবিশ্বাস আছিল। সেয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়াৰ দিশটোক উচ্চ স্তৰলৈ নিবলে পাৰিম বুলি ভাবিয়েই এই পদটি বাচি লৈছিলোঁ।

উজনি অসমৰ এখন অগ্ৰণী প্ৰতিষ্ঠান তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বহিঃক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰা প্ৰত্যকজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। বিগত বৰ্ষকেইটাত মহাবিদ্যালয়ৰ হকে সেৱা আগবঢ়াবলৈ পাই মই নথৈ আনন্দিত।

প্ৰত্যেকটো দিশৰ লগতে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়খন ক্ৰীড়াৰ দিশটো যথেষ্ট আগবঢ়া। সেই ধাৰা অক্ষুন্ন ৰাখিবলৈ মই যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়খনিত ক্ৰীড়াৰ দিশটো উন্নত মানৰ কৰিবৰ বাবে সকলো খেলৰ প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী উপলব্ধ হোৱা, এজন সুদক্ষ ক্ৰীড়াবিদ তথা প্ৰশিক্ষক মহাবিদ্যালয়ত নিযুক্তি দি এটা ক্ৰীড়া বিভাগ খোলা আদি কথাবোৰ চিন্তা-চৰ্চা তথা চেষ্টা কৰিছিলোঁ। যিটো সম্ভৱ হৈ নুঠিল। মই ভাৱো মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে নিশ্চয় আমাৰ মাজৰ পৰাও সুদক্ষ খেলুৱৈৰ জন্ম হ'ব। আমাৰ মাজতে বহুতো প্ৰতিভাৱান খেলুৱৈ আছে। আমি মাথোঁ সেইসকলক চিনাক্ত কৰি উলিয়াই আনি উন্নত প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই মহাবিদ্যালয়ৰ বহুকেইজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে খেলুৱৈ হিচাপে ৰাজ্য আৰু দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি মহাবিদ্যালয়খনলৈ গৌৰৱ বুটলিবলৈ সক্ষম হৈছে।

বহিঃক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিজৰ দায়িত্বৰ বাহিৰেও মহাবিদ্যালয় প্ৰত্যকটো অভাৱ অভিযোগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ধৰণৰ সমস্যা, নৱাগত আদৰণি সভা বিদায় সভা, মহাপুৰুষৰ তিথি, বিভিন্ন প্ৰতিষ্ঠা দিৱস আদিত অংশগ্ৰহণ কৰি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সমাজক উৎসাহ-প্ৰেৰণা দি গৈছিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত যিমানখিনি অভিজ্ঞতা লাভ কৰিলোঁ সেই অভিজ্ঞতা, মোৰ অনাগত জীৱন পৰিচালনাৰ সহায়ক হ'ব বুলি মই নিশ্চিত।

কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই ঃ

সৰ্বপ্ৰথমে মই প্ৰতিবেদনখনৰ জৰিয়তে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে মোৰ কৰ্মকালত দিহা-পৰামৰ্শ তথা সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱা বহিঃক্ৰীড়া বিভাগৰ উপদেষ্টা, সকলো শিক্ষাগুৰু আৰু সদস্যলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ইয়াৰ পাছতে মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰতিটো মুহূৰ্তত সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকলৰ লগতে মোৰ বন্ধুবৰ্গ, ভাইটি-ভণ্টি, দাদা-বাইদেউ সকলোলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সদৌ শেষত জ্ঞাত-অজ্ঞাতে থাকি যোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ জয়তু কামনা কৰি মোৰ বিভাগীয় প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

ধীৰাজ কুমাৰ মৰাণ
বহিঃক্ৰীড়া সম্পাদক
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

Report of Gymnasium Secretary

Namaste, at the begining of my report, I would like to express my special thanks and gratitude to those great souls, who had contributed towards the establishment of the historic Institution i.e Tinsukia College. I would offer and extend my humble regards and gratitude to our respected pricipal sir Dr. Surjya Chetia and as well as the teachers, non teaching staff for all the guidance and help. Lastly a very special thanks to all the students of our college for their support and letting me a chance for representing as an gymnasium secretary.

After the oath taking ceremony, I took the charge and responsibilities of my post. After that altogether our union has contributed towards the development of many activities of our college.

Inter College : At the initial moment of my tenure our college achieved a prestigious position in gymnasium field. Among the major achievements during my tenure was inter college weight lifting, power lifting and body building competition which was held on 2nd febrary 2020 in NLB city collge, Dibrugarh. Our college attained 6 medals 3 gold and 3 silver. I personally on behalf of Tinsukia College want to extend my my warm tanks to Bitupan Phukan, Vikash Rai, Bikash Chetri, Amon Pandey, Mayuri Duarah for their participation and as well as their acheivement in NLB city college at inter college competition.

Again at J.B. College, Jorhat on 20 December, 2021 our college took up the participation in inter college and acheived 5 medals.

College Week :

Being a gymnasium secretary I took the resposibility of college week gymnasium events. Power lifting, weight lifting, Arm wrestling events were organised in the college week. I would like to thanks all those students for their participation in the competition and making the event sucessfulone and also would like to give my special thanks to Pappu Lama, Prakash Lama, Sandip Singh, Namit Singh and Gitartha Saikia.

Development in College Gym:

As a Gymnasium secretary I took the initiative to take responsibility and maintain our college gym, though at certain point the lack of facilities as such olympic plates, olympic bar, squat rack, flat weight etc, was not provided but it did not hinder in acheiving success at various events.

Working as a member of the student union for the college was indeed one of a big experience of my life. It gave me on opportunity to believe in working together all along with the other members of students union and also in interacting with students in taking up their matters on to our hands.

Lastly I as a member of students union, had a great experience during those 2.5 year of my tenere. I strongly desire in the upcoming years our college will theive and flourish in every feld and reach a new height.

Thaking you all
Long Live Tinsukia College
Long Live Tinsukia College Student's Union

Akash Kr. Gupta
Gymnasium Secretary
Tinsukia College Student's Union
2019-20

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

Report of

Boys' Common Room Secretary

Finally after an eventful yet heartbreaking 2.5 years, we have come to the end of our tenure to serve the Tinsukia College as a core member of the Students Union. Even though it was supposed to be a 1 year term, due to the prevailing covid situation our tenure got extended to a period of 2.5 years. Finally its time to showcase our results and see if we were able to cross the benchmark set by our seniors, given the current scenarios. Most of our tenure was spent under the shadows of Covid19 and in this tough time it was quite tough for us to exhibit our duties not only as union members but also as students. Friday, the 30th of August 2019, will forever remain imprinted in our hearts. It was the day of election and blood rushed in our veins during the final moments of victory as I was finally elected for the position of Boys' Common Room Secretary at the Tinsukia College Students Union elections,2019-22. Happiness, excitement and a sense of responsibility filled my mind. The excitement for a happening and productive year ahead was at such levels that I cannot describe them in words.

Initially as I took the charge of the position of Boys' Common Room Secretary, things were in pretty bad shape in the common room. The walls were quite dirty with stains of gutka, the furnitures were in poor conditions and the room was very dimly it. Upset with the overall scenario, I along with other union members tried to clean the Boys' Common Room ourselves but it wasn't enough. So after a round of discussion with the union body and our honourable principal sir, we decided to get it painted, which took around a year to complete. Soon after, we began implementing a new sitting arrangement, following which, new chair and benches were introduced. I also began to search for ways to make the common room engaging for the students. This was achieved by setting up board games such as Carom, Chess etc. This not only allowed boys to spends their leisure time together, but also helped introduce certain co-curricular activities. During this time, cctv installation was also going on in the college premises following which we the members of the students union demanded the installation of the same in the Boys' Common Room in order to safeguard the properties of the Boys' Common Room as well as the students fraternity. During my tenure I along with other union members got the opportunity to work in some great cultural as well as Literary activities which helped me gain a lot of experience. I also got to work along my fellow union members, namely- General Secretary- Rahul Prasad, Assistant General Secretary- Diganta Bonia, Indoor Game Secretary- Hirok Jyoti Barman, Cultural Secretary- Amlan Jyoti Phukan, Magazine Secretary- Dipan Sonowal and Girls Common Room Secretary- Tulika Nayani Konwar which was a memorable experience. I hope I have been able to deliver to my benchmark and express my deep regret for any opportunity that I lost. I would like to out forward a special vote of thanks for all the people who helped me not only in my election but also my journey as a union member.

Firstly, I would like to thank God and my Maa Baba for their blessings and love that's why I am here today.

I would also like to thank our honourable Principal sir, Dr Surjya Chutia for giving us the opportunity to serve our college as members of the students union. I would also extend my sincere thanks to the Rt HOD of the commerce department, Sri Santanu Borah sir, for his constant help and guidance. Futhermore I would also like to thank all my teachers and elders without whose support and love it would not have been possible to spend such a tough year with such great success and happiness.

I would also like to forward a heartfelt thank you to my friends Praduman Mishra, Rohit Prasad, Abhishek Rajkhowa and Pawan Sah as their constants efforts helped me to win the elections of 2019-20.I would also like to thank my friends, elder brother and sisters namely- Nilutpal, Anup, Ankur, Sumit, Utsav, Xavier, Nandita, Somaya, Kabita, Priyanka Chaurasia, Sanjana, Anjali Jha, Aisha, Ritu, Payal, Nisha Sah, Sohan, Raju, Ankaj, Tulsi Chetry, Rohit, Biswajit, Bhargob, Ritwick, Rohit Sharma, Suraj Sonar, Albaab Bhaiya, Chotu Bhaiya, Bikash Da, Ravi Da, Suraj Da, Denee Da, Anup Bhaiya, Anwar Da, Kajal Di, Barsha Di, Chanda Di, Pushpa Di, Puja Di, Ahtang Di etc.

I would also like to earnestly thank the girls of Tinsukia College Girls Hostel namely- Rimi Baa, Monalisha Baa, Pori Baa, Geeti Baa, Mainu Baa, Susmita Baa, Pinky, Madhu, Dipshikha, Simi, Kaina, Kiron Boini, Shibani, Serine etc as their support, love and constants efforts helped me to win the elections.

Lastly but without a doubt most importantly, a very huge and special thanks to all the students of Tinsukia College for their heart warming support, co-operation and trust for giving me the chance to serve as the Boys' Common Room Secretary for the year 2019-2022.

In the end I would like to thank and offer my best wishes to all the members of the Tinsukia College Students Union 2019-2022, with whom I spent two wonderful and happening years as a fellow union member. Now I would like to put my pen down and wish everyone here at Tinsukia College a healthy, prosperous and a bright future ahead.

Long Live Tinsukia College.
Long Live Tinsukia College Students Union.
Joi Aai Axom.

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

Mst. Akash Chetri
Boys' Common Room Secretary
Tinsukia College Students Union
2019 - 2022

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

নমস্কাৰ! সৰ্বপ্ৰথমে মই সেইসকল ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ যিসকল ব্যক্তিয়ে ত্যাগ আৰু পৰিশ্ৰমৰ বিনিময়ত এই ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়খনিয়ে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছিল। ঐতিহ্যমণ্ডিত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত ''ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ'' সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক ছাত্ৰীসকলৰ বাবে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰাৰ বাবে মই সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোক দিয়া দায়িত্ব মই যিমান পাৰোঁ পালন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। কিন্তু ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভা, অৰ্থাৎ আমাৰ কাৰ্যকালৰ সময়তে ক'ৰনা মহামাৰীয়ে গা কৰি উঠিছিল। এই মহামাৰীৰ কাৰণেই অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানবোৰ সম্পূৰ্ণ বন্ধ হৈ গৈছিল। যাৰ বাবে মই ছাত্ৰী-জিৰণী কোঠাৰ কাৰণে যি বিলাক কাম কৰাৰ আঁচনি লৈছিলোঁ, সেইয়া কৰা নহ'ল। তথাপি মই চেষ্টা কৰিছিলোঁ জিৰণী কোঠা ছাফ-চিকুণ কৰি ৰাখিবলৈ। কেৱল ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাতে মোৰ দায়িত্ব বুলি সীমিত নাছিল। মহাবিদ্যালয়খনক আপোন কৰি ইয়াত অনুষ্ঠিত হোৱা সকলোবোৰ অনুষ্ঠানৰ কাম-কাজ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য সকলৰ লগত এক গোট হৈ আগবঢ়াই নিয়াত সহায় কৰিছিলোঁ।

ক'ৰনা মহামাৰীৰ কাৰণেই আমাৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকাল প্ৰায় আঢ়ৈ বছৰলৈ বৃদ্ধি হ'ল। এইবাৰ প্ৰথমবাৰ এনেকোৱা হৈছে। দীৰ্ঘদিনীয়া কাৰ্যকালৰ বাবে মহাবিদ্যালয়া একতা সভাত থাকিবলৈ পোৱাটো আমাৰ সৌভাগ্য বুলি ভাবো। আৰু মই প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মকৰ্তা তথা শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। মোৰ এই কাৰ্যকালৰ সময়ত কিবা অজানিতে হোৱা ভুল-ক্ৰটিৰ লগতে থাকি যোৱা কামৰ প্ৰতি ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ জয়তু কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY
ESTD 1956
TINSUKIA, ASSAM

তুলিকা নয়নী কোঁৱৰ
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

বিঃ দ্ৰঃ যি সমূহ বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবে...
সেই সমূহ প্ৰতি...

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

নমস্কাৰ! সৰ্বপ্ৰথমে মই সেইসকল ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ যিসকল ব্যক্তিয়ে ত্যাগ আৰু পৰিশ্ৰমৰ বিনিময়ত এই ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়খনিয়ে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছিল। ঐতিহ্যমণ্ডিত তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ত ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত "ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ" সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক ছাত্ৰীসকলৰ বাবে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰাৰ বাবে মই সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোক দিয়া দায়িত্ব মই যিমান পাৰোঁ পালন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। কিন্তু ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভা, অৰ্থাৎ আমাৰ কাৰ্যকালৰ সময়তে ক'ৰনা মহামাৰীয়ে গা কৰি উঠিছিল। এই মহামাৰীৰ কাৰণেই অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানবোৰ সম্পূৰ্ণ বন্ধ হৈ গৈছিল। যাৰ বাবে মই ছাত্ৰী-জিৰণী কোঠাৰ কাৰণে যি বিলাক কাম কৰাৰ আঁচনি লৈছিলোঁ, সেইয়া কৰা নহ'ল। তথাপি মই চেষ্টা কৰিছিলোঁ জিৰণী কোঠা ছাফ-চিকুণ কৰি ৰাখিবলৈ। কেৱল ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাতে মোৰ দায়িত্ব বুলি সীমিত নাছিল। মহাবিদ্যালয়খনক আপোন কৰি ইয়াত অনুষ্ঠিত হোৱা সকলোবোৰ অনুষ্ঠানৰ কাম-কাজ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য সকলৰ লগত এক গোট হৈ আগবঢ়াই নিয়াত সহায় কৰিছিলোঁ।

ক'ৰনা মহামাৰীৰ কাৰণেই আমাৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকাল প্ৰায় আঢ়ৈ বছৰলৈ বৃদ্ধি হ'ল। এইবাৰ প্ৰথমবাৰ এনেকোৱা হৈছে। দীৰ্ঘদিনীয়া কাৰ্যকালৰ বাবে মহাবিদ্যালয়া একতা সভাত থাকিবলৈ পোৱাটো আমাৰ সৌভাগ্য বুলি ভাবো। আৰু মই প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মকৰ্তা তথা শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। মোৰ এই কাৰ্যকালৰ সময়ত কিবা অজানিতে হোৱা ভুল-ক্ৰুটিৰ লগতে থাকি যোৱা কামৰ প্ৰতি ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ জয়তু কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়
জয়তু তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

তুলিকা নয়নী কোঁৱৰ
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা
তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০ বৰ্ষ

বিঃ দ্ৰঃ যি সমূহ বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদনসমূহ প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলোঁ সেই সমূহ প্ৰতিবেদন বিভাগীয় সম্পাদকৰ পৰা পোৱা নগ'ল এই ক্ষেত্ৰত আলোচনী সম্পাদক জগৰীয়া নহয়।

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ ফলাফলসমূহ

সাংস্কৃতিক বিভাগ

ক) লোকগীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ

খ) জ্যোতি সংগীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ

গ) আধুনিক গীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ
তৃতীয় স্থান ঃ অস্তমীকা দত্ত

ঘ) জয়ন্ত সংগীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথন স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ
তৃতীয় স্থান ঃ সুপ্ৰতিম গগৈ

ঙ) গজল প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ
তৃতীয় স্থান ঃ সুভাঙ্কৰ দত্ত

চ) ৰবীন্দ্ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ সুভাঙ্কৰ দত্ত
তৃতীয় স্থান ঃ গৌৰৱ চক্ৰৱৰ্তী

ছ) বিহুগীত প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ সুপ্ৰতীম বৰা।
তৃতীয় স্থান ঃ অনুৰাগ বৰা।

জ) একক অভিনয়
প্ৰথম স্থান ঃ অনুৰাগ বৰা
দ্বিতীয় স্থান ঃ আগষ্ঠ মৰাণ
তৃতীয় স্থান ঃ উৰ্মিলা চেতিয়া

ঝ) দৰা কইনা প্ৰতিযোগিতা
প্ৰথম স্থান ঃ আগষ্ট মৰাণ আৰু ৰিমি চেতিয়া।
দ্বিতীয় স্থান ঃ দ্বিব্যজ্যোতি বৰুৱা আৰু শ্ৰুতি গগৈ।
তৃতীয় স্থান ঃ বিশাল শৰ্মা আৰু অনুচা দত্ত।

ঞ) পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা গীত
প্ৰথম স্থান ঃ স্বৰ্ণালী আইদেউ
দ্বিতীয় স্থান ঃ লক্ষ্য বিকাশ গগৈ।
তৃতীয় স্থান ঃ সুপ্ৰতীম বৰুৱা।

২০১৯-২০ শ্ৰেষ্ঠ কণ্ঠশিল্পী ঃ শ্ৰীমতী স্বৰ্ণালী আইদেউ।

সাজপাৰ প্ৰতিযোগিতা
মিছ্ তিনিচুকীয়া কলেজ
ৰিমী চেতিয়া
মিষ্টাৰ তিনিচুকীয়া কলেজ
আগষ্ট মৰাণ

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ স্থানপ্ৰাপ্ত দল কেইটা

১) Non- Major

২) Assamese, English, Zoology

৩) Economics, Chemestry

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

নৱাগত আদৰণি সভা

শ্ৰেষ্ঠ নৱাগত : শ্ৰী বৃনভ শইকীয়া

শ্ৰেষ্ঠা নৱাগতা : শ্ৰীমতী গায়ত্ৰী ফুকন

শ্ৰেষ্ঠা নৃত্য শিল্পী : শ্ৰীমতী শ্ৰেয়া ঝা

বহিঃ ক্ৰীড়া বিভাগ (Outdoor)

Short Put-Boy's

1st - Amar Jyoti Moran
2nd - Bhiraj Yadav
3rd - Bhagirath Phukan

Short Put-Girls

1st - Moyuri Duarah
2nd - Sumitra Limbu
3rd - Manisha Rai

Discuss-Boy's

1st - Amar Jyoti Moran
2nd - Niju Mohan
3rd - Latu Boruah

Javlin-Boy's

1st - Supratim Gogoi
2nd - Amar Jyoti Moran
3rd - Ganesh Jyoti Boruah

Javlin-Girl's

1st - Moyuri Duarah
2nd - Manisha Rai
3rd - Rajashwari Kaushik

Long Jump-Boy's

1st - Bhaskar Gohain
2nd - Bhairath Phukan
3rd - Ankur Das

Long Jump-Girl's

1st - Nabdita Saikia
2nd - Ananiya Limbu
3rd - Champa Paul &
Sumitra Limbu

100 Meter Race-Boy's

1st - Kushal Khatuwal
2nd - Amar Buragohain
Putul Buragohain
3rd - Bhagirath Phukan

100 Meter Race-Girl's

1st - Pranti Neog
2nd - Rajeswari Kausik
3rd - Champa Paul

200 Meter Race-Girl's

1st - Mayuri Duarah
2nd - Neha Naina Nath
3rd - Pranti Boruah

400 Meter Race-Girl's

1st - Ananiya Limbu
2nd - Neha Naina Nath
3rd - Khusboo kumari

200 Meter Race-Boy's

1st - Kushal Khatuwal
2nd - Amar Buragohain
3rd - Partha Pratim Saikia

800 Meter Race-Boy's

1st - Saurav Kumar
2nd - Nimoto Hajong
3rd - Bipul Yadav

800 Meter Race-Girl's

1st - Ananiya Limbu
2nd - Champa Paul
3rd - Khusboo kumari

Discuss-Girl's

1st - Mayuri Duarah
2nd - Pranti Boruah
3rd - Pari Hazorika

Relay-Boy's

1st Prize Group-

Amar Buragohain
Kalpa Jyoti Phukan
Bhaskar Gohain
Kushal Buragohain

2nd Group-

Ankur Kr. Das
Sandeep Sahini
Partha Pratim Saikia
Shavim Chaudhari

3rd Group-

Injamam Khan
Sanat
Navazid Sonowal
Putul Buragohain

400 Meter Race-Boy's

1st - Partha Pratim Saikia
2nd - Kushal Saikia
3rd - Bhaskar Gohain

300 meter race-Girl's

1st - Ananiya Limbu
2nd - Champa Paul
3rd - Neha Naina Nath

Relay-Girl's

1st Prize Group-

Pranti Boruah
Manshi Buragohain
Bandana Chetri
Nandita Saikia

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

2nd Group-

Mayuri Duarah
Neha Naina Nath
Khusboo Kumari
Ananiya Limbu

3rd Group-

Sabnam Saikia
Sushmita Buragohain
Ishika Das
Manisha Roy

আন্তক্ৰীড়া বিভাগ (Indoor)

Bedminton

Boys Single

1st Emon Baruah
2nd Diganta Bonia
3rd Abhishek Reddy

Boys Double

1st Ankur Dutta
Roktim Moran
2nd Nituraj Hazarika
Binoy Gogoi
3rd Gaurav Thapa
Prakash Deb

Girls Single

1st Radhika Sharma
2nd Akanshya Dutta
3rd Aazmee Nasrin Rahman

Girls Double

1st Radhika Sharma
Himangshi Sharma
2nd Popy Halder
Rajshree Khatowal
3rd Pallabi Chetia
Simi Mishra

Carrom

Boys Single

1st Rohan Gupta
2nd Rohit Sah
3rd Bikash Yadav

Boys Double

1st Rahul Kumar Gupta
Rohit Sah
2nd Injaman Khan
Aftab Ansari
3rd Gaurav Thapa
Prakash Deb

Girls Single

1st Kiran Gautam
2nd Popy Halder
3rd Nasrin Begam

Girls Double

1st Deepika Sharma
Priya Sharma
2nd Radhika Sharma
Himanshi Sharma
3rd Jyoti Sharma
Prity Sonar

Chess Boys

1st Deepak Kumar Sah
2nd Arikson Mosahari
3rd Kalpajyoti Bora
Dipak Kumar Sah

Chess Girls

1st Monalisa Deori
2nd Parismita Hazarika
3rd Simi Mishra

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ
তৰ্ক আৰু সাহিত্য বিভাগৰ ফলাফলসমূহ—

Rangoli (Team)

1st	2nd	3rd
Mithilesh Nandini Goswami	Anjali Verma	Riya Paul
Aparna Goswami	Nikita Das	Khusbu Gupta
Anjali Gupta	Manisha Tamang	Ankita Verma
Kushal Buragohain	Shavim Chaudhari	

Cartooning

1st	2nd	3rd
Akash Das	Neha Paul	Kabiri Biswas

Memory Text

Rahul Gupta	Ishika Gupta	Manshi Bagaria

বিঃ দ্ৰঃ যি সমূহ বিভাগৰ ফলাফলসমূহ প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলো সেই সমূহ বিভাগীয় সম্পাদকৰ পৰা পোৱা নগ'ল। এই ক্ষেত্ৰত আলোচনী সম্পাদক জগৰীয়া নহয়।

'মনীষা'ৰ প্ৰাক্তন সম্পাদকসকল

অলক গোস্বামী	১৯৭১-৭২
পদ্মেশ্বৰ দত্ত	১৯৭২-৭৩
সম্পাদনা সমিতি	১৯৭৩-৭৪
পবন কুমাৰ দাস	১৯৭৪-৭৫
লম্বিত কোঁৱৰ	১৯৭৫-৭৬
পবন দত্ত , প্ৰদীপ দত্ত	১৯৭৬-৭৭
ব্ৰজেন দাস, অৰূপ শৰ্মা	১৯৭৭-৭৮
চন্দন দত্ত, গোপাল প্ৰসাদ শ্বাহ	১৯৭৮-৭৯
ৰাজীৱ লোচন বৰকাকতি, অঞ্জন বৰঠাকুৰ	১৯৭৯-৮০
ভুপেন দাস, বিপুল লহকৰ	১৯৮১-৮২
দিগন্ত গগৈ, শোনিত বৰগোহাঁই	১৯৮২-৮৩
সৌৰভ গোস্বামী	১৯৮৩-৮৪
সঞ্জীৱ কুমাৰ চেতিয়া, মহেন্দ্ৰ শইকীয়া	১৯৮৪-৮৫
প্ৰদ্যুৎ কুমাৰ বৰুৱা, আশুতোষ কৰ	১৯৮৫-৮৬
পবিত্ৰ গগৈ	১৯৮৬-৮৭
নৱজ্যোতি বৰুৱা, মহেন্দ্ৰ সোনোৱাল	১৯৮৭-৮৮
সীমান্ত প্ৰতীম ঠাকুৰ	১৯৮৯-৯০
দিব্যজ্যোতি বৰুৱা	১৯৯১-৯২
গজেন ভুঞা	১৯৯৬-৯৭
প্ৰাঞ্জলপ্ৰতীম বুঢ়াগোহাঁই	১৯৯৭-৯৮
অমৃত ৰাজ ফুকন	১৯৯৯-২০০০
অনিক গগৈ	২০০০-২০০১
পীযুষভূষণ চেতিয়া	২০০১-২০০২
পীযুষভূষণ চেতিয়া	২০০২-২০০৩
হৰিপ্ৰসাদ শৰ্মা	২০০৩-২০০৪
পল্লবী চেতিয়া	২০০৪-২০০৫
সুৰেন্দ্ৰ গগৈ (অপ্ৰকাশিত)	২০০৫-২০০৬
বিধান মৰাণ	২০০৬-২০০৭
কমল গগৈ	২০০৭-২০০৮
পঙ্কজ গোহাঁই	২০০৮-২০০৯
নগেন ডেকা	২০০৯-২০১০
প্ৰাঞ্জল গগৈ	২০১০-২০১১
ৰোচন গুপ্তা	২০১১-২০১২
আশীষ আগৰৱাল	২০১২-২০১৩
ৰণোজ গগৈ	২০১৩-২০১৪
হেমচন্দ্ৰ গগৈ	২০১৪-২০১৫
বিশ্বজিৎ বড়া (কাক)	২০১৫-২০১৬
উৎপল বৰুৱা	২০১৬ - ২০১৭
ৰাজেন্দ্ৰ বৰ্মা	২০১৭ - ২০১৮
সমীৰণ বৰুৱা	২০১৮ - ২০১৯
দীপান সণোৱাল	২০১৯ - ২০২০

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

TINSUKIA COLLEGE LIBRARY ESTD 1956 TINSUKIA, ASSAM

মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকল

মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীসকল

মহাবিদ্যালয়ৰ বিজ্ঞানাগাৰৰ সহায়কসকল

মহাবিদ্যালয়ৰ চতুৰ্থবৰ্গৰ কৰ্মচাৰীসকল

মাধুৰ্য্য বৰুৱা

দ্বীপজ্যোতি তাঁতী

TINSUKIA COLLEGE LIB
মাধুৰ্য্য বৰুৱা

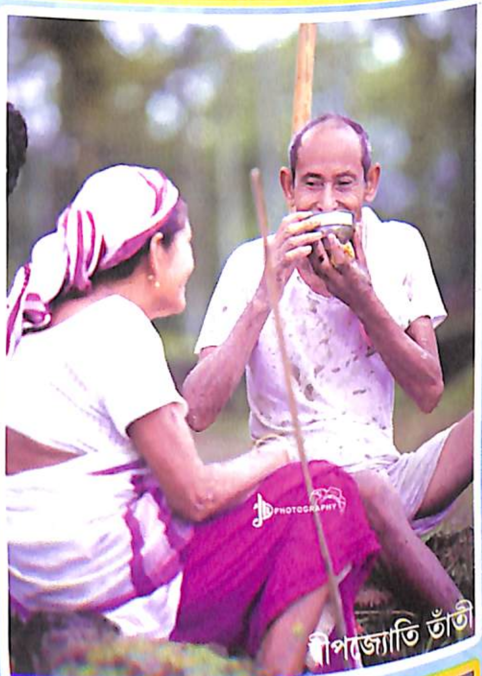
দ্বীপজ্যোতি তাঁতী

অপূৰ্ব সোণোৱাল

অপূৰ্ব সোণোৱাল